

ČETRTEK, 11. MAREC 2010

PREDSIEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

podpredsednica

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.05)

2. Vlaganje v tehnologije z nizkimi emisijami ogljika (razprava)

Predsednica. - Naslednja točka je vprašanje Herberta Reula Svetu in Komisiji za ustni odgovor (O-0015/2010 – B7-0011/2010) o vlaganju v razvoj tehnologij z nizkimi emisijami ogljika.

Herbert Reul, poročevalec. – (DE) Gospa predsednica, komisar, predsedujoči Svetu, to vprašanje se nanaša na dejstvo, da je leta 2007 Komisija predložila načrt s ciljem, da bi spodbudila tehnologije z nizkimi emisijami CO₂ in bi se te lahko začele hitro uporabljati. Pripravljeni so bili predlogi za precej posebne ukrepe: evropske industrijske pobude, predvsem na področju vetrne energije, sončne energije, bioenergije, zajema in shranjevanja ogljika, omrežij za električno energijo in jedrsko cepitev, ustanovitev evropske zveze organizacij za energetske raziskave, trajnostno preoblikovanje evropskih energetskih infrastrukturnih omrežij, nenehno posodobljene evropske sisteme za energetske tehnologije in ustanovitev usmerjevalne skupine za strateške energetske tehnologije.

Na navedeni stopnji je ostalo neodgovorjeno eno bistveno vprašanje, in sicer vprašanje financiranja. Sedmi okvirni program za raziskave zagotavlja 886 milijonov EUR na leto za energetske raziskave. Vsem je seveda jasno, da to ni dovolj. Leta 2009 je Komisija izdala sporočilo o financiranju energetskih tehnologij z nizkimi emisijami ogljika, v katerem opisuje, da je treba v naslednjih 10 letih financiranje energetskih raziskav potrojiti. To pomeni, da bi bilo treba vložiti 50 milijard EUR. Sporočilo opisuje, kako bi bilo treba razporediti denar za najpomembnejše tehnologije z nizkimi emisijami ogljika, da bi se Evropa lahko otresla hude odvisnosti od fosilnih goriv in prešla na večje zmanjšanje emisij CO₂. Končni načrt predvideva 6 milijard EUR za raziskave vetrne energije, ki bi lahko po mnenju Komisije do leta 2020 pomenila petino oskrbe EU z energijo, 16 milijard EUR za solarno energijo, da bi razvili nove koncepte fotovoltaike in glavno industrijsko koncentracijo zmogljivosti sončne energije; 9 milijard EUR za bioenergetske raziskave, da bi pokrili 14 % energetskih potreb EU. Omrežja za električno energijo bi za vključitev obnovljivih virov energije v energetski trg prejela 2 milijardi EUR, tako da bi lahko polovico omrežja delovalo na podlagi načela „inteligentnega omrežja“. Poleg obnovljivih virov energije je nadaljnjih 13 milijard EUR predvidenih za do 12 projektov na področju zajemanja in shranjevanja ogljika, 7 milijard EUR pa bi dobile jedrske raziskave. Predlog za financiranje je predvidel še 11 milijard EUR za program „pametnih mest“, tako da bi bilo primerne odgovore mogoče najti tudi na tem področju.

Komisija je takrat menila, da so javno-zasebna partnerstva najverodostojnejši način za financiranje energetskih raziskav, vendar ni znala točno povedati, kako bi se breme financiranja v takih dogovorih razdelilo med obe strani. Današnja razdelitev financiranja na področju energetskih raziskav (brez jedrskih raziskav) je 70 % zasebnih in 30 % javnih sredstev. EU zatrjuje, da obstaja potreba po znatnem povečanju javnega financiranja. Komisija navaja, da bi morale imeti glavno vlogo v projektih, kjer so tveganja višja, javno financiranje. Da bi se optimizirala raven posegov, je Komisija pozvala, naj se uvedejo programi EU, še zlasti na področjih, kjer je jasno, da gre za dodano vrednost na ravni EU, na primer pri programih, ki so predragi za posamezne države članice. Zdaj se 80 % javnih naložb v nejedrske energetske raziskave financira na nacionalni ravni. Tudi to sporočilo konec koncev pušča odprto vprašanje, od kod naj bi prišel denar. Komisija računa, da je potrebnih še dodatnih 75 do 80 milijard EUR.

To je razlog, zakaj smo se v našem odboru osredotočili na to, da bi dosegli malce več jasnosti o nekaterih vprašanih na področju tega financiranja. Rad bi vas samo spomnil na naslednja vprašanja. Prvič, kako namerava Komisija določiti svoje prednostne naloge za načrt 2010–2020 za podporo financiranju tehnologij z nizkimi emisijami ogljika? Kdaj bodo v ta namen uvedene pobude industrijske politike? Drugič, kako namerava Komisija dati na voljo dodatna sredstva iz proračuna EU? Kako, konkretno, se je Komisija zavezala, da bo zagotovila, da bodo začela sredstva iz virov Osmega okvirnega programa pritekati vnaprej? Ali bo Komisija zagotovila, da se bodo upoštevali proračuni, določeni za različne industrijske pobude? Nenazadnje,

kako bo Komisija – in to se, seveda, vedno nanaša tudi na Svet – dala na voljo dodatna sredstva iz proračuna EU za financiranje drugih tehnoloških možnosti poleg tistih, ki so navedene v sporočilu, vključno s tehnologijami shranjevanja, oceanske energije in tako dalje. Nobene potrebe ni, da bi na glas bral vsa vprašanja. Tu smo predstavili vsa vprašanja in prosim Svet in Komisijo za odgovore.

Pedro Luis Marín Uribe, *predsedujoči Svetu*. – (ES) Gospa predsednica, gospe in gospodje, na začetku svojega govora bi rad poudaril pomembnost strateškega energetskega načrta in potrebo po prispevku za pospešitev razvoja in uporabe tehnologij za čisto, trajnostno in učinkovito energijo.

Brez tega načrta ni mogoče doseči ciljev, ki smo si jih zastavili za leto 2020, niti izpeljati prehoda na gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika v obsegu, ki ga želimo za leto 2050.

Veseli me, da vidim široko soglasje med Parlamentom in Svetom o pomembnosti in potrebi po ciljih načrta in sredstvih, ki jih je treba dati na voljo.

Svet za promet, telekomunikacije in energijo namerava sprejeti sklepe o strateškem načrtu za energetske tehnologije (SET) na svojem zasedanju naslednji petek, 12. marca. Ti sklepi bodo pomembna referenčna točka za spomladansko zasedanje Evropskega sveta, ki bo 25. marca, saj bo na dnevnem redu vprašanje podnebnih sprememb.

Osnutek sklepov, o katerih bodo razpravljali na zasedanju Sveta, bo vključeval vprašanje financiranja, čeprav se bodo te teme dotaknili z ustrezno previdnostjo. Ne želimo preprečevati pogajanj, ki bodo morala potekati o tem vprašanju v okviru naslednjega finančnega okvira.

Zdaj bom navedel glavne elemente osnutka sklepov. Prvič, prišel je čas, da se odmaknemo od tehnoloških načrtov za operativno izvajanje evropskih industrijskih pobud. To moramo storiti korak za korakom, vendar čim hitreje.

Drugič, naš pristop k prihodnjemu sodelovanju pri energetskih raziskavah znotraj Evrope se mora osredotočiti na učinkovito uporabo javnih virov in oblikovanje prožnih javno-zasebnih partnerstev z industrijo. Zato pozivamo Komisijo, naj vzpostavi platformo, ki bo vključevala vse zainteresirane finančne organizacije, tako da si bodo te lahko izmenjavale informacije in najboljše prakse in hkrati usklajevale ukrepe, ko se jim bo to zdelo potrebno.

Tretjič, glede na obseg srednjeročnega javno-zasebnega financiranja, ki bo potrebno zlasti za podporo glavnih predstavitvenih projektov, bo morda treba povečati delež javnih naložb na ravni EU. Zato bomo morali upoštevati oboje, ko bomo pregledovali proračun in ko se bomo pogajali za naslednji finančni okvir.

Četrto, podpreti moramo vlade držav članic in jih spodbuditi, naj dajo ustrezne pobude in skladne signale, da se bo lahko izvajala ta politika. Po potrebi naj tudi znatno povečajo javno financiranje za razvoj tehnologij z nizkimi emisijami ogljika.

Peta točka, ki jo je treba omeniti, je, da Evropska komisija in Evropska investicijska banka že sodelujeta pri izboljšanju usklajevanja in nepretrganosti financiranja predstavitvenih projektov v sektorju energetike, ki vključujejo visoko tehnološko tveganje. Skupaj se trudita, da bi zbrala in dala na voljo tudi druge vire financiranja, javne in zasebne.

Nazadnje, Komisija in Evropska investicijska banka preučujeta optimalne finančne svežnje za glavne predstavitvene projekte in zato tudi pozivamo Komisijo, naj analizira nove načine kombiniranja sredstev iz različnih virov in razvije začasno orodje za financiranje komercialne uvedbe tehnologij z nizkimi emisijami ogljika.

Gospe in gospodje, vsi ti elementi sestavljajo jasno sporočilo o prihodnjih naložbah za razvoj tehnologij z nizkimi emisijami ogljika. Kljub resnim proračunskim omejitvam, s katerimi se zdaj spopadamo, bo sporočilo, ki ga bo Svet poslal s svojega zasedanja v petek, sporočilo o zavezi z uporabo pozitivnih misli, ki bodo izražale pomen tega vprašanja na evropski ravni in življenjski pomen vlaganja v tehnologijo z nizkimi emisijami ogljika za vsako državo članico.

Janez Potočnik, *član Komisije*. – Gospa predsednica, čeprav danes nadomeščam kolega Güntherja Oettingerja, me res veseli, da lahko razpravljam z vami o prihodnosti tehnologij z nizkimi emisijami ogljika.

V prejšnji Komisiji sem osebno tesno sodeloval pri razvoju Evropskega strateškega načrta za energetske tehnologije (načrt SET) in sem trdno prepričan, da je razvoj teh tehnologij eden od temeljev energetske politike, ki jo moramo skupaj razviti v prihodnjih letih.

Poročilo Parlamenta o načrtu SET z junija 2008 je bilo zelo jasno v podajanju predloga za ustrezno raven ambicij. Zdaj ne smemo zniževati teh ambicij. Danes ste postavili tri jasna vprašanja in odgovoril bom nanja.

Prvič, glede naših prednostnih nalog za obdobje od 2010 do 2020 in uvedbe evropskih industrijskih pobud, se tistih šest pobud res ujema z našimi prednostnimi nalogami – vetrna, sončna, bioenergija, trajnostna cepitev, inteligentna omrežja ter zajemanje in shranjevanje ogljika so prednostne naloge, ki jih močno podpirata Parlament in Svet.

Na vašo zahtevo smo dali prednost tudi energetski učinkovitosti in razvili novo namensko pobudo „pametna mesta“, da bi sprostili tržni potencial energetsko učinkovitih tehnologij v mestih in regijah. Da bi Komisija razvrstila dejavnosti znotraj te pobude po pomembnosti, je skupaj z zainteresiranimi strankami pripravila tehnološke načrte za obdobje 2010–2020. Ti načrti postavljajo konkretne cilje, pa tudi dejavnosti, ki so potrebne, da bodo doseženi. Pobude so zrele za uvedbo v tem letu, v letu 2010. Pametna mesta se načrtujejo za naslednje leto.

Vaše drugo vprašanje se nanaša na potrebo po predvidljivih, stabilnih in ustreznih proračunih za načrt SET v tekočem finančnem obdobju in po letu 2014. Naša ocena potreb po javnem in zasebnem vlaganju za razvoj tehnologij z nizkimi emisijami ogljika v načrtu SET je 8 milijard EUR na leto. Danes se v Evropski uniji vlaga približno 3 milijarde EUR letno, kar pomeni, da je za obdobje 2010–2020 potrebnih še nadaljnjih 50 milijard EUR. Premostitev te vrzeli bi morala biti ena ključnih institucionalnih razprav v prihodnjih letih. Prizadevanja se morajo osredotočiti na to, kje so posegi najučinkovitejši, na izogibanje podvajanju in na spodbujanje največjega potencialnega vpliva na trg.

Jasno je, da naložbe na ravni EU, ki prihajajo iz Sedmega okvirnega programa ali Evropskega energetskega programa za oživitve, ne bodo dovolj. Prav tako tudi ne morebitna sredstva iz 300 milijonov pravic za trgovanje z emisijami, ki so prihranjene za novo predstavitev zajema in shranjevanja ogljika ter inovativne tehnologije za obnovljive vire energije. Po sedanjih cenah je to približno 4 milijarde EUR. Zato so potrebna resna prizadevanja obeh, zasebnega in javnega sektorja, javni sektor pa vključuje tako Evropsko unijo kot seveda tudi države članice. Če smo odkriti, večina denarja bo morala priti od tam, kjer večina denarja je.

Tretjič, vprašali ste, ali namerava Komisija financirati druge tehnološke smeri in predlagati dodatne industrijske pobude. Sčasoma se bodo gotovo pojavile še druge tehnologije, ki si zaslužijo posege na evropski ravni, tako da mora načrt SET ostati prožen, kot smo že pokazali z novo pobudo za energetsko učinkovitost, pametna mesta, za katero pričakujemo, da bo uvedena, kot sem dejal, v letu 2011. Pozorno bomo spremljali najobetavnejše tehnologije s pomočjo informacijskega sistema za načrt SET. Ta informacijski sistem, imenovan SETIS, že deluje pri tehnologijah shranjevanja in pri oceanskih tehnologijah za ocenjevanje njihovega potenciala in odkrivanje najboljših priložnosti za evropske posege. Spodbudili smo tudi vzpostavitev nove tehnološke platforme o obnovljivih virih, ogrevanju in ohlajevanju, ki naj bi pomagala udeležnim sektorjem pri boljši opredelitvi njihovega prenosa tehnologij.

Zelo me veseli, ko vidim, da je ta datoteka dobila podporo, ki si jo zasluži. To je ključna datoteka za doseganje ciljev naše energetske politike, ključna datoteka za Evropo in za našo prihodnost.

Jean-Pierre Audy, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospa predsednica, minister, komisar, veseli me, da vas spet vidim tukaj, gospod Potočnik, v vlogi komisarja za okolje. Nadomeščate našega komisarja za industrijo, hvala za to in hvala tudi za vaš govor.

Pozdravljam vprašanje, ki ga je postavil moj kolega, gospod Reul, ki ima prav, komisar, da vas sprašuje, kako gleda Komisija na to ključno vprašanje energije brez emisije ogljika in financiranja novih tehnologij. Svetovno prebivalstvo narašča. Leta 2030 bomo potrebovali 40 % več energije in dodal bi, da bo 80 % tega povpraševanja potrošnikov prišlo iz držav zunaj OECD.

Ob teh velikih izzivih ni rešitev, da sprejmemo ideologijo zmanjševanja porabe energije ali da se v mislih zatečemo v preteklost. Evropska unija je zato dolžna poseči in rad bi rekel besedo ali dve o vprašanju, ki nas morda razdeljuje znotraj političnih skupin, in to je jedrska energija.

Če se pogovarjamo o jedrski energiji – mi imamo države članice, ki imajo v teh zadevah že dolgo tradicijo. Evropska unija zaradi tega nima kakšne posebne prednosti, vendar to pomeni, da imamo dolžnost, da prispevamo k razpravi in financiranju. Jedrska energija je, kot vemo, energija brez emisije ogljika in mi potrebujemo financiranje, komisar, in to predvsem tisto, ki izhaja iz dobropisov za ogljik, da bomo vlagali v raziskovanje, razvoj in usposabljanje na vseh teh področjih.

Predlagamo vam nekaj sprememb s posebnim ciljem, da bi izboljšali resolucije, ki so bile predložene, za konec pa bi povedal še nekaj besed o jedrskih stranskih proizvodih, ki so vzrok za veliko zaskrbljenost naših državljanov. Na svetu obstajata dve možnosti: dolgoročno shranjevanje, to je možnost, ki so jo izbrale Združene države, mi, Evropska unija, pa moramo izbrati drugačen pristop, in sicer predelavo s pomočjo recikliranja. To je možnost, ki so jo izbrale Rusija, Japonska in Francija.

V teh okoliščinah moramo mi, ki smo odgovorni za varnost in zaščito, zaupati v znanost in znanje o vseh teh temah.

Teresa Riera Madurell, v imenu skupine S&D. – (ES) Gospa predsednica, državni sekretar in predsedujoči Svetu, komisar, vsi se zavedamo, da je zdaj že jasno soglasje o misli, da prej, ko bomo vzpostavili zeleno gospodarstvo, prej bomo prišli iz gospodarske krize.

V številnih študijah so izračunali, da bo to, če dosežemo cilj 20-odstotnega deleža obnovljivih virov energije, pomenilo, da bo do leta 2020 v tem sektorju zaposlenih 2,8 milijonov evropskih delavcev. Poleg tega se ocenjuje, da bo dve tretjini novih delovnih mest ustvarjenih v malih in srednje velikih podjetjih. Ključ do tega, gospe in gospodje, leži v razvoju zelenih tehnologij.

Moja skupina se strinja s tremi glavnimi cilji zato, da bo to postala realnost. Prvič, potrebujemo resnično zavezo, da se bodo sredstva namenila strateškemu načrtu za energetske tehnologije (SET). Ni dovolj, da preprosto prerazporedimo in preimenujemo programe podpore, ki jih že imamo. Strinjamo se, da moramo svoj cilj preoblikovati v resnično povečanje sredstev, namenjenih raziskavam obnovljive energije in energetske učinkovitosti. To bi morali storiti takoj, v naslednjem pregledu finančnih perspektiv in seveda v pogajanjih za nove finančne perspektive.

Drugič, če želimo ustvariti delovna mesta, ki jih potrebuje naše gospodarstvo, da bi izšlo iz krize, je bistveno, da spodbudimo predstavitevno stopnjo inovativnih tehnologij in jim olajšamo začetek delovanja na trgu.

Nazadnje, morebitne vzpostavitev zelenega zaposlovanja se ne da usmerjati v pravo smer, če nimamo visoko kvalificirane delovne sile. Vlagati moramo v izobraževanje in ozaveščenost, da bomo okrepili vezi med poslovnim in akademskim svetom, in spodbujati kvalifikacije odličnosti v raziskavah in razvoju ter inovacijah, da bomo sposobni pokriti vse morebitne vrzeli na trgu delovnih mest v obnovljivi energiji.

Fiona Hall, v imenu skupine ALDE. – Gospa predsednica, lahko si postavimo vse mogoče cilje za reševanje podnebnih sprememb, vendar jih ne bomo dosegli, zlasti ne dolgoročnejših ciljev za leto 2050, če ne bomo temeljito in sistematično vlagali v razvijanje in izboljšanje trajnostne tehnologije z nizkimi emisijami ogljika.

ZDA so upravičeno deležne kritike, ker se niso zavezale ciljem zmanjševanja toplogrednih plinov, vendar pa EU ni niti približno na taki ravni naložb, na kakršni so danes ZDA. Brez pravega vlaganja bo program trajnostnega vlaganja EU v nizke emisije ogljika zastal in to pomeni, da bo več sto tisoč delovnih mest – ki bi jih lahko ustvarili tukaj v EU in regijah, kot je moja, to je severovzhodna Anglija, ki se že pripravljajo na preoblikovanje v gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika – brez tega vlaganja odšlo drugam, v delovna mesta v ZDA in na Kitajsko.

Razočarana sem, da je Komisija odstopila od svojega prejšnjega osnutka načrta SET, v katerem so bili jasno navedeni viri za ugotovljeno potrebno vlaganje. Ali bo Komisija zdaj kaj bolj izrecna, zlasti glede primanjkljaja v višini 1 milijarde EUR letno, ki ga je komisar pravkar omenil?

Na koncu je seveda pomembno, da se dosežejo izboljšanja v jedrski tehnologiji, zlasti glede varnosti delovanja in ravnanja z odpadki, vendar je stališče moje skupine, da je „trajnostna jedrska cepitev“ čisto protislovje. Ali bo Komisija šesto evropsko industrijsko pobudo preprosto preimenovala v „jedrsko energetske pobudo“?

Claude Turmes, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospa predsednica, mislim, da je ta načrt SET v bistvu brez realne osnove, kajti zadaj ni nobenega denarja. Res moramo razmisliti o tem, od kod bi lahko prišel denar. Še slabše je to, da instrumenti, ki jih ima Komisija – NER 300, program za oživitev in nekateri skladi, ki so danes na voljo pri Evropski investicijski banki, – dajejo večjo prednost tako imenovanim tehnologijam z nizkimi emisijami ogljika, ki so najmanj učinkovite in pomenijo največje tveganje.

V letih 2008 in 2009 je bilo na trgu v Evropi že več kot 70 % vseh naložb v obnovljive vire: veter, sonce, biomasa. Kako je torej mogoče, da pripravljamo načrt SET – in namensko rezerviramo denar na ravni EU – ki pravzaprav daje obnovljivim virom manjši delež, kakor ga trg že danes prejema, hkrati pa preusmerjamo denar na shranjevanje ogljika in jedrsko fuzijo, ki je ta dokument ne obravnava, vendar prejema daleč največji delež denarja EU?

Naš problem je, da zaradi nekaterih lobijev nimamo dovolj poguma, da bi določili prave prednostne naloge in mislim, da je celo IEA, ki ni zelena lokalna organizacija, izredno jasna glede prednostnih nalog. Petinpetdeset odstotkov vsega zmanjšanja CO₂ izhaja iz energetske učinkovitosti. Zakaj nismo energetske učinkovitosti v svežnju obnove EU namenili nobenega evra? Trideset do petintrideset odstotkov zmanjšanja toplogrednih plinov CO₂ bo prišlo iz obnovljivih virov, vendar v najboljšem primeru samo 10 % iz shranjevanja ogljika in samo 10 % iz jedrske energije. To je povzeto po IEA, ki ni zelena lokalna organizacija. Tako smo glede tega, kako razporejamo denar, celo v Evropi za tem, kar IEA dopoveduje vladam.

Edini izhod je določitev jasnih prednostnih nalog. Prvič: energetska učinkovitost; drugič: obnovljivi viri, ker zmanjšujejo ogljik brez ustvarjanja tveganja, in nato druge tehnologije.

Giles Chichester, v imenu skupine ECR. – Gospa predsednica, moram reči, da mi je malo žal zaradi obsedenosti z jedrsko energijo na levi strani tega parlamenta, ker pomeni, da imamo danes tukaj dve resoluciji, ki imata veliko skupnega po vsebini, razen vprašanja jedrske energije, še posebno, ker je to edina tehnologija, ki dokazano daje velike količine električne energije z izredno nizkimi emisijami ogljika v Evropi.

Če se hočemo odreči fosilnim gorivom, zlasti nafti in premogu, bomo potrebovali vse energetske tehnologije z nizkimi emisijami ogljika, ki jih lahko dobimo. Mnoge od njih so še vedno bolj potencial kot proizvodnja in moramo biti realni glede tega, kako uspešni smo bili pri doseganju ciljnih ravni energije iz obnovljivih virov. EU si je v preteklosti določila zelo ambiciozne cilje, vendar ji je 100-odstotno spodletelo, da bi jih dosegla. Bolj se moramo potruditi.

Medtem ne smemo zaostajati s povečevanjem deleža evropske električne energije, dobljene iz jedrskih elektrarn. Te že zdaj dajejo največjo količino električne energije, vendar bomo ob tem, ko se preusmerjamo in razvijamo alternativne in nove tehnologije, potrebovali električno energijo za pokrivanje osnovnih obremenitev, to je za vzdrževanje prižganih luči in na primer za napajanje električnih vozil.

Nove zelene tehnologije imajo ogromen potencial, na primer sončno toploto iz Sahare in vetrne elektrarne na Severnem morju, da ne omenjamo zajema in shranjevanja ogljika in osnovnih izboljšav v energetske učinkovitosti, kjer se (vsaj v eni točki) strinjam z zelenim kolegom na drugi strani dvorane, vendar vse to zahteva velikanske naložbe in to je temeljna točka današnjih vprašanj.

Marisa Matias, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Gospa predsednica, komisar, predsedujoči Svetu, tu smo, da razpravljamo o ponovnem vlaganju v evropski energetski sistem prek vlaganja v tehnologije z nizkimi emisijami ogljika.

Mislim, da je to eden najpomembnejših izzivov, kot je bilo omenjeno v sporočilu. To je eden od izzivov, na katerega se moramo osredotočiti, vendar manjka opredelitev, zato je pomembno, da postavimo ta vprašanja in poiščemo opredelitev. Zdi se, da ne manjka le finančna opredelitev, temveč tudi politična.

Govorimo o energetske učinkovitosti, zajemanju ogljika, jedrski energiji, biogorivu, sončni energiji in govorimo izključno o energetske učinkovitosti, kot najcenejšem načinu zmanjševanja emisij. Ugotavljam, da obstajajo drugi, veliko cenejši načini zmanjšanja emisij ogljika in dostopa do energije, ki niso niti omenjeni v tem sporočilu, na primer, zmanjšanje porabe energije, mikroproizvodnja, distribucija in različne oblike distribucije ter različni projekti, za katere ni nujno, da so neke velike strukture. Mislim, da bi nedvomno pripomogli k izboljšanju finančne opredelitve, če bi izbrali najcenejši načrt.

Zato se moramo v sklopu te politične in te finančne opredelitve pogovoriti o tem, kar je po mojem mnenju življenjsko pomembno vprašanje, in sicer, zakaj je poudarek vedno na javno-zasebnih partnerstvih, kot da bi bila to rešitev za vse.

Kadar vprašamo, od kod pride denar, nam Komisija pove, da prihaja od tam, kjer je. Priznam, da mi ni nič bolj jasno, če mi povedo, da bo denar prišel od tam, kjer pač je, ne da bi mi točno povedali, kje je to.

Zato smo z vidika zanašanja na javno-zasebna partnerstva, kar se sistematično dogaja, ko govorimo o tehnologijah z nizkimi emisijami ogljika, lahko zanesljivo prepričani o enem: če ne vemo, od kod bo prišel denar in vemo, da bodo obstajala javno-zasebna partnerstva, potem že od začetka vemo, kdo bo plačal. Tisti, ki bodo plačali na začetku, so davkoplačevalci, pravzaprav porabniki, ki so navsezadnje prav tako davkoplačevalci. Vemo tudi, da so tisti, ki plačajo manj, institucije in zasebne organizacije – to so tisti, ki izpeljejo naložbe in plačajo zanje, vendar na koncu obdržijo dobiček zase.

Brez te opredelitve se mi zdi, da še enkrat sistematično prepuščamo prihodnjim generacijam, naj poravnajo račun za spreminjanje evropskega energetskega modela.

Christian Ehler (PPE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, načeloma se vsi strinjamo, da je treba pozdraviti načrt SET. Strinjamo se o večjem delu vsebine, vendar imamo dve težavi. Po eni strani ne bomo mogli (in to točko naslavljam predvsem na gospoda Turmesa) hkrati vzpostaviti pritiska na države članice in na Komisijo, če bomo nadaljevali z ideološko razpravo, kjer je večna tema jedrska energija. To je kočljiva točka v današnjem glasovanju. Dosegli smo kompromis o načrtu SET in ta kompromis je v tem, da smo opredelili merila, po katerih želimo to podpreti in ta merila so jasno opredeljena, to so trajnost, konkurenčnost in varnost oskrbe. Rekli smo, da želimo delati brez omejevanja na določene tehnologije, pa imamo spet ideološko razpravo o jedrski energiji, ki jo sicer lahko imamo, vendar nima nobenega smisla v zvezi z načrtom SET.

Prepuščam vam vprašanje, kaj naj bi načrt SET dejansko dosegel. Ali je bilo dejansko rešeno vprašanje, do kakšnega obsega so države članice pripravljene iskati skladen pristop energetske politike? To, kar je Svet danes predstavil, je niz puhlih fraz. Problem v resnici ni toliko v tem, kaj smo določili v načrtu SET, ampak, kako različni skladi za raziskave, inovacije in denar iz načrta SET, vprašanje predstavitvenih zmogljivosti, vprašanje prenosa evropskih direktiv na nacionalno raven – kako vse to vzajemno deluje. Zdaj smo na točki, ko moramo res jasno povedati, da lahko pripravimo drug načrt SET in da lahko sprejmemo drug načrt SET, a to, kar potrebujemo zdaj, so oprijemljivi ukrepi. Glede na to se ne smemo ves čas pripravljati o podrobnostih. Povečati moramo pritisk na Komisijo in države članice tako, da se bo kaj zgodilo v zvezi z izvajanjem.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Gospa predsednica, pobožne želje niso dovolj, da bi povzročile prehod na trajnostne, obnovljive vire energije in podnebju prijazno družbo. Potrebno je tudi znatno vlaganje. Zasebni sektor mora prevzeti velik del soodgovornosti za financiranje osnovnih raziskav in tudi države članice se morajo močneje zavezati. Poleg tega je treba dati na voljo več denarja iz proračuna EU.

Proračun se mora preprosto prilagoditi tako, da se bo ujemal s političnimi prednostnimi nalogami v zvezi s sončno in vetrno energijo, energetske učinkovitostjo in tako naprej. Na novo moramo postaviti prednostne naloge in ponovno prerazporediti sredstva znotraj proračuna EU. To je edini način, da lahko načrt SET in poslanci tega parlamenta ohranijo verodostojnost.

Chris Davies (ALDE). – Gospa predsednica, tri leta je od takrat, ko si je Svet postavil cilj, da bo do leta 2015 delovalo do 12 predstavitvenih projektov zajemanja in shranjevanja ogljika in do zdaj še nimamo veliko pokazati.

Da, ugotovili smo vir financiranja in zdaj smo dobili od Komisije osnutek sklepa, ki čaka potrditev Parlamenta, o tem, kako uporabljati to financiranje, vendar pred koncem naslednjega leta ne bomo mogli določiti projekta, ki se bo kvalificiral za to financiranje. Urnik je torej zelo tesen in izpolnitev roka z letom 2015 postaja vse težja. Na vsakem koraku te poti so zaostanki.

Prosil bi Komisijo, da razmisli o teh stvareh. Prvič, treba je preučiti ta časovni razpored. Ali se lahko dnevi, se lahko tedni sploh izboljšajo? In zlasti, ali lahko čim bolj pritismo na Evropsko investicijsko banko, da bomo ostali znotraj dodelitve, ki je bila podana v osnutku sklepa?

Drugič, ko bo komitološki postopek Parlamenta končan, bi morala Komisija izdati obvestilo o časovnem načrtu. Morala bi ga objaviti. To bo pripomoglo pri zagotavljanju, da bo čim manj zamud. Tako se bodo vsi trudili doseči vrsto postavljenih rokov.

Nazadnje, ne pozabite, da bo verjetno največji posamični dejavnik za zamude postopek vloge, ki ga morajo opraviti razvijalci projektov, da dobijo gradbeno dovoljenje za plinovode in podobne zmogljivosti za odstranitev CO₂. To bi utegnilo biti zelo dolgotrajno. Lahko bi povsem porušilo končni rok.

Zato prosim za izjavo Komisijo, ki naj vztraja, da se razvijalci, ki si želijo prejeti evropsko financiranje, začnejo že zdaj prijavljati za gradbeno dovoljenje. Naj preidejo od besed k dejanjem.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Gospa predsednica, resolucija, ki je bila predstavljena, zelo dobro ponazarja nadvlado podnebne politike nad energetske varnostjo v Evropski uniji. Jasno prikazuje tudi protijedrski predsodek dela tega parlamenta. Naneslo je tako, da je jedrska energija edini komercialno dokazani vir energije z nizkimi emisijami ogljika, pa je v resoluciji kljub temu deležna zelo ostre kritike. Omejeni finančni viri Evropske unije naj bi se vlagali v izbrane vire energije zgolj zato, ker so trajnostni in to pomeni močen poseg na trg. Ta politika bo gotovo omejila izdatke za strateške velike infrastrukturne projekte, ki so že danes potrebni, in za podporo medsebojnim povezavam. Za energetske varnost preprosto ne bo dovolj denarja. Zato danes ne moremo podpreti te resolucije.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Gospa predsednica, minister, komisar, vsi zelo dobro vemo, da so narkomani zelo nevarni, ker se ne ustavijo pred ničimer, da bi dobili svoj naslednji odmerek. Pravzaprav vemo, da je vsaka oblika odvisnosti zelo nedobrodošel pojav, ki ga je treba izkoreniniti. Naše gospodarstvo v Evropski uniji je odvisno in ta odvisnost se napaja z uvoženo nafto in plinom. To je stanje, ki ga moramo spremeniti. Povečati moramo vlaganje v tehnologije, ki bodo neposredno povečale uporabo in izkoriščanje sonca, vetra, vode in biomase v Evropski uniji. Še več, obstaja nekaj močnih argumentov, zakaj so to prav te tehnologije. Prvič, če ne vlagamo v te tehnologije, bo naša odvisnost od nafte in plina samo še naraščala in položaj se bo še poslabšal, kajti teh virov bo na svetu vedno manj, cene pa se bodo še zviševale. Drugič, s temi naložbami bomo lahko hkrati spodbujali zlasti MSP, če jim bomo dali določeno prednost pri prijavih na finančne vire in sredstva. Tretjič, z naložbami v nove tehnologije bomo neposredno premagali sedanje ovire za uravnoteženje električnih omrežij z različnimi količinami električne energije, ki jo bosta ustvarila sonce in veter. Gospe in gospodje, zdaj je čas za ukrepanje. Zmanjšati moramo svojo odvisnost od uvožene nafte in plina in podpreti vlaganja v natančno tiste tehnologije, ki bodo povečale in pospešile večjo uporabo sončnih, vetrnih, vodnih in biomasnih virov energije.

Zahvaljujem se vam za pozornost.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Gospa predsednica, imamo razlog, da smo zadovoljni z načrtom SET. Brez 59 milijard EUR, ki se zdaj vlagajo v dobre energetske projekte, ne bomo dosegli cilja 20-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov do leta 2020. Naložbe v pravo in trajnostno obnovljivo energijo znašajo dve tretjini sredstev v načrtu SET. To se nanaša na primer na fotovoltaike, vetrne turbine in biomaso. Seveda pa načrt SET ni zgolj pomemben in pravi, ker nam zagotavlja čistejšo energijo. Je tudi kritičen do naših poskusov, da bi premagali družbeno in gospodarsko krizo. S temi velikimi naložbami v sodobno energetske tehnologije, bomo lahko ustvarili več sto tisoč novih zelenih delovnih mest. Poleg tega bomo lahko postavili center znanja EU o zeleni in trajnostni tehnologiji. Ne pozabimo, da ta vlaganja vključujejo odgovornost: odgovornost za zagotovitev, da bodo številni ljudje, ki so zdaj zaposleni v energetske sektorju, dobili možnost za ponovno usposabljanje in došolanje. Zato mora vlaganje v tehnologijo potekati vzporedno z vlaganjem v ljudi.

Liam Aylward (ALDE). – Gospa predsednica, rad bi na kratko omenil dve točki. Prva se nanaša na pomen vlaganja v tehnologije z nizkimi emisijami ogljika in druga na zajemanje ogljika v kmetijstvu.

Prvič, z realnega stališča je bistveno, da EU osredotoči pozornost in proračun na strateški načrt za energetske tehnologije. Če hoče EU do leta 2020 doseči svoje ciljne vrednosti, ni dvoma, da je bistveno povečanje ciljnih naložb v tehnologije z nizkimi emisijami ogljika.

Drugič, treba je povečati raziskave in vlaganja v zajemanje in shranjevanje ogljika, to je praktičen način boja proti podnebnim spremembam. Tu ima lahko kmetijstvo ključno vlogo pri skladiščenju ogljika in lahko prispeva k ciljem 2020.

Biomase tal in pogrezanje naravnega ogljika (ogljika v tleh) bi lahko kmetom koristili z zmanjševanjem spodbujanja in vnosa gnojil. Potrebne so nadaljnje raziskave in vlaganja, da bi v celoti izkoristili kmetijstvo in kmetijsko zemljo za zajemanje ogljika in pomoč pri doseganju ciljev 2020.

Da bi bili doseženi merljivi rezultati, pa je treba ustrezno in učinkovito podpreti inovacije in raziskave tehnologij z nizkimi emisijami ogljika.

Vicky Ford (ECR). – Gospa predsednica, pozdravljam pobudo, da govorimo o vlaganju v tehnologijo z nizkimi emisijami ogljika, vendar bolj podrobno o varčevanju z energijo in zagotavljanju varnejše in bolj raznolike preskrbe. Rada bi se ozrla predvsem na uporabo sredstev EU.

Regija, ki jo zastopam, že ima sredstva EU v višini več kot 250 milijonov EUR za gospodarsko rast z nizkimi emisijami ogljika. Čeprav so njene ambicije plemenite, je učinkovitost teh sredstev pri dejanski izvedbi smiselnih naložb padla globoko pod pričakovanja.

Vzhodna Anglija, vključno z Univerzo Cambridge, je tudi domovina vodilnih raziskovalnih zmogljivosti in v moji regiji je bilo podpisanih več kot 250 pogodb za nepovratna sredstva iz Sedmega okvira. Videla sem nekaj odličnih raziskav, vendar so še odprta vprašanja glede zapletenosti, zlasti za MSP, birokracije in neprožnosti pri prilagajanju na razvoj in znanost. V nekaterih primerih gre za grozljive zgodbe o zamudah plačil s strani EU.

Ko razmišljamo o tem, kako vlagati denar davkoplačevalcev v prihodnje, bi morali pogledati, kaj smo se naučili iz tega, kar se je že zgodilo in poskrbeti, da ga bomo v prihodnosti bolje porabili.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Doseganje podnebnih ciljev, ki jih je postavila Evropska unija, je odvisno od oblikovanja strategije, ki podpira postopen prehod na industrijo z nizkimi emisijami ogljika in uporabo trajnostne energije.

Uporaba novih tehnologij lahko zmanjša porabo energije v stavbah do 17 % in emisije ogljika iz prevoza do 27 %, medtem ko se lahko z uvedbo pametnega odmerjanja poraba energije zmanjša do 10 %. Za merjenje porabe energije in emisij ogljika je potrebna standardna metodologija, da bomo dosegli optimalno javno in zasebno porabo energije. Glede na to moramo imeti skupne minimalne funkcionalne specifikacije in medobratovalna inteligentna omrežja na evropski ravni.

Komisija mora sofinancirati čim več velikih projektov, da bo olajšala uporabo pametnega odmerjanja in inteligentnih omrežij kot standarda, tudi v državah članicah, ki še nimajo teh tehnologij.

Rad bi vprašal, ali namerava Komisija zdaj zagotoviti dodatna sredstva iz proračuna EU za spodbujanje MSP, da bodo razvijala tehnologije za proizvodnjo nizkoogljične, trajnostne energije.

Hvala lepa.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Potrebujemo ambiciozno in pametno industrijsko politiko, ki bo omogočila Evropski uniji, da bo ohranila svojo globalno konkurenčnost in delovna mesta ter proizvodnjo znotraj EU. Vlaganja v razvoj tehnologij z nizkimi emisijami ogljika bodo pomagala Evropski uniji premagati gospodarsko krizo in lahko do leta 2020 ustvarijo okrog 2,7 milijonov delovnih mest.

Evropska unija mora vlagati v evropske pobude, ki spodbujajo obnovljive vire energije, in njihovo uvedbo v evropsko električno omrežje, pa tudi v biogoriva in zeleni prevoz. Hitre rezultate je mogoče doseči z vlaganji v inteligentna mesta in energetske učinkovitost stavb, zlasti stanovanjskih.

Pozivam Komisijo in države članice, naj povečajo proračune, dodeljene za stanovanjsko energetske učinkovitost, in pri izvedbi srednjeročnega pregleda uporabe strukturnih skladov sprejmejo ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev boljšega črpanja 4-odstotne stopnje ESRR za stanovanjsko energetske učinkovitost. To bo omogočilo povečanje te stopnje v obdobju 2014–2020.

Hvala lepa.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Razprava o vlaganju v tehnologije z nizkimi emisijami ogljika je razprava o načinih prilagajanja gospodarstev držav članic na zahteve glede omejevanja emisij toplogrednih plinov. Ne glede na to, kako so podnebne in vremenske razmere na naši celini v zadnjih nekaj mesecih prispevale k argumentom tistih znanstvenikov, ki dvomijo v vpliv človeka na podnebne spremembe z emisijami CO₂, si moramo kljub temu, kadar govorimo o tehnologijah z nizkimi emisijami ogljika, v zvezi s tem postaviti naslednje vprašanje: „Kako se lahko zagotovijo sredstva, potrebna za razvoj čistih tehnologij, da bodo v najkrajšem možnem času doseženi največji učinki?“

Mislim, da bi moral biti sistem, ki je bil oblikovan v podporo raziskavam in razvoju, čim bolj prožen, da bi omogočil, da se sredstva upravljajo na način, ki je primeren za dinamiko znanstvenega raziskovanja. Postavlja se vprašanje, ali in na kak način se načrtuje uvedba ustreznih mehanizmov podpore za naložbe v tehnologije z nizkimi emisijami ogljika.

Nazadnje bi rad dodal, da ne glede na to, kakšne pomembne argumente lahko najdemo v prid vlaganju v razvoj tehnologij z nizkimi emisijami ogljika, se to ne sme zgoditi na račun kohezijske politike.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Gospa predsednica, v sporočilu Komisije z dne 23. januarja 2008 z naslovom „Podpora zgodnji predstavitvi trajnostne proizvodnje električne energije iz fosilnih goriv“, ki je del podnebnega in energetskega svežnja, je bilo navedeno, da bo Evropska unija podprla gradnjo 10 do 12 predstavitev elektrarn s tehnologijo zajema in shranjevanja ogljikovega dioksida. Ob koncu leta 2008 je Evropski parlament tudi to vključil v resolucijo. V točki 11 tega dokumenta je bilo navedeno, da ukrepi, ki jih je predstavila Komisija, ne zagotavljajo v zadostnem obsegu zelenih spodbud za gradnjo najmanj 12 predstavitev naprav do leta 2015, medtem ko točka 18 meni, da je nujno potrebno, da najmanj 12 predstavitev obratov, ki jih je treba podpreti, vključuje vse možne kombinacije treh tehnologij zajemanja in shranjevanja ogljika.

Finančna sredstva naj bi prišla iz prodaje 300 milijonov pravic za emisije CO₂ iz rezerve za nove udeležence, znane kot NER300. Posledično bo vsota, namenjena za podporo gradnji predstavitev elektrarn odvisna od tržne cene pravic. Ocenjuje se, da bo to od 7 do 12 milijard EUR. Iz predlaganih sklepov Komisije, ki jih

vsebuje predlog, se da sklepati, da bo podpora v okviru NER 300 pokrila šest projektov zajema in shranjevanja ogljikovega dioksida v proizvodnji električne energije in dva v industriji.

Ali želi Svet v sodelovanju s Komisijo podpreti gradnjo nadaljnjih dveh do štirih elektrarn in, če da, kako?

Roger Helmer (ECR). – Gospa predsednica, danes smo slišali veliko neumnosti o zelenih delovnih mestih. Dejstvo je, da naša obsedenost z obnovljivimi viri že zvišuje ceno električne energije in sili evropske državljane v revščino zaradi energije. Višje cene energije pomenijo, da bodo energetske intenzivna podjetja preprosto obupala in odšla stran, v ugodnejše jurisdikcije. Višje cene energije pomenijo nižjo rast in višjo brezposelnost in izgubo delovnih mest. Videl sem samo eno uradno študijo o tem vprašanju zelenih delovnih mest. Ta je bila v Španiji in je pokazala, da je bilo za vsako posamezno delovno mesto, ki je bilo ustvarjeno v zelenem sektorju, drugje izgubljeno 2,2 delovnega mesta.

Če zares resno mislimo glede električne energije z nizkimi emisijami ogljika, je samo ena rešitev in to je jedrska energija. Po Evropi začnemo govoriti o novi jedrski zmogljivosti in to je dobro. Če hočemo obdržati prižgane luči, potrebujemo jedrsko renesanso in to hitro.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Raziskave in tehnologija igrajo temeljno vlogo v razvoju nizkoogljične družbe. Bistveno je, da se vloga v korenito družbeno spremembo, ki temelji na trajnosti mest, decentralizirani proizvodnji energije in konkurenčnosti industrije. To je bistvena politika za uspešno in trajnostno družbo, ki je pripravljena na izzive podnebnih sprememb, energetske varnost in globalizacijo ter je vodilna v svetu na področju čistih tehnologij.

Namen strateškega načrta za energetske tehnologije je prispevati prav k temu cilju. Pozdravljam bistvene smernice, predstavljene v sporočilu o tem, kako organizirati logiko posredovanja med javnim in zasebnim sektorjem, med financiranjem Skupnosti ter nacionalnim in regionalnim financiranjem.

Seveda je bistveno, da se poveča javno financiranje za znanstveno raziskovanje na področju čistih tehnologij. Evropa mora ustvariti tudi razmere, ki spodbujajo večje zasebno vlaganje na tem področju. Nujno moramo preiti od besed k dejanjem.

Prednostne naloge prihodnjih finančnih perspektiv EU in Osmega okvirnega programa za raziskave in tehnološki razvoj bodo morale obsegati energetske varnost, boj proti podnebnim spremembam in okolje. To je edini način, da bomo sposobni ohraniti konkurenčnost naše industrije, spodbujati gospodarsko rast in ustvarjati delovna mesta.

Patrizia Toia (S&D). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, to ni zgolj rutinska razprava, temveč zelo posebna in naj bi si zastavila zelo jasna in natančna vprašanja – kateri viri obstajajo in kje jih dobiti – in upam, da Parlament pričakuje enako jasne in natančne odgovore, danes in na naslednjih zasedanjih Sveta 12. in 25. marca.

Radi bi odločno povedali Komisiji in Svetu, da mora Evropska unija, ki nosi zastavo pred svetom v boju proti emisijam v ozračje in podnebnim spremembam, zdaj biti dosledna, če noče izgubiti verodostojnosti. Storiti mora vse, da bo dosegla te cilje. Dobro se moramo zavedati, da govorjenje o gospodarstvu z nizkimi emisijami pomeni neke vrste Kopernikovo revolucijo za proizvodni sistem; pomeni spreminjanje številnih stvari, jasne prednostne naloge in politično voljo, vendar predvsem zadostna sredstva in instrumente.

Vemo tudi, da je ta Kopernikova revolucija bistvena za naš proizvodni sistem, za evropsko industrijo, da bo ostala konkurenčna. V številnih državah, številnih raziskovalnih centrih in številnih univerzah so intelektualni viri pripravljeni, zmogljivosti so tam in volja tudi; zdaj je čas, da se stvari spravijo v gibanje. Kot sta rekla komisar in Svet, to morajo storiti vsi: države članice, podjetniki in zasebni sektor, vsi morajo to storiti. Prepričana pa sem, da ta bistvena naloga, da se spravi skupaj to zapleteno partnerstvo, pripada Evropski uniji.

Mairead McGuinness (PPE). – Gospa predsednica, vsi se strinjamo, da je večja energetska učinkovitost prvi korak v verigi, vendar bi vas s svojim prispevkom rada opozorila na politično zmedo in zaskrbljenost, ki obdaja bioenergijo.

Mislim, da so se posebno ta parlament in Komisija ter Evropa na splošno izogibali vprašanju bioenergije, ko so se leta 2007 in 2008 zvišale cene hrane. Le malo nas je, ki govorimo o današnji stvarnosti večine kmetovalcev po Evropi, to je o krizi zaupanja, ker so se zrušile cene. Zanje ni nobenega usklajenega političnega sporočila o rabi tal in uporabi njihove zemlje za pridelavo energetskih poljščin.

Še posebno na Irskem imamo vlado, ki beži od tega področja. Poglejte, to, kar industrija potrebuje, je politična zanesljivost, politikom pa te zanesljivosti ni uspelo priskrbeti in mi bomo plačali za to.

Če govorimo o vlaganju v raziskave in ne bo nobenega raziskovanja, ker ne bomo sprejeli pravih političnih odločitev, potem zapravljamo čas.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Gospa predsednica, komisar, financiranje spremembe v zelene nizkoogljične tehnologije bo še posebno težko pri novih državah članicah. Eden od morebitnih in zelo pomembnih virov za srednjeevropske in baltske države bi bila uporaba emisijskih kuponov, ki so se nabrali v sistemu trgovanja z emisijami v okviru Kjotskega protokola, in bi imele s tem korist od podnebnih virov teh držav. Pogoji za to pa bi bila seveda ustanovitev postkjotskega sistema ali podpora Evropskega sveta in Komisije našim prizadevanjem, da bi dobili pravo vrednost za svoje preostale podnebne vire. Kot poročevalec za bioplin se dobro zavedam cene novih tehnologij in tega, da je tehnološki razvoj zelo pomemben. Zelo pomembno je, da si za to prizadevamo v okviru splošne kmetijske politike, na primer s spremembo sestave krme za živino, z uvedbo načinov oranja brez globoke obdelave in uvedbo novih, inovativnih tehnologij.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Ena najpomembnejših prednostnih nalog, vključenih v dolgoročno strategijo Evropske unije, bi bila ustvariti inovativno gospodarstvo, na primer s preoblikovanjem sedanjega energetskega sistema, ki uporablja model nizkih emisij, zlasti takšnega, ki temelji na čistih ogljikovih tehnologijah. Približno 80 % primarne energije, ki se uporablja v Evropski uniji, prihaja iz fosilnih goriv. V zadnjih nekaj desetletjih so bili omrežja in oskrbovalne verige izpopolnjeni v smislu oskrbe družbe z energijo, ki prihaja prav iz teh virov. Gospodarska rast in uspešnost sta bili zgrajeni na nafti, premogu in plinu in to je težko spremeniti od danes na jutri.

Evropski strateški načrt za energetske tehnologije, ki je steber politike Evropske unije o energiji in podnebj, je dober korak v smeri premika Evropske unije k inovativnemu gospodarstvu, seveda, pod pogojem, da se upošteva financiranje čistih ogljikovih tehnologij. Če želi Evropa doseči ambiciozne cilje zmanjšanja z nizkimi stroški, je bistveno, da poveča izdatke za raziskovanje na področju čistih, trajnostnih in učinkovitih energetskih tehnologij in uskladi kombiniranje sil, potencialov in virov v javnem in zasebnem sektorju.

Industrijske revolucije so v preteklosti pokazale, da lahko tehnologija trajno spremeni naš način življenja. Trenutno imamo neponovljive in izvedljive priložnosti, da spremenimo naš model proizvodnje energije. Vendar se lahko vlaganje v razvoj in spodbujanje virov čiste, obnovljive energije izvede samo, če Skupnost zagotovi zadostno raven financiranja in te naložbe vključi v seznam strateških ciljev Evropske unije.

Fiorello Provera, v imenu skupine EFD. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, v razpravi o energetskih izbirah Evropske unije je gotovo eno: najpomembnejši, najcenejši in najbolj trajnostni vir energije, ki ga imamo na voljo, je prihranjena energija. Iz naravnih, zgodovinskih, kulturnih in gospodarskih razlogov so gorske regije model za zmanjševanje porabe energije v skladu z zahtevami sodobnega življenja in so se prepustile obsežnemu preskušanju z uporabo energije iz obnovljivih virov z nizkimi emisijami ogljika.

Gorske regije proizvajajo skoraj vso evropsko vodno energijo. Če dam primer, provinca v Italiji, iz katere prihajam, sama proizvede 12 % vodne energije za celotno državo. Poleg tega imajo gorska področja zgodovinske izkušnje v gradnji stavb, ki so učinkovitejše v smislu varčevanja z energijo. Uspelo nam je zgraditi stanovanjske zgradbe, ki so povsem samozadostne glede elektrike in ogrevanja in dajejo celo več energije, kot je porabijo, očitno z uporabo naprednih tehnologij. Gore so pogosto preskusni teren in so tako idealno okolje za preskušanje boljše uporabe biomase, sončne energije, geotermalne energije, toplotnih črpalk, predvsem pa za prenovo distribucijskih sistemov energije.

Komisar, gore so polne energije, čiste energije, samo vzeti jo moramo. Zato prosimo Komisijo, da vključi gorske regije v svojo strategijo, da pozorno pogleda njihove izkušnje in jim prizna pravico, da prejmejo pošteno nadomestilo za vso obnovljivo energijo, ki so jo te regije že dobavile. Člen 174 Lizbonske pogodbe priznava vlogo gora, zato nestrpnost čakamo na pobudo Komisije za izvedbo tega člena in tudi na evropsko gorsko politiko na področju energije.

Zato pozivam Komisijo, naj upošteva priporočila Durnwalderjevega poročila v Odboru regij in naj v oceno evropskih ozemelj vključi energetska vprašanja in proizvodno zmogljivost gorskih regij glede obnovljive energije in pasivne gradnje.

Gore, ki tvorijo 40 % evropskega ozemlja in so dom za 90 milijonov ljudi, so se do zdaj štejele za prikrajšana območja. Z izvajanjem inovativnih in doslednih energetskih politik pa lahko te regije premagajo to oviro

in zagotovijo bistveno spodbudo za doseganje ciljev, ki so postavljeni v strategiji 20-20-20, ter pokažejo, da je samozadostna energija možna ob sprejemljivih stroških, če obstaja trdna politična volja.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Evropsko kmetijstvo se pogosto obsoja kot glavni vir globalnega segrevanja. To pojmovanje seveda ni povsem pravilno. Po drugi strani pa ne moremo prezreti prispevka, ki ga lahko da kmetijstvo k zmanjševanju emisij ogljikovega dioksida.

To temo so gotovo načeli že drugi govorniki. Shranjevanje ogljika, biomasa, pa tudi naložbe v zmanjševanje uporabljenih količin gnojil, to je samo nekaj primerov, kako je kmetijstvo prizadeto zaradi tega problema. Zato mislim, da mora biti kmetijstvo v tem okviru razprav o naložbah v tehnologije z nizkimi emisijami ogljika med prednostnimi nalogami in se ne sme povsem zanemariti, kot se je to zgodilo na primer pri drugi evropski strategiji. Govorim o strategiji EU 2020.

Hvala lepa.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Gospa predsednica, komisar, predsedujoči Svetu, govorim v svojem imenu in rada bi povedala svojim sogovornikom, da jedrska tehnologija po mojem mnenju ni rešitev in tudi ni obnovljivi vir energije.

Naša naloga tukaj je, da uvedemo ukrepe, ki bodo dolgoročno koristili našim otrokom in naši prihodnosti. Zato je za nas zelo pomembno, da zmanjšamo emisije CO₂, čeprav to zmanjšanje ne sme biti na račun okolja – z drugimi besedami, zelo pozorno moramo spremljati, kateri ukrepi se financirajo in v katere ukrepe se vlaga. Ne smemo shranjevati CO₂, hkrati pa uničevati svoje okolje.

Leto 2010 je leto biotske raznovrstnosti in je zelo pomembno, da v te dokumente zapišemo tudi, da je treba vse naložbe, vse ukrepe gledati v luči ohranjanja okolja za naše otroke, za našo prihodnost in za biotsko raznovrstnost.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Gospa predsednica, komisar, razprava o prehodu na gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika nam ne sme dovoliti, da bi pozabili na to dejstvo. Prehod verjetno ne bo gladek proces. V nekaj letih se bomo spopadli z učinki pomanjkanja in vedno večjega osiromašenja primarnih virov energije, od katerih smo odvisni, to je od fosilnih goriv. Ta goriva služijo tudi kot surovina za številne pomembne industrije, kot je kemična in farmacevtska industrija.

Za človeštvo je resnično nujno, da se preostale svetovne rezerve nafte upravljajo zelo pametno, kar pomeni predvsem zelo varčno.

V teh okoliščinah bi bilo sprejetje načrta, imenovanega protokol o izčrpanosti nafte, ki ga je leta 2002 v Uppsali in leta 2005 v Lizboni predstavila skupina znanstvenikov in strokovnjakov iz več držav, ki so del Združenja za študij vrha proizvodnje nafte in plina, bistveno za uvedbo načrta, ki daje prednost dobremu in poštenemu upravljanju teh virov, ublažitvi njihovega pomanjkanja in nadzorovanemu prehodu na druge primarne vire energije.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Po mojem mnenju jedrska energija še ni dobila mesta, ki si ga zasluži v tem poročilu. Rešitve, namenjene razvijanju alternativne, bio, vetrne in sončne energije, so vse zelo dolgotrajne in ni nujno, da se bodo na koncu izplačale. Pa vendar moramo pohiteti z našimi energetske strategijami, če se spomnimo na učinke lanskoletne plinske krize in grožnje podnebnih sprememb. Jedrska energija je največji vir energije brez ogljika znotraj Evropske unije in zdaj zagotavlja eno tretjino naših potreb po električni energiji. Njen nadaljnji razvoj je preprosto neizogiben. Bilo bi koristno, da bi to dojeli.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Gospa predsednica, poslušal sem razpravo in bila je zelo zanimiva. Prebral sem vse, kar sem lahko, o tej temi.

Rad bi podal samo dve pripombi. Prvič: postavljeno je bilo vprašanje, od kod bo prišlo financiranje. Drugič: kako naj bi se usklajevalo raziskovanje in razvoj?

Zdi se mi, da imajo tri institucije Evropske unije – strokovnjaki iz Parlamenta, Sveta in Komisije – tukaj priložnost, da se združijo kot usmerjevalna skupina. Prvič, da bo ugotovila izvor financiranja, ki je potrebno v javno-zasebnih partnerstvih, z možnimi cilji za vsako državo, in drugič, za nadzor in usklajevanje raziskav. Potrebni so raziskave, predstavitev in dobava, s tem da je nekaj financiranja gotovo odvisnega od uspešnosti rezultatov, sicer bo vsak profesor v Evropi poskušal izvajati raziskave, ki bodo na koncu neusklajene.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Slišali smo čudovite besede predstavnika Sveta in Komisije o tehnologijah z nizkimi emisijami ogljika, vendar se mu ni uspelo dotakniti ključnega vprašanja: od kod bo prišlo financiranje? Neka skupina držav članic že ima pripravljen vir: nekdanje socialistične države so že daleč presegle svoje kjotske zaveze. Zato je lahko Evropska unija na kopenhavnski konferenci samozavestna. Te države so upravičene, da unovčijo svoje kvote ogljikovega dioksida. Vendar jim hočejo Komisija in 15 prvotnih držav članic preprečiti, da bi to storile. Pri Madžarski to nanese nekaj sto milijard forintov. V Københavnu sta se Madžarska in Poljska dogovorili, da te zneske uporabita za zeleno infrastrukturo. To so torej viri. Do zdaj je ta predlog naletel na gluha ušesa, kar pomeni, da je navsezadnje res, da nove države članice veljajo za drugorazredne članice Evropske unije.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Eden glavnih ciljev Evropske unije je razvoj gospodarstva z nizkimi emisijami ogljika. Namen je, da bi 20 % skupne količine proizvedene energije do leta 2020 temeljilo na obnovljivih virih.

Romunija ima še ambicioznejši cilj, to je 24 %. Študije kažejo, da je regija Dobrogea na jugovzhodu Romunije drugo področje v Evropi glede potenciala za vetrno energijo, takoj za severno Nemčijo. Zdaj se tu razvija največji vetrni park na evropskih tleh, ki bo imel 240 vetrnih turbin in bo proizvajal 600 MW obnovljive energije. Prva faza tega projekta bo končana v tem letu, ko bo začelo delovati 139 naprav. Celoten projekt bo dokončan leta 2011 na dveh območjih v okraju Konstanca, Fântânele in Cogea.

Izvedba tega projekta je pomembna za energetska varnost Romunije, ker ji bo pomagala zmanjšati uvoz energetskih virov.

Hvala lepa.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, mislim, da se povsem strinjamo v dveh točkah, glede na to, kar sem slišal danes dopoldne: učinkovitost, prihranki, obnovljivi viri in nove tehnologije. Ni dovolj, gospe in gospodje, odločno se moramo lotiti še drugih dveh vprašanj.

Prvo je jedrsko. Že beseda, ki zgolj nakaže to temo, nas prestraši. Raje opravimo raziskave in se potrudimo biti pri tem raziskovanju odgovorni. Drugo vprašanje je financiranje. Bojimo se govoriti o javno-zasebnih partnerstvih, kot sem danes slišal. Že zgolj misel, da bi zasebni sektor lahko v kakšni pobudi sodeloval z javnim, se obravnava kot nekaj tujega, sramotnega in sumljivega.

Neizogibno je, gospe in gospodje, glede na finančna sredstva, o katerih moramo spregovoriti. Poleg tega je za javni sektor pomembno, da se povezuje z zasebnim, ker se mora naučiti ravnati poslovno in v skladu s trajnostno politiko.

Christian Ehler (PPE). – (DE) Gospa predsednica, moje vprašanje bo kratko. V skupinah smo imeli že obrabljene, vendar upravičene razprave o ideoloških vprašanjih v zvezi s tehnologijami. Pa dajmo se že enkrat skupaj domisliti vprašanja, na katerega bosta Svet in Komisija morala odgovoriti. Že dolgo se pogovarjamo o načrtu SET. S katerimi instrumenti bi ga izpeljali? Kakšni so časovni okviri? Kakšne zaveze imajo države članice?

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Gospa predsednica, na tej točki se ne bom ukvarjal z vprašanjem ideologije – to lahko storimo drugič – vendar mislim, da so ideologi v resnici na drugi strani te dvorane.

Komisija bo imela v naslednjih nekaj tednih v rokah dva oprijemljiva instrumenta. Prvi je sklad za financiranje na podlagi delitve tveganja, v katerem je še vedno nekaj denarja. Ta denar bi se lahko zdaj uporabil za ponovni zagon obnovljivih energij in energetske učinkovitosti. Povedali so mi, da Direktorat Komisije za raziskave blokira denar – ne želi porabiti tega denarja za energijo, ampak bi ga raje porabil za IKT in druga področja. Morda bi lahko komisar povedal kaj v zvezi s tem?

Drugi instrument je sestavljen iz (najmanj) 15 % sredstev, ki so očitno ostala v načrtu za oživitve gospodarstva in mi v Parlamentu smo ugotovili, da je treba ta denar porabiti za energetska učinkovitost, zlasti za pametna mesta. Ali mi lahko kar koli poveste tudi o tem, komisar?

Iosif Matula (PPE). – (RO) Dejstvo, da imamo danes v Evropskem parlamentu razpravo o vlaganju v tehnologijo z nizkimi emisijami ogljika, kaže, da želi Evropska unija potrditi svojo vodilno vlogo ne le v zmanjševanju porabe energije in povečevanju njene učinkovitosti, temveč tudi pri zagotavljanju zdravega okolja. Menim, da je naša vloga zdaj, da spodbujamo področja, kot sta raziskovanje in inovacija, da bomo našli rešitve, ki bodo priskrbele temelje za trajnostni evropski energetski sistem. Zato moramo na tem področju uvesti zahteve za financiranje, s ciljem povečanja svetovne konkurenčnosti Evropske unije.

Mislim, da je za nas bistveno, da se osredotočimo na poseben potencial zelene energije na regionalni in lokalni ravni. Regija v Romuniji, iz katere prihajam, ponuja znaten potencial za geotermalno energijo, ki se zdaj še ne izkorišča dovolj. Za to obstajajo različni razlogi, vendar mislim, da moramo dati lokalnim organom pri tem pomembno vlogo, da jih bomo spodbudili k razvijanju javno-zasebnih partnerstev.

Hvala lepa.

Pedro Luis Marín Uribe, *predsedujoči Svetu*. – (ES) Gospa predsednica, pozoren sem bil na današnjo razpravo in z veseljem potrjujem, da tudi Svet deli številne skrbi, ki jih je izrazil Parlament. Prepričan sem, da nam bodo sklepi, ki jih bomo sprejeli jutri, omogočili, da bomo postavili trdno podlago, ki bo izpolnila izražene skrbi in nam omogočila, da bomo takoj napredovali z uvajanjem industrijskih pobud.

Mislim, da imamo jasno soglasje glede dejstva, da so te pobude temeljne, če hočemo zmanjšati našo energetske odvisnosti, izboljšati učinkovitost, nadaljevati tehnološki napredek – in s tem dati nadaljnjo spodbudo evropski tehnologiji – ter se seveda spopasti s podnebnimi spremembami.

Te pobude so potrebne tudi za ohranjanje evropske konkurenčnosti in ustvarjanje delovnih mest. Mislim, da lahko pomirim gospoda Helmerja. Obstajajo še druge študije poleg tiste, ki jo je prebral, nekatere od teh je izvedla Komisija sama in pokazale so pozitiven vpliv na zaposlovanje – ta učinek pa bo dolgoročno še večji.

Zato predlagamo, da se uporabi sklop skupnih načel in praks, ki bodo dale smernico obstoječim industrijskim pobudam. Med drugim pa bo to, seveda, zahtevalo od nas, da uvedemo finančna orodja in merila javnega posredovanja, ki bodo potrebna v podporo razvoju teh tehnologij.

Velik poudarek je bil namenjen finančnim vidikom in tudi to je za Svet zelo pomembno. Vendar se Svet ne more zavezati, da bo prerazporedil sredstva brez spoštovanja pravice Komisije do pobude in pooblastil Parlamenta na tem področju. Zato bo treba v tem času uporabiti sedanje finančne dogovore.

Kljub temu je pomembno, da povečamo svoje proračune, da bomo lahko razvili nove tehnologije, in da vztrajamo pri dejstvu, da mora biti dajanje prednosti temu povečanju temeljni element prihodnjih razprav v evropskih institucijah, zlasti v tem Parlamentu.

Zagotovem vam lahko tudi, da je Svet storil vse, kar je bilo v njegovi moči, in se bo še naprej trudil, da bi zagamčil primerno financiranje strateškega načrta za energetske tehnologije (SET) v okoliščinah sedanjega in prihodnjih okvirov.

Kot je dejal že komisar, bi rad spomnil, da morajo zasebne pobude na splošno – torej zasebni viri financiranja – imeti pomembno vlogo, kajti to je področje, na katerem moramo delati z roko v roki, da bomo kar najbolj povečali vpliv javnih finančnih virov. Doseči moramo obsežen, povečan učinek, ki nam bo omogočil uspešno izvajanje teh pobud, ki so bistvene za prihodnost Evrope.

Janez Potočnik, *član Komisije*. – Gospa predsednica, najprej bi se rad zahvalil za razpravo. Zelo pozorno sem jo spremljal in veliko je stvari, ki bi jih bomo nedvomno upoštevali pri pripravi našega prihodnjega dela.

Dovolite mi, da začnem s kratko zgodbo. Po naftni krizi v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja smo videli navdušenje brez primere nad inovacijami, ki so dodajale konkurenčno prednost in celo upoštevale okolje, vendar to ni trajalo dolgo. Potem, ko so cene nafte dovolj dolgo vztrajno padale, so se zmanjšale naložbe v raziskave in razvoj ter izkoriščanje, tržni razlogi za nove tehnologije so se umaknili in s tem so se spremenili vzorci porabe, mi pa smo bili potisnjeni v obdobje varljivega ugodja, v katerem smo bili odvisni od poceni tuje energije. To je bilo obdobje utvare trajnosti.

Mimogrede, energetske naložbe v raziskave in razvoj so bile takoj po naftni krizi približno štirikrat večje kot so zdaj ali pred nekaj leti.

In kje smo danes, po tem obdobju nenaklonjenega in neodgovornega razvoja, ki mu je manjkalo proaktivni pristop? Ob odzivih na grožnje podnebnih sprememb in prizadevanjih za rešitev odvisnosti v energetski varnosti resnično verjamem, da je proaktivna vizija realističen in potreben pristop, ne pa sanjarjenje.

V teh okoliščinah – stvari, ki so poudarjene v dokumentu, smo sprejeli pred nekaj dnevi v Strategiji Evropske unije 2020 – ne vidimo nobene druge možnosti kot zeleno rast. Potrebujemo čistejšo industrijo, ne pa več industrij za čiščenje. Potrebujemo pobude, cene, stroške in prave signale. Moramo se osredotočiti na energetske učinkovitost, moramo se osredotočiti, če hočete, na vire učinkovitosti, ki so ena glavnih stvari, ki jih vsebuje EU 2020.

Zdaj se bom posvetil drugemu vprašanju, to je načrtu SET, o katerem razpravljamo. Vse ocene, predstavljene v načrtu SET za potrebno financiranje, temeljijo na tehnologiji načrtov. To je zelo resen izdelek. Če pogledate predloge, kako si predstavljamo, kako ocenjujemo potrebe po financiranju v prihodnje, boste našli naslednje številke: vetrna: 6; sončna: 16; bio: 19; zajemanje in shranjevanje ogljika: 13; jedrska: 7; inteligentna omrežja: 2; gorivne celice in vodik: 5; pametna mesta: 11; evropska zveza organizacij za energetske raziskave: 5 in osnovne raziskave: 1. Če vse to seštejete, dobite 75.

Spomnil bi vas, da je za jedrsko energijo vrednost 7. Moram biti pošten. Fuzija ni vključena in fuzija je spet resna številka, ki jo bo treba podati, vendar, če pogledamo na to sliko I, mislim, da je naše sporočilo iz strani Komisije glede tega, kam bi bilo treba vložiti večino naših vlaganj, precej jasno.

Naslednje vprašanje so viri financiranja in načrti. Glavni viri, kot sem dejal v uvodu, bodo morali priti od tam, kjer glavni viri so, in to so industrija in države članice. To pomeni proračun Evropske unije, sedanje in prihodnje finančne perspektive, Evropski energetski program za oživitev, sistem trgovanja z emisijami Evropske unije in seveda uporabo drugih instrumentov, ki obstajajo, pri tem pa je treba v tem smislu upoštevati zlasti Evropsko investicijsko banko.

Obstaja vrsta vprašanj o strukturi vlaganja za različne predlagane pobude. Mislim, da je očitno, da notranja struktura javnega in zasebnega vlaganja ne bo enaka zaradi tržnih napak, na katere naletite v različnih vrstah tehnologij, ki bi jih bilo treba obravnavati, vendar sem prepričan, da je to, kar je pred vami, resen primer, zlasti, ko boste začeli razpravljati o naslednji finančni perspektivi, in da moramo ponovno premisliti, kaj so naše prednostne naloge in kako bi morali vlagati v prihodnost.

Naslednja stvar, ki bi jo rad omenil, je, da bomo vse pobude razen ene – to je pametnih mest, ki se je pojavila pozneje, na vašo pobudo in ki govori predvsem o učinkovitosti virov – začeli v letu 2010, vendar ne mislite, da stvari, o katerih tukaj govorimo, še ne potekajo; potekajo, zlasti v raziskavah. Zveza za raziskave se s tem ukvarja že več let.

Zadnja stvar, ki bi jo želel omeniti, je, da z načrtom SET pravzaprav začnemo nekaj zelo posebnega na ravni Evropske unije. Veste, da sem se v svojem prejšnjem mandatu močno zavzemal za evropsko raziskovalno področje. Na evropski ravni obvladujemo približno pet odstotkov raziskovalnega denarja, zato ne moremo računati na resnični uspeh, če ne bomo združili svojih sil na ravni EU – kar pomeni na evropski ravni – in se izognili podvajanju prizadevanj. Ne glejte samo evropskega proračuna. Denar moramo združiti, če hočemo pospešiti raziskovalne zmogljivosti.

Načrt SET je najboljši primer, ki ga imamo zdaj o skupnem načrtovanju na ravni EU. Prihajajo tudi druge dejavnosti in prav je tako, vendar mislim, da ne smemo podcenjevati tega, kar se odvija tukaj. Tu govorimo o javno-javno-zasebnih partnerstvih, ki so zelo nujna, in to je eno od vprašanj, na katero bi usmeril vašo pozornost v prihodnje. Pripravljena je finančna uredba, kjer boste tudi razpravljali o tem. Moramo dovoliti tveganje, če res hočemo, da se ta vprašanja obravnavajo.

Mislim, da smo, ko govorimo o načrtu SET, o skupnem načrtovanju, ki stoji za tem, pred velikim novim razvojem v Evropi. Tu je evropska zveza organizacij za energetske raziskave – najboljše raziskovalne organizacije, ki so odprte navzven, – ki danes že skupno obdelujejo vsa ta glavna vprašanja.

Moje sporočilo za konec je, da je naša glavna dolžnost, da z vso politično težo podpremo ta program.

Predsednica. – Prejela sem dva predloga resolucije⁽¹⁾ v skladu s členom 115(5) Poslovnika, s katerima se zaključí razprava.

– Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 11. marca 2010 ob 12.00.

Pisne izjave (člen 149)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Čeprav jemljem na znanje, da je namen tega sporočila Komisije pospešiti razvoj novih tehnologij z višjo možnostjo za nizke emisije ogljika z večjo energetsko učinkovitostjo in izrabo obnovljive energije, obžalujem, da evropskim regijam še vedno manjka bolj opredeljena vloga te strategije.

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

Regionalnim oblastem je treba zagotoviti primerno financiranje, na primer z zagotavljanjem financiranja med preskusno fazo pilotnih projektov ali z naložbami med raziskavami in preskusno fazo projektov obnovljive energije.

Prepričan sem, da je, na primer, pomembno vključiti geotermalno energijo. To je vir obnovljive energije z velikim potencialom za razširitev v vulkanskih regijah, kar je zlasti pomembno za oddaljene in otoške regije Unije in tiste, za katere niso bili postavljeni nikakršni cilji.

V teh okoliščinah je treba javno in zasebno vlaganje povečati z razvojem energetske tehnologije tako, da bodo doseženi zaželeni cilji nizkoogljičnega gospodarstva, pa tudi v pomoč pri premagovanju pomanjkljivosti trga, ki so omenjene v podnebnem in energetskem svežnju.

András Gyürk (PPE), v pisni obliki. – (HU) Mislim, da je pomembno, da Evropska komisija pri pripravi strateškega načrta za energetsko tehnologijo upošteva količino podpore, ki je potrebna za raziskave in razvoj zelenih tehnologij. To še toliko bolj velja, ker na sedanji stopnji sončna energija, bioenergija in vodikova tehnologija v večini primerov še niso komercialno donosne. Kot je pravilno poudaril Steven Chu, ameriški sekretar za energijo, bi bili potrebni raziskovalni dosežki na stopnji Nobelove nagrade, da bi postale zelene tehnologije konkurenčne tehnologijam tradicionalnih fosilnih goriv. Kakorkoli, resna pomanjkljivost načrta zelene tehnologije je, da se ne ve, katera sredstva EU bi se uporabila za njegovo izvedbo. Če pogledamo stroške 16 milijard EUR, ki naj bi bili potrebni za raziskave sončne energije ali 5 milijard EUR, ki so ocenjeni za tehnologijo, povezano z vodikom, to ne more veljati za manj pomemben dejavnik. Na tej točki ni nobenih znakov, da bo naslednji sedemletni finančni okvir povečal vire za raziskave zelenih tehnologij. Dobro se zavedamo, da podpora iz javnih skladov ni nobeno nadomestilo za prizadevanja zasebnih vlagateljev. Kljub temu pa morajo Evropska unija in države članice povečati sklade, ki so namenjeni raziskavam zelene tehnologije. Morebitni prihodki iz sistema trgovanja z emisijami lahko pri tem služijo kot dobra podlaga. Deleži niso zanemarljivi. Ne moremo dovoliti, da bodo načrti za energetsko politiko in varovanje podnebja doživeli enako usodo kot Lizbonska strategija s svojimi nasprotujočimi izidi.

Jim Higgins (PPE), v pisni obliki. – Če hočemo, da bi postala ogljična tehnologija praktična realnost, se moramo lotiti pomanjkanja inženirjev in drugega visoko usposobljenega osebja, ki načrtuje in ustvarja napredne tehnologije. To lahko storimo tako, da vzpostavimo ali okrepimo programe usposabljanja ali štipendije za zagotovitev, da bodo delavci v času gospodarske oživitve posodobili svoja znanja. Zagotoviti moramo dotok visoko kvalificiranega in dobro izobraženega kadra s pravo kombinacijo teoretičnih in praktičnih sposobnosti. Prav tako se moramo lotiti vztrajnih ovir za mobilnost znotraj EU, še posebno za raziskovalce in visoko usposobljene ljudi in se spopasti z vprašanjem priznavanja kvalifikacij inženirjev po vsej EU. Finančni trgi in institucije se nagibajo k previdnosti glede vlaganja, zlasti ko gre za MSP v številnih shemah EU, ki podpirajo inovacije, čeprav bi morale biti bolj sinhronizirane in usklajene s stališča povpraševanja in ponudbe. Olajšati moramo sodelovanje med MSP in raziskovalnimi inštituti ter spodbujati pravice intelektualne lastnine in prenos tehnologije. Evropska energetska podjetja morajo sama postati proaktivnejša v podpiranju zbirnih pobud in pridruževanju k povezanim podjetjem. Prav tako moramo spodbujati raziskave in inovacije prek davčnih spodbud ali inovacijskih bonov in z izboljšanjem pogojev za naložbe tveganega kapitala, na primer s poslovnimi angeli ali čezmejnimi naložbami tveganega kapitala.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), v pisni obliki. – (PL) Dejstvo je, da je globalno segrevanje podnebja povzročila človekova dejavnost. Boj proti temu procesu in njegovim negativnim učinkom je nujno potreben. Eden od načinov za reševanje teh problemov je uporaba čistih in obnovljivih virov energije. A, da bi ti energetski viri igrali pomembno vlogo v evropskem energetskem sistemu, je treba izpolniti dva pogoja. Prvič, povečati moramo financiranje, ki je na voljo za raziskovanje njihovega razvoja. Drugič, potrebujemo večje financiranje naložb, ki omogočajo najnovejšo tehnologijo z nizkimi emisijami. Vlaganje v razvoj tehnologij z nizkimi emisijami, ki jih vsebuje evropski strateški načrt za energetsko tehnologijo, je pomembno s stališča celotne EU. Zlasti pa je pomembno za države z energetsko industrijo, ki iz zgodovinskih razlogov izpušča velike količine CO₂. Ena od teh držav je Poljska. Izboljšanje in razvoj tehnologij za zajemanje in shranjevanje ogljikovega dioksida je bistvenega pomena za celotno poljsko gospodarstvo.

3. Posledice nevihte Xynthia v Evropi (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je izjava Komisije o posledicah nevihte Xynthia v Evropi.

Janez Potočnik, član Komisije. – Gospa predsednica, le dva tedna po strašni nesreči na Madeiri, sta Komisijo spet pretresla in razžalostila smrt in opustošenje, ki ga je povzročila nevihta Xynthia v Franciji in drugih evropskih državah.

Želel bi izraziti osebno sožalje vsem tistim, ki trpijo zaradi posledic nesreče. Komisija izreka sožalje predvsem družinam in prijateljem tistih, ki so izgubili življenje.

S pomočjo centra za nadzor in obveščanje za civilno zaščito je Komisija tesno spremljala dogodke, ki jih je povzročila nevihta Xynthia in se je ponudila, da vzpostavi mehanizem za aktivno pomoč EU. Na srečo se je bila francoska reševalna služba sposobna odzvati na nesrečo z lastnimi sredstvi in ni zahtevala aktivacije mehanizma.

Komisija zdaj skupaj z ustreznimi organi v državah članicah raziskuje vse možnosti in instrumente, ki bi bili lahko na voljo na ravni EU, da bi finančno pomagali pri premagovanju nesreče in pripomogli, da bi se čim prej vrnila normalne življenjske razmere.

Pred dvema dnevoma se je predsednik Komisije Barroso sestal s francoskim predsednikom Sarkozyjem, da bi se pogovorila o položaju. Včeraj se je sestal tudi s številnimi poslanci tega parlamenta iz različnih držav. Pred enim tednom je moj kolega, gospod Hahn, komisar, ki je odgovoren za regionalno politiko in Solidarnostni sklad, obiskal najtežje prizadeti območji v Franciji, La Rochelle in l'Aiguillon-sur-Mer, in se sestal z nacionalnimi in regionalnimi organi.

Na Madeiri, kjer je nesreča udarila dva tedna prej, so oblasti in reševalne službe uspele doseči ogromen napredek v boju proti posledicam poplavne nesreče. Komisar Hahn je obiskal Madeiro prejšnji teden, da bi dobil vtise iz prve roke in se pogovoril z lokalnimi oblastmi o poti naprej.

Solidarnostni sklad Evropske unije je bil ustanovljen leta 2002 kot poseben instrument na ravni EU za finančno pomoč državam članicam EU, ki jih prizadenejo hude naravne nesreče, če so izpolnjeni določeni pogoji. Francija je že izrazila svojo namero, da bo dala vlogo za pomoč Solidarnostnega sklada. Poudaril bi, da predpis, ki ureja Solidarnostni sklad, navadno dovoljuje njegovo uporabo le za primere „hudih nesreč“, pri katerih škoda na nacionalni ravni presega prag 0,6 % bruto nacionalnega dohodka ali 3 milijarde EUR po cenah v letu 2002. Za Francijo to zdaj pomeni, da bi škoda morala presegati približno 3,4747 milijard EUR po sedanjih cenah.

Vendar se lahko v izjemnih okoliščinah in če so izpolnjena posebna merila, sklad uporabi tudi za manjše „izredne regionalne nesreče“, zlasti, kadar prizadenejo najbolj oddaljene regije, kot je Madeira.

Francoske oblasti zdaj ocenjujejo škodo in njene posledice za gospodarstvo in življenjske razmere prebivalstva.

To so bistveni elementi vloge, ki jo mora Komisija prejeti v 10 tednih po nesreči. To pomeni do 9. maja. Potem, ko bo vloga sprejeta, jo bo Komisija čim prej preučila. Službe Komisije, zlasti GD za regionalno politiko, dajejo vso možno pomoč in smernice pri pripravi vloge. Stiki s francoskimi oblastmi na strokovni ravni so dobro vzpostavljeni in tako omogočajo učinkovit napredek.

Prosim, ne pozabite pa, da se pomoč iz Solidarnostnega sklada ne more izplačati takoj. Solidarnostnega sklada se ne sme narobe razumeti kot instrument za izredno pomoč. To je finančni instrument, ki pomaga premostiti finančno breme operacij v izrednih razmerah. Tako se lahko morebitna nepovratna pomoč uporabi za nazaj za operacije v izrednih razmerah od prvega dne nesreče dalje.

Financiranje Solidarnostnega sklada se zbira z dodatnim prizadevanjem držav članic zunaj normalnega proračuna Evropske unije. Odobriti ga morata Parlament in Svet s postopkom spremembe proračuna.

Kot veste, celoten postopek od trenutka, ko je dana vloga za izplačilo nepovratnih sredstev, po pričakovanjih traja več mesecev. Komisija si seveda prizadeva, da bi bil ta čas čim krajši.

V zvezi s strukturnimi skladi, še posebno ESRR, se to seveda ne more uporabiti za operacije takojšnje pomoči v izrednih razmerah. Francija in Komisija se morata začeti pogovarjati o možnostih in morebitnih potrebnih spremembah programa, ki bi bile lahko pomembne za dolgoročnejšo obnovo in naložbe v podjetja, ki jih je prizadela poplava.

Še zadnja točka, ki so jo poslanci tega parlamenta že načeli v razpravi o Madeiri pred dvema tednoma. Komisija bo uporabila sedanji politični zagon, da bo poskusila pri Svetu odpraviti blokado predloga za spremembo Uredbe o Solidarnostnem skladu. Parlament je široko podprl ta predlog in menim, da je zdaj pravi trenutek, da spet sprejmemo skupen ukrep proti Svetu.

Elisabeth Morin-Chartier, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospa predsednica, komisar, v noči s 27. na 28. februar je nevihta Xynthia zlasti hudo prizadela obale moje regije, Charente-Maritime in Vendée. Triinpetdeset ljudi je umrlo, ducat je pogrešanih in na stotine ljudi je izgubilo domove.

To so znatne izgube, ki jih še stopnjujejo resne težave v zvezi z infrastrukturo. Mislim predvsem na jezove, železniške proge, kanalizacijska omrežja, električna omrežja, telekomunikacijska omrežja in celoten sistem malih in srednje velikih podjetij, zlasti v pomorskem sektorju, sektorju ribogojstva in v kmetijskem sektorju s 45 000 hektari, preplavljenimi s slano vodo, kajti to je bila poplava, ki je izvirala iz morja.

Gre za škodo znatnega obsega. Gre za škodo, katere posledice bo še dolgo čutiti, kajti del obdelovalne zemlje zdaj nekaj let ne bo več primeren za uporabo.

Zato zdaj pozivam Evropsko unijo, naj pokaže solidarnost in, seveda, naj da na voljo Solidarnostni sklad Evropske unije pod najboljšimi možnimi pogoji in v najkrajšem možnem času, kajti ne moremo reči našim sodržavljanom, da bodo sredstva počakala in da se problemi ne morejo reševati tukaj in zdaj. Po obisku komisarja – ki se mu iskreno zahvaljujem, da je šel in si sam ogledal obseg nesreče, in vem, da je tudi njega to globoko prizadelo – moramo vsi skupaj združiti prizadevanja, da izboljšamo uporabo tega sklada, da bo mogoče hitro napredovati. Vedno se pritožujemo, da je Evropa preveč odmaknjena od naših državljanov, pokažimo jim danes, tukaj, da smo se sposobni hitro odzvati. Žal mi je, da Sveta ni tukaj, da bi nam pomagal pri tej ureditveni spremembi. Vsekakor bodite prepričani, da jo potrebujemo in da jo naši sodržavljeni pričakujejo.

PRESEDSTVO: GOSPOD ROUČEK

podpredsednik

Edite Estrela, v imenu skupine S&D. – (PT) Gospod predsednik, v imenu Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu bi rad izrazil naše iskreno sožalje družinam žrtev naravnih nesreč, ki so prizadele Portugalsko, Madeiro, Francijo in Španijo.

Prejšnji teden je delegacija iz moje skupine odšla na Madeiro obiskat področja, ki jih je katastrofa najbolj prizadela, in se je srečala z regionalnimi in lokalnimi oblastmi in podjetji ter industrijskimi, trgovskimi in kmečkimi združenji.

V spominu smo ohranili osupljive podobe in sporočila tega, kar smo videli in slišali. Izvedeli smo za celotne družine, ki so umrle v svojih domovih, slišali smo dramatična pričevanja o ljudeh, ki so utonili in jih nikoli več ne bomo videli. Cele hiše so se premaknile iz ene strani ulice na drugo in s ceste je pometlo v morje avtomobile, v katerih so bili še vedno potniki.

A pogum ljudi na Madeiri, ki so premagovali nesrečo, je bil enako osupljiv. Nikoli ne bom pozabila podob odločnosti tistih, ki se kljub temu, da so izgubili službo, dom in lastnino, niso vdali. Nasprotno, šli so naravnost na delo, pripravljeni, da začnejo iz nič. Samo v nekaj dnevih so bile tone in tone kamenja, zemlje in drugih razbitin odstranjene iz središča mesta Funchal.

Nacionalne, regionalne in lokalne oblasti so združile prizadevanja, da se je lahko življenje na otoku kmalu vrnilo v normalo. Zato je pomembno, da se objavi, da se lahko turisti vrnejo na Madeiro. Njena naravna lepota in toplota ljudi nas pričakujeta.

Ljudje na Madeiri zdaj čakajo tudi solidarnost evropskih institucij, da bi lahko ponovno zgradili ceste, mostove in javne zgradbe, ki so bili uničeni. Tudi obrtniki, industrialci in kmetje potrebujejo našo podporo pri obnovi svojega življenja in naš prispevek h gospodarskemu razvoju regije.

Zelo me veseli, komisar, ko slišim, da je Komisija, kot tudi Parlament in Svet, odločena, da odpravi blokado Kohezijskega sklada (nov predlog, ki ga je Parlament že sprejel), tako da se bodo lahko uporabljala nova pravila, ki so bolj prilagojena resničnim potrebam javnosti.

Kot veste, komisar, je treba prestrukturirati tudi druge sklade in jih prerazporediti na najbolj prizadeta območja, kajti posebne razmere zahtevajo posebne rešitve.

Giommaria Uggi, v imenu skupine ALDE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo bi se rada pridružila izjavam sožalja žrtvam nevihte Xynthia, ki je prizadela nekaj področij Evrope. Moramo ukrepati in v tem pogledu spoštujem resne izjave, ki jih je danes dal tukaj komisar Potočnik, ki ga cenim zaradi strokovnosti in moram priznati njegovo zavzetost. V tem smislu ga pozivam, naj se opravijo potrebne spremembe Solidarnostnega sklada, in rad bi ga spomnil, da je

Parlament že sprejel ukrep z veliko večino v letu 2006. Glede na te razmere in te smrti lahko samo ponovimo, kako nujno potrebno je, da se sprejmejo ukrepi, kot je ta.

Vendar pa, gospod predsednik, moramo delovati na več frontah in najprej pregledati ves razvoj in regionalne programe načrtovanja ter jih posodobiti glede na njihov vpliv na okolje in vključiti oceno učinkov v praksi. Vložiti moramo tudi znatne vsote, da bomo vzpostavili dolgoročni ukrep, namenjen izvajanju strategije preprečevanja nesreč. To ni neobvezna ali izmišljena možnost, temveč nujna izbira, če hočemo, da nesreče, o kakršnih razpravljamo danes, ne bodo imele tako tragičnih posledic.

Seveda pa obstajajo tudi gospodarski razlogi, če se želimo omejiti samo na ta vidik, ki obvezujejo institucije, da sprejmejo ukrep v smislu preprečevanja. Čeprav v resoluciji zahtevamo, da je nujno, da se prispevajo znatna sredstva za popravilo škode, moramo svojo pozornost in ukrepanje preusmeriti na naložbe in pobude za varstvo okolja, ponovno pogozdovanje in varstvo rastlinstva, glede na to, da se bodo s tem zmanjšali stroški obnove okoljske škode.

Iz nesreč te vrste se moramo naučiti – sodobni človek se iz njih mora učiti – da ni mogoče vsega nadzorovati, vendar se lahko vse to omeji, če se sprejmejo ustrezni previdnostni ukrepi. To moramo storiti, gospod predsednik, tudi v spomin na žrtve, kot so žrtve iz preteklih dni in zadnjih tednov po vsej Evropi, ki so na žalost značilne za realnost v naših regijah.

Raül Romeva i Rueda, v imenu skupine Verts/ALE. – (IT) Gospod predsednik, tudi jaz bi rad izrazil najgloblje sožalje – v lastnem imenu in v imenu svoje skupine – in solidarnost s prizadetimi regijami, hkrati pa obžalujem resne gospodarske posledice teh nesreč in izrekam sožalje predvsem družinam žrtev. Prav tako je pomembno poudariti potrebo, da se nacionalne, regionalne in lokalne oblasti zdaj osredotočijo na učinkovite preventivne politike in posvetijo večjo pozornost ustreznim praksam in zakonodaji v zvezi z uporabo zemlje.

Prav to je razlog za obe spremembi, ki smo ju vložili kot skupina, ker po našem mnenju manjkata v skupni resoluciji. Prva pravi: ker je bila v Franciji odobrena gradnja na poplavnih ravnicah in naravnih mokriščih; ker so gradbene spekulacije spodbudile gradnjo stavb na ranljivih območjih. Za nas je bistveni vidik, da se doseže napredek.

Druga sprememba poziva, da se pri sofinanciranju teh načrtov s strani skladov Skupnosti, zlasti strukturnih skladov, EKSRP, Kohezijskega sklada in Evropskega solidarnostnega sklada, upoštevajo trajnostni ukrepi. Za nas je to bistveno pri dokončnem odločanju o tem, ali bomo glasovali za resolucijo ali ne.

João Ferreira, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Gospod predsednik, naše prve besede so lahko le sožalje in solidarnost z družinami žrtev te katastrofe. Pozdravljamo izraženo solidarnost Evropske unije za prizadete regije in mesta. Zdaj je pomembno, da postane ta solidarnost otipljiva s hitro uporabo potrebnih sredstev in virov za ublažitev škode, ki jo je povzročilo slabo vreme.

V preteklih letih je države članice prizadelo znatno število katastrof, na kar kaže 62 zahtevkov za uporabo Solidarnostnega sklada, ki jih je predložilo 21 držav v samo šestih letih njegovega obstoja.

Škodo, ki so jo povzročile te katastrofe, je težko oceniti, zlasti zaradi izgube človeških življenj. Kakor koli, gospodarski in družbeni stroški so skoraj vedno zelo veliki.

V teh razmerah bo moralo imeti preprečevanje zelo pomembno družbeno vlogo in bo postajalo vedno pomembnejša faza v procesu obvladovanja katastrof. Pomembno je, da se na tem področju razvijeta sodelovanje in solidarnost znotraj Evropske unije, predvsem z oblikovanjem finančnega okvira, primerne za preprečevanje, ki bo podpiral izvajanje zaščitnih ukrepov za javnost, okolje in podnebje s strani držav članic.

Prejemniki posebne pomoči morajo biti, med drugim, takšni ukrepi kot so odprava potencialno nevarnih razmer, zaščita območij, ki so najbolj izpostavljena tveganju, okrepitev sistemov za zgodnje opozarjanje v državah članicah in vzpostavitev ter okrepitev obstoječih povezav med različnimi sistemi zgodnjega opozarjanja.

Kot je bilo tu že rečeno, so bistveni dejavniki za preprečevanje katastrof tudi razumno izkoriščanje zemlje, gospodarski in družbeni razvoj, ki je v sožitju z naravo, in okrepljena kohezija v Evropski uniji.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, več evropskih regij so prizadeli nekateri izjemni naravni vremenski pojavi, ki so povzročili ogromno materialno, gospodarsko, kmetijsko in okoljsko škodo in so na žalost zahtevali tudi številna človeška življenja.

Drznem si upati, komisar, da bo poleg vašega pričakovanega sožalja lahko v tem primeru Evropski solidarnostni sklad koristna evropska aktivnost, ki bo izvedena hitro in prožno v obeh, Franciji in Madeiri, prav tako kot je bila – kot je nekdo dejal – v drugih evropskih državah, in da bo pomagal mojim rojakom v območjih Vendée in Charente-Maritime pri obnovi njihove življenjsko pomembne infrastrukture in storitev.

Iz tega kar ste povedali, sklepam, da vam francoska vlada še ni poročala o tej zadevi in sem nad tem zelo presenečen. Vendar moram reči, da se mi nekateri vidiki načina, kako nekateri ljudje izkoriščajo te dogodke, ne zdijo sprejemljivi.

Prvič, ta trdovratna potreba po povezovanju naravnih nesreč, ki jih doživljamo, s tako imenovanim globalnim segrevanjem. Ni pomembno, kakšne politične in psevdoznanstvene trditve nam podajajo, vremena in plimovanja ne bodo narekovali nič bolj, kot lahko preprečujejo potrese.

Drugo je sistematično iskanje krivcev in grešnih kozlov. Nesreča Xynthia na zahodu Francije je nastala zaradi zelo redke kombinacije dveh dogodkov, nevihte same, seveda, in nenavadno visoke plime, ki je povzročila, da so se porušili jezovi.

Izbruhnila je polemika zaradi gradbenih dovoljenj, ki so jih izdajali župani, ti naj bi bili namreč zdaj osebno odgovorni za smrti, ki so se zgodile v njihovih občinah. Vendar ni nihče – ne departma, regija, javne službe, mestni urbanisti ali arhitekti – nasprotoval tem gradbenim dovoljenjem, ko so jih posamezniki zahtevali.

Izvoljene predstavnike regije in še posebno majhnih občin njihovi someščani upravičeno visoko cenijo. Nosijo velik del odgovornosti za praktično nič, imajo izrazit občutek za splošni interes, obvladujejo vedno bolj zapletene dolžnosti, za katere je delno odgovorna Evropa, javni organi pa so jih povsem zapustili, zato sem si želel to tukaj poudariti.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Gospod predsednik, skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) podpira resolucijo in zagovarja, da posredujemo ustrezne izraze sožalja in solidarnosti in sprejememo neposredne ukrepe. Obstaja nekaj točk, ki bi jih rad dodal k temu. Prvič, menim, da je odlično, da je Komisija priskočila na pomoč in da tudi gospod Hahn razmišlja, kako bi lahko spremenil svoje operativne programe. To je dobro tudi kratkoročno.

Vendar je problem dejansko v Solidarnostnem skladu. Kako je Svetu uspelo, da se je toliko let upiral z zadrževanjem ukrepov Parlamenta za prožnejšo uporabo Solidarnostnega sklada? Po mojem mnenju je res dobro, da je bil gospod Potočnik tako nedvoumen o dejstvu, da bo Komisija zdaj prevzela pobudo. Špansko predsedstvo bi res moralo biti danes tukaj, da bi to potrdilo. Zdaj je čas za ukrepanje in Parlament je izredno nesrečen zaradi tega zastoja.

Vendar obstaja tudi druga razsežnost tega vprašanja. Prihajam iz Nizozemske. Večina Nizozemske leži pod morsko gladino. Ker je spomladanska poplava iz leta 1953 še vedno živo v našem spominu, vemo, da je bistveno misliti na prihodnost. Vemo, da morajo varnostni in preprečevalni ukrepi iti z roko v roki z razvojem v teh regijah, to je z razvojem vseh dejavnosti, ki imajo vpliv na obalo. In to je nedvomno dosegljiv cilj. Mi, na Nizozemskem smo se zdaj domislili načrta, načrta delta, za okrepitev naših pregrad na obali in raziskujemo tudi druge zadeve, kjer je nujno, da varnost povežemo z gospodarskim razvojem.

Dovolite, da za konec dodam, da je bila leta 2008 v francoskem obalnem mestu Saint Malo sprejeta pobuda, da se vse obalne regije združijo pod okriljem Združenih narodov v povezavi z OECD. Združeni narodi imajo zdaj načrt preprečevanja nesreč za obalne regije in svetovna perspektiva je tisto, kar je tako zelo pomembno. Evropski parlament ima pilotni projekt za obdobje 2009–2010 in mi smo podprli sodelovanje naših regij v njem, med drugim z zagotavljanjem financiranja. Svetovna razsežnost je nekaj, kar moramo dati tukaj na dnevni red prihodnjega obdobja.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, za začetek bi rada izrazila najgloblje sožalje in solidarnost z žrtvami poplave na Madeiri in nevihte Xynthia.

Treba je postaviti potrebna vprašanja o zaskrbljujočem povečanju teh uničujočih podnebnih pojavov in o vlogi, ki jo imajo podnebne spremembe, ter o nujni potrebi, da se najdejo rešitve. Za zdaj je to primer zagotavljanja nujnih rešitev za prebivalstvo, ki ga pretresajo nesreče. Seveda se morajo odzvati javni in zasebni ponudniki zavarovanja, a ko gre za uničeno infrastrukturo in obnovo prizadetih območij, se mora izraziti evropska solidarnost.

Zato je francoska vlada zahtevala pomoč od Solidarnostnega sklada EU, ustanovljenega leta 2002, za katero upam, da bo dodeljena hitro in smiselno. To je upanje, izraženo v dveh pismih, ki sem ju poslala Komisiji

po 1. marcu kot izvoljena predstavnica zahodne francoske regije in o katerem sem imela prejšnji četrtek možnost razpravljati v La Rochelli s komisarjem Hahnom, ki se mu iskreno zahvaljujem za dovzetnost.

Komisar Hahn je soglašal, da je mehanizem zapleten in ga je težko izvajati. No, moramo ugotoviti, da bi bil lahko prožnejši, če ne bi Svet iz nerazumljivih razlogov blokiral pregleda delovanja tega sklada, ki ga je maja 2006 sprejela zelo velika večina poslancev. Zato upam, da bo špansko predsedstvo to besedilo premaknilo z mrtve točke, da bo lahko ta sistem učinkovitejši.

Na krajši rok pa pozivam Komisijo, naj odobri enkratno povečanje sofinanciranja prek regionalnih skladov ESRR in ESS za projekte v prizadetih regijah v časovnem okviru, ki bo omogočil, da se bo njihovo gospodarstvo opomoglo do poletja.

Nazadnje, ta pomoč za obnovo se ne bi smela uporabiti na tak način, da bi se ponovile enake tragične okoljske in urbanistične napake; namesto tega je treba uporabiti premišljen način, da se bo čim bolj preprečilo morebitno ponavljanje takih tragedij.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, po nesreči, ki je prizadela francosko obalo le nekaj tednov po Madeiri, je naša skupina predložila nekaj sprememb, tako da bo naš parlament, ki prav tako izraža svojo solidarnost, obsodil tiste, ki so odgovorni. Kajti evropski državljani niso umrli in izgubili vsega v teh nesrečah preprosto zato, ker so se sprožile naravne sile. To se je zgodilo tudi zato, ker je bilo narejenih nekaj zelo hudih napak pri dovoljevanju zagrajevanja obal in rečnih bregov. Te napake so krivda držav članic, njihove zakonodaje, ki je zelo neustrezna, njihovih oblasti, ki so preveč površne, in njihovih vlad, ki so preveč neodgovorne.

Dovoliti gradnjo v poplavnih conah ni nič manj hudo, kot je bilo dolga leta dovoljevati in spodbujati porabo tobaka ali azbesta, čeprav so ljudje umirali in je bilo zelo jasno zakaj. Pred Xynthio je bila Madeira in pred Madeiro je bila Sicilija; jutri bodo druge nesreče. Če Evropski parlament ne bo povzdignil glasu, potem bo odgovoren za nesreče v prihodnosti. Evropska unija mora pokazati svojo solidarnost, vendar mora dokazati tudi svojo odgovornost.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Gospod predsednik, komisar, kot pri vseh navzočih so naše misli najprej in predvsem s prebivalci, z žalujočimi družinami in tistimi, ki so izgubili vse zaradi nevihte Xynthia.

Eden od naukov, ki se jih je treba naučiti iz te nesreče, je koristnost služb držav članic, občin, departmajev, regij, vključno z javnimi službami in službami civilne zaščite, ki so ponovno dokazale svojo učinkovitost. Kot se vsi strinjamo, moramo danes nujno pomagati družinam, da obnavljajo in gradijo na novo, vendar moramo graditi drugače, z upoštevanjem narave in človeških bitij. V ta namen moramo spodbuditi zavarovalnice, ki se kopljejo v dobičkih, da povrnejo ljudem izdatke za povzročeno škodo.

Po drugi strani pa mora Evropska unija glede na izjemno naravo nesreče, ki je prizadela te regije, v sodelovanju z državami članicami ukrepati v veliko večjem obsegu in hitreje, nenazadnje z uporabo Evropskega solidarnostnega sklada in to mora storiti na prožnejši način, kot je tisti, ki ste ga pravkar opisali, komisar. Resnično, uničenje domov in podjetij ter sterilizacijo kmetijskih zemljišč je verjetno nemogoče količinsko oceniti z uporabo tradicionalnih meril.

Po drugi strani bomo morali kombinirati tudi regionalne sklade in sklad ESS, da bomo pomagali regijam, da se postavijo nazaj na svoje noge. Poleg tega je pomembno, da se naučimo vse, kar je mogoče, iz tega, kar se je pravkar zgodilo in da sprejmemo ukrepe, s katerimi bomo preprečili take nesreče ali omejili škodo v takih podnebnih pojavih. Vprašanje zgradb v poplavnih conah in boja proti nepremičninskim špekulacijam ob obali je treba v celoti ponovno preučiti v povezavi z ravnotežjem med naravo, kmetijskimi dejavnostmi, ribogojstvom, gojenjem ostrig in ribolovom, ki ga evropske politike vse prepogosto uničujejo.

Zato predlagam, da bi Evropska unija v sodelovanju z državami članicami in regijami pripravila dosleden trajnostni načrt obnove in razvoja, ki bi upošteval geografijo, okolje, biotsko raznovrstnost in dejavnosti ob obali.

Nazadnje, mora obstajati možnost, da se vzpostavi skupen sistem preprečevanja, spremljanja in opozarjanja, ki bi prebivalcem zagotavljal hitro pomoč na podlagi solidarnosti.

Maurice Ponga (PPE). – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, kot so dejali moja kolegica gospa Morin-Chartier in drugi poslanci, je 27. in 28. februarja silovita nevihta Xynthia razdejala več francoskih regij in pri tem zahtevala 53 življenj ter povzročila ogromno materialno škodo.

Nevihta je bila izjemno silovita in je povzročila uničujoče poplave vzdolž francoske obale. Evropa je bila po Madeiri znova prizadeta. Bretanja, regija mojega kolega in prijatelja gospoda Cadeca, je bila močno prizadeta. Tako je bilo v treh francoskih regijah, v Bretanji, Poitou–Charentes in Pays de la Loire razglašeno stanje naravne nesreče.

Ob teh tragedijah mora Evropska unija pokazati svojo odzivnost in izraziti solidarnost. Besede in resolucije same ne bodo omogočile podpore žrtvam teh nesreč, poleg tega in predvsem moramo zagotoviti finančno pomoč.

Zato pozivam Evropsko komisijo – in moj kolega gospod Béchu podpira mojo prošnjo – naj hitro sprostí Solidarnostni sklad EU, da bomo pomagali uničenim območjem pri obvladovanju škode.

Ta nesreča kaže, da je predlog gospoda Barnierja, da bi ustanovili evropsko enoto civilne zaščite, ustrezen. Evropejci moramo skupaj ukrepati, ker se pojavlja vse več nesreč in te uničujejo evropsko ozemlje in zlasti naše najbolj izolirane in ranljive regije, kot so otoki v Indijskem oceanu in karibski otoki.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi rad predvsem izrazil solidarnost z družinami žrtev, ki jih je prizadela nevihta Xynthia.

Prejšnji teden sem imel priložnost obiskati Madeiro z delegacijo članov iz Odbora za regionalni razvoj Skupine naprednega zavezníštva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu. Bilo je prvič, da je imela evropska delegacija priložnost biti na terenu in se sestati z oblastmi in ljudmi z otoka.

V nevihtah, ki so prizadele Madeiro, je umrlo več kot 40 ljudi, ranjenih ali razseljenih pa je na stotine. Gospodarske izgube se ocenjujejo na 100 milijonov EUR in neposredno prizadetih je 900 podjetij in več kot 3 500 delavcev.

Zdaj je prednostna naloga, da se ponovno zgradi infrastruktura in zagotovi, da se razmere vrnejo na normalne in predvsem, da se obnovi podoba Madeire na tujem ter ponovno pridobi zaupanje ljudi v njeno turistično panogo in s tem spodbudi njeno gospodarstvo in razvoj.

Številne slabe vremenske razmere, zlasti nevihta Xynthia, so prizadele tudi Španijo, zlasti področja v Andaluziji in na Kanarskih otokih, kot tudi zahodno Francijo in druge države.

Te hude nesreče so povzročile ogromno gospodarsko škodo in zahtevajo nujen, hiter in učinkovit odziv Evropske unije, zato moramo uporabiti potrebna orodja za reševanje te nesreče.

Komisar, to je izjemno stanje, ki zahteva izjemne ukrepe.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Pogostost in obseg nesreč in naravnih nesreč, ki smo jim priča zadnje čase, sta zastrašujoča. Prišel je čas, da se predlog, ki ga je dal leta 2006 gospod Michel Barnier o ustanovitvi evropske enote civilne zaščite, uveljavi v praksi.

Obstaja tudi nujna potreba, da se najde rešitev za takojšnji začetek pregleda Uredbe o Evropskem solidarnostnem skladu. Parlament je na podlagi svojega stališča iz leta 2006 odobril spremembo uredbe s ciljem, da se ustvari priložnost za hiter, učinkovit odziv, kadar prošnjo vloži država članica. Izredno pomembna ukrepa, vključena v revidirano obliko uredbe, sta znižanje praga za uporabo sklada in zagotovitev hitrega plačila na podlagi predhodne ocene.

Zato prosim Svet, naj odpravi blokado dokumentacije o pregledu Uredbe o Evropskem solidarnostnem skladu, naj zahteva njen takojšnji pregled in naj ne zavrne nove uredbe.

Hvala lepa.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Gospod predsednik, komisar, oktobra lansko leto sem imela priložnost v okviru delegacije iz Odbora za regionalni razvoj videti vse tiste čudovite stvari, ki so bile na Madeiri narejene s sredstvi EU, zato je tudi mene osebno zelo prizadela ta nesreča. Želela bi izraziti sožalje članom prizadetih družin, pa tudi tistim, ki so zgolj v nekaj urah izgubili vse, kar so ustvarili v svojem življenju.

Zlasti v tem času je Evropska unija pod drobnogledom in Solidarnostni sklad je bil vzpostavljen natančno za take težke razmere, kajti ljudje na Madeiri in v Franciji zdaj ne potrebujejo le našega sožalja, temveč, bolj kot kar koli drugega, našo finančno pomoč.

Nesreča v Franciji in na Madeiri je še hujša zaradi dejstva, da so bili ljudje morda preveč zavzeti v svojih poskusih, da bi obvladovali naravni svet in so se trudili živeti tako, da bi nadvladovali zakone narave. Dejstvo, da dolgoročno to ni mogoče, se je spet zelo boleče pokazalo.

To pomeni, da je treba vsa sredstva porabiti na tak način, da bodo zajamčeni varnost, preprečevanje in trajnost in temu je treba posvetiti posebno pozornost.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Gospod predsednik, najprej bi rad izrazil svojo solidarnost in sožalje Franciji in Portugalski, zlasti La Rochelle in Madeiri; drugič, dovolite, da izrazim solidarnost z mojo lastno državo, predvsem z Andaluzijo in Kanarskimi otoki, ki so jih prizadele te velike nevihte. Vendar pa moram izreči ostro kritiko Solidarnostnemu skladu Evropske unije.

Solidarnostni sklad je zastarel in ne upošteva resolucije Parlamenta iz leta 2006. Zdaj nima več nobene vrednosti. Dane številke – 0,6 % BDP in 3 milijarde EUR – ne ustrezajo temu, kar zahteva ta položaj, zato to niso več samo izredne razmere, ampak tudi prizadevanja za obnovo. Imamo zaupanje v špansko predsedstvo in zato ga pozivamo, naj zagotovi zagon, ki je potreben za reformo Solidarnostnega sklada.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Gospod predsednik, na začetku bi rad izrazil iskreno sožalje vsem družinam žrtev Xynthia, posebno v Franciji in Španiji. Nihče ne bi pričakoval, da bo samo teden dni po tem, kar se je zgodilo na Madeiri, ta nevihta s tako silo udarila na obalah Francije, Španije in predvsem na Kanarskih otokih.

Zadnjo soboto sem imel priložnost spremljati gospoda Hahna, ki je na Madeiri obiskal najbolj prizadeta območja in je lahko sam videl uničenje, ki je nastalo na terenu. Jutri bo predsednik Komisije, gospod Barroso, storil enako. Dejstvo, da gresta tja in se osebno soočita s stopnjo uničenja, jima daje prednost, da sta priči temu, kar se je zgodilo, in usmerja pozornost ljudi na to, kar je zdaj najpomembnejše, na nujno pomoč.

Bistveno je, da se bo Parlament sposoben zavezati, da bo hitro pregledal in poenostavil strukturo Solidarnostnega sklada in hitreje poslal pomoč, tako da bomo lahko hitro zagotovili pomoč ljudem, od katerih ne moremo zahtevati več časa.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Pozdravljam pobudo, ki podpira resolucijo Evropskega parlamenta o hudih naravnih nesrečah, ki so se zgodile v avtonomni regiji Madeiri in o posledicah nevihte Xynthia v Evropi. Dovolite, da izrazim sožalje tistim, ki so bili prizadeti, in priznanje vsem tistim, ki so pomagali zagotoviti intervencijo po teh nesrečah.

Prepričan sem, da je treba dati evropskim regijam veliko več finančne podpore, da bodo lahko izvedle ukrepe za preprečevanje teh nesreč. Evropska unija lahko naredi izboljšave in razvije zapletene sisteme za analizo vzrokov nesreč in oblikuje najučinkovitejše ukrepe za njihovo preprečevanje. Mislim, da se lahko ukrepi, izrecno namenjeni temu, vključijo v vsako makroregijo v Evropi. Ta hip, čeprav o tem ni posebnega govora v tej resoluciji, razmišljam o strategiji za Podonavje, saj je bila ta reka v nedavni preteklosti, leta 2002 in 2004, žarišče naravnih nesreč.

Poleg tega bo dopolnilna uporaba vseh sredstev, ki so na voljo na najdostopnejši možen način, olajšala oblikovanje gospodarske, družbene in teritorialne kohezije, ki bo zagotavljala platformo za solidarnostna dejanja v primeru takih nesreč.

Hvala lepa.

Janez Potočnik, član Komisije. – Gospod predsednik, prihajam iz vasice s približno 500 prebivalci, ki jo je pred dvema letoma hudo prizadela poplava. Pravzaprav je bil čisti čudež ali, če hočete, sreča, da ni bilo človeških žrtev. Takrat nam je veliko koristil ta isti Solidarnostni sklad, o katerem se zdaj pogovarjamo. Popolnoma razumem čustva ljudi na terenu. Tudi oni iščejo solidarnost povsod po Evropski uniji, solidarnost, ki je hitra in učinkovita.

Zato mislim, da je izredno pomembno, da se osredotočimo na Uredbo o Solidarnostnem skladu. Kot veste, predlog Komisije za spremembo Uredbe o Solidarnostnem skladu Evropske unije sega nazaj v leto 2005. Ta predlog se nanaša predvsem na razširitev sklada na nesreče, ki niso naravne. Vendar vključuje tudi elemente, ki bi bili lahko ustrezni tudi v primeru Xynthia, predlog, da se znižajo pragi in omogočijo izplačila predujma pričakovane pomoči.

V zadnjem času so bili signali iz več držav članic, tudi iz Francije, da bi utegnile ponovno premisliti o svojem negativnem stališču. Komisija namerava skupaj s Parlamentom v kratkem sprožiti novo pobudo do Sveta in njegovega španskega predsedstva, da bi sprostil blokado dokumentacije.

Strinjam se tudi s pripombo, da bi morali dati vse od sebe, da bi bili boljše pripravljeni. Jasno je, da pogostost in intenzivnost nesrečnih dogodkov narašča in to je zaskrbljujoče. Zato mislim, da je boljše pripravljenost izredno pomembna. V teh okoliščinah morajo imeti pomembno vlogo tudi Kohezijski in strukturni skladi. Obstajajo tudi druge možnosti, ki se lahko raziščejo. Omenil sem že strukturne in Kohezijski sklad. Lahko se preusmeri tudi Sklad za razvoj podeželja, vendar seveda le na zahtevo države članice.

Želel bi se zahvaliti za vašo podporo in rad bi se zahvalil tudi v imenu svojega kolega, Johannesa Hahna, ki je odgovoren za to področje.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Alain Cadec (PPE), v pisni obliki. – (FR) 27. in 28. februarja je silovita nevihta Xynthia razdejala več francoskih regij. Zahtevala je 53 življenj in povzročila ogromno materialno škodo, zlasti hude poplave. Po nesreči na Madeiri je bila Evropa spet prizadeta. Moja regija, Bretanja, je bila hudo prizadeta in stanje naravne nesreče je bilo razglašeno v treh francoskih regijah, tudi v Poitou–Charentes in Pays de la Loire. Rad bi izrazil svojo polno solidarnost s prizadetimi družinami in žrtvami nesreče. Evropska unija kot celota mora pokazati svojo odzivnost in solidarnost s svežnjem finančne pomoči in podpornimi ukrepi, namenjenimi obnovi. Gospod Béchu se mi pridružuje v zahtevi po nujni pomoči. Danes se zdi, da je finančne vire Solidarnostnega sklada težko izpeljati. Treba je priznati, da je Parlament od leta 2005 pozival po učinkovitejši in hitrejši uporabi Solidarnostnega sklada EU. Komisija in Svet morata olajšati hitro sprostitev tega sklada za prizadete regije. Ta nesreča kaže, da je Barnierjevo poročilo o ustanovitvi evropske enote civilne zaščite – EuropeAid – povsem smiselno in bi nam omogočilo oblikovanje učinkovitejšega odziva na nesreče.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) V zadnjih tednih sta dve naravni nesreči tragičnih razsežnosti prizadeli Evropo in njene države članice ter pustili za seboj sled smrti in uničenja ter povzročili škodo, vredno več deset tisoč evrov.

Ne bomo pozabili dramatičnih podob z Madeire konec februarja – ki sem jih gledal s posebno žalostjo, saj je tragedija prizadela otok, ki ga zelo dobro poznam – ali dramatičnega poročila o poti Xynthie skozi različna območja v Evropi.

Ob tej priložnosti poleg tega, da izrazim iskreno sožalje vsem tistim, ki so jih prizadele te tragedije, pozivam Komisijo, naj hitro ukrepa s pomočjo za najbolj prizadete regije. To je treba storiti, ne zgolj s čim hitrejšo in prožnejšo uporabo Solidarnostnega sklada Evropske unije in največjim možnim financiranjem, temveč tudi z izkoriščanjem vseh instrumentov in mehanizmov, ki jih je dal Kohezijski sklad na voljo za pomoč prizadetim regijam pri premagovanju te strašne tragedije.

Rad bi izkoristil to priložnost tudi za to, da izrazim svojo solidarnost z vsemi prizadevanji madeirskih lokalnih oblasti in njenih prebivalcev.

Veronica Lope Fontagné (PPE), v pisni obliki. – (ES) Gospod predsednik, gospe in gospodje, na žalost se moramo spet ukvarjati s to žalostno in zdaj že običajno zadevo. Želela bi izraziti spoštovanje in hvaležnost vsem strokovnjakom in prostovoljcem, ki so prispevali k reševanju in obnovi na prizadetih območjih, in želela bi izraziti posebno sožalje družinam žrtev. Moramo zagotoviti pomoč žrtvam in utreti pot prizadetim področjem, da si bodo lahko kmalu opomogla. Prav tako moramo nadaljevati intenzivno delo na področju preprečevanja. Nazadnje in kar je najpomembneje, pozvala bi špansko vlado, naj uporabi sedanje predsedovanje Evropski uniji za zagotovitev zagona, ki je potreben za spremembo sedanje Uredbe o Solidarnostnem skladu Evropske unije – zahteva, ki jo je Evropski parlament podal že ob številnih priložnostih – da bi dosegli hitrejši, prožnejši in učinkovitejši dostop do sklada.

Iosif Matula (PPE), v pisni obliki. – (RO) Pogostost globalnih naravnih nesreč je zastrašujoča. Danes lahko vidimo posledice našega neodgovornega ravnanja v preteklosti, ko se spopadamo z novim izzivom, z bojem proti učinkom podnebnih sprememb.

Ni treba posebej poudarjati, da so stroški operacij za obnovo območij, ki so jih prizadele naravne nesreče, neprimerljivo višji od prizadevanj, potrebnih za preprečevanje. Na ravni EU imamo na voljo instrumente za spopadanje s takimi stanji v dopolnitev projektom, ki jih izvajajo regije. Na primer, v zahodni regiji Romunije, ki jo zastopam, se spodbuja projekt za izboljšanje zmogljivosti in kakovosti intervencijskega sistema, ki se uporablja v izrednih razmerah. Treba je pregledati finančne instrumente, ki so na voljo, vključno s strukturnimi in Kohezijskim skladom pa tudi Skladom za razvoj podeželja, da bodo ponujali večjo prožnost v izrednih primerih.

Pri Solidarnostnem skladu bi z zmanjševanjem praga za uporabo sklada in možnostjo predplačil ustreznih zneskov pospešili posege in prizadevanja za obnovo ter povečali njihovo učinkovitost.

Nenazadnje, ustrezno pozornost bomo morali posvetiti starejši pobudi, namreč enoti za hitro posredovanje, ki bi pokrivala celotno ozemlje Evropske unije, kajti naravni pojavi prizadenejo sosednje regije in to ustvarja razmere za solidarnost in čezmejno dejavnost.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) Rada bi se pridružila številnim izjavam sožalja žrtvam nevihte z nalivi, ki je 20. februarja razdejala Madeiro, pa tudi izjavam solidarnosti z vsemi tistimi, ki so utrpeli bolečino žalosti zaradi izgube družine in prijateljev ter izgube premoženja. Rada bi poudarila tudi stalno potrebo po utrditvi zmogljivosti Evropske unije, da zagotovi pomoč prebivalcem, ki jih prizadenejo naravne nesreče. Z izgubo osebnega premoženja, kot so domovi, preživetje in delovna mesta, lahko ti prebivalci zapadejo v brezupne razmere. V teh primerih se socialna pravica doseže samo s solidarnostjo in pri tem ne smemo pozabiti, da ima celotna družba korist od vsakega svojega državljana, ki ima dostojne življenjske razmere. Zato ni preveč, če vztrajamo, da se mora Solidarnostni sklad Evropske unije povečati in postati prožnejši. V teh okoliščinah bi rada izrazila svojo polno podporo resoluciji o Madeiri, ki jo je danes sprejel Evropski parlament.

Richard Seebert (PPE), v pisni obliki. – (DE) Nedavne nevihte na Madeiri, v delih Španije in Francije so si vzele velik davek, več kot 40 smrti na Madeiri, še 60 v Franciji in nešteto pogrešanih ljudi ter obsežno premoženjsko škodo. Obvladovanje naravnih nesreč je priložnost za Evropo, da dokaže svojo dodano vrednost. Za nasprotovanje dramatičnim posledicam nevihte Xynthia in uničujočih nalivov je potrebno hitro in nezapleteno sodelovanje med evropskimi partnerji. Solidarnostni sklad in drugi finančni instrumenti EU lahko omogočijo vsaj hitrejšo reševanje gospodarske škode zaradi nesreče. Kakor koli, organizacija preprečevanja nesreč mora vedno ostati v rokah držav članic, ki so najprimernejše za obvladovanje nacionalnih razmer in s tem za najhitrejšo odzivanje v izrednih razmerah. Če hoče Komisija preprečiti prihodnjo škodo zaradi neviht, mora podpreti države članice v njihovem prizadevanju, da bi pripravile učinkovite načrte za izredne razmere in sezname tveganj. Z napredovanjem podnebnih sprememb in motnjami vodnih ciklov, ki jih te pospešujejo, se ne bo mogoče povsem ubraniti močnejših neviht v prihodnosti. Vendar je škodo, ki jo lahko povzročijo take nevihte, gotovo mogoče zmanjšati z boljšim predhodnim načrtovanjem.

Dominique Vlasto (PPE), v pisni obliki. – (FR) Nevihta Xynthia je še ena tragična in boleča predstavitev podnebnih motenj, ki krepijo silovitost in pogostost tega, kar so navsezadnje naravni pojavi. Danes se Evropska unija vse prepogosto spopada s takimi naravnimi nesrečami, da bi se sprijaznili z obstoječimi politikami in prepričana sem, da bi morali okrepiti tri področja intervencije, da bi bolje zavarovali svoje državljane: preprečevanje, ki je obravnavano v Beli knjigi iz leta 2009 o prilagajanju na podnebne spremembe, za katero sem bila poročevalka o mnenju in ki izrecno poudarja ranljivost obalnih in gorskih območij; hitro intervencijo s končno ustanovitvijo te evropske enote civilne zaščite, za katero nismo storili ničesar razen govorjenja in ki potrebuje samo to, da predlog postane resničnost; in obnovo s pomočjo nujne uporabe strukturnih skladov – po potrebi zunaj regionalnega okvira načrtovanih področij posegov – in Solidarnostnega sklada, katerega ureditev je treba spremeniti tako, da se pospeši in poenostavi njegova mobilizacija. Jasno je torej, da podpiram to resolucijo, vendar obžalujem, da je naš parlament spet prisiljen pozivati po ukrepih, ki bi bili lahko že predlagani po eni od preštevilnih naravnih nesreč, ki so v zadnjih letih pahnila Evropo v žalovanje.

4. Huda naravna nesreča v Avtonomni pokrajini Madeira in posledice nevihte Xynthia v Evropi (vloženi predlogi resolucij): glej zapisnik

5. Razmere v Čilu in strategija humanitarne pomoči EU (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Komisije o razmerah v Čilu in strategiji humanitarne pomoči EU.

Janez Potočnik, član Komisije. – Gospod predsednik, to izjavo dajem v imenu svoje kolegice, Kristaline Georgieve, komisarke za mednarodno sodelovanje, humanitarno pomoč in odzivanje na krizne razmere. Zakaj namesto nje? To je precej jasno in očitno. Komisarka Georgieva je včeraj, 10. marca, prispela v Čile, da bi obiskala področja, ki jih je prizadel nedavni potres in spremljala delo evropskih humanitarnih strokovnjakov in civilne zaščite na terenu.

Takoj po prihodu v glavno mesto Čila Santiago je komisarka Georgieva odpotovala na področja, ki sta jih potres in cunami najbolj prizadela, na obalno regijo okrog mest Constitución, Talca in Concepción.

Na svojem terenskem obisku se je sestala s predstavniki partnerjev ECHO, ki delujejo na tem območju, obiskala bazni kamp centra za nadzor in obveščanje v Pencu in imela dvostranske stike s čilskimi oblastmi v regiji.

Komisarka Georgieva bo zastopala tudi predsednika Barrosa med inavguracijo predsednika Sebastiána Piñera danes popoldne v Valparaísu.

Obsežen potres in poznejši cunami, ki je stresel Čile v zgodnjih urah v soboto, 27. februarja, je strašna tragedija. Zadnje uradne številke kažejo, da je umrlo najmanj 528 ljudi, po pričakovanjih pa se bo to število še povečalo. Prizadetih je več kot dva milijona ljudi. Škoda na infrastrukturi je ogromna in pol milijona domov je resno poškodovanih.

Visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter podpredsednica Komisije, Cathy Ashton, je isti dan poklicala zunanjega ministra Čila, Mariana Fernández, da je izrazila naše sožalje družinam žrtev in nakazala našo pripravljenost, da zagotovimo pomoč in podporo.

Takoj, ko so prišle novice o potresu, je bil uporabljen sistem odzivanja ECHO na izredne razmere. Mehanizem civilne zaščite EU je udeležnim državam takoj izdal sporočilo o predpripravljenosti. Krizna soba centra za nadzor in obveščanje je delovala ves čas prvega konca tedna in pridobivala poročila o obsegu in učinku potresa ter določala sredstva civilne zaščite, ki bi bila lahko na voljo za hitro uporabo. Komisarka Georgieva je čez dan odšla v krizno sobo usmerjat operacije.

Številne države članice Evropske unije so obvestile center o pomoči, ki so jo odposlale ali ponudile. Ta vključuje osebje in opremo, ki je bila že poslana v Concepción iz Španije, Nemčije, Francije in Združenega kraljestva, finančne zaveze iz Finske, Združenega kraljestva in Nizozemske ter ponudbe mostov, šotorov, poljskih kuhinj in generatorjev iz Bolgarije, Slovaške, Švedske in Avstrije.

Čilske oblasti so sporočile, da sprejemajo ponudbe pomoči, ki so jih dale države članice Evropske unije.

Hkrati se je sprožil sistem humanitarnega odzivanja Komisije na izredne razmere iz Bruslja in regionalnega urada ECHO iz Managua, ki pokriva Latinsko Ameriko.

Vzpostavljen je bil stik za financiranje po hitrem postopku s potencialni partnerji, ki so sposobni zagotoviti takojšnjo pomoč, in mobilizirani so bili terenski strokovnjaki ECHO, da ob prvi priložnosti odpotujejo na potresno območje. V nedeljo zjutraj je bil sprejet sklep o treh milijonih primarne nujne pomoči. Zdaj so sklenjeni sporazumi o nepovratnih humanitarnih sredstvih s štirimi partnerskimi agencijami: Telecomom Sans Frontières iz Francije za zagotovitev nujnih telekomunikacijskih storitev; zdravstveno organizacijo Pan-American in španskim Rdečim križem za pomoč pri ponovni vzpostavitvi zdravstvenih storitev in z nemškim Rdečim križem za dobavo zaklonišč, varne vode in osnovnih gospodinjinskih potrebščin.

ECHO je dal ekipo dveh strokovnjakov za humanitarne pomoči, ki sta prišla v Čile v ponedeljek, 1. marca, zjutraj, da sta ocenila potrebe in se srečala z oblastmi in potencialnimi izvajalskimi partnerji. Še dva člana ekipe sta prispela naslednji dan in nekaj dni pozneje se jim je pridružil še peti.

V Čilu je zdaj tudi mehanizem civilne zaščite EU z ekipo šestih strokovnjakov. Štirje delajo v potresni coni blizu Concepcióna, dva pa sta nameščena v Santiagu, da vzpostavljata zvezo z oblastmi in usklajujeta odzivanje držav članic Evropske unije.

Humanitarni strokovnjaki ECHO in ekipa civilne zaščite EU skupaj z OCHA in nekaterimi agencijami ZN ocenjujejo najbolj prizadeta območja.

Michèle Striffler, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, kot je bilo že prej rečeno, je bil potres v Čilu, čeprav je bil močnejši od tistega, ki so ga doživeli na Haitiju, in mu je sledil še cunami, vsekakor manj smrtonosen, zahvaljujoč sistemu za zgodnje opozarjanje, ki je deloval, in prebivalstvu, ki je bilo bolje pripravljeno na nesreče, ter trdni državi, ki se je bila sposobna odzvati.

Pozdravljam hiter odziv Evropske komisije in držav članic. Takoj je bil aktiviran Center za nadzor in obveščanje v okviru Evropske komisije, sprejet je bil sklep o nujni humanitarni pomoči, da se dodeli 3 milijone EUR za neposredne potrebe, in na krizna območja so bili poslani strokovnjaki iz Generalnega direktorata za humanitarne pomoči (GD ECHO), da ocenijo potrebe.

Rada bi pohvalila predvsem takojšnji javni odziv komisarke Georgieve, ki je prispela včeraj v Santiago in bo obiskala prizadeta območja.

Naravne nesreče so večinoma nepričakovani dogodki. Če bi radi ohranili življenja na področjih, ki so dovzetna za naravne nesreče, je bistvenega pomena, da se zmanjša tveganje z boljšo pripravljenostjo in stavbami, ki ustrezajo namenu. Prav tako je pomembno, da se zagotovi, da razvojno sodelovanje vključuje zmanjšanje tveganja nesreče, to se pravi, priprave na nesreče, ublažitev njihovih posledic, predvsem pa njihovo preprečevanje.

María Muñiz De Urquiza, v imenu skupine S&D. – (ES) Gospod predsednik, najprej bi rada v imenu delegacije znotraj skupnega parlamentarnega odbora EU-Čile izrazila našo solidarnost s čilskimi prebivalci, Parlamentom in vlado po katastrofalnem potresu, ki se je zgodil 27. februarja in kateremu je od takrat sledilo že več kot dvesto popotresnih sunkov.

Najmanj 500 ljudi, med njimi dva Evropejca, je umrlo in potresi so prizadeli 2 milijona Čilencev. Najbolj prizadeto je bilo plemo Mapuče, kajti njihova zemlja leži v treh od štirih južnih regij države.

Rada bi izrekla našo hvaležnost tudi vsem ljudem, ki so nesebično sodelovali in vsem strokovnjakom, ki so pomagali žrtvam. Čilski ljudje so dokazali, da so se sposobni spopasti z izzivi v zelo zapletenih razmerah. Rada bi čestitala predsednici Bachelet za takojšnje reševanje, ki ga je sprožila njena vlada pri obvladovanju položaja, ki ga je povzročil strašen potres z uničevanjem stanovanj in infrastrukture.

Čilska vlada je delovala hitro in pokazala resnost in odgovornost pri določanju posebnih področij, kjer je potrebna pomoč; solidarnost je pokazala tudi mednarodna skupnost, kar je dokaz odličnih odnosov Čila z njegovimi sosedami in strateškimi partnerji.

Rada bi čestitala tudi novi vladi Sebastiána Piñera, ki danes prevzema dolžnost, in ga spodbudila v prizadevanjih za obnovo, pri kateri upam, da bo lahko računal na polno podporo Evropske unije.

Čile, ki je prijatelj in partner Evropske unije, je razvita država in član Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj; vendar pa bodo stroški obnove veliki, ocenjuje se, da bodo znašali kar 20 milijonov USD, kar pomeni 15 % čilskega BDP. Zato pozivam Evropsko unijo, naj da čilskim oblastem na voljo vsa orodja za pomoč pri tej obnovi. Čile bo potreboval mednarodna posojila in Evropska investicijska banka, s katero je Čile pravkar podpisal sporazum, bi morala pomagati s financiranjem projektov obnove.

Evropska unija s španskim predsedstvom je vzpostavila mehanizem za usklajevanje pomoči z Združenimi narodi in delovno skupino za čas po nesreči; evropska komisarka za mednarodno sodelovanje, humanitarno pomoč in odzivanje na krizne razmere pa naj bi prišla na teren v naslednjih nekaj dneh. Upajmo, da se bo Komisija, ne da bi pri tem prezrla druge enako nujne zaveze, kot je položaj na Haitiju, potrudila, da izpolni pričakovanja čilskega prebivalstva.

Izaskun Bilbao Barandica, v imenu skupine ALDE. – (ES) Gospod predsednik, uporabiti moramo več kot samo besede, da pokažemo svojo solidarnost z državo, ki je doživela takšno nesrečo kot Čile, in danes smo to slišali od predstavnika Komisije.

Čile je bil za nas v preteklosti vir zaščite in azil. Tam živi na primer velika skupnost Baskov, ki so se izselili na to območje iz gospodarskih razlogov v 19. stoletju in iz političnih v 20. stoletju.

Zato je treba besede v tem primeru podpreti z dejanji in zadovoljna sem s hitrim ukrepanjem Evropske unije, ki je takoj poslala 3 milijone EUR pomoči za financiranje operacij; veseli me tudi odziv visoke predstavnice gospe Ashton in čestitam komisarki Georgievi, ki je hitro ukrepala in včeraj zagotovila Čilu spodbudo in uvedbo tistega, kar je tam potrebno na terenu.

Zadovoljna sem z načinom, kako deluje novi sistem Evropske komisije za humanitarno pomoč civilne zaščite, s pomočjo, ki so jo zagotovile evropske institucije, in sodelovanjem, ki je bilo vzpostavljeno prek različnih agencij.

V takšnih časih je Evropa imela in še vedno ima možnost utrditi svojo vodilno vlogo na mednarodnem prizorišču, sodelovati neposredno s prizadetimi in pomagati pri usklajevanju pomoči, ki jo organizirajo države članice in regije.

Rada bi poudarila dejanja predsednice Bachelet, ki je spet pokazala, kako je treba voditi politiko, in izkazala veliko humanitarnost in tesno sodelovanje z gospodom Piñero, ki danes prevzema predsedovanje; prav tako bi rada čestitala tudi njemu za zgleden način, kako je pustil ob strani politiko in se odzval na izziv, tako kot to potrebuje njegova država.

V imenu Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo bi rada izrazila svojo solidarnost, podpora vsem operacijam, ki se izvajajo, in sožalje vsem družinam 528 ljudi, ki so umrli, in tistih, ki so pogrešani, ter ljudem, ki so ostali brez svojih domov.

Pred kratkim smo obiskali to področje na misiji za opazovanje volitev z delegacijo znotraj skupnega parlamentarnega odbora EU-Čile. Imeli smo priložnost opazovati projekte, ki se tam razvijajo, in videli smo, da je Čile model za gospodarski in socialni razvoj regije v južni coni.

Moramo zagotoviti, da potres ne bo prekinil tega napredka v smeri gospodarskega in socialnega razvoja.

Raül Romeva i Rueda, v imenu skupine Verts/ALE. – (ES) Gospod predsednik, za začetek naj ponovim, kar sta rekli gospa Muñiz in gospa Bilbao, ker menim, da je prva stvar, ki jo moramo narediti, to, da pokažemo solidarnost Evropske unije s čilskim prebivalstvom in čilskimi institucijami, ki jih zelo dobro zastopata predsednica Bachelet in novoizvoljeni predsednik Piñera.

Drugič, mislim, da je pomembno tudi to, da si zapomnimo, da so naravne nesreče navadno vsesplošne in se ne menijo za bogastvo ali revščino ljudi. Udarijo vse enako. Vendar je jasno tudi to, da revni trpijo najbolj in da je posebno težka obnova revnih območij.

Zato mislim, da je pomembno, da ne upoštevamo le ukrepov za oživitev in obnovo, ki so potrebni po nastopu nesreče, temveč v številnih primerih tudi ponovno preučimo nekatere gradbene elemente in moje vprašanje se nanaša na to točko. Če smem, komisar, bi rad vprašal nekaj v zvezi s posebno zadevo, ki se nanaša na državni strateški dokument, ki ga ima Evropska unija s Čilom.

Koliko od 41 milijonov EUR, namenjenih za obdobje 2007–2013, bo porabljeno konkretno za krepitev infrastrukture, kot so ceste in prevoz? Koliko se bo porabilo za izboljšanje stanovanjske gradnje, da bi zagotovili ljudem, da bodo v primeru morebitnih nezaželenih nesreč v prihodnje boljše pripravljeni na takšne razmere? Nazadnje, kolikšen delež teh sredstev je že rezerviran za te namene?

Tomasz Piotr Poręba, v imenu skupine ECR. – (PL) Potres v Čilu je zahteval več sto žrtev in domove je izgubilo več kot pol milijona prebivalcev. Pokažimo danes solidarnost s Čilom in ne pozabimo, da ljudje tam še vedno trpijo zaradi pomanjkanja higienskih zalog in dostopa do pitne vode, pa tudi zaradi pomanjkanja hrane, zdravil in odej. Poleg tega ljudi nadlegujejo kriminalne združbe, ki ropajo zapuščene trgovine in hiše. Mi, kot Evropska unija, moramo storiti vse, kar je v naši moči, da bomo preprečili, da bi ljudje, ki so izgubili vso svojo lastnino in v številnih primerih člane družine, postali žrtve tatov, ki prežijo na njihovo trpljenje.

Dobro je, da smo se odločili poslati 3 milijone EUR za takojšnje potrebe. Ne smemo pa pozabiti, da so v Čilu še vedno mesta, ki jih pomoč še ni dosegla zaradi poškodb, ki so nastale na cestah in mostovih. Nedavni dogodki v Čilu in na Haitiju pa tudi finančna pomoč iz Evropske unije so pokazali, da je treba kljub temu še izboljšati mehanizme dajanja pomoči državam, ki so jih prizadele nesreče.

Solidarnost s Čilom je zelo lepa stvar in dobro je, da Evropska unija kaže to solidarnost. Ne pozabimo pa seveda, da se ne smemo ustaviti zgolj pri solidarnosti, ampak moramo podpirati Čile tudi v prihodnje.

Fiorello Provera, v imenu skupine EFD. – (IT) Gospod predsednik, želim vam hitro obnovo. Najprej bi rad izrazil solidarnost z vsemi tistimi, ki jih je prizadela ta naravna nesreča. Na žalost se zaradi velikih potresov še naprej dogajajo tragedije. V razmerah kot so te, z vsesplošnim uničenjem zgradb in infrastrukture ter na tisoče mrtvih, je pomembno, da se nenehno izboljšuje usklajevanje med civilno zaščito in službami za storitve v sili, da ne bi prišlo do prekrivanja prizadevanj in zapravljenih sredstev. Evropska unija je v Čilu hitro posredovala, vendar mora sodelovati z lokalnimi oblastmi, da bodo opredeljene potrebe in da se bo pomoč učinkovito usklajevala.

Danes zjutraj je tisk sporočil novico, da so polovico pomoči, ki so jo Združeni narodi dali Somaliji, ukradli lokalni partner, nekaj uradnikov ZN in islamski militantneži. En vidik, ki ga je treba upoštevati, je torej preglednost zbirke javnih in zasebnih donacij in učinkovitost distribucije pomoči, pripravljene za prebivalstvo. Darežljivost se ne sme zlorabiti in treba je uvesti strog sistem nadzora, ki preprečuje, da bi se denar zapravljal ali ukradel, zlasti, kadar se pomoč pošilja v zelo oddaljene države, kjer so zaradi krize morda oslabiljene institucije.

Diane Dodds (NI). - Gospod predsednik, naši ljudje bodo veseli, ko bodo slišali za pozitivno akcijo pomoči ljudem v Čilu. Vse nas je ganila njihova stiska.

Vendar bi rada danes nasloвила pripombe na splošnejša vprašanja strategije humanitarne pomoči. Evropska komisija je zelo ponosna, da se lahko razglasi za eno največjih svetovnih donatork humanitarne pomoči. Njen mandat, izjavlja, je reševati in ohranjati življenje, iskati zatočišče za razseljene in pomagati svetu zagotavljati pripravljenost na naravne nesreče. To so resnično plemenite želje. Vendar denar, ki se podari, ni last Komisije. Je britanski, nemški, francoski – dejansko je to denar 27 nacionalnih držav. V času gospodarske krize bi bilo treba vsaki od teh držav dati priznanje za njena hvalevredna prizadevanja. Morda bi morala Komisija to v dokumentih pokazati in priznati prizadevanja tistih, ki dejansko darujejo. To niso politična elita in apartički, ampak navadni ljudje iz navadnih skupnosti.

Medtem ko je res, da države v razvoju potrebujejo pomoč, je res tudi, da potrebujejo našo podporo pri vzpostavljanju in vzdrževanju verodostojnih demokratičnih struktur. Potrebujejo našo pomoč pri gradnji močne in neovirane civilne družbe. Potrebujejo tudi našo pomoč – in, kar je najpomembnejše, našo iskrenost – pri opozarjanju na zločine političnih režimov, ki poskrbijo za to, da navadni ljudje še naprej živijo v revščini in potrebi.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Gospod predsednik, nedavni velikanski, katastrofalen potres v Čilu, kmalu po tragediji na Haitiju, je vzel življenje stotinam ljudi in povzročil obsežno škodo na zgradbah v državi, zlasti na območju Concepcióna.

Moramo stati ob strani žrtvam in njihovim družinam in dati odkrito izjavo o solidarnosti. Moramo podpirati državo, s katero imamo tesne in prijateljske vezi in ki ima eno najmočnejših gospodarstev v regiji ter je razvojno merilo za sosednje države. To je bilo ugotovljeno v okviru skupnega parlamentarnega odbora.

Spomnil bi vas, da sta Evropska unija in Čile podpisala pridružitveni sporazum, ki je začel veljati leta 2005 in ki zagotavlja politično in gospodarsko sodelovanje in skupne ukrepe v globalnem obsegu. Poleg tega, kot je bilo že navedeno, je Evropska komisija sprejela šestletni strateški razvojni načrt za Čile za obdobje 2007–2013, ki predvideva porabo sredstev Skupnosti s strani te latinskoameriške države za regionalne in sektorske programe, ki jih je uvedla nedavno izvoljena vlada države.

Takojšnja objava finančne podpore in vseh drugih stvari, ki jih je Komisija danes omenila, je spodbudna. Vendar bi rad poudaril, da moramo čim prej olajšati sprostitev sredstev, namenjenih v okviru prej navedenega strateškega okvira EU-Čile, da bo mogoče takoj obravnavati posledice tega nedavnega potresa za infrastrukturo in nadaljnji razvoj države.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Gospod predsednik, želel bi začeti z izrazom solidarnosti s čilenskim prebivalstvom in ta solidarnost je bila izražena tudi prebivalcem Haitija, Turčije in Peruja, ki so prav tako pred kratkim doživeli naravno nesrečo.

Solidarnost je ena od tipičnih značilnosti Evropske unije in to solidarnost moramo v prihodnosti še okrepiti.

Na srečo je Čile država z daljnosežno zmogljivostjo za odzivanje v času take naravne nesreče, veliko območij sveta pa nima te iste zmogljivosti.

Zato bi rad omenil evropsko strategijo za humanitarno pomoč. Naš odziv bi bil lahko celo učinkovitejši, lahko bi bil hitrejši in uspešnejši, vse dokler se gibljemo v pravi smeri. Katera pa je prava smer? Prvič, po mojem mnenju, potrebujemo večjo usklajenost med državami članicami, njihovimi ustreznimi humanitarnimi agencijami in institucijami Evropske unije.

Drugič, potrebujemo boljšo usklajenost med Evropsko unijo in mednarodnimi organizacijami za humanitarno pomoč, zlasti Združenimi narodi.

Tretjič, potrebujemo večjo usklajenost med vojaškimi in humanitarnimi akterji. Moramo ohranjati varnost civilnega prebivalstva in humanitarnih skupin ter hkrati vzdrževati neodvisnost, nevtralnost in nepristranskost humanitarne pomoči in spoštovanja mednarodne zakonodaje.

Če naj bi bila humanitarna pomoč in krizni odziv Evropske unije temeljni sestavni del našega zunanjepolitičnega delovanja, potrebujemo več človeških in finančnih virov.

Barnierjevo poročilo lahko izkoristimo za ustanovitev evropskih prostovoljnih enot in – glede na to, da je tukaj komisar Piebalgs, bi dodal – za okrepitev in boljšo usklajenost povezave med humanitarno pomočjo in politikami obnove in razvoja.

Jim Higgins (PPE). – Gospod predsednik, soglašam z vsem, kar je dejal gospod Guerrero Salom v zvezi z našim odzivom. Moram reči, da sem bil na začetku šokiran, ko sem slišal, da namerava Evropska unija –

baronica Ashton – donirati okrog 3 milijone EUR. Znesek 3 milijone EUR ni nič glede na povzročene posledice in škodo ter uničenje.

Zadnjič, ko smo bili tukaj – pred štirimi tedni – smo razpravljali o Haitiju. Danes zjutraj smo razpravljali o nevihti Xynthia v Evropi in razpravljali smo tudi o škodi zaradi čilskega potresa, ki se je zgodil pred malo več kot dvema tednoma. Potem je prišel popotresni sunek moči 6,6, ki je bil že sam po sebi popolnoma rušilen.

Škoda je tu. Posledice so tu. Statistika je tu. Govorimo o 500 000 (pol milijona) uničenih hiš. Te je treba obnoviti in tu moramo priskočiti s praktično pomočjo. Mrtvih je približno 540 ljudi in mrtve še vedno izkopavajo iz ruševin. Že samo to je naravna nesreča. Vendar govorimo še o skupnem računu 22 milijard EUR. Res moramo zvišati naš poseben prispevek v tem smislu.

Ena od točk za prepričevanje v zvezi z Lizbonsko pogodbo – in vemo, da smo mi na Irskem zavrnilo prvo Lizbonsko pogodbo – je bila, da bomo imeli takojšnji humanitarni odziv na naravne nesreče. Moram reči, da se ne glede na to, ali gre za Haiti, južno Evropo ali razmere v Čilu, nismo odzvali. Vem, da so šele prvi dnevi, a res moramo hitro kaj storiti. Kar je potrebno prej kot vse drugo, je praktična pomoč: (a) denar, (b) čista voda, (c) ponovna oskrba z elektriko in (d) čim hitrejša ponovna vzpostavitev in zagon gospodarstva.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Gospod predsednik, včeraj sem govoril s senatorjem Pizarrom, ki je pred nekaj urami postal predsednik čilskega senata. Danes bo gospod Pizarro predal predsedniku Piñeri predsedniški trak. Upam, da bo se predsednik Piñera zavezal za učinkovito obnovo in rad bi čestital predsednici Bachelet za njeno vodenje te krize.

Gospod predsednik, dovolite, da izrazim svojo solidarnost in bratsko naklonjenost do ljudi v Čilu po strašnih potresih in cunamiju, ki so jih doživeli v Concepciónu, Biobío, Temucu in Valparaíso. Prepričan sem, da bodo pogumni ljudje v Čilu sposobni premagati te katastrofalne razmere, kot že v preteklosti. Dovolite, da še enkrat ponovim svojo naklonjenost in najglobljo solidarnost s Čilom.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, glede na uničujoče posledice potresa stopnje 8,8 v Čilu morate priznati županu Concepcióna, da je 24 ur večnost za vsakogar, ki leži zakopan pod ruševinami. Čeprav so oblasti in reševalne službe v tej latinskoameriški državi nedvomno dobro pripravljene na morebitne potrese, pomoč za več kot 2 milijona prizadetih ljudi zaradi logističnih težav ni prišla dovolj zgodaj na vsa prizadeta območja. Enote, ki so že tako zamujale, je oviral še kaos. Prebivalstvo je bilo prisiljeno zbežati na vrhove svojih streh in postaviti cestne zapore, pa ne le zaradi strahu pred popotresnimi sunki, temveč tudi zaradi strahu pred zločinci. Čile je verjetno dovolj uspešen, da lahko sam poskrbi za tiste, ki jih je prizadel potres, vendar je hvala bogu potlačil svoj ponos in zaprosil za pomoč tudi EU.

Iz tega se moramo tudi mi kaj naučiti, namreč, da v izrednih razmerah zunanji sloj civilizacije kaj hitro odpade in da je 24 ur lahko predolgo. V tem duhu morajo biti učinkoviteje pripravljeni načrti za izredne razmere in usklajevanje pomoči v sili, tudi znotraj EU.

Janez Potočnik, član Komisije. – Gospod predsednik, vsi smo bili šokirani nad obsegom naravne in človeške katastrofe. S hitro mobilizacijo sistema odzivanja ECHO na izredne razmere in mehanizma EU na področju civilne zaščite smo bili kmalu po potresnem sunku sposobni ponuditi usklajeno in praktično pomoč.

Kot sem že omenil, je bila pomoč, ki so jo dale ali ponudile številne države članice EU, pomembna.

Poleg humanitarnih in drugih ukrepov, ki sem jih opisal, velja omeniti, da sta v torek v Luxembourg Evropska investicijska banka in Čile, kot je dejal spoštovani poslanec, podpisala okvirni sporazum, ki bo banki omogočil delovanje v Čilu.

Ta razvoj poudarja čudovito stanje odnosov med Evropsko unijo in Čilom in našo skupno zavezo nadaljevanju širjenja in poglobljanja partnerstva. Je tudi izredno dobro časovno usklajen, ker je EIB lahko dodatno orodje za Evropsko unijo za delo s Čilom pri srednje- in dolgoročni obnovi, ki je že v teku.

Glede konkretnega vprašanja o državni strategiji za Čile in porabljenih 41 milijonih EUR: 25 milijonov EUR je bilo porabljenih v prvi tranši, 15,6 milijonov EUR ostaja za drugo. Normalno bi to razdelili 50 % za socialno kohezijo, 50 % za inovacije in konkurenco. Ponudili smo, da to preusmerimo na obnovo, ki se spremlja. Do zdaj od čilskih oblasti še ni bilo zahtev, vendar se lahko ta sredstva iz obeh naslovov usmerijo seveda v obnovo.

Čilske oblasti niso dale še nobenega posebnega zahtevka Evropski uniji, da bi pomagala pri obnovi. Kot sem omenil, predsednik Piñera danes nastopi funkcijo. Gotovo bo dal največjo prednost ocenjevanju in količinski opredelitvi škode ter načrtovanju obsežnih prizadevanj, ki bodo potrebna.

Komisija je pripravljena razmisliti o vsaki zahtevi, ki bo morda posredovana. Kot sem že prej omenil, dejstvo, da bo Evropska investicijska banka zdaj sposobna poslovati v Čilu, daje na izbiro dodaten instrument poleg tistih, ki so vam že na voljo.

Prav tako velja spomniti, kar ste nekateri od vas tudi že omenili, da je Čile dober primer razvoja. Dejansko je v nasprotju z večino latinskoameriških držav neto upnik. Odhajajoči finančni minister je prejšnji petek osvetlil dejstvo, da so v nasprotju z drugimi tragedijami, ki so prizadele čilsko prebivalstvo, prebivalci in čilska država tokrat imeli tudi lastna sredstva.

Torej, za konec, Evropska unija – ljudje, regije in države v Uniji – stoji z ramo ob rami s Čilom v tej nesreči in tako to mora biti v civiliziranem in humanem svetu.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

António Fernando Correia De Campos (S&D), v pisni obliki. – (PT) Po potresu na Haitiju smo se spet srečali s strašno katastrofo z 800 potrjenimi žrtvami in škodo, ki znaša približno 15 % čilskega BDP. Po navedbah čilske predsednice, gospe Bachelet, je prizadetih 80 % prebivalcev, državna infrastruktura pa je resno poškodovana.

Še enkrat, EU je prevzela svojo odgovornost kot prednostna trgovinska partnerica te države, kot primarna trgovinska partnerica in primarni trg za čilski izvoz. EU se je odzvala z zagotovitvijo 3 milijonov EUR nujne pomoči, evropski strokovnjaki civilne zaščite pa so na terenu in ocenjujejo najnujnejše potrebe.

Naravne katastrofe, ki prizadevajo svet, kot so potresi in smrtonosne nevihte, ki smo jim priča zadnje čase v EU, nas silijo v razmislek o vzorcu humanitarne pomoči in izrednih razmerah, ki zahtevajo hiter, prizadeven in usklajen odgovor.

EU je dokazala učinkovitost in sposobnost za odziv. Tudi Parlament poleg tega, da izraža Čilu iskreno sožalje, skozi to razpravo kaže zavezanost, da bo pomagal pri obnovi države, ki jo je 27. februarja tako hudo poškodoval potres.

(Seja je bila prekinjena ob 11.40 in se je nadaljevala ob 12.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD PITTELLA

podpredsednik

6. Izjave predsedujočega

Predsednik. – Gospe in gospodje, pred začetkom glasovanja mi dovolite kratko obvestilo, kajti danes se spominjamo šestega evropskega dneva žrtev terorizma.

Danes izrekamo spoštovanje več kot 5 000 žrtvam v Evropi in izražamo solidarnost z neštetimi ranjenimi ljudmi, ki so doživeli barbarstvo terorizma.

Pred šestimi leti so bili 11. marca 2004 v Madridu izvedeni bombni napadi, v katerih je umrlo 191 ljudi iz 17 držav; bombe, ki so bile detonirane 7. julija 2005 v Londonu, pa se lahko štejejo za najhujše dejanje terorizma, ki je bilo kdaj zagrešeno na evropski zemlji.

Terorizem je napad na vse nas in napada demokratično družbeno tkivo.

Zato bo Evropa vedno združena v boju proti terorizmu, ne glede na to, ali je separatistični, verski ali političen.

Terorizem ne more biti nikoli upravičen, v nobeni obliki in zaradi nobenega razloga. Ta evropski dan nam daje priložnost, da pokažemo, da ne bo mogel noben terorist ali teroristično dejanje nikoli zlomiti ali uničiti naše vere v ključne vrednote, v vrednote temeljnih človekovih pravic in demokracije.

(Aplavz)

7. Časovni razpored prihodnjih delnih zasedanj: glej zapisnik

8. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za podrobne izide glasovanja: glej zapisnik)

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Gospod predsednik, prosil bi vas, da še malo počakate, kajti številni poslanci še vedno tičijo v dvigalih. Nekdo je imel izjemno zamisel, da bi popravljali dvigala v edinem tednu v mesecu, ko smo v Strasbourg, čeprav bi to lahko opravili v preostalih treh.

Predsednik. – Gospod Goebbels, ura je že več kot 12.00. Čakali smo že pet minut. Mislim, da lahko preidemo na glasovanje.

(Aplavz)

8.1. Kuba (B7-0169/2010) (glasovanje)

8.2. Vlaganje v tehnologije z nizkimi emisijami ogljika (glasovanje)

8.3. Huda naravna nesreča v Avtonomni pokrajini Madeira in posledice nevihte Xynthia v Evropi (B7-0139/2010) (glasovanje):

9. Obrazložitev glasovanja

Ustna obrazložitev glasovanja

Predlog resolucije RC-B7-0169/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) V skladu z vladnimi arhivi in razpoložljivo literaturo je komunistični režim na Slovaškem v letih od 1948 do 1989 obsodil 71 168 ljudi za domnevne politične zločine.

Ni boljšega načina za počastitev spomina na te politične zapornike in zapornike vesti, kot je aktivno spodbujanje širjenja svobode in demokracije tam, kjer se je zdela nedosegljivi luksuz. Pozivi Evropske unije do zdaj niso naleteli na odziv. Vendar sem globoko zaskrbljen nad položajem političnih zapornikov na Kubi in zato pozivam Svet in Komisijo, da sprejmeta učinkovite ukrepe, ki so potrebni za izpustitev političnih zapornikov, in naj podpreta in zagotovita njihovo delo v vlogi varuhov človekovih pravic. Za državljane Kube ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Gospod predsednik, podprl sem sprejetje predloga resolucije o Kubi. Odkrito rečeno, ne razumem, zakaj evropski prijatelji Fidela Castra tako zagrizeno branijo zamisel propadle in demoralizirane revolucije. Ali gre morda za to, da se bodo ljudje samo ob smrtnih žrtvah režima, ki naj bi bil napreden, zavedli, da je na Kubi potrebna sprememba? Včasih posamezne žrtve prispevajo k zgodovinskim spremembam. Upam, da bo tudi tokrat tako. Hkrati pa ne bi rad, da bi bilo tam še več žrtev, ki bi jih povzročil dogmatizem oblasti ali njihova nesposobnost, da bi analizirali lastno stališče in se spremenili.

Prav tako ne morem sprejeti dejstva, da so številne države AKP zavzele povsem nekritičen pogled na značaj in pomen socialnega in političnega sistema, ki je bil zgrajen na Kubi. Globoko sem prepričan, da je to napačno razumevanje solidarnosti. Bolj pošteno bi bilo, da bi priznali to, kar je bilo doseženo na Kubi, vendar bi hkrati obsodili, kar je bil neuspeh in kar je protisocialno, nehumano in uničujoče.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Gospod predsednik, rad bi spregovoril v imenu gospe Muñiz in pojasnil, zakaj je španska delegacija znotraj Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu glasovala proti spremembi 2, ki jo je podala Konfederalna skupina Evropske združene levice – Zelene nordijske levice, čeprav je sprememba zahtevala, da se podpre špansko predsedstvo v pogajanjih s Kubo.

Prvič, dovolite, da vas spomnim na dejstvo, da ne moremo podpreti sprememb, ki jih je predložila skupina, ki se je hotela sama odmakniti od resolucije kot celote, in da nam naša zaveza vsem političnim skupinam, ki so podpisale resolucijo, ne dovoljuje, da bi podprli delno spremembo dokumenta.

Drugič, sprememba 2, ki jo je vložila skupina GUE/NGL, ni v skladu s stališčem, ki ga je sprejelo špansko predsedstvo, ki skuša doseči soglasje v Evropski uniji, da bi prenovili naš okvir za odnose s Kubo, vendar ne bi povsem ukinili skupnega stališča, tako kot zahteva sprememba.

To je naš razlog za zavrnitev spremembe.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) V čast mi je, da danes podprem resolucijo o zapornikih vesti na Kubi, ne le kot poslanka iz nekdanje totalitarne komunistične države, temveč tudi zato, ker sem v preteklosti osebno spoznala kubanske oporečnike, predvsem zdravnika dr. Darsíja Ferrerja, ki je skupaj z drugimi zaprt od julija lanskega leta.

Potem, ko sem se vrnila, sem obvestila Parlament o žalostnem stanju v zdravstvenem sektorju in rada bi še enkrat poudarila, da ljudje, ki niso člani komunistične stranke in nimajo dolarjev, nimajo dostopa do zdravil. Dr. Darsí Ferrer je pomembna osebnost v Havani, ki je pomagal oporečnikom, da so dobivali zdravila. Zdaj je za rešetkami.

Zelo me veseli, da smo sprejeli to resolucijo, ki je zelo močna resolucija in tudi jasen izziv evropskim oblastem, naj nadaljujejo s prizadevanji za demokratične spremembe na Kubi.

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, kdo bi si mislil pred 20 leti, ko je bil evropski zrak nasičen z opečnatim prahom padajočih zidov in vzkliki svobode, da bo rdeča zastava danes še vedno plapolala nad Havano in da bo Fidel Castro mirno umiral v postelji na tem soparnem karibskem otoku.

Sola mors tyrannicida est, pravi moj rojak, Sir Thomas More: smrt je edini način, da se znebiš tirana.

Komunistični režim na Kubi ohranjata dve stvari. Prva je napačno usmerjena ameriška blokada, ki je dovoljevala Castru in njegovemu režimu, da je za vse pomanjkanje sodržavljanov raje krivil zunanji imperializem kot napačno vodenje gospodarstva v komunizmu; in druga je prizanesljivost nekaterih v Evropi, vključno s tem parlamentom, ki imajo odvrtno dvojne standarde, po katerih opravičujejo zlorabo človekovih pravic in zanikanje demokracije na Kubi z utemeljitvami, da od tam prihajajo zdravniki in balerine.

Upam, da bo ta parlament dozorel in bodo nekateri v tem parlamentu videli dlje od svojih študentskih dni, ko so nosili majice Che Guevara. Prišel je čas za tvorno sodelovanje z demokratičnimi silami na Kubi. Zgodovina nam bo oprostila.

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospod predsednik, glasoval sem za resolucijo o Kubi, ker je v celoti precej kritična do totalitarnega režima v Havani. Hkrati bi rad izkoristil to priložnost za poziv Svetu, naj neha s svojimi poskusi normaliziranja odnosov s Kubo, dokler imamo še vedno opravka s komunistično diktaturo, ki grobo krši človekove pravice.

Prav tako bi pozval novo visoko predstavnico, naj ne sledi usmeritvi, ki jo je sprejela Komisija v prejšnji zakonodaji. Tu se sklicujem, na primer, na gospoda Louisa Michela, ki je večkrat obiskal Kubo, ne da bi usmeril kakršno koli kritiko na tamkajšnje stanje človekovih pravic in demokracije. Za Evropsko unijo je povsem nesprejemljivo, da se prilazuje komunističnemu režimu na Kubi.

Predlog resolucije B7-0148/2010

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, v podpori predlogu resolucije sem želel izraziti podporo vlaganju v razvoj tehnologij z nizkimi emisijami. Načrt SET je lahko učinkovit in verodostojen samo, če se pravilno financira in to vključuje financiranje iz zasebnih virov. Argumenti v prid nujnosti takih ukrepov so predvsem sedanji gospodarski položaj, v katerem se je znašla Evropa, nevarne podnebne spremembe in grožnje energetske varnosti. Zahvaljujoč najnovejšim raziskavam in tehnologijam se je pojavila priložnost, da se ta kriza premaga, hkrati pa podpira tudi ukrepe, povezane s podnebnimi spremembami. To je tudi priložnost za evropsko kmetijstvo in način za ustvarjanje novih delovnih mest na podeželju v nekmetijskem sektorju, zlasti na področju ustvarjanja virov obnovljive energije.

Jan Březina (PPE). – (CS) Tudi jaz sem glasoval za predlog resolucije o vlaganju v razvoj tehnologij z nizkimi emisijami ogljika (načrt SET), ker je to po mojem mnenju ključni instrument za preoblikovanje Unije v inovativno gospodarstvo, sposobno izpolnjevati zahtevne cilje. V tem smislu menim, da je bistveno, da

Komisija v tesnem sodelovanju z Evropsko investicijsko banko najpozneje do leta 2011 predloži celovit predlog o instrumentu za vlaganje v energijo iz obnovljivih virov, energetske učinkovite projekte in razvoj inteligentnih omrežij. Z roko v roki s tem bi morala potekati krepitev vloge Evropske investicijske banke pri financiranju projektov na področju energije in zlasti projektov z višjimi stopnjami tveganja.

Kategorično zavračam izkoriščanje teme o nizkoogljičnih tehnologijah za zadajanje nizkih udarcev jedrske energiji pri predstavitvah poslancev z leve strani političnega spektra. Menim, da je jedrska energija čista energija, ki prispeva k trajnostnemu razvoju.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Ne morem podpreti resolucije, čeprav je izjemno pomembna za evropsko gospodarstvo. Treba je opozoriti, da resolucija zagotavlja ogromno koncentracijo denarja le na nekaterih področjih in le v nekaterih vejah energetske industrije – na „zelenih“ področjih. To se bije s pojmom energetske solidarnosti z državami, ki se zanašajo v glavnem na premog. Poljske energetske potrebe temeljijo na premogu, zato je gladek prehod na zeleno gospodarstvo za nas izredno pomemben. Rezultat takih ukrepov na Poljskem ne bi bilo ustvarjanje delovnih mest, temveč bi jih morali zapirati. V času krize je to izredno težko in za Poljsko bi bilo škodljivo.

Predlog resolucije RC-B7-0139/2010

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, 27. in 28. februarja se je nad Francijo zgrnila nevihta Xynthia. Skoraj 60 ljudi je umrlo in več sto tisoč jih je utrpelo znatno škodo.

Evropska unija mora biti ob tej tragediji za zgled. Zato sem osebno pomagala pri pripravi te resolucije, ki poziva Evropsko komisijo, naj bo izredno odzivna. Pričakujemo, da bo zagotovila finančno pomoč za uničena območja s pomočjo Solidarnostnega sklada EU.

Če bodo zaradi te tragedije regije Poitou–Charentes, Charente–Maritime, Pays de la Loire in Bretanja zahtevale spremembo dodelitve odhodkov, ki se sofinancirajo iz Evropskega regionalnega sklada za razvoj in Evropskega socialnega sklada, bo morala Evropska komisija te zahteve preučiti izredno ugodno in zelo hitro.

Če pustimo ob strani to resolucijo, sem tako kot moji kolegi iz stranke UMP prepričana, da je čas, da ustanovimo pravo evropsko enoto civilne zaščite. Ta bo sposobna sama zagotoviti nujno dodatno pomoč v okoliščinah take nesreče, kot je ta.

Predsednik. – Gospod Kelly, čeprav se niste prijavili pred prvo obrazložitvijo glasovanja, da bi govorili, lahko to izjemoma storite. Naslednjič pa se, prosim, ne pozabite prijaviti.

Predlog resolucije B7-0148/2010

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, rad bi povedal samo to, da je po mojem mnenju že čas, da bi imeli sklepni dokument o jedrski energiji, s katerim bi začrtali napredek in varnostne ukrepe, ki bodo uvedeni, in kako se bo v prihodnosti to preneslo v raziskave, ki bodo izvedene, da se bodo državljani lahko odločili.

O tem je veliko skepticizma, veliko dvomov in to bo treba razčistiti, kar bo odpravilo veliko težav v teh razpravah o tehnologijah z nizkimi emisijami ogljika.

Za konec pa, če dovolite, bi ob tej obletnici razglasitve neodvisnosti Litve in Estonije čestital obema država ob 20-letnici njune neodvisnosti.

Pisne obrazložitve glasovanja

Predlog resolucije RC-B7-0169/2010

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton in Mike Nattrass (EFD), v pisni obliki. – Čeprav priznavamo, da je Kuba komunistična tiranija in čeprav bi radi videli, da se Kuba preoblikuje v miroljubno demokratično državo, ne priznavamo EU v tem procesu.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Resolucija Evropskega parlamenta, ki ima za izgovor smrt kubanskega zapornika Orlanda Zapate Tamaya, ki je umrl po gladovni stavki kljub prizadevanjem kubanske zdravstvene službe, je provokativni in nesprejemljiv napad na socialistično vlado in prebivalstvo Kube in del protikomunistične strategije, ki jo usmerja EU in vodi Evropski parlament z namenom, da bi zrušil socialistični režim. Obsojamo hinavščino in provokativna prizadevanja dela desnosredinskih, levosredinskih in zelenih predstavnikov kapitala v Evropskem parlamentu, ki izkoriščajo ta dogodek.

Grška komunistična stranka obsoja resolucijo Evropskega parlamenta in glasuje proti njej. Poziva narode, naj izrazijo svojo solidarnost z vlado in ljudmi na Kubi. Naj zahtevajo, da se skupno stališče proti Kubi prekliče. Naj obsodijo prizadevanja EU, da uporablja človekove pravice kot izgovor za izvajanje imperialističnega pritiska in prisile na prebivalce Kube in njihovo vlado. Naj zahtevajo, da se zločinski embargo ZDA proti Kubi takoj odpravi. Naj zahtevajo, da se takoj izpusti 5 Kubancev, ki so v ameriških zaporih. Naj branijo socialistično Kubo.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Evropska unija je najbolj demokratična struktura na svetu in temeljna vrednota, na kateri je bila zgrajena, je spoštovanje človekovih pravic. Zato se mi zdi hvalevredno in spodbudno, da so vse skupine v Parlamentu enotne v obsodbi zlorab, ki so jih zagrešile kubanske oblasti proti človekovim pravicam, da ne omenjam še tvornega pristopa, dovzetnega za dialog, za katerega se je EU odločila, da ga bo imela do Kube.

Živimo v 21. stoletju in kaznivo dejanje mnenja in vesti bi bilo treba izbrisati iz vrednot vseh držav na svetu, ne glede na to, kako dolgo zgodovino totalitarizma in diktature imajo. Za spreminjanje stališč bi se moralo namesto nalaganja sankcij uporabljati izvajanje mednarodnega dialoga, tako da nekdo, ki se ne strinja z lastnimi oblastmi, ne bi trpel zlorab in krivic, značilnih za režime, ki jim manjka spoštovanje do ljudi.

Tragedije, kot je ta, ki je doletela kubanskega oporečnika Orlanda Zapata Tamaya, „krivega“ zločina vesti, se ne sme nikoli ponoviti. Zdaj so na Kubi tudi drugi politični zaporniki, ki so v nevarnosti. EU se mora kot porok spoštovanja človekovih pravic vključiti in nemudoma sprejeti diplomatske ukrepe, da se Zapatova tragedija ne bo nikoli več ponovila ne na Kubi ne kjer koli drugje na svetu zaradi takih stvari.

Andrew Henry William Brons (NI), v pisni obliki. – Brez zadržkov obsojam slabo ravnanje z ljudmi na Kubi (ali kjer koli drugje). Vendar sem se v celoti vzdržal glasovanja o resoluciji proti Kubi. Eden od razlogov je to, da resolucija trdi, da daje pristojnost Evropski uniji in njenim funkcionarjem, da govorijo in delujejo v imenu držav članic. Drugi razlog je to, da številne države članice Evropske unije preganjajo in zapirajo ljudi zaradi uveljavljanja nenasilne svobode izražanja, krivoverskega mnenja ali sodelovanja v nasprotujoči dejavnosti. Izredno hinavsko je, da stranke, ki podpirajo politično zatiranje v Evropi, s prstom kažejo na države, kot je Kuba, ki imajo enaka represivna in protidemokratična mnenja in dejavnosti.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog resolucije o položaju političnih zapornikov in zapornikov vesti na Kubi. Ponavljamo potrebo po takojšnji izpustitvi vseh političnih zapornikov in zapornikov vesti. Verjamemo, da pridržanje kubanskih oporečnikov zaradi njihovih idealov in miroljubne politične dejavnosti pomeni kršitev Splošne deklaracije o človekovih pravicah.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog in Åsa Westlund (S&D), v pisni obliki. – (SV) Švedski socialni demokrati se strinjamo z mnenjem, ki je predstavljeno v spremembi, da je treba odpraviti blokado proti Kubi. Vendar menimo, da ta izjava ne spada v ta predlog resolucije, ki se nanaša na zapornike vesti.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Orlando Zapata Tamayo je umrl od izstradanosti, ker je zahteval, da bi ga obravnavali, kot to, kar je bil: politični zapornik, preganjan s strani režima, ki kljub spremembam v vodstvu še naprej vlada nad življenjem svojih državljanov z železno roko in jim prepoveduje združevanje ali svobodno izražanje.

Tragičnih okoliščin njegove smrti bi se morali vsi sramovati. Še posebno nosilci političnega odločanja, ki so po sledi gospoda Zapatera in ambasadorja Moratinosa spremenili evropsko politiko do Kube.

Vse, kar je Evropska unija dosegla s svojim negotovim poskusom popuščanja je bilo, da je povečala občutek nekaznovanosti, pri tem pa povzročila, da se demokrati – ki si od nas zaslužijo veliko več – počutijo bolj osamljene.

Upam na vrnitev trdne demokratične politike, ki se je omilila šele pred kratkim. Želim, da bi Evropska unija končno priznala, da je bila ta sprememba politike popolnoma zgrešena. Prav tako želim, da bi Oswaldo Payá in Dame v belem lahko svobodno odpotovali v Evropo in razkrili okoliščine, v katerih so se odvijali dogodkih na Kubi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Glasovali smo proti tej resoluciji, ker je večina v Parlamentu politično izkoriščala smrt Zapate Tamaya po gladovni stavki v kubanskem zaporu, čeprav je dobil zdravniško oskrbo. Želijo onemogočiti javno izražene namere španskega predsedstva, da bi se končalo skupno stališče

do Kube. Spet napadajo Kubo in njene ljudi in se skušajo vmešavati v njeno neodvisnost in suverenost, njene gospodarske in družbene uspehe in njeno zgledno mednarodno solidarnost.

Kapitalizem ni prihodnost človeštva. Kuba je še vedno primer, da je mogoče ustvariti družbo brez izkoriščevalcev ali izkoriščanih, socialistično družbo. Predstavniki kapitalizma v Evropskem parlamentu ne sprejemajo tega dejstva. Skušajo preprečiti celovit politični dialog s kubansko vlado na podlagi enakih meril, kot jih EU uporablja za vse države, s katerimi ima odnose.

Ne obsojajo embarga ZDA proti Kubi, čeprav je Generalna skupščina Združenih narodov že 18-krat zahtevala njegovo takojšnjo odpravo. Ničesar ne rečejo o stanju petih kubanskih državljanov, ki so v Združenih državah v ječi že od leta 1998 brez poštenega sojenja in se ne menijo za to, da ZDA še naprej dajejo zavetje kubanskemu državljanu, ki je bil pobudnik bombnega napada na potniško letalo, v katerem je izgubilo življenje 76 ljudi.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), v pisni obliki. – (PL) Pri današnjem glasovanju sem podprl resolucijo o položaju političnih zapornikov in zapornikov vesti na Kubi. Kot Evropski parlament moramo nedvoumno obsoditi prakso režima v Havani in se zavzeti za pravice neodvisnih novinarjev, miroljubnih oporečnikov in zagovornikov človekovih pravic. V resoluciji, ki je bila sprejeta, smo izrazili globoko solidarnost z vsemi Kubanci in podprli njihova prizadevanja za doseganje demokracije in spoštovanja ter varstvo temeljnih pravic. Prihajam iz države, kjer je ljudsko gibanje – gibanje Solidarnost – zraslo iz nasprotovanja komunističnemu režimu. Poljska in druge države v srednji in vzhodni Evropi, ki danes pripadajo Evropski uniji, so pustile za seboj boleče izkušnje komunističnega režima, zato še toliko bolj ne moremo pozabiti tistih, ki so zaprti in preganjani, ker si tako zelo želijo demokracijo, prostost in svobodo govora.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) EU ne more imeti romantične vizije političnega režima na Kubi, ki je prava komunistična diktatura in temelji na logiki ene stranke, ki krši človekove pravice, zatira svoje državljane, preganja in odstranjuje politične nasprotnike in zapira nešteto ljudi preprosto zato, ker imajo svoje mnenje.

Smrt Orlanda Zapate je bila samo še en primer več, ki je šokiral svet in ga mora Evropski parlament močno obsoditi, brez obotavljanja in lažnih opravičil. Zato zavračam poskuse nekaterih poslancev s skrajne leve, da bi ta grozljivi zločin olepšali s političnimi izrazi, ki so namenjeni le uzakonitvi režima, ki ni ne strpen ne sprejemljiv.

Willy Meyer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (ES) Glasoval sem proti Resoluciji RC-B7-0169/2010 o Kubi, ker sem prepričan, da pomeni akt vmešavanja, ki krši mednarodno pravo. S svojim glasom sem izrazil obsojanje te vaje iz politične manipulacije, katere edini cilj je izražanje nestrinjanja s kubansko vlado. Poslanci, ki so glasovali za to besedilo, so tisti, ki so vedno znova zavračali predložitev resolucije v tem parlamentu, ki bi obsodila prevrat, ki se je zgodil v Hondurasu. Ta resolucija poziva Evropsko unijo, naj pokaže odkrito podporo spremembi političnega režima v Republiki Kubi in predlaga tudi uporabo evropskega mehanizma sodelovanja za doseg tega cilja, ki pomeni nesprejemljivo dejanje vmešavanja v nasprotju z mednarodno zakonodajo. Združene države Amerike že več kot 50 let vzdržujejo gospodarski, trgovinski in finančni embargo proti Kubi in s tem grobo kršijo mednarodno zakonodajo z več resnimi posledicami za gospodarske in življenjske razmere Kubancev. Kljub temu kubanska vlada še naprej jamči svojim državljanom splošen dostop do zdravstvenega varstva in izobraževanja.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Glasoval sem za skupni predlog resolucije o Kubi, ker je pomembno, da tudi EU jasno izrazi misel, da je v državi, ki je še vedno pod komunistično vladavino, nujno potrebna demokratizacija. Zapiranje oporečnikov in političnih nasprotnikov je tipična značilnost komunističnih držav, vendar se na Kubi izvaja čezmerno. Dejstvo, da oblasti ne dovoljujejo niti družini zapornika, ki je umrl zaradi gladovne stavke, da bi organizirala pogreb, je poseben škandal.

Upati je, da bo sprememba političnega sistema na otoku čim prej dosežena. Ne glede na to pa je pomembno, da EU in tudi Združene države uporabljajo povsod enake standarde. Nesprejemljivo je, da dajejo ZDA Kubancem, ki so bili vpleteni v bombne napade, „politični azil“. Če sami izpolnjujete postavljena merila, lahko izrazite samo učinkovito kritiko.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – (ES) Glasoval sem za skupni predlog resolucije o Kubi (RC-B7-0169/2010), ker je, kot sem dejal včeraj v razpravi, ne glede na naša stališča v zvezi s Kubo, smrt Orlanda Zapate Tamaya sama po sebi obžalovanja vreden dogodek.

Prav tako vztrajam, da moramo zahtevati svobodo vseh političnih zapornikov in zapornikov vesti na Kubi in drugje po svetu, vendar kljub temu odsvetujem ukrep, kot na primer embargo ali blokada, ki se je že izkazal kot neuspešen za napredovanje Kube v smeri demokracije in liberalizacije. Jasno je, da so na otoku nujno

potrebne spremembe in Evropska unija jih mora spremljati tako, da bo prehod v demokracijo koristil kubanskemu prebivalstvu.

Alf Svensson (PPE), v pisni obliki. – (SV) ZDA imajo trgovinski embargo proti Kubi že 48 let. Embargo vpliva na kubansko prebivalstvo in je nenehno in vedno znova izgovor za pomanjkljivosti Castrovega režima. Za vsako stvar naj bi bil kriv ameriški embargo in posledica je, da ljudje na Kubi krivde ne morejo jasno pripisati komunističnemu režimu in se odmakniti od te teme. Demokratična opozicija na Kubi hoče, da se embargo odpravi. Dne 29. oktobra 2009 je 187 držav članic ZN glasovalo za odpravo embarga. Tri so glasovale za to, da ostane in dve sta se vzdržali. Nobena država članica EU ni glasovala za ohranitev embarga. V preteklosti je Evropski parlament obsodil embargo proti Kubi in pozval, naj se nemudoma konča v skladu z zahtevami, ki jih je Generalna skupščina ZN izrazila ob številnih priložnostih (P5_TA(2003)0374). Evropski parlament je navedel tudi, da je embargo škodil lastnemu cilju (P6_TA(2004)0061). Sedanja resolucija RC-B7-0169/2010 se sklicuje na položaj političnih zapornikov in zapornikov vesti na Kubi. Med razpravo pred glasovanjem sem predložil predlog, da bi morali Kubi dati ultimat. Embargo naj se odpravi in v šestih mesecih naj se izpustijo vsi zaporniki vesti ter uvedejo reforme. Če se režim ne bi uskladił s temi pogoji, bi ZDA, EU in Kanada uvedle nove in inteligentnejše sankcije, namenjene kubanskemu vodstvu, kot je prepoved potovanja v državo in zamrznitev kubanskih sredstev in tujih naložb.

Predlog resolucije B7-0148/2010

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) EU se je zavezala, da bo zmanjšala emisije toplogrednih plinov za 20%, znižala porabo energije za 20% in ustvarila najmanj 20% porabljene energije iz obnovljivih virov do leta 2020. Poleg tega namerava biti EU svetovni zgled pri varčevanju z viri in varovanju okolja.

Te ambiciozne cilje je mogoče doseči samo, če si bo EU kot celota in vsaka posamezna država članica postavila jasne zaveze z roki. Vlaganje v tehnologije z nizkimi emisijami ogljika je ključno za doseganje ciljev, ki so predlagani za leto 2020, kar ni tako daleč, kot se zdi. Doseganje teh ciljev zahteva znatna finančna prizadevanja, po nekaterih natančnih izračunih 58 milijard EUR iz javnih in zasebnih virov.

Vendar bodo ta finančna, logistična in upravna prizadevanja naredila iz EU svetovno voditeljico v inovacijah in bodo imela pozitiven učinek na njeno gospodarstvo z ustvarjanjem delovnih mest in odpiranjem novih možnosti na področju raziskav, za katere se je desetletja po krivici namenjalo premalo sredstev. Vlaganje v razvoj virov energije z nizkimi emisijami ogljika bo dalo rezultate na srednji in dolgi rok in ustvarilo pozitiven učinek po vsej Evropski uniji.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Bistveno je, da se vztraja pri koreniti spremembi družbe, ki temelji na trajnosti mest, decentralizirani proizvodnji energije in konkurenčnosti industrije. To je bistvena politika za uspešno in trajnostno družbo, ki je pripravljena na izzive podnebnih sprememb, varnost energetske oskrbe in globalizacijo s svetovnim vodstvom na področju čistih tehnologij. Načrt SET prispeva predvsem k razvoju čistih tehnologij. Pozdravljam temeljne smernice, ki jih predstavlja sporočilo o tem, kako organizirati logiko posredovanja med javnim in zasebnim sektorjem, med financiranjem Skupnosti ter nacionalnim in regionalnim financiranjem. Seveda je bistveno, da se poveča javno financiranje za znanstveno raziskovanje na področju čistih tehnologij. Evropa mora še ustvariti razmere, v katerih bo več zasebnega vlaganja v znanstveno raziskovanje, tehnološki razvoj in predstavitve na energetskem področju. Bistveno je, da se preide od besed k dejanjem. Naslednje finančne perspektive EU in Osmega okvirnega programa za raziskave in tehnološki razvoj bodo morale dati prednost energetski varnosti, boju proti podnebnim spremembam in okolju. Samo na ta način bo mogoče ohraniti konkurenčnost naše industrije, spodbujati gospodarsko rast in ustvarjati delovna mesta.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za resolucijo Evropskega parlamenta o vlaganju v razvoj tehnologij z nizkimi emisijami ogljika (načrt SET), ker mora biti vlaganje v te nove tehnologije, ki imajo največji potencial za ustvarjanje delovnih mest, prednostna naloga pri učinkovitem reševanju gospodarske krize. Verjamem, da lahko ta vlaganja ustvarijo nove priložnosti za razvoj gospodarstva in konkurenčnosti v EU.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Načrt SET, ki ga je predstavila Komisija, predlaga vlaganje v raziskave in razvoj, da bi razvili učinkovite in trajnostne čiste energetske tehnologije z nizkimi emisijami ogljikovega dioksida, s čimer bi omogočili zagotavljanje potrebnega zmanjšanja emisij, ne da bi pri tem ogrozili evropske industrije, in s tem bi dali zavezo trajnostnemu razvoju, za katerega verjamemo, da je resna zaveza.

Nove energetske politike, zlasti v razmerah splošne krize, ne smejo pozabiti na gospodarsko učinkovitost in na noben način ogroziti gospodarske trajnosti evropskih narodov, pri tem pa to ne sme pomeniti slabše okoljske uspešnosti.

Zato pozivam k novemu pristopu k energetske politiki, ki bo temeljil na čisti energiji, učinkovitejši uporabi naravnih virov, ki so nam na voljo, in močnem vlaganju v raziskave in okolju prijaznejše tehnologije, da bomo lahko obdržali evropsko konkurenčnost in omogočili ustvarjanje delovnih mest v okviru inovativnega in trajnostnega gospodarstva.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljam cilje načrta SET (strateškega načrta za energetske tehnologije), ki vztraja pri razvoju družbe z nizkimi emisijami ogljika. Načrt SET si prizadeva pospešiti razvoj in uvedbo tehnologij z nizkimi emisijami ogljika. Ta načrt vključuje ukrepe, ki se nanašajo na načrtovanje, izvajanje, vire in mednarodno sodelovanje na področju inovativnih tehnologij v energetske sektorju. Več študij ocenjuje, da bo spodbujanje evropskega cilja uveljavitve 20-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov povzročilo na milijone novih delovnih mest do leta 2020. Poleg tega bo približno dve tretjini teh delovnih mest ustvarjenih v malih in srednje velikih podjetjih. Rešitev zahteva razvoj zelenih tehnologij. Zato potrebujemo več financiranja za načrt SET in zavzemam se za to, da ga zagotovimo v naslednjem pregledu finančne perspektive. Prav tako moramo spodbujati zelene tehnologije in usposobljeno delovno silo z vlaganjem v izobraževanje in raziskave. Prej ko bomo začeli dosegati družbo z nizkimi emisijami ogljika, prej bomo prišli iz krize.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Razvoj in izvajanje tehnologij z nizkimi emisijami ogljika je izredno pomembno, ne le iz okoljskih razlogov – ki vključujejo potrebo po zmanjšanju emisij ogljikovega dioksida v ozračje – ampak tudi zaradi energetskih razlogov, ob upoštevanju, da je neizogibno postopno pomanjkanje in nazadnje osiromašenje zalog fosilnih goriv, od katerih je človeštvo zelo odvisno.

Na žalost načrt SET in pravkar sprejeta resolucija ponujata zgolj nepopolni pristop k problemu – tako glede tehnologij in energetskih virov, o katerih je treba razmisliti, kot glede potrebe po zmanjšanju porabe – predvsem pa to vlaganje še vedno obravnavata zgolj kot še eno dobro poslovno priložnost (v kateri bodo nekateri, nekaj izbrancev, veliko zaslužili na škodo mnogih drugih), ne pa kot okoljsko in energetske nujnost za varovanje skupnega dobra za človeštvo.

Značilno in pomenljivo je, da je bilo pri glasovanju o spremembah resolucije namesto spodbujanja „ambicioznih ciljev zmanjšanja“ emisij ogljikovega dioksida v ozračje dano na izbiro „spodbujanje svetovnega trgovanja z emisijami ogljika“.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Uporaba tehnologij z nizkimi emisijami ogljika, ki naravno proizvajajo manj ogljikovega dioksida, je pozitivna in zaželena.

Vendar ne moremo sprejeti, da bi na račun tehnološkega razvoja in krepitve tako imenovanega načrta SET, našli še en izgovor za slabitev nacionalnih energetskih politik.

Besede Komisije, da je „načrt SET tehnološka podlaga energetske in podnebne politike EU“, ne pušča dvoma, da so pravi nameni Evropske komisije oslabitev suverenosti držav članic na tako pomembnem področju kot so nacionalne energetske strategije.

Predlog resolucije vsebuje vidike, s katerimi se ne moremo strinjati, podrobneje, zlasti spodbujanje „svetovnega trgovanja z emisijami ogljika“ glede na to, da se je za to rešitev že pokazalo, da ne ponuja prednosti v zmanjševanju emisij ogljika, pa tudi ustvarjanje več javno-zasebnih partnerstev s poudarjanjem „znatnega povečanja deleža javnega vlaganja“, torej uporabe javnega denarja, ki bi služil zasebnim interesom in dobičku.

Naša skupina je zato glasovala proti.

Eija-Riitta Korhola (PPE), v pisni obliki. – Gospod predsednik, trajnostne in učinkovite tehnologije z nizkimi emisijami ogljika so ključno bistvo ogromne naloge dekarbonizacije, s katero se srečujemo v EU in v svetu. Zaradi tega dejstva pozdravljamo hiter postopek, v katerem je Parlament pripravil resolucijo o tej temi z jasno navedbo komisiji in svetu, da je načrt SET pravočasen in pomemben. Če mislimo resno z našo misijo, je očitno, da potrebujemo vse oblike tehnologij z nizkimi emisijami ogljika, vključno s trajnostno jedrsko energijo. Zato me veseli, da smo uspeli črtati besedilo uvodne izjave i, ki je bila še en poskus, da bi postavili jedrsko energijo v luč, ki si je danes ne zasluži. Ta uvodna izjava bi lahko imela negativne posledice za pojem „trajnostne tehnologije z nizkimi emisijami ogljika“ in je nakazovala, da jedrska energija ni del tega. Dejstvo pa vsekakor je, da si v EU ne moremo privoščiti, da je ne bi uporabljali, če želimo resno jemati podnebne

spremenbe. Dokler obnovljive energije ne morejo dajati zares učinkovitih rezultatov in zagotoviti stalnega dotoka energije, se moramo zanašati na take tehnologije z nizkimi emisijami ogljika.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Vlaganje v tehnologije z nizkimi emisijami ogljika mora biti prednostna naloga, ker je to eden najučinkovitejših načinov za spopadanje s podnebnimi spremembami v pripravi EU na zeleno gospodarstvo. Pametne rešitve za nizke emisije ogljika bi zato morale dobiti posebno pozornost, vsaj glede njihovega financiranja s strani Skupnosti, da bi dosegli okoljske cilje, ki jih je postavila EU za leto 2020.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Vzdržal sem se glasovanja o predlogu resolucije o „vlaganju v tehnologije z nizkimi emisijami ogljika“, kajti, čeprav vsebuje številne razumne pristope, podpira nadaljnji razvoj jedrske energije, to pa je nekaj, kar zavračam zaradi velikih tveganj, ki so povezana z njo. Predlog resolucije pravilno poudarja, da je imelo raziskovanje do zdaj na voljo premalo financiranja. A, da bi Evropa ostala konkurenčna glede na druge svetovne akterje, je treba financiranje raziskovalnih projektov občutno razširiti, zlasti na področje novih virov energije. Razvoj novih tehnologij v energetske sektorju z nizkimi emisijami ogljika bo, upam, ne samo zavaroval obstoječa delovna mesta na tem področju, ampak tudi ustvaril številna visoko kvalificirana delovna mesta. Vsekakor verjamem, da so v tem pogledu potrebna vlaganja na področju sončne energije in zajema ter shranjevanja ogljika. Glede na možnost resnih posledic morajo biti vlaganja v jedrsko energijo ponovno premišljena in prerazporejena. Ta nova usmeritev politike v energetskih vprašanjih bo tudi izboljšala zanesljivost oskrbe z energijo znotraj EU in vzpostavila trdnejšo neodvisnost od tujih dobaviteljev.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – (ES) Tako kot Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze sem glasoval proti predlogu resolucije (B7-0148/2010) o vlaganju v razvoj tehnologij z nizkimi emisijami ogljika (načrt SET) zaradi številnih razlogov; zlasti, ker je bila sprejeta sprememba, ki zahteva črtanje uvodne izjave I – ki je za nas ključna; v tem odstavku je bilo predlagano, da bi se šesta evropska industrijska pobuda o „trajnostni jedrski energiji“ preimenovala preprosto v „jedrsko energijo“. Menim, da je zamisel o „trajnostni jedrski energiji“ nesmiselna, ker je v najboljšem primeru mogoče grožnjo za okolje in človeško zdravje ter nevarnosti širjenja, ki izhajajo iz razvoja in uporabe jedrske energije, samo zmanjšati, nikakor pa ne odpraviti.

Predlog resolucije RC-B7-0139/2010

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za ta predlog resolucije, da bi izrazil obžalovanje žrtev in solidarnost z njihovimi družinami ter prijatelji v obeh naravnih katastrofah, ki sta težko prizadeli nekaj držav članic in regij.

Zato bi navedel, da je nujno, da se Evropa hitro odzove na te dogodke, in sicer z aktivacijo Evropskega solidarnostnega sklada, in tako pokaže solidarnost EU z vsemi prizadetimi.

Ob tem je pomembno, da se posebej upošteva otoke in najbolj oddaljene regije, ki se zdaj poleg stalnih težav spopadajo še z opustošeno infrastrukturo in izgubljenim osebnim, trgovskim in kmetijskim premoženjem ter v številnih primerih niso zmožni takoj nadaljevati z normalnimi dejavnostmi, zlasti v regijah, ki so skoraj izključno odvisne od turizma, saj lahko medijsko slikanje dogodkov odžene potencialne obiskovalce.

Zato je nujno pozvati Komisijo in Svet, naj takoj sprejmeta ukrepe in naj Svet ponovno oceni predlog, da bi bila uporaba Evropskega solidarnostnega sklada preprostejša, hitrejša in prožnejša.

Podobno je pomembno, da se z državami članicami pregledajo evropski programi in strukturni, kmetijski in socialni skladi, da bi se izboljšal odziv na potrebe, ki izhajajo iz teh katastrof.

Elena Băsescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za predlog resolucije o hudih naravnih nesrečah, ki so se zgodile v avtonomni regiji Madeiri in posledicah nevihte Xynthia v Evropi. Menim, da mora Evropska unija pokazati solidarnost s tistimi, ki trpijo zaradi teh naravnih nesreč. Prizadete so Portugalska, zahodna Francija, različne regije v Španiji, zlasti Kanarski otoki in Andaluzija, pa tudi Belgija, Nemčija in Nizozemska. V zahodni Franciji je nevihta povzročila smrt približno 60 ljudi in izginotje številnih ljudi, da ne omenjam uničenja več tisoč domov. Evropska komisija lahko zagotovi finančno podporo za prizadete regije prek Solidarnostnega sklada Evropske unije. Izjemno pomembno je, da obstaja v primeru hudih naravnih nesreč med državami članicami občutek solidarnosti. Med oblastmi na lokalni, nacionalni in evropski ravni je treba uskladiti prizadevanja za obnovo prizadetih območij. Tudi politike učinkovitega preprečevanja se ne smejo spregledati. V tem primeru in v prihodnje moramo zagotoviti, da bodo evropski skladi čim prej dosegli prizadete regije in pomagali tistim, ki jih prizadenejo naravne nesreče.

Regina Bastos (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Dne 20. februarja se je nad Madeiro zgodil edinstveni meteorološki pojav, ki je povzročil najmanj 42 smrti, ob tem pa je še 32 pogrešanih ljudi, 370 brezdomcev in okrog 70 ranjenih.

V noči s 27. na 28. februar je drug pojav v zahodni Franciji na atlantski obali (Poitou-Charentes in Pays de la Loire) povzročil 60 smrti, 10 ljudi je pogrešanih in več kot 2 000 jih je ostalo brez domov. Ta nevihta je osamila tudi nekaj regij v Španiji, predvsem na Kanarskih otokih in v Andaluziji.

Poleg človeškega in psihološkega trpljenja so ti meteorološki pojavi povzročili prizorišče vsesplošnega uničenja z izjemno resnim družbenim in ekonomskim vplivom na gospodarske dejavnosti teh regij, saj je veliko ljudi izgubilo vse, kar so imeli.

Glasovala sem za ta predlog resolucije, ki poziva Komisijo, naj takoj sprejme vse ukrepe, ki so potrebni za uporabo Solidarnostnega sklada Evropske unije (EUSF), na najnujnejši in najbolj prožen način in do največjega možnega obsega, da bo pomagala žrtvam.

Poudarila bi potrebo, da se pripravi nova uredba o EUSF na podlagi predloga Komisije za prožnejše in učinkovitejše reševanje problemov, ki jih povzročajo naravne nesreče.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Nevihta, ki je 20. februarja opustošila Madeiro, je povzročila ogromne človeške in materialne izgube v regiji. Vloga EU je ključnega pomena, ker ima na voljo mehanizme in instrumente, kot so Solidarnostni sklad, strukturni skladi – Evropski sklad za regionalni razvoj in Evropski socialni sklad – ter Kohezijski sklad, ki jih je treba aktivirati in uporabiti na hiter, prožen in poenostavljen način. Pozdravljam predlog resolucije, v katerem se naproša Evropsko komisijo, naj takoj, ko prejme zahtevek portugalske vlade, sproži potrebne ukrepe, da bi čim hitreje, čim prožneje in v največji možni meri uporabili Solidarnostni sklad Evropske unije. Pozivam k solidarnosti institucij Evropske unije za hitro in prožno uporabo Kohezijskega sklada ob upoštevanju posebnega statusa Madeire kot otoške in najbolj oddaljene regije EU. Apeliram na dobro voljo Evropske komisije v zvezi s pogajanjem pri reviziji regionalnih operativnih programov INTERVIR+ (ESRR) in RUMOS (ESS) pa tudi poglavja o Madeiri v tematskem operativnem programu za ozemeljsko izboljšanje (Kohezijski sklad).

Nessa Childers (S&D), *v pisni obliki*. – Glasovala sem za to poročilo in sem bila zelo srečna, da ga je parlament sprejel. Po podobnih, čeprav manj ostrih vremenskih razmerah na Irskem, ki so vključevale poplave in nedavni sneg, vem, kako globoko so te tragedije prizadele družine in državljane EU, in pomembno je, da ta parlament ukrepa tako, da jim pomaga, kolikor le lahko.

Carlos Coelho (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Naravna nesreča, ki je prizadela Madeiro 20. februarja, je pustila za seboj opustošeno prizorišče, človeško trpljenje in splošno razdejanje z uničujočimi posledicami za gospodarske in proizvodne zgradbe.

En teden pozneje je imela druga naravna nesreča – nevihta Xynthia – uničujoče posledice za regijo v zahodni Franciji in več regij v Španiji.

Rad bi se pridružil občutkom žalosti in izrazil svojo solidarnost z vsemi tistimi, ki jih je prizadela ta tragedija s človeškimi in materialnimi izgubami.

Bistveno je, da se zagotovi ljudem pomoč, pa tudi, da se ponovno zgradi infrastruktura, javne zmogljivosti in ključne storitve.

Res je da se lahko Solidarnostni sklad izplača šele po dokončanju postopkov za uporabo sklada in odobritvi s strani Sveta in Parlamenta. Vendar je v sedanjih razmerah zelo težko prositi ljudi, ki se spopadajo z neznanskimi težavami pri nadaljevanju normalnega načina življenja, naj počakajo. Zato prosimo za največjo nujnost in prožnost pri sproščanju sredstev in sprejemanju izjemnih ukrepov za pomoč Madeiri.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Dne 20. februarja letos je bila na Madeiri velika tragedija, za katero so bili značilni nalivi brez primere, močni vetrovi in ogromni valovi. Povzročila je najmanj 42 mrtvih, nekaj jih je izginilo, na stotine jih je ostalo brez domov in na ducate ranjenih. Rad bi poudaril takojšnja prizadevanja regionalne vlade na Madeiri in njenih institucij v hitrem in usklajenem odzivu na to tragedijo. Dne 27. in 28. februarja 2010 je bila v zahodni Franciji – predvsem v regijah Poitou-Charentes in Pays de la Loire – zelo močna in rušilna nevihta, imenovana Xynthia. Za seboj je pustila več kot 60 mrtvih, nekaj pogrešanih in na tisoče ljudi brez domov. Ob teh tragedijah bi rad pokazal globoko žalost in močno solidarnost z vsemi prizadetimi regijami, izražam sožalje družinam žrtev in izrekam pohvalo iskalnim in reševalnim ekipam. Pozivam Komisijo, naj začne takoj, ko jo države članice zaprosijo, izvajati potrebne ukrepe za

uporabo čim večjega deleža Solidarnostnega sklada Evropske unije. Pri ocenjevanju teh zahtevkov mora Komisija upoštevati posebno naravo posameznih regij, zlasti krhkost izoliranih in obrobni regij.

Sylvie Guillaume (S&D), *v pisni obliki*. – (FR) Podprla sem ta predlog resolucije o ukrepih, ki bi jih bilo treba sprejeti ob uničujočem in smrtonosnem pohodu nevihte Xynthia po našem ozemlju, ker moramo brez poskusov iskanja krivde pokazati predvsem vso evropsko solidarnost in podpreti žrtve te nesreče, ki je udarila več evropskih držav. Ne samo, da moramo izkoristiti Solidarnostni sklad, pomoč mora priti tudi iz Kohezijskega sklada, Evropskega sklada za regionalni razvoj, Evropskega socialnega sklada in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja. Nazadnje, spodbuditi moramo zavarovalnice, da bodo čim hitreje posredovale in se nato iz teh dogodkov tudi kaj naučiti o izdajanju gradbenih dovoljenj.

Filip Kaczmarek (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Gospe in gospodje, podprl sem predlog resolucije o hudi naravni nesreči v avtonomni pokrajini Madeira in posledicah nevihte „Xynthia“ v Evropi. Osredotočimo se na Madeiro, kajti tam je katastrofa zahtevala največji davek. Veliko in močno skupnost ustvarjamo iz številnih razlogov, a tudi zato, da lahko drug drugemu pomagamo v stiski. Danes so v stiski Madeira in druge regije, ker so jih hudo prizadele posledice nevihte. Naša dolžnost je, da pomagamo tistim, ki potrebujejo našo pomoč. Upam, da bo predlog resolucije prispeval k učinkoviti odpravi posledic tragedije. Globoko sočustvujem z vsemi žrtvami in njihovimi družinami. Hvala lepa.

Véronique Mathieu (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) V zadnjih tednih so več regij EU prizadele naravne nesreče: Madeira, nato zahodno Francijo in različne regije v Španiji. Človeške in materialne posledice, ki jih je povzročila silovitost teh meteoroloških pojavov, so pustile na nas poslancih globok vtis. To pojasnjuje predlog resolucije o naravnih nesrečah, o katerem smo danes glasovali v Evropskem parlamentu; izraža naše „najgloblje sožalje“ in „solidarnost“ z žrtvami opustošenih regij. Evropska solidarnost se mora odražati v finančnem smislu z uporabo Solidarnostnega sklada Evropske unije in s pomočjo drugih evropsko financiranih projektov. A ko gre za Solidarnostni sklad, moram poudariti, da sedanja zakonodaja ne omogoča dovolj prožnega in hitrega odziva; obstaja priložnost, da ta predpis spremenimo in zdaj je odvisno od Evropskega sveta, če bo kak napredek v tej zadevi. Glasovala sem tudi za spremembo, ki podpira predlog gospoda Barnierja iz leta 2006 za ustanovitev evropske civilne zaščite. Žal mi je, da ni bila sprejeta; uveljavitev tega predloga bi izboljšala sposobnost EU za odziv v krizi.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Nedavna naravna tragedija, ki se je zgodila na Madeiri, je pustila na otoku kaos. Druge regije v Evropi so enako opustošene zaradi posledic nevihte Xynthia. EU bi morala brez zadržkov pomagati v skupnih prizadevanjih za izražanje solidarnosti in v ta namen uporabiti Solidarnostni sklad Evropske unije. Ta je bil ustanovljen z namenom, da priskrbi nujno finančno pomoč državam članicam, ki jih prizadenejo naravne nesreče.

Andreas Mölzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Dne 20. februarja je huda naravna nesreča z nalivi v obsegu brez primere skupaj z močno nevihto in zelo visokimi valovi prizadela Madeira, umrlo je 42 ljudi, veliko pa jih še vedno pogrešajo. Poleg tega je na stotine ljudi ostalo brez domov. Nekaj dni pozneje je nevihta Xynthia šla mimo francoske atlantske obale in povzročila skoraj 60 smrti, predvsem v regijah Poitou-Charentes, Pays de la Loire in Bretanji. Tudi tam je veliko pogrešanih ljudi.

Na tisoče ljudi je ostalo brez domov. Zato sem podprl ukrepe, predlagane v skupnem predlogu resolucije za EU, da bi finančno pomagali tem državam in regijam. Zato sem glasoval za predlog resolucije. Zagotoviti je treba predvsem prožno in učinkovito uporabo Solidarnostnega sklada Unije.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *v pisni obliki*. – (PL) Glasoval sem za sprejetje predloga resolucije Evropskega parlamenta RC-B7-0139/2010. Ekološke katastrofe in naravne nesreče so v našem življenju vse pogostejše. Nevarnosti zaradi sprememb v okolju so se v zadnjih desetletjih povečale in storiti moramo vse, kar je mogoče, da jih preprečimo.

Evropska unija, ki ima 27 držav članic in pol milijarde državljanov, se mora spopasti ne samo s pojavom podnebnih in okoljskih sprememb, temveč mora poskrbeti tudi za svoje državljanke in jim zagamčiti najboljše možne razmere za preživetje po krizi. Naša prizadevanja pa se ne smejo osredotočiti zgolj na dajanje pomoči po dogodku. Temeljni razlog za obstoj Evropske unije je, da daje svojim državljanom občutek varnosti. Glede na to morajo institucije EU sprejeti posebne ukrepe za nadzor regij in njihove sposobnosti za izvedbo preventivnih ukrepov.

Če se hočemo čim hitreje lotiti posledic nevihte „Xynthia“, moramo uporabiti Solidarnostni sklad Evropske unije in pomagati vsem tistim, ki so imeli v tej katastrofi izgube. Neugodni in boleči dogodki, ki prizadenejo

druge, bi nas morali vedno spodbuditi k sprejemanju učinkovitih ukrepov solidarnosti z vsemi tistimi, ki trpijo. Pokažimo, da je tokrat enako.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Vzdržal sem se glasovanja o resoluciji o hudi naravni nesreči v avtonomni regiji Madeira in posledicah nevihte Xynthia v Evropi (RC-B7-0139/2010), ker sta bili zavrjeni dve od naših ključnih sprememb. Konkretno, sprememba, ki se je sklicevala na dejstvo, da so v Franciji dovoljevali gradnjo na poplavnih ravninah in naravnih mokriščih in da so stanovanjske špekulacije povzročile gradnjo stavb na ranljivih območjih, in sprememba, ki je navajala, da morajo biti vsa sredstva Skupnosti za izvajanje takih načrtov, zlasti iz strukturnih skladov, EKSRP, Kohezijskega sklada in Evropskega solidarnostnega sklada, pogojena s trajnostnimi ukrepi.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), v pisni obliki. – (RO) Na začetku bi želela izraziti solidarnost z družinami žrtev naravne nesreče na Madeiri in žrtev nevihte Xynthia. Naravne nesreče se v zadnjem času vedno pogosteje pojavljajo zaradi podnebnih sprememb. Zato moramo zagotoviti, da se bo Evropska unija pripravljena čim hitreje in čim učinkoviteje odzvati.

Glasovala sem za predlog resolucije Evropskega parlamenta, ki poziva Komisijo, naj razmisli o možnosti povečanja stopnje sofinanciranja skupnosti iz regionalnih operativnih programov. Nobena država članica se ni sposobna sama spopasti z naravnimi nesrečami velikih razsežnosti. Zato mora Evropska komisija prilagoditi Evropski solidarnosti sklad in zagotoviti, da bodo imele države članice, ki jih bodo prizadele nesreče, možnost hitrejšega in učinkovitejšega dostopa do tega sklada.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. Ta predlog resolucije izraža potrebo po zagotovitvi pomoči tistim evropskim regijam, ki so bile pred nedavnim prizorišče naravnih nesreč, tako kakor avtonomna regija Madeira. Hudo deževje na Madeiri 20. februarja je imelo poleg resnih človeških posledic, saj je umrlo 42 ljudi, nekaj je bilo ranjenih in so ostali brez domov, tudi neštete druge posledice in resno materialno škodo.

V teh okoliščinah je bistveno, da se uporabi pomoč za prizadete regije, da si bodo opomogle od gospodarskih in socialnih posledic nesreč. Poudaril bi zlasti krhkost otoških in najbolj oddaljenih regij, kot je Madeira, kjer je zaradi posebne narave gospodarskega in socialnega položaja še toliko pomembnejše, da se zagotovi najboljša možna pomoč.

Ponovil bi, da je treba pozvati Evropsko komisijo, naj uporabi Solidarnostni sklad na prožen način, pa tudi naj pregleda regionalne programe, ki se financirajo iz Kohezijskega sklada, s ciljem da se prilagodijo zahtevam, ki izhajajo iz tragedije.

Prav tako bi bilo primerno, da se pregleda financiranje, ki je bilo načrtovano za leto 2010 in je namenjeno za posebne projekte, glede na splošna pravila o strukturnih skladih za obdobje 2007–2013.

Glede na velikost naravne nesreče na Madeiri in njene neizbrisne posledice ter posledice nevihte Xynthia sem glasoval za predloženi dokument.

10. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 12.30 in se je nadaljevala ob 15.00)

PREDSEDSTVO: GOSPOD WIELAND

podpredsednik

11. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

12. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države(razprava)

12.1. Primer Gilada Šalita

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države (člen 122 Poslovnika), ki je bil na začetku primer Gilada Šalita (štirje⁽²⁾ predlogi resolucij).

Bastiaan Belder (IND/DEM), avtor. – (NL) Gospod predsednik, okrog 8. ure danes zjutraj sem tu v Parlamentu obiskal spletno stran, ki je posvečena Giladu Šalitu in moj pogled je takoj pritegnilo boleče dejstvo. Giladu, ki je bil na silo odpeljan, že 1 355 dni, 3 ure, 12 minut in 37 sekund preprečujejo vsak stik z njegovim očetom, materjo, brati in sestrami. Vendar sem na isti spletni strani naletel tudi na odstavek iz Jeremijeve knjige: „Je upanje za tvojo prihodnost, govori Gospod: otroci se vrnejo na svojo zemljo.“ Noam Šalit, ki je danes tukaj z nami, polaga svoje upe in zaupanje v vas, pa tudi v Izraelovega boga, da bi dosegli izpustitev njegovega dragega sina.

Gospod predsednik, gospe in gospodje, danes razpravljamo o primeru Gilada Šalita. Na posebnem sestanku z izraelsko delegacijo sem včeraj popoldne že zagotovil Noamu Šalitu, da je njegov namen – izpustitev Gilada Šalita – tudi naš namen. Naj bosta ta razprava in ta resolucija jasen znak tega, kar očitno kliče po nadaljnjem ukrepanju visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve. Včeraj zjutraj sem z baronico Ashtonovo osebno govoril o tem. Zadeva Šalit je naša stvar, evropska stvar.

Gospe in gospodje, prosim ostanite lojalni tej zadevi tudi v prihodnjih obdobjih. Računam na vas. Naj Evropa prinese spremembo na Bližnji vzhod. Skupaj z Noamom Šalitom in njegovo družino z veseljem pričakujemo izpolnitev rabinove molitve za Šalita, psalm 126, vrstica 1: „Ko je Gospod obrnil usodo Siona, smo bili kakor tisti, ki sanjajo.“

Frédérique Ries, avtorica. – (FR) Gospod predsednik, komisar, Gilad Šalit je bil star 19 let, ko je bil ugrabljen v napadu Hamasa blizu Gaze. Ne v Gazi, ampak v Izraelu, v kibucu, kjer je bila nameščena njegova enota.

Skoraj štiri leta je ta mladi mož živel v celici; ni imel pravice sprejemanja obiskovalcev, za Gilada ni bilo ne zdravnika, ne odvetnika, ne pošte, ne sodnega procesa, ne Ženevske konvencije, ničesar. On, ki je znan (pravzaprav napačno) kot vojak Gilad Šalit, je služil vojsko kot vsi mladi v njegovi državi.

Je precej plašen mladenič – pravzaprav po svojem očetu, ki smo ga že večkrat srečali in ga imamo danes spet čast pozdraviti v tem parlamentu – mladenič, ki je imel rad matematiko in mu je bil všeč nogomet ter bi se vrnil v civilno življenje, seveda, če ne bi zdaj že štiri leta živel v luknji, odrezan od sveta in odrezan od svoje družine.

Komisar, danes popoldan nočem govoriti o politiki, nočem govoriti o Bližnjem vzhodu, spopadih, pogajanjih ali izmenjavi zapornikov. Parlament vas danes soglasno poziva, da pomagate mladeniču – mlademu Izraelcu, mlademu Francozu, mlademu Evropeju – da se vrne domov.

Zato danes skupaj s soavtorji te resolucije in poslanci šestih političnih skupin, gospo Essayah, gospodom CohnBenditom, gospodom Howittom, gospodom Tannockom in gospodom Belderjem, ki je pravkar govoril, pišem baronici Ashton.

Zelo odločno pozivamo baronico Ashton, ki bo naslednjo sredo odpotovala v Izrael in Gazo, naj uporabi ves svoj vpliv in zahteva izpustitev Gilada Šalita, vpliv, ki ga ima z našo današnjo resolucijo, vpliv 500 milijonov evropskih državljanov, ki jih zastopamo v tem parlamentu.

(Aplavz)

Proinsias De Rossa, avtor. – Gospod predsednik, pozdravljam to medstrankarsko resolucijo, ki poziva po izpustitvi izraelskega vojaka Gilada Šalita, ki ga ima vojaška veja Hamasa zaprtega že od leta 2006. Strinjam se z Giladovim očetom, ki je prosil, da bi primer njegovega sina obravnavali kot humanitarno vprašanje in ga ne bi spreminjali v politični žogobrc. Kljub zanosni politični razpravi ne smemo nikoli izgubiti izpred oči trpljenja obeh družin, izraelske in palestinske, ki so jima v tem spopadu odvzeli njune najbližje.

Ženevske konvencije morajo spoštovati vse strani. Povsem nesprejemljivo je, da so Giladu Šalitu odrekli pravice vojnega ujetnika, ki mu jih Goldstonovo poročilo kategorično priznava. Njegova družina nima nobenih informacij o njegovem zdravstvenem stanju, ne telesnem ne duševnem.

---

(2) Glej zapisnik.

Hkrati je od 7 200 palestinskih zapornikov, ki so prav tako v nasprotju z Ženevskimi konvencijami pridržani v izraelskih ječah, 1 500 pridržanih za nedoločen čas in 13 zaprtih že 25 let. Štiriinštirideset od teh je otrok, 23 članov Palestinskega zakonodajnega sveta pa je pridržanih iz maščevanja zaradi zaprtja Gilada Šalita. Še enkrat, Goldstone je jasen: ta pridržanja članov PLC so v nasprotju z mednarodnim pravom.

Ta konec tedna bom načel ta vprašanja na parlamentarni skupščini Euromed. Pozivam Catherine Ashton, naj med svojim bližnjim obiskom regije pritisne na izraelske in palestinske oblasti, vključno s tistimi v Gazi, za izpustitev Gilada Šalita in palestinskih otrok ter članov PLC in za zagotovitev, da se varno in čim prej vrnejo k svojim družinam.

Charles Tannock, *avtor*. – Gospod predsednik, višji vodnik Gilad Šalit je zdaj že več kot tri leta ujetnik džihadskih fanatikov Hamasa. Hamas trdi, da je zakoniti subjekt, ki upošteva Ženevske konvencije, in da je zato Šalit vojni ujetnik, Izrael pa ga po mojem mnenju po pravici šteje za ugrabljenega od trenutka, ko je bil na silo odpeljan. Ne glede na njegov pravni položaj in mednarodno pravo pa ga v Gazi kruto zadržujejo v osami, prikrajšan je za vsak stik z zunanjim svetom in odrekajo mu celo dostop Rdečega križa, ki se zahteva po Ženevskih konvencijah. Njegova družina nima nobenih informacij o njegovem počutju razen enega videoposnetka in občasnih navedb Hamasa, da je še živ in zdrav.

Če ima Hamas kakšno zahtevo, ki bi jo morala mednarodna skupnost resno vzeti, bi moral vsaj zdaj jasno pokazati, da so pogoji njegovega zaprtja v skladu z mednarodno humanitarno zakonodajo.

Vendar zahtevamo več kot to. Zahtevamo, da ga takoj in brezpogojno izpustijo. Nobena skrivnost ni, da nasprotujem dialogu s teroristi Hamasa, organizacije, ki je zavezana uničenju Izraela, a če se bomo morali kdaj dogovarjati s Hamasom, je to lahko šele potem, ko bodo izpustili Gilada Šalita iz zaničnega ujetništva.

Sari Essayah, *avtorica*. – Gospod predsednik, po navadi je takrat, ko ta parlament pripravi resolucijo, ki ima vsaj rahlo zvezo s položajem na Bližnjem vzhodu, težko najti medsebojno razumevanje. V tem primeru ni tako, zahvaljujoč kolegom, ki so to omogočili.

Položaj Gilada Šalita je humanitarno vprašanje in naša skupna resolucija poudarja dejstvo, da je, odkar je bil pred skoraj štirimi leti ugrabljen, pridržan na neznanem mestu v Gazi, kjer nima osnovnih pravic po nobenem humanitarnem standardu, niti po tretji Ženevski konvenciji. Iz tega humanitarnega stališča zahtevamo takojšnjo izpustitev Gilada Šalita. Do takrat pa je minimalna zahteva, da se dovoli Rdečemu križu in Šalitovim staršem, da stopijo v stik z njim.

Vrednost človeka se ne da izmeriti. Je neizmerna. Gilad Šalit ne sme postati del pogajanj teroristične organizacije Hamas, ampak ga je treba takoj izpustiti. To je sporočilo, za katero bi radi, da ga visoka predstavnica baronica Ashton prenese v Gazo na svojem bližnjem obisku.

Takis Hadjigeorgiou, *avtor*. – (EL) Gospod predsednik, včeraj sem bil skupaj z drugimi poslanci na sestanku, na katerem je bil navzoč Šalitov oče, in rad bi rekel, da je nemogoče, da ne bi človeka prizadela tragedija te družine. Zato je naše stališče, da Gilad Šalit, pripadnik izraelskih oboroženih sil, ki je bil dne 24. junija 2006 prijet na izraelskem ozemlju, izpolnjuje merila, da se obravnava kot vojni ujetnik na podlagi tretje Ženevske konvencije.

S tem bi mu bilo treba dati humanitarno obravnavo in dovoliti stike. Mednarodnemu Rdečemu križu bi bilo treba dovoliti, da ga obišče in njegova družina bi morala imeti vso pravico, da je obveščena o njegovem položaju in seveda, da ga obišče. Hkrati izražamo prepričanje in željo, da bi ga morali izpustiti.

Kljub temu pa sem, ne da bi vas želel kakor koli odvrnati od tega, kar sem povedal do zdaj, prepričan, da je naše stališče, da se to vprašanje lahko loči od vrste drugih Palestincev v ječi, nekako apolitično. Njihova navzočnost v teh ječah je prav tako humanitarno vprašanje. Menim, da dajemo lažne upe tej družini, če mislimo, da bomo kar koli dosegli s tem, da se bo Parlament osredotočil zgolj na izpustitev tega človeka, za katerega ponavljam našo zahtevo, da mora biti izpuščen.

Ali dejstvo, da je na ducate 16-letnih palestinskih otrok v ječi, ni humanitarno vprašanje? Kako lahko ločujete med tema vprašanjema? Ne moremo mimo tega, ne da bi omenili dejstvo, da je Gaza sama – nekdo je prej rekel, da živi Šalit v luknji in res živi v luknji – da je Gaza sama, ponavljam, ena ogromna luknja. En milijon in pol Palestincev, ki živijo tam, živi v skupinski luknji. V izraelskih zaporih je 7 200 Palestincev; med njimi 270 otrok, starih od 16 do 18 let in 44 otrok, mlajših od 16 let. Od leta 1967 je bilo prijetih in zaprtih sedemsto petdeset tisoč Palestincev.

Pozivamo torej za izpustitev Šalita, a naše stališče je s tem, ko verjamemo, da je to mogoče doseči ločeno od celotne slike v Palestini, apolitično.

Za konec bi rad dodal, da je Palestina edino območje na svetu z ministrom za zapornike. Rad bi še enkrat izrazil našo ljubezen in sočutje do družine in verjamem, da bo ta problem rešen v kratkem.

Nicole Kiil-Nielsen, *avtorica*. – (FR) Gospod predsednik, resolucija o desetniku Giladu Šalitu, ki jo danes preučujemo, dopolnjuje številne resolucije, ki jih je sprejel Evropski parlament o stanju človekovih pravic na Bližnjem vzhodu.

Desetnik Gilad Shalit, ki je v ujetništvu že 1 355 dni, mora biti čim prej izpuščen. Zahtevamo in zelo iskreno upamo, da bo izpuščen. Francosko-palestinski mladenič Salah Hamouri, ki ga imajo izraelske oblasti zaprtega že od 13. marca 2005, mora biti izpuščen. Otroci, zaprti v Izraelu, s čimer so kršene določbe mednarodnega prava in konvencij o pravicah otrok, morajo biti izpuščeni. Borci nenasilnega splošnega ljudskega odpora proti zavzetju, kot je Abdallah Abu Rahmah iz Bil'ina, morajo biti izpuščeni. Izvoljeni predstavniki, člani Palestinskega zakonodajnega sveta – vključno z Marwanom Barghoutijem – morajo biti izpuščeni.

Čas je, da Evropska unija trdno vztraja, da se na Bližnjem vzhodu spoštujejo človekove pravice in mednarodno pravo. Rešitev ne leži v dodelitvi prednosti enemu človeku, ki bi bila izvedena v represivnih in nasilnih razmerah, kot je bil umor voditelja Hamasa v Dubaju, ki ga obsojamo, že zato, ker je s tem postala zagotovitev izpustitve Gilada Šalita še težja.

Elena Băsescu, *v imenu skupine PPE*. – (RO) To je že drugič v zadnjih dveh tednih, da govorim na plenarnem zasedanju o Giladu Šalitu in veseli me, da so se skupna prizadevanja z mojimi kolegi poslanci končala s to resolucijo. „Primer Gilada Šalita“ kaže posebno skrb, ki jo ima Evropska unija za humanitarne razmere v Gazi. Giladove pravice, ki so določene v Ženevski konvenciji, ne bi smele biti odvisne od izraelsko-palestinskega spora. Noam, oče Gilada Šalita, res vedno znova potrjuje, da ne on ne njegova družina niso vpleteni v politiko. Niso si izbrali, da bi bili zdaj v tem položaju. Idealni scenarij za nas Evropejce bi bil, da bi obe državi sobivali v miru in varnosti.

Pogajanja za Giladovo izpustitev potekajo že od leta 2006 prek različnih posrednikov z enim dejansko močno spornim predlogom, da bi v zameno za njegovo izročitev predali 1 000 palestinskih zapornikov. Gilad in njegova družina potrebujejo našo pomoč.

Najlepša hvala.

Olga Sehnalová, *v imenu skupine S&D*. – (CS) Primer Gilada Šalita je postal simbol neskončnega obupa in razočaranja na Bližnjem vzhodu. To velja za ljudi, ki živijo tam, in za mednarodno skupnost, ki je tam dejavna. Gilad Šalit je talec z imenom in njegovo razgibano usodo spremljamo s sočutjem in skrbjo. Ljudje na Bližnjem vzhodu so brezimni talci neskončnega spora. Oko za oko in zob za zob. Ali obstaja drugo upanje za Gilada in vse druge žrtve?

Vsi standardni mednarodnega prava ne bodo nadomestili tistega, o čemer tako malo slišimo v tem spopadu – poziva po humanosti. Da bi poskusili in odvrgli geopolitični pogled na svet, kjer se z ljudmi in njihovimi usodami manipulira kot z igralnimi kartami. Da bi poskusili in se postavili v položaj družin žrtev in vseh nedolžnih pridržanih in neobgljenih ljudi.

Kaj potem preprečuje izpustitev Gilada Šalita in vseh tistih, katerih krivda ni bila nedvoumno ugotovljena na sodiščih? Da ne omenjamo spodbude tistih, ki želijo živeti v miru. Ključ do miru je zaupanje, kompromis in pogum za obrambo miru proti vsem tistim, ki so neizprosni. Rada bi vas poprosila, da naredite prvi korak.

Margrete Auken, *v imenu skupine Verts/ALE*. – (DA) Gospod predsednik, namen naše današnje razprave je, bodimo poštene, dati ime in obraz človeškemu trpljenju in na ta način razširiti naše usmiljenje in sočutje. V tem smislu je res veliko vredno, da smo za glavno temo naše današnje razprave izbrali Gilada Šalita. To nas bo vodilo k razširitvi sočutja do drugih, tako da se bomo lahko res poistovetili z njihovim trpljenjem in trpljenjem njihovih družin. Obstajajo tisoči Palestincev, ki so pridržani v povsem nesprejemljivih razmerah, kar je v vsakem pogledu v nasprotju z mednarodnimi predpisi in za njih je to prav tako težak položaj, kot je za Gilada Šalita in njegovo družino. Storiti moramo vse, kar lahko, da bomo vzeli ta problem resno in moj občutek je, da smo vsi v tej hiši pripravljeni to storiti. Tu ne gre le za enega zapornika, ampak za tisoče zapornikov, ki so žrtve tega velikega spopada.

Dodala bi še eno točko. Pomembno je, da se odkrito spopademo z vzrokom tega trpljenja in spoznamo, da za te ljudi ni prihodnosti, če ne bomo kaj storili, ne le v zvezi z obleganjem Gaze, temveč tudi v zvezi z

zavzetjem Palestine kot celote, in če ne bomo ustvarili rešitve z dvema državama, za katero sem prepričana, da jo vsi zahtevamo in želimo. Mislim, da je to res tvoren način za iskanje skupne rešitve in upam, da bo baronica Ashton postavila EU v položaj, kjer ji ne bo treba le plačevati, ampak bo tu in tam tudi slišati njen glas.

Louis Bontes (NI). – (NL) Gospod predsednik, 25. junija 2006 je bil izraelski vojaški obveznik, desetnik Gilad Šalit, na silo odpeljan po terorističnem prodoru iz območja Gaze. Od takrat ga ima Hamas za talca. Hamas je Šalita popolnoma odrezal od zunanjega sveta. Zaprt je v najgloblji temi in niti Rdečemu križu ni dovoljen dostop do njega.

Primer Šalit ponovno dokazuje, da sta Evropa in Izrael na isti strani. Barbarske islamske sile bojujejo brezkompromisno vojno proti zahodni civilizaciji. Izrael je frontna črta te vojne. V Izraelu in Evropi šteje vsako človeško življenje. Za islamske teroriste človeško življenje ne šteje nič ali raje eno človeško življenje je vredno tisoč življenj, kajti Hamas zahteva, da Izrael v zameno za Šalita izpusti 1 000 zapornikov, vključno z velikim številom terorističnih morilcev.

Pomembno je, da dosežemo Šalitovo izpustitev, vendar brez tega, da bi moral Izrael v zameno izpustiti teroriste. Navsezadnje smo v preteklosti videli, kam so pripeljale take izmenjave, v evforijo zmage za teroriste, za njihove privrženice in voditelje in nedvomno v več terorja. Ne moremo dovoliti ljudem, da bi imeli dobiček od terorizma in bilo bi neodgovorno, če bi spodbujali Izrael, naj se odzove na takšno jemanje talcev z izmenjavo, kajti naslednji talec Hamasa bi bil kdo iz Pariza, Amsterdama ali Bruslja. In v kakšnem položaju bomo potem?

Takoj je treba zamenjati vloge. Hamas je tisti, ne Izrael, ki mora plačati za to, da je vzel Gilada Šalita, Evropejca, za talca. Cena mora biti tako visoka, da ga bodo izpustili po lastni svobodni volji. V tem smislu prosim, da se uvede popolna prepoved potovanja v Evropo in skozi njo za vse uradnike režima Hamas, vključno s tistimi, ki niso uradno povezani s Hamasom, in tiste, ki niso na evropskem terorističnem seznamu.

Tunne Kelam (PPE). – Gospod predsednik, tega mladega moža držijo v ujetništvu že skoraj 1 400 dni ob popolnem nespoštovanju vseh mednarodnih pravil in do njega nima dostopa nihče, niti Rdeči križ. Mislim, da je treba ta primer gledati in reševati izključno kot človeško tragedijo. Pogum mi daje široka podpora Evropskega parlamenta v tej razpravi in topel sprejem naših kolegov, ki so ga včeraj izkazali Šalitovemu očetu.

Primer Šalit ne sme postati sredstvo za pogajanje. Namesto tega naj bo v interesu Hamasa, če želijo pridobiti legitimnost v mirovnem procesu. Naj končam, najboljši dokaz njihove verodostojnosti bi bil, če bi izpustili Gilada Šalita brez pogojev in bi se vzdržali nadaljnjih ugrabitev.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Resolucija, o kateri danes razpravljamo, ni politične narave in mi se ne trudimo, da bi rešili bližnjevzhodni spor. Vse, kar želimo, je, da bi bilo nedolžnemu sinu dovoljeno, da se vrne k svojemu očetu in družini. Ne vem, če kolegi poslanci veste za obstoj organizacije, imenovane Krog staršev. To je organizacija izraelskih in palestinskih družin, ki so v spopadu izgubile svoje sorodnike. Danes se pogovarjamo o posameznem primeru prav zato, ker nočemo, da bi se oče Gilada Šalita pridružil tistim, ki so izgubili najdražje – svoje otroke.

Pozivamo k izpustitvi talca, ker se ne strinjamo z zamislijo, da cilj opravičuje sredstvo. Boj za pravo stvar ne opravičuje dejanj, ki na splošno veljajo za slaba, ali terorističnih akcij. Organizacije, ki bi rade pridobile naše odobravanje, naše spoštovanje, ne smejo držati talcev.

(Aplavz)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Tudi jaz želim dodati svojo podporo tistim, ki so danes in včeraj v tem parlamentu pozivali k izpustitvi Gilada Šalita, in tudi jaz želim izraziti sočutje njegovi družini.

Rad bi naslovil svoj govor na tiste, ki so si morda postavljali vprašanje: „Zakaj bi imeli resolucijo o primeru Gilada Šalita in zakaj zdaj?“ Drugi kolegi poslanci so nas opozorili, da bo kmalu štiri leta, odkar je mladi Gilad Šalit talec v brutalnih razmerah in v nasprotju z mednarodnimi standardi, ki jih priznava tretja Ženevska konvencija o ravnanju z vojnimi ujetniki. Kot si lahko vsak od nas predstavlja, je vsak dodaten dan v ujetništvu za Šalita in njegovo družino obupno trpljenje.

Podal bi še en razlog za podporo, namreč, da je Gilad Šalit evropski državlján, evropska žrtev terorizma in na današnji dan, ki je evropski dan žrtev terorizma, si ne morem zamišljati bolj simbolične poteze, kot je ta resolucija.

Ana Gomes (S&D). – Gospod predsednik, najprej bi rada pozdravila prizadevanja družine Gilada Šalita, ki poskuša doseči njegovo izpustitev, kar z vsem srcem podpiramo. To je sporočilo, ki ga želimo posredovati s to resolucijo. Prepričani smo, kot poudarja poročilo gospoda Goldstona, da je res upravičen do statusa vojnega ujetnika, kot bi morali biti zaporniki, ki so v priporu v Izraelu, vključno s številnimi otroki.

Želimo, da so vsi izpuščeni. Želimo, da se izpustijo Gilad Šalit in vsi mladi palestinski moški in ženske. To je res edini način, da se v tej regiji doseže mir. Pozivamo baronico Ashton, naj naredi prav vse in zahteva izpustitev Gilada Šalita in vseh drugih palestinskih vojnih ujetnikov, zlasti tistih mladih ljudi, ki prestajajo ujetništvo.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Primer Gilada Šalita ima posebno, osebno razsežnost. To je tragični primer zelo mladega človeka istih let kot je moj sin in tudi tragični primer njegove družine. Vendar, ne pretvarjamo se, da ta primer nima tudi širšega političnega pomena. Dejansko se ob njem zavemo, da je črno-beli film, ki ga pogosto enostransko predstavljajo tudi v tem parlamentu, film, ki govori samo o žrtvah na palestinski strani, to pa je nekaj, kar pravzaprav ni preveč objektivno.

Mislim, da bi morali danes zelo jasno zahtevati izpustitev tega mladega moža, vendar pri tem ne pozabimo, da so za dejstvo, da je še vedno v zaporu, odgovorni tisti, ki pošiljajo izstrelke na mesto Sderot.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Gospod predsednik, kot vemo, so v ozadju te resolucije politično zelo občutljive okoliščine, vendar nam to ne sme preprečiti, da sprejmemo to jasno humanitarno resolucijo, ki ni zvodenela ob splošnih političnih pripombah o položaju kot celoti.

Veseli me, da ta resolucija ostaja pri bistvu. Nameravam glasovati zanjo. Poudarja zamisel, da morajo vse strani, ki so vpletene v krizo na Bližnjem vzhodu, ravnati v skladu z mednarodnim humanitarnim pravom in zakonodajo o človekovih pravicah. Upam, da bo dobila čvrsto podporo tega parlamenta.

(Aplavz)

Janez Potočnik, član Komisije. – Gospod predsednik, primer ugrabljenega izraelskega vojaka Gilada Šalita je za Evropsko unijo zelo pomemben.

Moja nekdanja kolegica komisarka Ferrero-Waldner je pozivala k nujni izpustitvi gospoda Šalita prav v tej hiši že 5. julija 2006, manj kot dva tedna po njegovem zajetju. Z leti in ob številnih priložnostih, vključno z zadnjim Pridružitvenim svetom z Izraelom junija lani in sklepi Sveta za zunanje zadeve iz decembra 2009, je EU stalno pozivala tiste, ki pridržujejo gospoda Šalita, naj ga nemudoma izpustijo. Zato se pridružujemo današnjim predlogom Parlamenta za njegovo izpustitev.

Po našem mnenju so v skladu z oceno številnih organizacij za človekove pravice pogoji pridržanja gospoda Šalita v nasprotju z mednarodnim humanitarnim pravom. Zato pozivamo njegove ugrabitelje, naj spoštujejo te obveznosti in, zlasti, naj dovolijo delegatom Mednarodnega odbora Rdečega križa, da ga obiščejo. Končno, zavedamo se, da so v teku posredovanja, namenjena izpustitvi Gilada Šalita. Spodbujamo vsa prizadevanja v tej smeri in izražamo upanje, da bodo kmalu uspešna. Osebno bom tudi prenesel vaše jasno sporočilo kolegici Cathy Ashton.

Seveda so naše misli z družino Gilada Šalita. Vem, da je njegov oče ta teden v tem parlamentu in da v tem trenutku sedi tukaj z nami.

(Aplavz)

Rad bi mu zagotovil, da so naše misli in prizadevanja z njim in seveda z vsemi drugimi, ki trpijo zaradi posledic tega dolgotrajnega spopada.

(Aplavz)

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo na koncu razprave.

Pisne izjave (člen 149)

Indrek Tarand (Verts/ALE), v pisni obliki. – Rad bi izrazil obžalovanje zaradi zaprtja Gilada Šalita. Njegova ugrabitve skupaj s pridržanjem drugih zapornikov na območju je nesprejemljiva. Ta položaj je treba čim prej spremeniti. Prepričan sem, da bi Šalitova izpustitev prispevala k bližnjevzhodnemu mirovnemu procesu na splošno.

(FR) Glede preostalega pa, Francija se je pravkar odločila, da bo prodala Rusiji bojno ladjo razreda mistral. Prepričani smo, da bo resno obžalovala to dejanje.

12.2. Stopnjevanje nasilja v Mehiki

Predsednik. - Naslednja točka je razprava o sedmih⁽³⁾ predlogih resolucij o stopnjevanju nasilja v Mehiki.

Ramón Jáuregui Atondo, avtor. – (ES) Gospod predsednik, za začetek naj povem, da je Mehika velika demokracija, ki zadnjih 20 let že ves čas vztrajno napreduje. Mehika je prijateljica Evropske unije in imamo skupni sporazum o strateškem partnerstvu. Rad bi tudi povedal, da Mehika zdaj bojuje zelo težko vojno proti organizirani trgovini s prepovedanimi drogami.

Danes v Evropskem parlamentu govorimo o Mehiki v zvezi s človekovimi pravicami, ker se je tam izrazito povečalo nasilje, ki se še vedno nadaljuje in vpliva zlasti na Mehičane, in ker se ponavljajo resne pritožbe o kršitvah človekovih pravic.

Resolucija, ki jo bodo danes tukaj sprejele glavne politične skupine, temelji na spoštovanju in soglasju, seveda priznava položaj, ki sem ga pravkar opisal, in poziva Mehiko, naj nadaljuje pot k pravni državi in polni demokraciji.

Vendar postavlja tudi štiri pomembne zahteve. Poziva Mehiko, naj zagotovi pravico do svobode tiska, ker so se pojavljali napadi na novinarje; naj zajamči varstvo za organizacije, ki branijo človekove pravice, ker so bile te organizacije napadene in so jim grozili; naj zajamči varstvo žensk, ki so doživele nasilje, ker je bilo veliko žensk umorjenih; in naj se izogne nekaznovanosti in zlorabam oblasti s strani svojih policijskih organov. To Parlament zahteva od Mehike v duhu prijateljstva, ki temelji na dobrem odnosu z Mehiko.

Renate Weber, avtorica. – (ES) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ta teden praznujemo mednarodni dan žena. V tem parlamentu smo videli veliko plakatov v vseh jezikih Evropske unije, ki pravijo, da lahko ustavimo nasilje nad ženskami. Danes govorimo o nasilju v Mehiki in mislim, da je prav, da priznamo, da so mehiške ženske, avtohtone in neavtohtone, deležne najmanj zaščite s strani lokalnih in zveznih oblasti.

Mehiške ženske so žrtve vseh oblik nasilja, od nasilja v družini do spolnega nasilja in mučenja, ki ga izvajata vojska ali policija, postajajo pa tudi žrtve umorov. Na žalost odziv mehiških oblasti do zdaj ni bil učinkovit, zato lahko zdaj pravilno rečemo, da gledamo primer skoraj popolne nekaznovanosti.

Naša resolucija poziva mehiško vlado, naj se bojuje proti *ženomorum*, kar je sicer grda, vendar točna beseda, če upoštevamo, da ostanejo skoraj vsi umori, ki vključujejo ženske žrtve, nekaznovani. Na primer, v zadnjih štirih letih je bilo obsojenih samo 11 % vseh zločincev, ki so umorili skoraj 700 žensk.

Hkrati se zdi, da so ženske v pravosodnem sistemu priljubljene žrtve. Na noben drug način ni mogoče razložiti, kako je mogoče, da sta bili dve avtohtoni ženski, Alberta Alcántara in Teresa González, obsojeni na 21 let ječe, in sta zdaj preživeli v zaporu že tri leta, ker sta ugrabili šest moških iz zvezne preiskovalne agencije – in to povsem sami – med izgredom v trgovini. Upajmo, da bo sodnik, ki bo naslednji teden odločal o pritožbi žensk, spoznal, kako smešen in nepravilen je ta položaj.

Nasilje nad ženskami se vsekakor začne doma. Upam, da bodo mehiški zakonodajalci kmalu pripravili izboljšave Splošnega zakona o dostopu žensk do življenja brez nasilja, tako da bo mogoče pravilno opredeliti različne oblike nasilja in mehanizmov za izvajanje zakonov. Prav bi bilo tudi, da bi nasilje v družini in posilstvo v zakonski zvezi postala kazniva dejanja.

Poleg tega bi bilo za to, da bi se mehiška družba spremenila in bi zavračala nasilje nad ženskami, pomembno, da se to vprašanje obravnava v šolah kot osnovna tema izobraževanja mladine.

Adam Bielan, avtor. – (PL) Oblasti v Mehiki, predvsem predsednik Felipe Calderón, zdaj že več let bijejo krvavi boj proti tolпам z drogami. Pri tem je sodelovalo več kot 40 000 vojakov in doseženih je bilo nekaj uspehov. Ti uspehi nedvomno vključujejo prijetje vodij kartelov Sinaloa in Juarez, uničenje več kot 23 000 hektarov opijevih nasadov in 38 000 hektarov marihuane, zaprtje več kot 50 nezakonitih laboratorijev, ki so proizvajali droge, in prijetje več kot 45 000 ljudi, ki so sodelovali v tem procesu.

⁽³⁾ Glej zapisnik.

Moramo se zavedati, da mehiški mamilarski karteli ustvarjajo letni prihodek več milijard dolarjev, kar je neprimerljivo več od zneskov, ki jih namenja mehiška vlada za boj proti problemu drog. Tolpe tako porabijo ogromne vsote za podkupovanje politikov, sodnikov in policistov. Prav zato oblasti izgubljajo vojno. Od leta 2006 je bilo ubitih skoraj 15 000 ljudi in od teh so jih več kot 6 000 ubili od lanskega oktobra. Še posebno so v nevarnosti novinarji, saj je bilo ubitih več kot 60, med njimi pred kratkim Jorge Ochoa Martínez.

Moramo razumeti, da Mehika brez mednarodne vključitve ne bo zmagala v tej vojni.

(Aplavz)

Santiago Fisas Aixela, avtor. – (ES) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Mehika ima velik problem s trgovino s prepovedanimi drogami in nasiljem, ki je povezano z drogami. Za obravnavo tega stanja je vlada predsednika Felipeja Calderóna sprejela trdno stališče, da bo dosegla njegovo izkoreninjenje. Sprejela je odločitev, da bo začasno mobilizirala oborožene sile in to je bil ukrep, ki je imel velik učinek na število prijatih ljudi, uničenje drog in zaplenbo orožja. Vojska je sprejela vsa priporočila Nacionalne komisije za človekove pravice, vključno s tistimi, ki se nanašajo na preiskavo pritožb o njihovem lastnem vedenju.

Vlada je tudi priznala, da mora narediti znatne spremembe na področju varnosti in pravičnosti in izvaja ambiciozno reformo pravosodnega sistema, da bi bil preglednejši in bi spravil pred sodišče tiste, ki so zagrešili zločine, hkrati pa bi spoštoval človekove pravice.

Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) želi pokazati svojo solidarnost z Mehikani v boju proti trgovini s prepovedanimi drogami in zato podpiramo predsednika Calderóna v njegovi pripravljenosti za boj proti organiziranemu kriminalu.

Nazadnje bi rad izrazil zadovoljstvo s tem sporazumom, ki združuje glavne politične skupine tega parlamenta.

Marie-Christine Vergiat, avtorica. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, od leta 2007 se v Mehiki stalno povečujejo kršitve človekovih pravic.

V skladu z navedbami nevladnih mehiških organizacij in občil je bilo samo v letu 2009 zabeleženih 6 500 umorov, ki jih je mogoče pripisati mamilarskim kartelom, veliko večino od teh v državi Chihuahua. Vlada predsednika Calderóna je na najbolj prizadeta področja poslala na tisoče vojakov.

Od takrat so se nasilna dejanja, ki jih zagrešijo te vojaške enote in v enaki meri tudi policijski organi, povsem nekaznovano povečala. Nevladne organizacije pripravljajo vedno več poročil in govorijo o zločinih države. Posebno prizadeti so novinarji, avtohtone skupnosti in zlasti ženske, avtohtone in neavtohtone. Srečala sem nekaj teh žensk iz San Salvadorja Atenco; posilili in mučili so jih policisti. Bila sem zgrožena nad tem, kar so mi povedale. Storilci teh dejanj, ki so bila storjena maja 2006, so še vedno povsem nekaznovani.

Zato ne moremo deliti zaskrbljenosti z mehiškimi oblastmi, saj njihovi subjekti redno kršijo človekove pravice. Iz tega sledi, da ne bomo podprli skupne resolucije in bomo vložili ...

(Predsednik je prekinil govornico)

Barbara Lochbihler, avtorica. – (DE) Gospod predsednik, prizori brutalne uporabe nasilja na odprtih ulicah v tako imenovani vojni z drogami v Mehiki redno prihajajo do nas skozi javna občila. Umori na stotine žensk, v glavnem delavk na severu države, se pojavljajo na naslovnica in so povzročili izraz „ženomor“. Evropski parlament je pripravil o tem svoje lastno poročilo. Kljub temu, da mehiška vlada ve za veliko povečanje hudih kršitev človekovih pravic, se zdi, da ne more ali ne želi storiti ničesar v zvezi s tem. Poudarjanje potrebne neizprososti v boju proti preprodajalcem drog ni nikakršno nadomestilo za dosledno ukrepanje vlade. Velika razširjenost vojaške navzočnosti in moči, pristojnost vojaških sodišč za zločine, ki jih zagrešijo vojaki, skoraj popolna nekaznovanost – to so pravi vzroki za strmo naraščanje nasilja v državi. Celo mehiška nacionalna komisija za človekove pravice je večkrat dokumentirala naraščanje nasilnih kaznivih dejanj vojske.

Vlada sama ne želi priznati stanja. Prav tako nenehno prikriva zločine. Včeraj, na primer, je po medijih krožila zgodba, da je ministrstvo za obrambo izplačalo ogromno denarja družinam žrtev nasilja, da bi kupili njihov molk. Kdo so bili storilci? To so bili vojaki. EU se mora lotiti boja proti nekaznovanosti v vseh svojih odnosih z Mehiko. Glede na resnost kršitev človekovih pravic je nujno, da EU ne posodobi globalnega sporazuma z Mehiko. Tega ne sme storiti, dokler ne bo znatnega izboljšanja glede stanja človekovih pravic v tej državi.

Cristian Dan Preda, v imenu skupine PPE. – (RO) Silno povečanje nasilja v Mehikanskih državah na območju, ki meji na Združene države, zlasti v Ciudad Juárezu, je globoko zaskrbljujoče. Dogodki v nedavnih mesecih

so bili posebno krvavi, ker je posredovanje zveznih oblasti v tej regiji spremljalo tudi znatno povečanje števila kaznivih dejanj, povezanih s trgovino s prepovedanimi drogami. Zato je vojna proti preprodajalcem drog še dodatna poleg vojne med konkurenčnimi kriminalnimi tolkami, posledica pa je serija umorov izjemne brutalnosti.

Prepričan sem, da je Mehika skrajni primer, ki osvetljuje celotne težave pri sprejemanju odločnih ukrepov proti kaznivim dejanjem z namenom zaščite nacionalne varnosti. Izjemno pomembno je, da mi, tukaj v Evropskem parlamentu, pošljemo jasen signal, da podpiramo prizadevanja mehiške vlade, namenjena izkoreninjenju kriminala in s tem izboljšanju stanja za civilno prebivalstvo.

Hkrati moramo spodbuditi mehiške oblasti, da nadaljujejo ključne reforme na področju utrditve pravne države, zlasti reformo pravosodnega in kazenskega sistema.

Hvala lepa.

Ana Gomes, v imenu skupine S&D. – (PT) Nasilje v Mehiki je povezano s trgovino s prepovedanimi drogami in družbenimi neenakostmi, ki so postale ob gospodarski krizi še slabše. Boj proti nekaznovanosti je ključen. Je bistven za vlaganje v pravosodni sistem, da bi obsodili in kaznovali zločince in zagotovili varstvo pričin in žrtev, med katerimi je veliko mladih delovnih žensk, ki so se ujele v val nasilja preprodajalcev drog.

Pretresljivo je, da je Juárez glavno mesto umorov žensk na svetu, a še bolj pretresljiva je mačistična kultura, ki pojasnjuje neukrepanje oblasti pri preganjanju tistih, ki so odgovorni za te zločine, in zaščiti zagovornikov človekovih pravic, vključno z novinarji.

Evropa mora uporabiti strateško partnerstvo z Mehiko, da bo tvorno podprla vse tiste, ki se bojujejo za človekove pravice. To so isti ljudje, ki se bojujejo za obrambo pravne države in demokracije. Brez človekovih pravic pa tam ne bo pravne države ali demokracije.

Ryszard Czarnecki, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, v tem parlamentu sem hip nazaj slišal poziv, naj se ne podpiše sporazum z mehiškimi oblastmi. Ne razumem tega predloga. Navsezadnje smo pohvalili mehiškega predsednika – in tudi tisti, ki so govorili tik pred menoj, so to storili – za njegov odločen boj proti mamlarskim baronom in mafiji. Zato bi torej morali pohvaliti mehiške oblasti za njihove ukrepe, hkrati pa seveda poudariti, da ne smejo skupaj s slabim zavreči tudi dobrega in da si morajo v tem boju še vedno prizadevati za spoštovanje človekovih pravic. To je očitno. Moramo razumeti položaj države, ki se že desetletja spopada z združbami ogromnega organiziranega kriminala in z mafijo. Če predsednik države razglasi vojno na tem področju, mu je treba dati polno podporo. Seveda pa smo tu govorili o novinarjih in govorili smo tudi o drugih žrtvah. Treba je poudariti, da iz teh ljudi ne bi smeli narediti žrtev diskriminacije.

Rui Tavares, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Gospe in gospodje, ravno danes zjutraj je mehiški sindikat električarjev obkrožila policijska enota, ki je štela med 100 in 200 policistov. To je isti sindikat, ki je 16. marca, naslednji dan po najavi splošne stavke, doživel, da so enega njegovih voditeljev, Dominga Aguilarja Vázqueza zajeli in priprli na podlagi lažnih obtožb.

Ta napad na svobodo sindikatov v Mehiki, ki ga je neposredno izvedla vlada, je še toliko bolj nezaslišan, ker tu govorimo o mehiški zvezni vladi, ki ne kaznuje zločincev, ki jih zagreši na primer njena lastna vojska, in je neučinkovita v boju proti trgovini s prepovedanimi drogami.

Da, razmere so zapletene. Obstajajo napadi oboroženih sil na preprodajalce drog, hkrati pa so tu tudi napadi na sindikate. Kar se dogaja, je to, da se v razmerah neučinkovitosti, nekaznovanosti in naraščajočega avtoritarizma demokracija kakršna je v Mehiki, izmuzne nadzoru.

Ta parlament mora odločno obsoditi in predvsem pozvati mehiško vlado, naj končno neha biti tako neučinkovita do zločincev in tako očitno oblastniška do gibanje sindikatov, delavcev in civilne družbe.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Gospod predsednik, rada bi poudarila dva problema v naši resoluciji o Mehiki.

Prvič, kot smo slišali, je nasilje letos naraslo. Mehika je v primežu velikih mamlarskih kartelov in nasilje, ki ga izvajajo, naj bi po ocenah terjalo že 15 000 življenj. Razmere so posebno slabe blizu meje med Mehiko in Združenimi državami Amerike. Mehika vlada poskuša spraviti razmere pod nadzor s pomočjo množičnih vojaških in policijskih operacij. Strategija je pritegnila tudi veliko kritik. Očitno se odgovornost za trgovino s prepovedanimi drogami, pranje denarja in problemi, ki jih to povzroča, razširjajo tudi na druge države in Mehiki je treba ponuditi pomoč in sodelovanje.

Drugič, rada bi omenila nedavna poročila Amnesty International v zvezi z nepripravljenostjo oblasti, da bi zavarovale borce za človekove pravice. Tisti, ki se zavzemajo za avtohtona ljudstva in revne skupnosti, še posebno veliko tvegajo. Ko pa postane nevarno spodbujati človekove pravice, morajo mnogi razmisliti o tveganjih, ki jih vključuje delo, ki ga opravljajo. Tisti, za katere se zavzemajo ti borci, potem izgubijo upanje.

Te zadeve, vprašanja, povezana s trgovino s prepovedanimi drogami, in človekove pravice je treba prav tako predvideti za majsko razpravo, ko razmišljamo o načrtih za sodelovanje na naslednjem vrhu EU-Mehika.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Mehiška vlada mora sprejeti trdno zavezo za boj proti trgovini s prepovedanimi drogami in za spoštovanje človekovih pravic ter pravne države.

Trgovina s prepovedanimi drogami je povzročila nasilna dejanja, ki so se končala z izgubami človeških življenj. Mesti Tijuana in Ciudad Juárez sta bili v letu 2009 med desetimi najnevarnejšimi mesti na svetu. Od leta 2007 je bilo v vojni proti drogam zagrešenih 15 000 umorov, od tega 7 724 samo v letu 2009.

Zaradi trgovine s prepovedanimi drogami in njihovega uživanja so najhuje prizadeti mladi ljudje in ženske. V Mehiki se lahko gospodarska kriza sprevrže v družbeni spopad, revščina in pomanjkljiva izobrazba pa sta med dejavniki, ki lahko vplivajo na to, da postanejo mladi žrtve uživanja drog. V Mehiki leta 2010 približno 7,5 milijonov mladih ni imelo nobene možnosti za vpis v formalni izobraževalni sistem, kar pomeni tudi nobene možnosti za dostojno življenje.

Za konec bi rekla, da se mora dialog med Evropsko unijo in Mehiko izboljšati, cilj pa naj bo spodbujanje gospodarskega in družbenega razvoja, pa tudi spoštovanje človekovih pravic in pravne države.

Hvala lepa.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospod predsednik, v tem parlamentu pogosto razpravljamo o diktaturah. Mehika ni diktatura, ampak demokracija. Razpravljamo o posameznih primerih resnih kršitev človekovih pravic. Za Mehiko to ni ključna tema. Ključna tema je dejstvo, da ta velika demokracija, ki je naša strateška partnerica, že desetletja trpi zaradi resne, morda celo smrtonosne bolezni.

To pa zahteva pravo zdravljenje in pravega zdravnika. Ta zdravnik je predsednik Calderón s svojimi soborci. To ne pomeni, da lahko uporabijo ali da jim je dovoljeno uporabiti vsako zdravilo, ki obstaja, vendar jih moramo podpreti.

To je vzrok, zakaj verjamem, da je odstavek 12 v resoluciji tako pomemben, odstavek v katerem navajamo, da nameravamo bolje izkoristiti naš finančni instrument, da bomo okrepili dobro upravljanje, pravno državo, državne strukture v tej pravni državi proti razpadu države, proti organiziranemu kriminalu, proti tej nekaznovanosti, ki je po pravici deležna kritik. Tega pa seveda ne moremo narediti tako, da bi zamrzili ali prekinili naše pogodbe, namesto tega jih raje okrepimo.

Francisco José Millán Mon (PPE). - (ES) Gospod predsednik, vsi smo zaskrbljeni nad povečanjem nasilja v Ciudad Juárezu, vendar verjamem v močne ukrepe, ki so jih uvedle mehiške oblasti za učinkovito reševanje teh zapletenih razmer. Podpiram tudi zagrizen boj, ki ga bije predsednik Calderón proti trgovini s prepovedanimi drogami, tej zelo resni globalni grožnji, ki nas vse skrbi. Zato bi morali mehiškim oblastem pomagati v tem težkem boju.

Gospe in gospodje, v zadnjih 10 letih je Mehika šla skozi zelo pozitiven proces politične in vladne posodobitve. Predsednik Calderón nenehno spodbuja reforme. Mehika je prevzela tudi večje mednarodne odgovornosti in ima dejavno vlogo, na primer, v Združenih narodih in G20.

V tem parlamentu sem v okviru svojih zmernih možnosti vedno podpiral uvedbo strateškega partnerstva med Evropsko unijo in Mehiko, ki je bilo v letu 2008 končno doseženo. Upam, da bomo lahko na majskem vrhu v Madridu sprejeli ambiciozen skupen akcijski načrt ali program, saj morata Evropska unija in Mehika sodelovati na številnih področjih, na dvostranskih in na večstranskih forumih, da se bosta skupaj spopadli z izzivi in grožnjami, ki vključujejo trgovino s prepovedanimi drogami in druge oblike organiziranega kriminala.

Charles Tannock (ECR). – Gospod predsednik, Mehika je bila dolgo glavni kanal do največjega trga nedovoljenih drog na svetu, do Združenih držav. Zato sta Mehiko zaznamovala brutalnost in nasilje, ki gresta z roko v roki s trgovino z drogami. Še več, Mehika sama, država s 100 milijoni ljudi in ključna strateška partnerica EU, na žalost postaja vedno pomembnejši trg za kokain. Posebno zaskrbljujoča je naraščajoča poraba pri mladih.

Zdi se, da postaja v Mehiki nasilje, povezano z drogami, vse hujše, z vedno več okrutnimi umori, ob tem pa novinarji, ki poročajo o teh primerih, sami postajajo cilj. Prevladujoča brezposelnost in revščina verjetno prav tako nista v pomoč in spodbujata vzdušje brezpravnosti v nekaterih delih Mehike. Predsednik Calderón se spopada z velikanskimi izzivi, vendar je odločen, da se jih bo neposredno lotil in EU bi ga morala pri tem odločno podpreti. Podpreti moramo predvsem njegova prizadevanja za reformo in prestrukturiranje policije in kazenskega pravosodnega sistema, da bo razbil koruptivne povezave med mamilarskimi karteli in organi pregona. Verjamem, da je tudi povsem upravičen v potrebi po uporabi vojske, kot začasnega izrednega ukrepa.

Janez Potočnik, član Komisije. – Gospod predsednik, povečanje nasilja, kakršnega še ni bilo, je v državi ustvarilo občutek globoke negotovosti med prebivalstvom. Komisija je seveda izredno zaskrbljena nad temi razmerami. Vemo, da mehiške oblasti to jemljejo resno in da so uvedle veliko ukrepov za reševanje problema.

Glavna prednostna naloga predsednika Calderóna je njegova vojna z organiziranim kriminalom. Poleg tega, da je poslal po državi številčno vojsko, ki se bojuje proti organiziranemu kriminalu, si Mehika tudi neizmerno prizadeva za okrepitev kazenskega in pravosodnega sistema.

Avgusta 2008 je bil sprejet sveženj varnostnih ukrepov, namenjenih reorganiziranju mehiških organov pregona in pravosodnega sistema. Pravosodna reforma, ki jo je leta 2008 sprejel mehiški kongres, ima potencial za reševanje glavnih sistemskih problemov, s katerimi se sooča kazensko pravosodje v Mehiki, čeprav se zavedamo, da bo izvedba te reforme zahtevala dolgoročno zavezo.

Mehika se tudi zelo resno trudi, da bi se odzvala na skrbi v zvezi z zlorabami človekovih pravic, zlasti glede vpliva skupin organiziranega kriminala in interesa za svobodo medijev ter svobodo izražanja, na katere so organizacije civilne družbe opozorile EU. V tej zvezi je mehiška vlada določila posebnega tožilca za zločine, ki so bili zagrešeni proti novinarjem v letu 2006.

Opazna so tudi njena prizadevanja pri reševanju drugih pomanjkljivosti, kot je razvidno iz sprejetja zveznega zakona za izkoreninjenje nasilja nad ženskami in imenovanja posebnega tožilca za to vprašanje ter novega zveznega zakona za boj proti trgovanju z ljudmi.

Kot članica Sveta Združenih narodov za človekove pravice se je Mehika zavezala, da bo sprejela državno politiko o človekovih pravicah in ostala na mednarodni ravni odprta za človekove pravice. Vprašanje varovanja človekovih pravic v okviru boja proti organiziranemu kriminalu in celovitosti zagovornikov človekovih pravic se odraža v priporočilih, ki jih je Mehika sprejela na podlagi udeležbe pri splošnem rednem pregledu ZN.

Mehika je pokazala zanimanje in pripravljenost za razpravo z Evropsko unijo o vseh teh vprašanjih, nazadnje na zasedanju skupnega odbora EU-Mehika, ki je bil v Bruslju 26.–27. novembra 2009. To področje je predmet namenskega sodelovanja.

EU in Mehika sta 3.–4. decembra 2009 skupaj organizirali mednarodni seminar v Cancúnu o „zakoniti uporabi sile in varovanju človekovih pravic“. Seminar je zagotovil strokovno posvetovanje o osnutku političnega dokumenta o odgovornosti lokalne policije za človekove pravice.

Osnutek političnega dokumenta je bil predstavljen na lokalnem kongresu v Quintani Roo po seminarju. Ta pobuda dopolnjuje nedavno sprejeti zvezni zakon o reformi pravosodnega sistema in bi jo lahko ponovile druge zvezne države.

Menimo, da zagotavlja strateško partnerstvo EU-Mehika najboljši okvir za EU, da podpre Mehiko na področjih javne varnosti in pravne države. Izvedbeni dokument o strateškem partnerstvu, o katerem zdaj potekajo pogajanja, predvideva uvedbo formalnega političnega dialoga med EU in Mehiko o vprašanjih varnosti, pa tudi povečanje sodelovanja z ustreznimi agencijami EU, kot so CEPOL, Europol, Eurojust in Evropski center za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA).

S strani Komisije projekt podpiramo že od 2004–2007, da bi okrepili upravo pravosodja v Mehiki. Nadaljnje sodelovanje na tem področju je predvideno v obdobju 2011–2013.

Da sklenem, jasno je, da se Mehika spopada s pomembnimi izzivi na področju javne varnosti in spoštovanja človekovih pravic. To ni preprosto in položaj je daleč od idealnega, vendar je pošteno tudi to, da povemo, da Mehika kaže pripravljenost in odločenost, da bo zagotovila usklajenost z učinkovito politiko javne varnosti ob upoštevanju človekovih pravic. Mi bomo še naprej podpirali Mehiko v teh prizadevanjih.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo po razpravah.

12.3. Južna Koreja – smrtna kazen razglašena za zakonito

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o petih⁽⁴⁾ predlogih resolucij o Južni Koreji – smrtna kazen razglašena za zakonito.

Renate Weber, avtorica. – Gospod predsednik, po 13 letih brez usmrtitve v Južni Koreji je izredno žalostno, da je ustavno sodišče pred nekaj tedni razsodilo v prid smrtni kazni. Sodna odločitev navaja, da je smrtna kazen zakonito kaznovanje, ki lahko odvrne kazniva dejanja v javno dobro. To je argument, ki ga je pogosto slišati in je zgolj odziv na čustvene primere v neki državi v nekem času.

Dejansko pomeni, da se na smrtno kazen gleda kot na preventivno sredstvo v upanju, da bo zločinec, če bo vedel, da obstaja smrtna kazen, dvakrat premislil o svojih dejanjih. Vsi vemo, da so številne študije izpodbile to misel.

Še pomembnejše je dejstvo, da je usmrtitev nepovratna; ni poti nazaj. V času Justinijana je rimsko pravo navajalo, da je bolje, da tisti, ki je kriv, ni kaznovan, kot da se vzame življenje nedolžnemu. To je bilo pred 15 stoletji. Ker je južnokorejsko ustavno sodišče samo spoznalo, da bi bila lahko smrtna kazen predmet napak in zlorab, lahko naše skrbi, ki smo jih danes predstavili, okrepijo misel demokratičnih institucij Republike Koreje, da bi bilo treba ta način kaznovanja odpraviti za vedno.

Ker je Republika Južna Koreja leta 1990 pristopila k Mednarodnemu paktu o državljanskih in političnih pravicah in je podpisnica večine glavnih pogodb o človekovih pravicah, bi bilo tako nazadovanje zelo škodljivo za njen mednarodni ugled.

David Martin, avtor. – Gospod predsednik, Evropska unija na splošno in še zlasti ta parlament se ponaša z dosežkom – častnim izročilom – nasprotovanja smrtni kazni. Zato ne moremo storiti nič drugega, kot da obžalujemo odločitev ustavnega sodišča Republike Koreje, da smrtna kazen ni kršitev njene ustave.

Vendar sem prepričan, da moramo upoštevati sorazmerje. Sodniki so odločili s tesnim izidom petih glasov proti štirim. Nazadnje, ko so glasovali, je bilo sedem glasov proti dvema. Niso pozivali ali iskali opravičila za uporabo smrtne kazni, ampak so zaprosili za politično odločitev korejski parlament, ki naj odloči o prihodnji odpravi smrtne kazni v tej državi.

Tudi mi smo opazili, da je Južna Koreja *de facto* abolicionistična država. Od februarja 1998 ni bilo nobene usmrtitve in leta 2007 je Amnesty International uvrstil Južno Korejo med države, ki so praktično odpravile smrtno kazen.

Vendar je resnost tega vprašanja prišla spet v ospredje, ko smo izvedeli, da je vodja Velike narodne stranke v Koreji pred nedavnim dejal, da je treba ta *de facto* moratorij na smrtno kazen končati in nekatere zapornike na hitro usmrtiti. Upam, da boda ta nesrečni oportunistični glas v Koreji prezrli in da se bo Južna Koreja s spremembo svoje zakonodaje odmaknila od države z moratorijem *de facto* in bo zares postala država z moratorijem *de jure*.

Martin Kastler, avtor. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, obžalovanja vredno je, da številne države po svetu v tem času še vedno izvajajo ali dovoljujejo to nehumano obliko kaznovanja hudih zločincev. Prepričan sem, da nima nihče pravice odločati o življenju in smrti druge osebe bodisi na začetku bodisi na koncu življenja in prav gotovo ne v zvezi s kaznovanjem zločinskega dejanja. To barbarsko kaznovanje z usmrtitvijo nima mesta v sodobnem svetu.

Nepozabni veliki papež Janez Pavel II je poudarjal, da mora biti mogoča predvsem pokora, možnost za spravo. Z nepovratnim dejanjem, kakršno je smrtna kazen, to ni mogoče. Zato združujemo sile kot parlamentarne skupine in pozivamo kolege v Južni Koreji, naj obravnavajo to temo v svojem parlamentu in se pridružijo nam Evropejcem v kampanji za odpravo smrtne kazni v znak humanosti. Rad bi pozval vse poslance, naj soglasno podprejo ta skupni predlog resolucije.

⁽⁴⁾ Glej zapisnik.

Marie-Christine Vergiat, *avtorica*. – (FR) Gospod predsednik, na četrtem svetovnem kongresu proti smrtni kazni, ki je bil februarja v Ženevi, je abolicionistično gibanje pozdravilo naraščajoče število držav, ki so odpravile ali izključile smrtno kazen. Zdelo se je, da se je med te vrstice zavežala tudi Južna Koreja, ker ni izvedla nobene smrtno kazni od decembra 1997.

Ob nedavni odločitvi ustavnega sodišča Republike Koreje pa si ne moremo kaj, da nas ne bi skrbelo; lahko jo samo obžalujemo. Zato želimo, da Komisija in Svet razmisli o ukinitvi smrtno kazni – ki je kršitev pravice do življenja in zločin države – kot ključnega elementa v odnosih Evropske unije s tretjimi državami.

Želimo, da pozoveta korejsko vlado in predsednika republike, ki je bil sam leta 1981 obsojen na smrt, naj se trdno zavežeta za odpravo smrtno kazni; odločita za moratorij na podlagi sklepa ZN; izrazita zaskrbljenost nad položajem 59 ljudi, vključno z nekaterimi političnimi zaporniki, ki so bili v tej državi obsojeni na smrt, in pozoveta, da se spremeni njihova smrtna obsodba.

Barbara Lochbihler, *avtorica*. – (DE) Gospod predsednik, politika odprave smrtno kazni je zelo uspešen del evropske zunanje politike. To je mogoče videti v pristopnih pogajanjih, bilateralnih govorih in tudi v Združenih narodih, kjer se vse več držav znotraj svetovne skupnosti odloča, da se izrečejo za moratorij ali popolno odpravo smrtno kazni. Do nedavnega je bila Republika Južna Koreja ena od teh držav, ki v praksi niso več uporabljale tega poniževalnega in ponižujočega kaznovanja.

Današnja resolucija je izraz naše zaskrbljenosti, da bodo z odločitvijo južnokorejskega ustavnega sodišča, da so usmrtitve zakonsko skladne z ustavo, razmere zdaj povzročile, da se bo resnično olajšala ponovna uporaba smrtno kazni. Zato pozivajo vlado Južne Koreje, naj stori vse, kar je v njeni moči, za začetek naj sprejme pravno zavezujoč moratorij, ki prepoveduje izvajanje usmrtitev – navsezadnje ima 55 ljudi, ki čakajo na izvršitev smrtno kazni – potem pa naj, kot drugi korak, južnokorejski parlament sprejme zakon, ki odpravlja smrtno kazen.

Zelo pozitivno je videti, da se je tudi v južnokorejski družbi začelo gibanje, ki se zavzema, da bi se končno pojavil zakon o odpravi smrtno kazni. Mi v tem parlamentu bi morali to gibanje podpreti.

Jarosław Leszek Wałęsa, *v imenu skupine PPE*. – (PL) Gospod predsednik, v času, ko narašča število držav, ki ukinjajo uporabo smrtno kazni, moramo odločitev ustavnega sodišča Južne Koreje sprejeti najmanj s presenečenjem.

Smrtna kazen je jasna kršitev človekovih pravic, ker je človekovo življenje navsezadnje vrednota, ki bi jo moral zakon varovati in je zakonodajni sistem, ki dovoljuje smrtno kazen, v nasprotju z lastnimi temelji in posebna oblika hinavščine. Obstajajo številni argumenti proti uporabi tega sredstva upravljanja pravice. Zame je najpomembnejši njegova nepovratnost. Kar koli drugega je rečeno o smrtni kazni, to je kazen, ki je dokončna. Ljudi prikraja za najdragocenejšo stvar, ki jih bodo kdaj imeli. Poleg tega imajo tisti, ki izvedejo to dejanje, moralno odgovornost, kajti vedno obstaja tveganje, da se usmrti nedolžno osebo.

Poleg tega je odločitev ustavnega sodišča razočaranje, kajti vemo, da v Koreji že leta ni bilo nobene usmrtitve. Upam, da ta odločitev ne bo vplivala na število sprejetih obsodb. Še več, pozivam, da se izrekanje smrtno kazni v Južni Koreji povsem konča.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *v imenu skupine S&D*. – (PL) Južna Koreja je ena od ključnih trgovinskih partneric Evropske unije. Je tudi država, s katero je Evropska komisija končala pogajanja o sporazumu o prosti trgovini, ki daje obema stranema zelo širok dostop do drugih trgov. Glede na tako tesne gospodarske odnose sem presenečena, da se EU in Koreja tako zelo razlikujeta, ko gre za spoštovanje človekovih pravic.

Vse države članice Evropske unije so podpisnice Protokola 13 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki prepoveduje uporabo smrtno kazni. Še več, Unija izjavlja na mednarodnem prizorišču, da si je postavila cilj, da bo delala za splošno odpravo smrtno kazni. V skladu s to izjavo bi morala Unija jasno izraziti podporo gibanju v Koreji, ki si prizadeva za odpravo smrtno kazni. Upajmo predvsem, da bo uveden moratorij na izvajanje usmrtitev in da se bo korejska vlada dejavneje vključila v prizadevanja za odpravo smrtno kazni, ki jih pripravljajo v ZN.

Na podlagi novih pooblastil na področju trgovinske politike imamo pravico in dolžnost, da kot Evropski parlament zahtevamo odpravo smrtno kazni v vseh državah, ki so partnerice Evropske unije.

Zbigniew Ziobro, *v imenu skupine ECR*. – (PL) Gospod predsednik, če bi bil današnji pogled na smrtno kazen v veljavi v Evropi v času Nürnberskega sodišča, ne bi bil nihče od nacističnih zločincev, ki jih je obravnavalo

sodišče, in so bili odgovorni za krute smrti milijonov nedolžnih ljudi, obsojen na smrt. Nisem še slišal, da bi kdor koli v Evropi izražal nezadovoljstvo nad Nürnberškim sodiščem zaradi nepravilne sodbe.

Evropa se vedno hitreje odmika od bistva pravičnega kaznovanja, torej odziva, ki je v sorazmerju s krivdo storilca in povzročeno krivico. Ko govorimo o morilcu, o uboju številnih ljudi, na primer v terorističnem dejanju, ali ko govorimo o genocidu in smrti milijonov ljudi in to je navsezadnje tisto, kar se je zgodilo v Evropi, potem se pojavi vprašanje sorazmerne kazni. Res je, da v akademskih krogih v Evropi in drugod poteka razprava o učinkovitosti te kazni v smislu njenega preventivnega delovanja in varovanja nedolžnih ljudi. To tukaj verjetno ni ključni argument.

Evropa je danes opustila smrtno obsodbo. To je demokratična izbira in mi želimo, da se ta izbira spoštuje. Vendar moramo tudi mi spoštovati izbiro drugih in zato sem za razpravo o tej temi, vključno z razpravo z ljudmi v Južni Koreji. To je demokratična država in demokratična dežela.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Mislim, da nam ni treba dajati pripomb o tej zadevi ali se vmešavati in to zaradi najmanj dveh razlogov. Prvič, ker je Južna Koreja demokratična država in je odločitev ustavnega sodišča odločitev zakonitega telesa te države. Zato ni nobene nevarnosti, da bi se smrtna kazen prenesla na politične ali nepomembne primere – izrečena bo za zločince in morilce. Drugič, smrtna kazen je sredstvo odvracanja. Tega seveda ni mogoče empirično dokazati, a če predpostavljamo, da velja silogizem, da hujša kazen bolj odvrača, to pomeni, da najstrožja kazen najbolj odvrača in to pomeni, da smrtna kazen odvrača najbolj od vseh. Če to drži, z uporabo smrtne kazni pravzaprav rešujemo življenja nedolžnih ljudi. Zato se Evropska unija in Evropski parlament ne smeta vmešavati v to zadevo južnokorejskih oblasti.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Gospod predsednik, odločitev ustavnega sodišča Južne Koreje, da smrtna kazen ni kršitev ustave, moramo sprejeti z žalostjo. Ta odločitev je korak nazaj v primerjavi s trendom v Južni Koreji, kjer se že desetletje ni uporabila smrtna kazen. Zadnja usmrtitev je bila izvedena pred 13 leti. Zdaj je 57 obsojencev, ki čakajo na izvršitev smrtne kazni. Treba je zavzeti kritičen pogled na odločitev južnokorejskega sodišča. Južna Koreja, ki je gospodarsko vodilna v regiji, bi morala biti predvsem za vzgled glede spoštovanja pravice vsakega posameznika do življenja. Smrtna kazen ni v skladu s sodobnim sistemom kazenskega pravosodja in v nasprotju s sedanjim mnenjem sploh ne vodi v zmanjšanje kaznivih dejanj.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Smrtna kazen je vprašanje, ki bo živo, dokler bodo ostali pošasti in morilci, ki vedo, da lahko mučijo, zlorablajo in morijo ljudi, skriti v človeški družbi zato, ker se slabotna in nemočna družba ni sposobna postaviti po robu njihovem brutalnemu ravnanju.

Vsaka od žrtev teh pošasti je imela enako pravico do življenja kot mi vsi, do trenutka, ko ji je prekrizala pot ta pošast, zločinec, ki je zato, da bi zadovoljil svoj sprevrženi užitek, obsodil človeka na konec brez pravice do milosti ali ohranbe. Korejsko ustavno sodišče je sprejelo mnenje, da smrtna kazen ni v nasprotju s korejsko ustavo. Tako so praktično ocenili njen pravni status. Če so politične elite v Evropi v našem imenu opustile to pot, to ne pomeni, da smo s tem postali boljši ljudje ali da je naša družba humanejša. Ne. Strašno, brutalno, pošastno pobijanje spodobnih ljudi v Evropi se, prav tako kot v Koreji, ni nehalo. Edina razlika je, da se evropskim pošastim ni treba bati smrtne kazni.

Gospe in gospodje, spoštujem naš model, ki temelji na Evropski konvenciji o človekovih pravicah, vendar menim, da bi se morali, preden ga vsiljujemo zunanjemu svetu, prepričati, ali je res boljša rešitev za poštene ljudi, in ali ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Želela bi povedati, da je odločitev ustavnega sodišča Južne Koreje razočaranje in vzbuja skrb. Kljub dejstvu, da so se zadnje usmrtitve zgodile v Južni Koreji leta 1997, se je sodišče 25. februarja odločilo, da je smrtna obsodba oblika kazni, ki ne krši ustavne pravice do življenja. To je zdaj druga odločitev sodišča z enako vsebino. Prva odločitev je bila izdana leta 1996, ko je sodišče navedlo, da javno mnenje ni za odpravo smrtne kazni. Človek torej lahko sklepa, da je javno mnenje v Južni Koreji ostalo enako in to je škoda, kajti država, ki je gospodarsko vodilna, bi morala biti za zgled drugim državam glede spoštovanja pravice do življenja, ki je temeljna človekova pravica.

(Aplavz)

Janez Potočnik, član Komisije. – Gospod predsednik, boj proti smrtni kazni je jedro politike EU o človekovih pravicah. EU meni, da je smrtna kazen kruta in nehumana kazen, ki ne more odvrniti kaznivih dejanj, opustitev smrtne kazni pa prispeva h krepitvi človekovega dostojanstva.

Imeli smo možnost pozdraviti številne nedavne primere pozitivnega razvoja v boju proti smrtni kazni. Januarja letos je Mongolija naznanila moratorij na smrtno kazen. V letu 2009 so Burundi, Togo in Nova Mehika odpravili smrtno kazen. Leta 2007 je Generalna skupščina ZN prvič sprejela resolucijo, ki je pozvala države k uvedbi moratorija na usmrtitve s ciljem odprave smrtne kazni; naslednja resolucija v letu 2008 je ponovno potrdila ta poziv.

V tem smislu je naravno, da je bila EU razočarana nad odločitvijo ustavnega sodišča Republike Koreje 25. februarja (z glasovanjem po delih, pet proti štiri), da je smrtna kazen v skladu z določbami ustave. Vendar opazamo, da je ta zadeva obrnila razlago korejske ustave; to ni bila politična odločitev o ohranitvi smrtne kazni. Posebej tudi opazamo nadaljnje poglede, ki so jih izrazili trije od petih sodnikov, ki so menili, da je smrtna kazen v skladu z ustavo. Sodnika Lee Kang-Kook in Min Hyung-Ki sta jasno povedala, da je treba omejiti uporabo smrtne kazni in zmanjšati število kaznivih dejanj, ki so predmet smrtne kazni, sodnik Song Doo-hwan pa je trdil, da bi morala biti vsaka odločitev o smrtni kazni predmet javne razprave in ukrepa zakonodajalca.

Čeprav sodišča še naprej izrekajo smrtne obsodbe, je Republika Koreja ohranila moratorij na usmrtitve od leta 1997. Nobenega znaka ni, da bo odločitev ustavnega sodišča zdaj vplivala na ta moratorij. Pozdravljamo odločitev Koreje, da ohrani moratorij na izvajanje usmrtitev.

Hkrati je Generalna skupščina ZN opozorila, da moratorija samega po sebi ne bi smeli imeti za konec, temveč za korak na poti k popolni odpravi. V tem smislu EU poziva korejsko nacionalno skupščino, naj čim prej sprejme ukrepe za odpravo smrtne kazni. Republika Koreja je že dolgo regionalna voditeljica v vprašanih človekovih pravic v Aziji. Odprava smrtne kazni bi tako le potrdila zavezanost Republike Koreje varstvu in spodbujanju človekovih pravic.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo na koncu razprave.

Pisne izjave (člen 149)

Gerard Batten (EFD), v pisni obliki. – Čestitke južnokorejskemu ustavnemu sodišču za ohranitev smrtne kazni. Smrtno kazen nameravajo obdržati za najhujše storilce kaznivih dejanj. Na primer, za gospoda Kang Ho-soona, ki je v skladu z navedbami priznal, da je ubil sedem žensk. Pravosodno ministrstvo je pred kratkim objavilo številke, ki kažejo, da več kot 60 % ljudi podpira smrtno kazen. Če bi podobno vprašanje postavili v Britaniji, bi dobili vsaj enak rezultat. V britanskih zaporih imamo najrazličnejše serijske morilce, posiljevalce, pedofile, ki so umorili otroka, nekrofile in kanibale, ki prestajajo dosmrtno kazen. Zadnji primer je bil prav prejšnji teden, ko je bil izprijenec Peter Chapman, ki je zvalil v smrt nedolžno 17-letno žrtev, Ashleigh Hall, obsojen na 35 let. To ni ustrezna obsodba. Njega in njemu podobne bi bilo treba usmrtiti. To bi prihranilo na milijone funtov, ki jih vsako leto zapravimo za take zločince v doživljenjski ječi, ki bi jih lahko bolje porabili za stare in bolne. Torej, dobro opravljeno, Južna Koreja. Nadaljujte z usmrtitvami vaših najhujših zločincev.

Monica Luisa Macovei (PPE), v pisni obliki. – „Vsak človek ima pravico do življenja. Če ne, morilec nehoti doseže končno in sprevrženo moralno zmago s tem, da tudi iz države naredi morilca in s tem zmanjša družbeni prezir z zavestnim pokončanjem ljudi.“ Moralnost, zastraševanje in poštenost so ključni v razpravi o smrtni kazni. Pristop z „nadzorom kriminala“ uporablja zatiranje kaznivega ravnanja, model „človekovih pravic/ustreznega procesa“ pa poudarja posameznikove pravice. Prvi šteje smrtno kazen za moralno, ker je obtoženec vzel življenje (maščevanje) in za odvrčanje, ker tisti, ki bi ubijali, tega ne bodo storili zaradi strahu za svoje življenje, poštenost pa ni pomembna ali ni dokazana. Drugi model trdi, da smrtna kazen ni moralna, ker država ne bi smela vzeti življenja, in ne odvrča – kar kažejo statistike – ter se vodi nepošteno, kajti včasih so ljudje, ki čakajo na izvršitev smrtne kazni, nedolžni in so njihovi sodni postopki vključevali nepravilnosti. Verjamem v model človekovih pravic, ki ga odraža mednarodna skupnost v trdem in mehkem pravu ter naraščajoče število držav, ki opuščajo smrtno kazen. Pozivam Republiko Korejo, naj pokaže jasno politično voljo z opustitvijo smrtne kazni, do takrat pa naj takoj sprejme moratorij na njeno uporabo.

Cristian Dan Preda (PPE), v pisni obliki. – (RO) Smernice EU o smrtni kazni so iz leta 1998. Prav to je leto, ko se je začelo obdobje neuradnega moratorija na smrtno kazen v Južni Koreji. V tem času je Parlament Južne Koreje razpravljal o treh predlogih za odpravo smrtne kazni. Prejšnji mesec je ustavno sodišče v tej državi s tesno večino ponovno potrdilo smrtno kazen kot ustavno.

Obžalujem to odločitev in upam, da bo korejski parlament predstavil resolucijo, ki prepoveduje smrtno kazen.

Če bi se Južna Koreja pridružila vrstam abolicionističnih držav, bi s tem poslala močan signal vsej azijski celini.

13. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

13.1. Primer Gilada Šalita (B7-0171/2010)

13.2. Stopnjevanje nasilja v Mehiki (B7-0188/2010)

13.3. Južna Koreja – smrtna kazen razglašena za zakonito (B7-0191/2010)

14. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

15. Stališča Sveta pri prvi obravnavi: glej zapisnik

16. Sklepi o nekaterih dokumentih: glej zapisnik

17. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

18. Pisne izjave, zabeležene v registru (člen 123 poslovnika): glej zapisnik

19. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

20. Časovni raspored prihodnjih sej: glej zapisnik

21. Prekinitev zasedanja

Predsednik. – Razglašam, da je zasedanje Evropskega parlamenta prekinjeno.

(Seja se je končala ob 16.30)

PRILOGA (Pisni odgovori)

VPRAŠANJA SVETU (Sedanje predsedstvo Sveta Evropske unije je v celoti odgovorno za te odgovore)

Vprašanje št. 9 predložila Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė(H-0060/10)

Zadeva: Načrtovane jedrske elektrarne v Rusiji in Belorusiji

V Belorusiji in kaliningrajskem okrožju Ruske federacije načrtujejo izgradnjo dveh novih jedrskih elektrarn. Predvideni gradbišči obeh sta manj kot 100 km oddaljeni od ozemlja dveh držav članic, Litve in Poljske. Tudi oni načrtujeta izgradnjo lastnih jedrskih elektrarn.

Kaj meni Svet o koncentraciji jedrskih elektrarn na vzhodni meji Evropske unije? Ob upoštevanju načrtov španskega predsedstva, da spodbudi vzpostavitev strateških odnosov z Rusijo, kakšne konkretne ukrepe načrtuje Svet za vzpostavitev sodelovanja z Rusijo in Belorusijo glede na okoljske vplive načrtovanih jedrskih elektrarn na njunem ozemlju?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu marca 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet nenehno poudarja pomembnost visokih standardov jedrske varnosti in visoko raven varstva okolja. Svet redno poudarja svojo podporo visoki ravni jedrske varnosti in varstvu okolja po vsej Evropski uniji in v tretjih državah.

Nacionalna odgovornost za jedrsko varnost je potrjena z mednarodnimi konvencijami IAEA, kot denimo Konvencija o jedrski varnosti, katere podpisnice so Belorusija, Rusija, pa tudi Euratom ter večina držav članic EU.članic EU. Vendar pa pregled konference po Konvenciji o jedrski varnosti zagotavlja priložnost za ustvarjanje pritiska na istale podpisnice v zvezi z varnostjo njihovih objektov in načinom, kako izvajajo pomembne določbe Konvencije.

Svet bi rad poudaril, da se je treba zlasti po Konvenciji o jedrski varnosti posvetovati s pogodbenicami v bližini predlaganega jedrskega objekta, če je mogoče, da bo ta objekt nanje vplival.

Poeg tega je za sporazum Euratom/Rusija o miroljubni uporabi jedrske energije, v zvezi s katerim trenutno potekajo pogajanja, namenjena vključitev določb o preverljivih zahtevah za jedrsko varnost in varovanje zdravja ter varnosti delavcev.

Svet tudi poziva, da se to vprašanje vključi v okvir dialoga o energiji med EU in Rusijo in na stalnem partnerskem Svetu za energijo. V zvezi s tem je treba opozoriti, da zadnje (deseto) poročilo o napredku dialoga navaja:

„Pogodbenice [Rusija, EU] poudarjajo, da je raznolikost tako energetskega virov, pa tudi prometne infrastrukture nujna našega časa. V tem okviru podpirata razvoj trgovanja z električno energijo med EU in Rusijo, pri čemer je treba upoštevati potrebo po zagotavljanju najvišje ravni jedrske varnosti.“

V zvezi s presojo učinkov v mednarodnem okviru, Svet opozarja, da je Belorusija podpisnica Konvencije Espoo o presoji čezmejnih vplivov na okolje, ki vsebuje zavezujoče določbe, oblikovane za presoj in omejevanje učinkov na okolje in morebitnih okoljskih tveganj na najmanjšo možno mero. Svet poudarja, da odgovornost za okoljsko presoj v veliki meri nosijo predlagatelji teh projektov.

Ruska federacija ni v celoti podpisnica Konvencije Espoo. Vendar EU Rusijo spodbuja k prostovoljni uporabi Konvencije Espoo. Na to se Rusijo že dalj časa opozarja, vključno v zvezi z obstoječimi jedrskimi elektrarnami.

*

* *

Vprašanje št. 10 predložil Czesław Adam Siekierski(H-0062/10)**Zadeva: Sestava Evropskega parlamenta po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe**

V Lizbonski pogodbi, ki je začela veljati s 1. decembrom 2009, je določeno, da ima Evropski parlament 750 poslancev in predsednika oz. predsednico. To ustreza povečanju števila za 18 poslancev v primerjavi s številom, določenim v Pogodbi iz Nice, ki je veljala do 1. decembra 2009.

Novembra 2009 je Evropski parlament sprejel poročilo o statusu novih poslancev, kjer je navedeno, da novi, dodatni poslanci svoje mandate nastopijo po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe in po ratifikaciji dodatnega protokola o povečanju števila poslancev v vseh državah članicah. Voditelji držav članic EU pa dodatnega protokola še niso podpisali in je težko napovedati, kdaj bodo to storili. Novi poslanci ne bodo mogli nastopiti svojih mandatov, dokler ne bo sklicana ustrezna medvladna konferenca.

Kakšne ukrepe predvideva Svet v zvezi z opisanim stanjem, da bi pospešil sprejetje ureditve, ki bi novim poslanca omogočila nastop mandatov v skladu z Lizbonsko pogodbo? Ali je rešitev mogoče pričakovati med španskim predsedovanjem Svetu?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu marca 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Kot je spoštovani poslanec pravilno izpostavil, po členu 14 Pogodbe o Evropski uniji, ki jo uvaža Lizbonska pogodba, število poslancev Evropskega parlamenta ne sme presegati 750, skupaj s predsednikom. Ker so volitve v Evropski parlament junija 2009 potekale na podlagi nekdanje Pogodbe (tj. 736 izvoljenih poslancev), se je 18.–19. junija 2009 Evropski svet dogovoril, da se doda 18 dodatnih sedežev 736 sedežem, ki so bili zasedeni na junijskih volitvah, v primeru, da Lizbonska pogodba stopi v veljavo⁽⁵⁾. Izvajanje tega sporazuma Evropskega sveta zahteva sprejetje in ratifikacijo Protokola, ki spreminja člen 2 Protokola (36) o prehodnih ukrepih, ki so priloženi Lizbonski pogodbi, s strani 27 držav članic po postopku, določenem v členu 48(3) Pogodbe o Evropski uniji. 4. decembra 2004 je španska vlada podala predlog za spremembo pogodb v ta namen.

Evropski svet se je 10.–11. decembra 2009 odločil⁽⁶⁾, da se bo posvetoval z Evropskim parlamentom in Komisijo v zvezi s preučitvijo tega predloga. V skladu z drugim pododstavkom člena 48(3) Pogodbe o Evropski uniji, je Evropski svet določil, da ne namerava sklicati konvencije (ki jo sestavljajo predstavniki nacionalnih parlamentov, voditelji držav ali vlad držav članic, Evropskega parlamenta in Komisije) pred konferenco predstavnikov vlad držav članic, saj to po mnenju evropskega sveta ni bilo upravičeno z obsegom predlaganih sprememb. Predstavniki Evropskega sveta so zato v ta namen zahtevali soglasje Evropskega parlamenta, kot to zahteva člen 48(3) Pogodbe o Evropski uniji.

Ocenjen časovni razpored za otvoritev konference predstavnikov vald držav članic je odvisen od potrditve stališča Evropskega parlamenta v zvezi s tema dvema vprašanjema.

*
* *

Vprašanje št. 11 predložil Zigmantas Balčytis(H-0065/10)**Zadeva: Institucionalno spremljanje projektov iz strategije za Baltsko morje**

Strategija za Baltsko morje je proces strateškega in zgodovinskega pomena za območje baltičskih držav. To, kako uspešno se bo ta proces odvijal, bo vplivalo na večjo enotnost vse Evropske unije, saj bodo milijoni ljudi, ki živijo v zemljepisno bližnjih regijah, a so zaradi tradicionalnih zgodovinskih okoliščin le malo sodelovali med seboj, združili prizadevanja za izvedbo skupnih projektov. Kot predstavnik te regije sem zelo zaskrbljen nad 18-mesečnim programom dela Sveta, ki so ga pripravile države predsedniškega tria EU, ker daje poudarek strategiji EU za podonavsko regijo, strategije za baltiško regijo pa sploh ne omenja.

(5) 11225/2/09 REV 2

(6) EUCO 6/09

Ali po mnenju Sveta ni prezigodaj, da bi zdaj, ko se je začetna faza izvajanja strategije za Baltsko morje komaj začela, lahko projekt obravnavali kot dozorel in mu namenili manjšo institucionalno pozornost? Ali Svet meni, da je treba strategijo za Baltsko morje vnesti v 18-mesečni program predsedniškega tria EU in predvideti mehanizem spremljanja uspešno zastavljenega projekta za pravočasno izvedbo predvidenih projektov?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu marca 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

14. decembra 2007 je Evropski svet povabil Komisijo, da pripravi strategijo Evropske unije za regijo Baltskega morja, ki jo je Komisija junija 2009 predstavila Parlamentu, Svetu, Ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij.

Cilj strategije za Baltsko morje je usklajeno delovanje držav članic, regij, EU, vsebaltskih organizacij, finančnih institucij in nevladnih teles za spodbujanje bolj usklajenega razvoja Baltskega morja, ki ga spremlja akcijski načrt, zasnovan okoli štirih stebrov: morsko okolje, blaginja, promet in energija, varnosti in zaščite.

Oktobra 2009 je Evropski svet navedel, da je strategija za Baltsko morje pomemben prispevek h gospodarskemu uspehu regije, njeni socialni in teritorialni koheziji, oziroma tudi konkurenčnosti EU, in je vse pomembne akterje pozvala k hitremu delovanju in zagotavljanju popolnega izvajanja strategije za Baltsko morje.

Sama strategija temelji na obstoječih instrumentih EU, skladih, politikah in programih.

V tem smislu, kot je določeno v sklepih z dne 26. oktobra 2009, je vloga Sveta kot oblikovalca politke, da prejema redna poročila in predloger za priporočila Komisije, medtem ko je Komisija dogovorna za dejansko usklajevanje, spremljanje, poročanje, poenostavljanje izvajanja in nadaljnje ukrepanje.

Poleg tega je Svet Komisijo pozval, da predstavi poročilo o napredku nakasneje junija 2011 in zato pred časovnim obdobjem 18-mesečnega programa predsedstva.

Do takrat pa je lahko Svet vključen ko in če se komisija odloči spremeniti strategijo, ob upoštevanju, da je treba v tem primeru od Sveta pridobiti soglasje o predlagani spremembi.

*
* *

Vprašanje št. 12 predložila Ilda Figueiredo(H-0066/10)

Zadeva: Sredstva Skupnosti

Zaradi resnosti razmer v nekaterih državah članicah je treba sprejeti različne nujne ukrepe, zlasti na področju proračunske in denarne politike, za učinkovit boj proti brezposelnosti, z dajanjem prednosti ukrepom za odpravljanje brezposelnosti, spodbujanje proizvodnje in ustvarjanja novih delovnih mest s pravicami in jamčenje ekonomske in socialne kohezije.

Ali je Svet v imenu solidarnosti med državami članicami naklonjen prenosu sredstev Skupnosti, do katerih so upravičene države v resnih socialnih in finančnih težavah, da bi jih lahko uporabile brez obveznosti oblikovanja nacionalnih protipostavk? Ali je pripravljen, da bi skupaj z Evropsko centralno banko preučil ukrepe finančne pomoči, zlasti odobritev posojil pod ugodnimi pogoji?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu marca 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Da bi se soočile s to krizo, so decembra 2008 EU in države članice začele izvajati celo vrsto izjemnih ukrepov, vključno z Evropskim načrtom za oživitev gospodarstva. Kot del tega načrta je bila Uredba o ustanovitvi Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (EGF) revidirana leta 2009, da bi sklad lahko pokrival presežne delavce, ki jih je povzročila globalna finančna in gospodarska kriza.

Poleg tega bi se moral uporabljati mikrofinančni instrument v obdobju 2010-2013. Ta instrument je namenjen lažjemu dostopu do posojil, kar pomeni zmanjšanje brezposelnosti in revščine, ki ju je povzročila kriza. Svet

meni, da je v tem smislu sporazum z Evropskim parlamentom v prvi obravnavi o novem mikrofinančnem instrumentu pozitiven prispevek.

Na področju strukturnih skladov so potrebni dodatni ukrepi za ublažitev vpliva gospodarske krize v tistih državah članicah, ki jih je kriza najbolj prizadela. Zato Svet predvideva ukrepe za poenostavljeno izplačevanje predplačil upravičencem državne pomoči. Poleg tega Svet predvideva dodatni obrok vnaprejšnjega finansiranja za leto 2010, da se omogoči nemoten denarni tok in olajša plačila upravičencem med izvajanjem programa.

Glede finančne pomoči bi morali odnosi med državami članicami temeljiti na odgovornosti in tudi solidarnosti.

Čeprav je obstoj ekonomske in monetarne unije dejavnik stabilnosti in zaščite pred motnjami na trgu, so članice območja evra soodgovorne za stabilnost na tem območju, njihove gospodarske politike pa so skupna skrb.

Kadar se države članice izven območja evra soočajo s težavami, ali pa so v resni nevarnosti zaradi težav pri zunanjih plačilih, Svet lahko zagotovi finančno pomoč.

*
* *

Vprašanje št. 13 predložil Gay Mitchell(H-0070/10)

Zadeva: Spodbujanje okrevanja gospodarstva

Večina držav članic Evropske unije in euroobmočje kot celota so našli izhod iz recesije z negotovo rastjo. Glede na to, da se upanje pojavlja na različnih koncih Evrope in po svetu, katere specifične ukrepe je sprejel Svet, da spodbudi gospodarsko rast in zagotovi, da se še poveča in okrepi?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu marca 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Po prvih ugodnih znakih odpravljanja krize lani jeseni se je gospodrska rast v EU pozitivno spremenila v tretjem četrtletju lanskega leta.

Da bi premagale gospodarsko krizo so države članice in EU medtem posegle po obsežnih davčnih ukrepih, da bi podprle finančni sektor in realno gospodarstvo, zlasti v okviru Evropskega načrta za oživitev gospodarstva, ki je bil sprejet decembra 2008 kot odziv na svetovno finančno krizo in upočasnitev gospodarske rasti.

Kljub temu trenutno 20 držav članic beleži obsežne primanjkljaje, ki bi jih bilo v naslednjih nekaj letih treba znižati in obdržati pod referenčno vrednostjo. Pomanjkanje dobrih proračunskih politik in šibek finančni sektor bi lahko resno ogrozila oživitev gospodarstva in spodbujala verodostojnost makroekonomskih politik Evropske unije.

Vendar, medtem ko je po eni strani nujno odpraviti izredne ukrepe, ki za države članice niso trajnostni, pa bi moral biti časovni okvir odpravljanja le-teh po drugi strani usklajen z avtonomno oživitvijo gospodarstva.

Glede na to bi bilo treba politike Unije ponovno usmeriti v dolgoročne reforme in velikopotezno in prenovljeno novo strategijo, da bi še dalje izboljšali konkurenčnost in povečali trajnostni potencial rasti EU.

Na podlagi sporočila strategije Evropa 2020 z dne 3. marca 2010 je Komisija predlagala, da se spomladanski Evropski svet dogovori glede poudarka te strategije, da določi količinske cilje in dokončno oblikuje strukturo upravljanja ter da Evropski svet junija potrdi integrirane smernice za izvajanje strategije in količinske cilje posameznih držav.

*
* *

Vprašanje št. 14 predložila Vilija Blinkevičiūtė(H-0073/10)

Zadeva: Bistveno vprašanje enakosti spolov

Enakost med spoloma je v Pogodbo ES vključena kot temeljno načelo Evropske unije, kot eden izmed ciljev in nalog Skupnosti. Vključevanje enakosti med ženskami in moškimi je prisotno na vseh političnih področjih.

Vprašanja enakosti spolov so pomembna za trajnostno rast in konkurenčnost, za soočanje z demografskimi izzivi, za gospodarsko in socialno kohezijo EU.

Ohranjanje pomembno mesto za vprašanja enakosti spolov v času gospodarske krize je izziv, prepoznavnost vprašanj enakosti spolov pa je eden od načinov spoprijemanja s temi izzivi. Svet je v svojih sklepih s 30. novembra 2009 pozval predsedstvo in Komisijo, naj del o enakosti med spoloma vključita med bistvena sporočila, ki naj bi jih sprejel Svet EPSCO (Zaposlovanje, socialna politika, zdravje in potrošniške zadeve) in predloži spomladanskemu Evropskemu svetu 2010.

Ali bo Svet EPSCO sprejel bistveno vprašanje enakosti spolov in ga predložil spomladanskemu Evropskemu svetu?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu marca 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Kot je ugotovil poslanec, je enakost spolov horizontalno vprašanje temeljnega pomena v EU. Enakost med ženskami in moškimi je močno poudarjena v določbah pogodb EU. Člen 3 Pogodbe o Evropski uniji določa, da Unija spodbuja enakost med ženskami in moškimi, člen 8 Pogodbe o delovanju Evropske unije pa navaja, da je treba ta cilj uresničevati pri vseh dejavnostih Unije. Evropski Svet je 23.–24. marca 2006, ko je sprejel Evropski pakt za enakost med spoloma⁽⁷⁾, tudi izrecno priznal, da je politika s področja enakosti spolov bistvenega pomena za gospodarsko rast, blaginjo in konkurenčnost.

Svet je 30. novembra 2009 sprejel sklepe o prav tem vprašanju⁽⁸⁾ in pozval, da se naj ključna sporočila o enakosti spolov posredujejo Evropskemu svetu.

V teh sklepih je Svet izrecno poudaril tudi več točk, ki jih je omenil spoštovani poslanec. Svet je zlasti izrazil mnenje, da je enakost spolov ključna za uresničevanje ciljev EU, tj. gospodarska in socialna kohezija in visoka stopnja zaposlenosti, kot tudi za zagotavljanje trajnostne rasti in konkurenčnosti ter za soočanje z demografskimi izzivi⁽⁹⁾.

Vprašanje enakosti spolov obravnava tudi strategija EU 2020, ki jo je sprejela Komisija 3. marca. Svet je opravil izmenjavo mnenj glede te splošne zadeve na seji 8. marca, predsedstvo pa je izjavilo, da bo posredovalo izide teh pogovorov Evropskemu svetu. Ta postopek bo državam članicam in predsedstvu zagotovil ključno priložnost, da potrdijo pomisleke in pozitivno perspektivo, ki jo je Svet izrazil v svojih novembrskih sklepih.

Poleg tega je treba ugotoviti, da je sedanje špansko predsedstvo Evropske unije zelo aktivno na področju enakosti žensk, saj je 4. in 5. februarja že praznovalo forum evropskih žensk Peking+15 po srečanju na vrhu evropskih vplivnih žensk 3. februarja, na katerem so se srečali predstavniki vlad Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora, držav kandidat, Evropske komisije, Evropskega parlamenta in glavnih evropskih ženskih združenj, ki si prizadevajo za enakost spolov.

Nato bo 25. in 26. marca špansko predsedstvo organiziralo neformalno srečanje ministrov za enakost, ki bo osredotočeno na enakost kot osnova za rast in zaposlovanje.

*
* *

Vprašanje št. 15 predložil Alan Kelly(H-0075/10)

Zadeva: Nepoštena praksa v verigi preskrbe s hrano

Kakšno je mnenje Sveta o nepošteni trgovski praksi v verigi oskrbe s hrano? Kot je Komisija opisala v dokumentu KOM(2009)0591, zmanjšanje cen hrane za proizvajalce ni bistveno vplivalo na potrošnike, medtem ko so visoke cene v istem primeru tako močno spodkopale povpraševanje po evropskih prehrabnih proizvodih, da večina kmetov svoje blago prodaja pod proizvodno ceno.

(7) Glej dok. 7775/1/06 REV 1, odstavek 40 in Prilogo II.

(8) Dok. 15782/09

(9) Dok. 15488/09, odstavek 2(a).

Številni prodajalci so poročali o primerih, ko so veliki distributerji od zahtevali plačilo dobaviteljev že zgolj za skladiščenje njihovih proizvodov.

Ali Svet meni, da bi bilo treba zaradi teh razmer sprožiti vseevropsko preiskavo glede spoštovanja pravil konkurence? Ali Svet meni, da so pogajanja o cenah med prodajalci in dobavitelji/proizvajalci neenaka in da glede na to, da je dobaviteljev/proizvajalcev veliko več kakor prodajalcev, obstaja možnost izkoriščanja?

Kako bi se po mnenju Sveta morali spopasti s to težavo in ali bo Svet v bližnji prihodnosti izdal kakršno koli sporočilo o tem vprašanju?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu marca 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Kot je poudarilo špansko predsedstvo na nastopu v Odboru za kmetijstvo 27. januarja, je boljše delovanje verige oskrbe s hrano glavnega pomena kot del učinkovitega in konkurenčnega kmetijstva in agroživilske industrije, to pa je ena od njegovih prednostnih nalog.

Sicer pa Svet trenutno preučuje sporočilo Komisije z naslovom "Boljše delovanje oskrbe s hrano v Evropi" (COM(2009) 591 konč.). Glede tega je Svet januarja opravil izmenjavo mnenj o tem vprašanju na osnovi vprašalnika, ki ga je pripravilo predsedstvo, in trenutno pripravlja osnutek sklepov Sveta o omenjenem sporočilu.

V osnutku sklepov je opisanih pet ključnih zamisli, kot so trenutno podane, vendar to ne vpliva na končno besedilo. Večina teh zamisli je omenjenih v vašem vprašanju:

Izboljšanje strukture in konsolidacije agroživilske industrije, da bi lahko dosegli potreben obseg za večjo pogajalsko moč pri sodelovanju z velikimi trgovci na drobno.

Povečanje preglednosti v prehranjevalni verigi. Večja preglednost omogoča sledenje cenovnim stopnjam in dogajanjem ter povečanje pritiska na zainteresirane strani, da bi pospešili prenos cen. To je ključnega pomena za pravično razdelitev dodane vrednosti po celotni verigi oskrbe s hrano.

Boj proti nepošteni poslovni praksi. Komisija predlaga, da se ta praksa oceni na notranjem trgu in se predlagajo potrebni ukrepi Skupnosti za obravnavanje takšne prakse.

Spodbujanje pobud za samoregulacijo. Komisija predlaga, da bi sodelovala z zainteresiranimi stranmi v verigi oskrbe s hrano pri pripravi svežnjev standardnih pogodb. Sprejetje kodeksa dobre poslovne prakse je tudi predvideno.

Preučevanje konkurence v verigi oskrbe s hrano. Komisija predlaga, da bi sodelovala z Evropsko mrežo za konkurenco pri razvoju skupnega pristopa do vprašanj konkurence, ki so pomembni za delovanje verige oskrbe s hrano. Svet razmišlja o skupnem delovanju obstoječe konkurence in pravil SKP.

Predsedstvo upa, da bo Svet sprejel te sklepe na marčevskem zasedanju.

Nenazadnje Svet skupaj z Evropskim parlamentom trenutno sodeluje pri predlogu Komisije za prenovitev Direktive 2000/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. junija 2000 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih.

*
* *

Vprašanje št. 16 predložil Georgios Papastamkos(H-0078/10)

Zadeva: Evropsko gospodarsko upravljanje

Ob globoki finančni krizi, ki je prizadela Grčijo, pa tudi finančnem neravnovesju v drugih državah članicah euroobmočja, se postavlja vprašanje statike, dinamike in izvedljivosti izgradnje EMU. Nedvomno ima konsolidacija javnih financ v državi članici euroobmočja zanjo resne posledice. Res je tudi, da je finančna kriza pokazala, da ni soodvisnosti med celovito in enotno monetarno unijo ter nepopolno ekonomsko unijo, ki v prevladuje EU.

Ali je Svet pripravljen predlagati vzpostavitev takšnega evropskega monetarnega sklada, ki bo imel sredstva in zmogljivosti za posredovanje, s katerimi bo mogoče pokriti strukturne pomanjkljivosti EMU, kar bo odražalo bolj formalno in usklajeno evropsko gospodarsko upravljanje?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu marca 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Čeprav je obstoj ekonomske in monetarne unije dejavnik stabilnosti in zaščite pred motnjami na trgu, so članice območja evra soodgovorne za stabilnost na tem območju, njihove gospodarske politike pa so skupna skrb. Potrebne so za izvajanje zanesljivih nacionalnih politik v skladu s Paktom za stabilnost in rast ter širšimi smernicami gospodarske politike.

Nedavna gospodarska kriza in trenutna dogajanja na finančnih trgih so pokazali, kako pomembna je dobra usklajenost gospodarskih politik. Neuradno srečanje vodij držav ali vlad EU 11. februarja je izjavilo, da bodo države članice območja evra po potrebi odločno in usklajeno ukrepale, da bi zagotovile finančno stabilnost v območju evra kot celoti. Do zdaj ni nobena država članica območja evra zaprosila za pomoč.

16. februarja Svet na povabilo voditeljev držav ali vlad, osredotočen na razmere glede državnega primanjkljaja in javnega dolga v Grčiji, sprejema:

mnenje o posodobitvi programa stabilnosti s strani Grčije, ki določa načrte za zmanjševanje državnega primanjkljaja na manj kot 3 % bruto domačega proizvoda do leta 2012,

odločitev, ki poziva Grčijo k zmanjševanju svojega čezmerne primanjkljaja do leta 2012, določa ukrepe za uravnoteženje proračuna v skladu s posebnim urnikom, vključno z roki za poročanje o sprejetih ukrepih;

priporočilo Grčiji, da svoje gospodarske politike uskladi s širšimi smernicami ekonomskih politik EU.

V zvezi z gospodarskim usklajevanjem in nadzorom na območju evra na splošno namerava Komisija Svetu spomladi predložiti predlog po členu 136 Pogodbe, kakor določa Lizbonska pogodba. Po prejemu bo Svet preučil predlog Komisije. Do zdaj Svet ni prejel nobenega tovrstnega predloga, zlasti pa ni prejel nobenega predloga o Evropskem monetarnem skladu, ali o njem razpravljal.

*
* *

Vprašanje št. 17 predložila Mairead McGuinness(H-0083/10)

Zadeva: Načrt za večjo usklajenost in nadzor gospodarske politike članic euroobmočja

Ali lahko Svet podrobneje pojasni predloge, da bi imele članice euroobmočja lahko večji vpliv na to, kako naj se vodijo gospodarstva v preostalih članicah euroobmočja? Po eni od zadnjih napovedi Komisije naj bi Evropska komisija skladno s pooblastili iz Lizbonske pogodbe še pred junijem predložila načrt za večjo usklajenost in medsebojni nadzor gospodarske politike. Ali Svet podpira ta pristop za večje gospodarsko usklajevanje in ali Svet meni, da bi ta nov pristop okrepil euroobmočje?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu marca 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Nedavna gospodarska kriza in trenutna dogajanja na finančnih trgih so pokazali, kako pomembna je dobra usklajenost gospodarskih politik, kar so potrdili vodje držav ali vlad EU in predsednik Evropskega sveta na neformalnem srečanju 11. februarja.

Glavno odgovornost za svoje gospodarske politike nosijo same države članice. EU jih spremlja in usklajuje, zlasti v okviru Pakta za stabilnost in rast ter širših smernic gospodarske politike. Pakt za stabilnost in rast je posvečen predvsem uveljavljanju in ohranitvi fiskalne discipline, cilj širših smernic gospodarske politike pa je zagotoviti večstranski nadzor gospodarskih gibanj v državah članicah. Strukturne politike, zlasti za povečanje konkurenčnosti, kar bi privedlo do povečane rasti in zaposlovanja, so usklajene v okviru Lizbonske strategije, ki se bo ponovno začela izvajati to spomlad v obliki strategije EU 2020.

Vsi ti instrumenti temeljijo na partnerstvu in medsebojnem sodelovanju držav članic. Lizbonska pogodba daje območju evra dodaten pravni okvir, da se zagotovi ustrezno delovanje ekonomske in monetarne unije. Obstoj evroskupine je uradno priznan s členom 137 Pogodbe o delovanju Evropske unije (TFEU) in s protokolom 1 (št. 14) o evroskupini. Poleg tega člen 136 TFEU omogoča sprejetje dodatnih ukrepov, ki veljajo le za območje evra in so namenjeni boljši usklajenosti in nadzoru proračunske discipline držav članic na območju evra ali oblikovanju smernic ekonomske politike za te države članice. Takšni ukrepi so sprejeti v skladu z enim od ustreznih postopkov iz členov 121 in 126 TFEU, razen postopka, ki ga določa člen 126(14) TFEU.

Komisija namerava spomladi Svetu predložiti predlog za večjo usklajenost in nadzor gospodarske politike, kakor določa Lizbonska pogodba. Po prejemu bo Svet preučil predlog Komisije.

*
* *

Vprašanje št. 18 predložil Enrique Guerrero Salom(H-0086/10)

Zadeva: Nezakoniti finančni tokovi, davčne utaje in države v razvoju

Dokazov o škodljivih posledicah nezakonitih finančnih tokov za države v razvoju je precej. Čeprav so čezmejni nezakoniti finančni tokovi v precejšnji meri skriti in težko izmerljivi, pa po ocenah verjetno dosegajo med 1 in 3 bilijonov dolarjev letno. Svetovna banka navaja številke od 1 do 1,6 bilijonov letno, od tega po ocenah polovica – med 500 in 800 milijard letno –, izvira iz držav v razvoju. Nezakonito odtekanje denarja iz držav v razvoju, ki po ocenah znaša 500 do 800 milijard dolarjev, ustvarja škodljive gospodarske razmere, ki najhuje prizadenejo revne. Izčrpa rezerve trde valute, poviša inflacijo, zniža znesek pobranih davkov in ima mnoge druge posledice, ki slabijo možnosti držav v razvoju.

Kakšna prizadevanja in pobude vlaga ali namerava vložiti Evropska unija v naslednjih mesecih za boj proti davčni utaji in begu kapitala v države v razvoju in iz njih? Kako lahko okrepimo zmožnost finančnega poslovanja držav v razvoju?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu marca 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Utaje davkov, beg kapitala in nezakoniti finančni tokovi predstavljajo nedvomno resen izziv za razvoj, zlasti v državah v razvoju in so bili v deklaraciji iz Dohe o financiranju za razvoj opredeljeni kot glavna ovira za mobilizacijo domačega prihodka za razvoj.

Maja 2008 je Svet sprejel sklepe⁽¹⁰⁾, v katerih je poudaril, da predstavlja dobro upravljanje na davčnem področju, ki obsega načela preglednosti, izmenjavo informacij in pošteno davčno konkurenco, bistveno sredstvo za boj proti čezmejni davčni goljufiji in utaji davkov ter za krepitev boja proti pranju denarja, korupciji in financiranju terorizma.

EU dejavno spodbuja ta načela v številnih okvirih.

Evropska sosedska politika vključuje v številnih svojih akcijskih načrtih, zlasti za tretje države, splošno sklicevanje na sodelovanje v davčnih zadevah in na načela preglednosti, izmenjave informacij in na Kodeks poslovanja na področju obdavčenja podjetij. Ti akcijski načrti predstavljajo orodje za gospodarsko in politično sodelovanje med EU in partnerskimi državami.

Politika razvojnega sodelovanja EU zagotavlja dodatno podporo državam v razvoju, ki so se pripravljene zavezati načelom dobrega upravljanja, vključno v davčnih zadevah, preko Evropskega sosedskega in partnerskega (ESP) Sklada za upravljanje ter pobude o upravljanju 10. evropskega razvojnega sklada.

Poleg tega je nedavno sprejetje davčnih standardov OECD na širši mednarodni ravni, vključno s strani mnogih držav v razvoju, bistveno spremenilo mednarodno okolje v smeri večje preglednosti v davčnih zadevah in pomenilo napredek v razpravi znotraj EU. 28. aprila 2009 je Komisija izdala Sporočilo o dobrem upravljanju

⁽¹⁰⁾ Glej ozadje k trenutnemu sporočilu o sklepih Sveta o „Davčnih sporazumih s tretjimi državami“

v davčnih zadevah⁽¹¹⁾, v katerem je sprožila številne zamisli o načinu spodbujanja dobrega upravljanja v davčnih zadevah glede tretjih držav.

V svojih sklepih z dne 18. maja 2009 je Svet povabil Komisijo, da poda predloge v zvezi s konkretnim dejanjem EU glede dialoga z državami v razvoju in pomoči le-tem na področju spodbujanja dobrega upravljanja v davčnih zadevah in bolj učinkovitih nacionalnih davčnih sistemov, da bi dosegli razvojne cilje.

o zadevi je svet ponovno razpravljal v okviru svojih sklepov o skladnosti politik za razvoj z dne 17. novembra 2009. Vprašanje je bilo vključeno v začetno izbiro petih prednostnih nalog, ki jih je treba obravnavati v okviru delovnega programa skladnosti politik za razvoj (PCD), ki bodo predložene Svetu letos. V sklepih je opredeljena potreba po izboljšanju preglednosti in preprečevanju nezakonitih čezmejnih tokov ter utaje davkov ob „spoznanju, da te močno vplivajo na mobilizacijo domačih sredstev v državah v razvoju“.

Na podlagi teh predhodnih dosežkov je špansko predsedstvo Svetu to vprašanje vključilo kot eno od svojih prednostnih nalog v razvojno agendo za to polletje.

Zato so na svojem neformalnem srečanju 17.–18. februarja 2010 v La Granji (Španija) ob udeležbi predsednika Odbora za razvoj EP ministri za razvoj EU imeli poglobljeno izmenjavo stališč glede vprašanja o obdavčenju in dobremu upravljanju za razvoj in inovativnih mehanizmi za financiranje.

Svet se bo te razprave udeležil v naslednjih mesecih in se veseli prihodnjega sporočila Komisije o spodbujanju dobrega upravljanja v davčnih zadevah v okviru razvojnega sodelovanja, ki bi naj bil Svetu predstavljen kot del tako imenovanega „aprilskega svežnja“.

*
* *

Vprašanje št. 19 predložil Nikolaos Chountis(H-0092/10)

Zadeva: Pakt stabilnosti in finančne razmere v državah članicah

Evropski svet je na srečanju 11. februarja 2010 sprejel zgodovinsko odločitev. Enako je storila euroskupina 16. februarja 2010. Prvič se je zgodilo, da je država članica – Grčija –, pod trojnim nadzorom. To je tudi prvič, da je Svet izrecno prepovedal sprejemanje ukrepov, ki bi vplivali na plače, zdravstveni sistem, pokojninski sistem, javno upravo, trg in drugo. Zanimivo pa je, da Svet še ni omenil izjemno slabih gospodarskih razmer v drugih državah članicah Evropske unije. V Španiji na primer, se je javni primanjkljaj dvignil na 11,2 %, medtem ko stopnja rasti javnega dolga znaša 20 %. Francoski javni primanjkljaj znaša 8,3 %, stopnja rasti javnega dolga 10 %; italijanski javni primanjkljaj znaša 5,3 %, javni dolg pa dosega 114 % BDP. Portugalski javni primanjkljaj znaša 8,7 %, stopnja rasti javnega dolga 10 %, medtem ko v Veliki Britaniji javni primanjkljaj znaša 12 %. Grška stopnja rasti javnega dolga znaša 20 %. Skupni dolg Nizozemske znaša 234 % BDP, Irske 222 % BDP, Belgije 219 % BDP, Španije 207 % BDP in Grčije 179 % BDP.

Ali se Svet strinja, da to pomeni, da je bil pakt stabilnosti dejansko odpravljen? Ali lahko potrdi, da so visoki primanjkljaji v Evropski uniji posledica različnih nezakonitih ukrepov v podporo bankam in industriji? Ali so ukrepi, ki so jih sprejeli proti grškim delavcem znanilci podobnih "priporočil" drugim delavcem v evro območju? Ali je Grčija res, kot trdi njen predsednik vlade, poskusni zajček?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu marca 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Pakt za stabilnost in rast ostaja glavni instrument za ohranitev finančne stabilnosti v EU kot celoti kot tudi na evro območju. Uporablja se dosledno in pravično za vse države članice, trenutno pa se uporablja s prožnostjo, ki je bila uvedena z revizijo leta 2005. Zato Pakt za stabilnost in rast ne bo še tako kmalu ukinjen.

Da bi premagale najhujšo globalno gospodarsko krizo po letu 1929, so države članice in EU v preteklih dveh letih posegle po obsežnih davčnih ukrepih, da bi podprle finančni sektor in realno gospodarstvo, kar je seveda privedlo do povečanega javnega primanjkljaja. Ta prizadevanja so bila potrebna in ustrezna in so predstavljala pomemben del pri preprečevanju še resnejše krize, pri stabilizaciji gospodarstva in pri

⁽¹¹⁾ dok. 9281/09 – COM (2009) 201 konč.

preprečevanju skrajne gospodarske recesije. V teh težkih časih je Pakt za stabilnost in rast pokazal, kakšna je vrednost njegove prožnosti.

Ko bo oživitev gospodarstva potrjena, bo treba izredne ukrepe umakniti. Svet je že soglašal z glavnimi načeli izhodnih strategij. Na fiskalnem področju se te strategije izvajajo v okviru Pakta za stabilnost in rast. Leta 2009 in 2010 je Svet sprejel priporočila, da bi 20 državam članicam znižal proračunski primanjkljaj na manj kot referenčno vrednost 3 % BDP; med njimi so bile tudi Belgija, Španija, Irska, Italija, Nizozemska, Portugalska in Združeno kraljestvo. Roki za odpravo primanjkljaja so različni glede na posebno stanje v posamezni državi članici, in sicer od 2011 do proračunskega leta 2014–2015.

Med državami članicami, za katere se trenutno izvaja postopek v zvezi s čezmernim primanjkljajem, je Grčija edina država članica, ki ni učinkovito ukrepala na podlagi priporočila Sveta, sprejetega aprila 2009. Kakor so pokazali posodobljeni proračunski podatki iz oktobra 2009, številčni podatki, ki so jih predložili grški organi, niso bili zanesljivi. Svet bo še naprej pozorno spremljal razmere v vseh državah članicah z javnim primanjkljajem nad referenčno vrednostjo, in če katerakoli ne bo v skladu s priporočili, bo Svet sprejel potrebne ukrepe.

Priporočila Grčiji ali katerikoli drugi državi članici so namenjena kot pomoč organom pri ohranitvi zanesljive fiskalne politike in niso usmerjena "proti" določeni skupini državljanov. Nekatere države članice so dovolile nevzdržen razvoj svojih javnih finance in morajo zato sprejeti korektivne ukrepe; to je edino pravilen in trajnosten način, da se doseže zanesljiva oživitev gospodarstva. Dolgoročno bi fiskalna nedisciplina privedla do nevzdržnega proračunskega primanjkljaja in javnega dolga, kar bi negativno vplivalo na gospodarstvo celotne EU kot tudi na gospodarstvo zadevne države članice.

*
* *

Vprašanje št. 20 predložila Rodi Kratsa-Tsagaropoulou(H-0093/10)

Zadeva: Ukrepi proračunskega prilagajanja v spodbudo gospodarski rasti Grčije

V umestnem priporočilu z dne 16. februarja 2010 je svet Ecofin Grčijo pozval, naj sprejme sklop ukrepov, ki bi pripomogli ne le k zmanjšanju izdatkov, pač pa tudi k večjemu prilivu v davčno blagajno. Ukrepi zlasti zadevajo zmanjševanje stroškov dela in povišanje DDV, pa tudi davek na osebna vozila in energijo.

Glede na to, da se večina že sprejetih oziroma še načrtovanih ukrepov grške vlade nanaša na zmanjšanje stroškov dela in povečan priliv v davčno blagajno prek višje neposredne in posredne obdavčitve, prosim, če predsedstvo Sveta lahko odgovori na naslednja vprašanja: Ali po njegovih ocenah ti ukrepi, ki vodijo v strogo proračunsko politiko in omejevanje plač, lahko vplivajo na še manjše povpraševanje po naložbah in potrošnjo v grškem gospodarstvu, s tem pa spodbude prizadevanja Grčije za gospodarsko oživitev in konsolidacijo proračuna? Ali namerava grški vladi predlagati ukrepe, ki bodo ugodno vplivali na rast in bodo spodbudili produktivnost grškega gospodarstva ter preprečili še višjo stopnjo brezposelnosti?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu marca 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Poslabšanje javnih financ v Grčiji, skupaj s širšimi makroekonomskimi neravnovesji in izgubo konkurenčnosti grškega gospodarstva v zadnjih letih je privedlo do težkih gospodarskih razmer, s katerimi se ta država članica sooča danes. Grške oblasti so zavezane sprejemanju ukrepov, ki so nujni za obravnavanje teh razmer, in Svet je zavezan podpiri grških prizadevanj.

Svet je večkrat pokazal na dolgoročne strukturne težave grškega gospodarstva v številnih vajah večstranskega nadzora. V povezavi z lizbonsko strategijo za rast in delovna mesta je Svet v svojem priporočilu o posodobitvi širših smernic ekonomskih politik držav članic 2009 ugotovil, da je „nujno okrepiti prizadevanja za obravnavanje makroekonomskih neravnovesij in strukturnih pomanjkljivosti grškega gospodarstva“. Grčiji je predlagal, da poveča konkurenco v strokovnih storitvah in naložbah v raziskve in razvoj, uporabi strukturne sklade učinkoviteje, izvede reformo na področju javne uprave in sprejme široko paleto ukrepov na trgu dela znotraj integriranega pristopa prožne varnosti.

16. februarja Svet na povabilo voditeljev držav ali vlad, osredotočen na razmere glede državnega primanjkljaja in javnega dolga v Grčiji, sprejema:

mnenje o posodobitvi programa stabilnosti s strani Grčije, ki določa načrte za zmanjševanje državnega primanjkljaja pod 3 % bruto domačrga proizvoda do leta 2012,

odločitev, ki poziva Grčijo k zmanjševanju svojega prekomernega primanjkljaja do leta 2012, določa ukrepe za uravnoteženje proračuna v skladu s posebnim časovnim razporedom, vključno z roki za poročanje o sprejetih ukrepih;

priporočilo Grčiji, da svoje gospodarske politike uskladi s širšimi smernicami ekonomskih politik EU.

V okviru zgoraj omenjenih ukrepov je Svet Grčiji priporočil, da začne izvajati celovit sveženj ukrepov, da bi izboljšala delovanje proizvodnega trga in poslovnega okolja, podprla produktivnost in rast zaposlovanja ter da bi izboljšala učinkovitost in hitrost črpanja strukturnih skladov EU, pa tudi da bi zmanjšala svoj prekomerni proračunski primanjklaj in obravnavala dolgoročno trajnost svojih javnih financ. Z namenom podpiranja produktivnosti in rasti zaposlovanja je bila Grčija povabljen, da:

sprejme takojšnje ukrepe za boj proti neprijavljenemu delu;

pregleda predpise trga dela, vključno z zakonodajo o zaščiti delovnega mesta z namenom povečanja ponudbe delovne sile,

podpre povpraševanje po delovni sili s krepitvijo ciljnega zmanjševanja na področju stroškov dela;

uvede reforme na področju izobraževalnega sistema z namenom izboljšanja ravni usposobljenosti delovne sile in izboljšanja odzornosti na potrebe trga dela.

Zaradi izziva izboljšanja produktivnosti, vključno preko prednostnih strategij javnih naložb, bi morala Grčija sprejeti vse potrebne ukrepe za izboljšanje učinkovitosti in hitrosti črpanja strukturnih skladov EU. Pri tem je treba posebno pozornost nameniti hitremu in učinkovitemu izvajanju operativnih programov glede „upravnih reform“ in „digitalne konvergenca“, saj te podpirajo bistvene reforme na področju javne uprave, ki je osrednjega pomena za strategijo reforme, navedeno v dopolnitvi programa stabilnosti iz januarja 2010.

Od Grčije se pričakuje predstavitev prvega poročila o izvajanju teh ukrepov do 16. marca, drugega do maja, ki jima bodo sledila četrtna poročila. Svet bo pazljivo spremljal razmere in nadaljeval s sprejemanjem ukrepov, kot je primerno, da bi nudil podporo grškim oblastem pri spodbujanju gospodarske rasti, pa tudi pri ohranjanju zdrave davčne politike.

*
* *

Vprašanje št. 21 predložil Ryszard Czarnecki(H-0096/10)

Zadeva: Diskriminacija poljske manjšine v Belorusiji

Ali namerava Svet ukrepati glede diskriminacije narodnostnih manjšin v Belorusiji, med njimi tudi poljske? Razmere so se še zlasti zaostrele v zadnjih nekaj tednih. Vodjem poljskih organizacij je pogosto odvzeta prostost, njihovo premoženje, zlasti stavbe, v katerih domujejo poljska združenja in skupine, pa so predmet preiskav.

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu marca 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

EU je zaskrbljena zaradi nedavnega poslabšanja razmer v Belorusiji in povečanega kršenja človekovih pravic. EU vidi razmere v zvezi z Združenjem Poljakov kot del težnje k poslabšanju, pri čemer predstavljajo pomanjkanje svobode izražanja in zbiranja, povečan nadzor nad mediji in pritisk na novinarje, novi zakon, ki omejuje uporabo interneta in nadlegovanje opozicijskih aktivistov nadaljnje zaskrbljujoče znake.

V svoji izjavi z dne 16. februarja je visoka predstavnica gospa Ashton izrazila zaskrbljenost nad razmerami poljske manjšine v Belorusiji in zlasti nad ukrepi policijskih organov, ki so predstavnike izgnali iz posesti, ki je v lasti skupnosti, njihovimi pridržanji članov skupnosti in poskusi Minska, da skupnosti vsili vodstvo. Te skrbi so bile po diplomatskih poteh prenesene tudi beloruskim oblastem.

Svet je na kratko izmenjal stališča v zvezi z zadevo 22. februarja in se bo v prihodnjih mesecih vrnil k vprašanju z bolj poglobljeno razpravo.

Na kratkem srečanju z visokim predstavnikom gospodom Martinovom ob robu inavguracije ukrajinskega predsednika gospoda Janukoviča 25. februarja v Kijevu, je visoka predstavnica gospa Ashton prenesla svoje resne pomisleke glede kršenja človekovih pravic in opozorila, da razmere glede Združenja Poljakov niso beloruska „notranja zadeva“.

Svet namerava nadaljevati s politiko EU pogojnega sodelovanja in to podpirajo tudi pomembni beloruski prodemokratski in proevropski voditelji, kot denimo gospod Aleksander Milinkevič.

Istočasno pa je izredno pomembno, da Belorusija spoštuje svoje zaveze OVSI in mednarodne zaveze, vključno s pogoji varstva in spodbujanja pravic manjšin.

V interesu EU je, da si prizadeva za odnose z Belorusijo v smislu pospeševanja skupnih vrednot in načel.

EU bo nadaljevala s spremljanjem razmer v zvezi s človekovimi pravicami v Belorusiji in jih bo ohranjala visoko na agendi političnega dialoga, ki ga ima z državo.

*
* *

Vprašanje št. 22 predložil Pat the Cope Gallagher(H-0097/10)

Zadeva: Zlorabe evropskih potnih listov

Pri atentatu na vodilnega predstavnika Hamasa, ki se je zgodil januarja v Dubaju, so bili uporabljeni ponarejeni evropski potni listi, med njimi irski. Ali lahko Svet poda najnovejšo oceno dosedanjih ukrepov, s katerimi se je odzval na zaskrbljenost državljanov EU nad zlorabami evropskih potnih listov?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu marca 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

V izjavi, ki je bila izdana 22. februarja je Svet poudaril, da je umor Mahmouda al-Mabhouha 20. januarja v Dubaju načel vprašanja, ki globoko pretresajo Evropsko unijo.

Svet je menil, da je šlo za dejanje, ki ne prinaša miru in stabilnosti na Bližnjem vzhodu. EU je ostro obsodila dejstvo, da so vpleteni uporabili ponarejene potne liste držav članic EU in kreditne kartice, pridobljene s krajo identitete državljanom EU.

EU je pozdravila preiskavo dubajskih oblasti in vse države poziva k sodelovanju. Zadevne države v EU same izvajajo obsežne preiskave zlorab njihovih potnih listov.

Evropska unija je zavezana zagotavljanju, da bodo tako državljani EU, pa tudi države po svetu še naprej zaupali v neoporečnost potnih listov držav članic EU. V zvezi s tem je EU leta 2004 sprejela standarde za varnostne značilnosti in biometrične podatke v potnih listih in potovalnih dokumentih, ki so jih izdale države članice. Ta zakonodaja je bila posodobljena leta 2009 in je namenjena večji varnosti dokumentov in vzpostavitvi varnejše povezave med imetnikom in dokumentom.

*
* *

Vprašanje št. 23 predložil Brian Crowley(H-0099/10)

Zadeva: Grmičarji v Kalahariju

Bocvansko visoko sodišče je leta 2006 razsodilo, da je prisilno preseljevanje Grmičarjev iz njihovih tradicionalnih območij v Kalahariju nezakonito in protiustavno. Bocvanska vlada kalaharskim Grmičarjem kljub temu še vedno preprečuje vrnitev na njihova tradicionalna območja, tako da jim prekinja oskrbo z vodo. Ali lahko Svet preuči razmere v Bocvani, da bi lahko ocenili razsežnost šikaniranja, s katerim se soočajo kalaharski Grmičarji v Bocvani?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu marca 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Politika bocvanske vlade in njen program preseljevanja Sanov iz narodnega parka v puščavi Kalahari (Central Kalahari Game Reserve) je pritegnila posebno pozornost in zbudila zaskrbljenost znotraj mednarodne skupnosti človekovih pravic, vključno z Odborom ZN o odpravi vseh oblik rasne diskriminacije in Stalnega foruma ZN za domorodne zadeve.

EU je preko tamkajšnjih vodij misije redno razpravljala o zadevi v zvezi s Sani/Grmičarji v Bocvani z bocvansko vlado. Te razprave so potekale v okviru 8. člena o dialogu po Sporazumu iz Cotonouja, ki zagotavlja sistematičen in formalen dialog v zvezi s tremi bistvenimi elementi Sporazuma iz Cotonouja, in sicer glede človekovih pravic, demokratičnih načel in pravne države. Na treh srečanjih je bocvanska vlada EU obvestila o nadaljevanju sodbe visokega sodišča. Po naših podatkih so Sani/Grmičarji decembra imenovali svoje predstavnike, katerih naloga je bila, da z bocvansko vlado razpravljajo o vprašanju narodnega parka v puščavi Kalahari. Da bi poiskali rešitev vprašanja preseljevanja iz narodnega parka v puščavi Kalahari, trenutno vzpostavljajo stike z bocvansko vlado.

svet bo še naprej pozorno spremljal razmere Sanov/Grmičarjev v Bocvani.

*
* *

Vprašanje št. 25 predložil Georgios Toussas(H-0105/10)

Zadeva: "Obnovljena strategija" ZDA v Afganistanu

Zveza Nato je ob aktivni podpori Evropske unije in SZVP v okviru "obnovljene ameriške strategije" ameriškega predsednika Baracka Obame, prejemnika Nobelove nagrade za mir, sprožila operacijo Mustarak, največjo ofenzivo od začetka vojaških operacij ZDA in njihovih zaveznikov v Afganistanu. Samo nekaj dni po začetku se operacija že lahko ponaša s krvavimi izidi. Zakrivila je najmanj petnajst smrtnih žrtev med civilnim prebivalstvom v pokrajini okoli Mardže. Sile Nata trdijo, da gre za napako, medtem ko afganistanske sile priznavajo, da je bil cilj izbran in odgovornost za žrtve prevračajo na talibane. S temi žrtvami se bo še povečalo število ubitih civilistov, ki po podatkih OZN samo za leto 2009 znaša 2412, vsi pa so bili žrtve okupacijskih Natovih sil v Afganistanu.

Ali Svet obsoja najnovejši poboj in nove žrtve med Afganistanci? Ali se bo odzval na poziv miroljubnih sil in zahteval umik vseh tujih čet iz Afganistana?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu marca 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Okvir sodelovanja EU v Afganistanu je določen v akcijskem načrtu EU za Afganistan in Pakistan, ki ga je Svet sprejel 27. oktobra 2009. Po tem okviru so prizadevanja EU v Afganistanu civilna. EU ni vključena v operacijo Mustarak ali katero koli drugo vojaško operacijo.

Prizadevanja EU so osredotočena na krepitev zmogljivosti Afganistana in njegovih instucij za spodbujanje dobrega upravljanja, človekovih pravic ter učinkovite javne uprave, zlasti na podnacionalni ravni. Podpiranje gospodarske rasti, zlasti preko razvoja podeželja in socialnega napredka je prav tako glavna prednostna naloga.

Poleg tega EU usmerja svoja prizadevanja v krepitev pravne države, tj. s pomočjo pri gradnji civilne policije preko EUPOL Afghanistan, policijske misije EU v Afganistanu, ki jo je Evropska unija začela junija 2007, in s podpiranjem izvajanja programa nacionalnega pravosodja.

Ta prizadevanja so prav tako v skladu s strateškimi prednostnimi nalogami, ki jih je predstavila vlada Afganistana.

Svet je poudaril, da mora mednarodna pomoč predstavljati strategijo prehoda, osredotočeno na omogočanje afganistanski vladi, da prevzame polno odgovornost, medtem ko mednarodna skupnost postopoma igra bolj podporno vlogo.

EU globoko obžaluje vse civilne žrtve v Afganistanu.

*
* *

Vprašanje št. 26 predložil Charalampos Angourakis(H-0106/10)**Zadeva: Smrtonosni izraelski napadi na Palestince**

Izrael stopnjuje svoje provokacije, naperjene proti Palestincem na palestinskem območju. Izraelska vojska je vdrla v prostore Palestinske ljudske stranke in pri tem povzročila veliko materialno škodo ter aretirala prisotne. Ta dogodek je eden od ducatov izraelskih napadov v Ramali in na Zahodnem bregu, v katerih je bilo aretiranih na stotine oseb pod pretvezo, da so "kršili javni red in mir". Izrael obenem še naprej podpira politiko "izvensodnih pobojev" in atentate na vodilne člane palestinskih organizacij pod neuradno zaščito ZDA, EU in Nata.

Ali Svet obsoja izraelsko politiko, naperjeno proti palestinskemu ljudstvu in proti miru na tem območju, ki jo spremljajo smrtonosni napadi vojske, ter izraelsko nasprotovanje, da bi priznal neodvisno palestinsko državo v okviru meja iz leta 1967 z glavnim mestom Vzhodni Jeruzalem?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu marca 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Preganjanje civilnega prebivalstva s strani države, bodisi usmerjeno proti lastnim državljanom ali drugače, je v nasprotju s pravno državo in demokratičnimi načeli na splošno. Posledično so takšna dejanja nezdružljiva s temeljnimi vrednotami Evropske unije, zlasti s pravico do varnega življenja. Nuno je, da obtožbe takšnih dejanj temeljijo na preiskavi.

Kar zadeva številne incidente med izraelskimi varnostnimi službami in Palestinci, pa tudi izraelske politike pod okupacijskim režimom, je Svet vedno vztrajal, da morata obe strani spoštovati mednarodno pravo in mednarodno humanitarno pravo. To so načela, na katere se je Svet pred kratkim skliceval v svojih sklepih o bližnjevzhodnem mirovnem procesu decembra 2009.

Spoštovanemu poslancu bi rad zagotovil, da Svet še naprej pripisuje poseben pomen človekovim pravicam posameznikov, v skladu s pravnimi načeli, ki sem jih omenil, in da je pripravljen obsoditi kršitve le-teh, kjer je to primerno in na podlagi trdnih dokazov.

*
* *

Vprašanje št. 27 predložila Silvia-Adriana Țicău(H-0108/10)**Zadeva: Postopek sprejemanja sklepov Sveta o sporazumih med Evropsko unijo in Kanado na področju letalskega prometa**

Krepitev čezatlantskega dialoga med Evropsko unijo na eni strani ter ZDA in Kanado na drugi je špansko predsedstvo Unije uvrstilo med svoje prednostne naloge. Dva med elementi dialoga s Kanado sta, prvič, sprejetje sklepa Sveta in predstavnikov vlad držav članic Unije o podpisu in začasni uporabi sporazuma o letalskem prometu in, drugič, sprejetje sklepa Sveta o podpisu sporazuma med Unijo in Kanado o varnosti civilnega letalstva.

Podpis teh sporazumov je zelo pomemben za sodelovanje med Evropsko unijo in Kanado. Ali Svet lahko sporoči, kako daleč je postopek sprejemanja teh sklepov?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu marca 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet je sprejel svoj Sklep o podpisu in začasni uporabi sporazuma med EU in Kanado o letalskem prometu z dne 30. novembra 2009 in sporazum je bil podpisan 17.–18. decembra 2009.

Po določbah sporazuma morajo sporazum, preden začne veljati, Unija in države članice uporabljati začasno, v skladu z nacionalnim pravom, od prvega dne v mesecu, ki sledi datumu zadnjega sporočila, s katerim so podpisnice druga drugo obvestile o dokončanju pomembnih domačih postopkov za začasno uporabo sporazuma. Svet še ni prejel nobenega takšnega obvestila.

Vendar bodo z namenom priprav na dokončanje sporazuma pripravljalna telesa Sveta pravočasno začela z izvajanjem nujnih prilagoditev Lizbonski pogodbi in bo nato sprejela odločitev za predložitev osnutka sklepa sveta o dokončanju, pa tudi besedila sporazuma Evropskemu parlamentu za pridobitev njegovega soglasja.

Kar zadeva Sporazum o varnosti civilnega letalstva med EU in Kanado, je Svet sprejel sklep o podpisu le-tega 30. marca 2009 in Sporazum je bil podpisan 6. maja 2009 v Pragi.

Ta Sporazum se ne uporablja začasno, Sporazum je treba dokončati preden začne veljati. Zato so pripravljalna telesa Sveta začela z zagotavljanjem nujnih prilagoditev Lizbonski pogodbi z namenom, da pripravi odločitev za predložitev osnutka sklepa Sveta o dokončanju, pa tudi besedila sporazuma Evropskemu parlamentu za pridobitev njegovega soglasja.

*
* *

VPRAŠANJA KOMISIJI

Vprašanje št. 38 predložila Marian Harkin(H-0087/10)

Zadeva: Zelena knjiga o prostovoljstvu

Ali je Komisija razmislila o tem, da bi lahko za večjo ozaveščenost o vrednosti prostovoljnega dela v EU v sklopu predlaganih pobud za praznovanje evropskega leta prostovoljstva pripravila obsežno zeleno knjigo o prostovoljstvu, s katero bi spodbujala in priznavala prostovoljstvo ter temu prispevala dodano vrednost?

Ali meni, da je pomembno poleg priprave zelene knjige na to temo vzpostaviti medsebojno dopolnjevanje med drugimi mednarodnimi organizacijami, kot so Mednarodna organizacija dela (ILO) in Združeni narodi (ZN), v zvezi s projektom Univerze Johna Hopkinsa (JHU) in ILO za merjenje prostovoljnega dela ter priročnikom ZN o neprofitnih organizacijah?

Odgovor

(EN) Evropska komisija pozdravlja nadaljnji interes Evropskega parlamenta glede vprašanja prostovoljstva.

Evropsko leto prostovoljstva 2011 bo usmerjeno v naslednje štiri cilje: prvič, v vzpostavljanje ugodnega okolja za prostovoljstvo; drugič, v krepitev prostovoljskih organizacij; tretjič, v dvig ozaveščenosti glede vrednosti in pomembnosti prostovoljstva; in četrtič, v izboljšanje prepoznavanja prostovoljnih dejavnosti. Evropsko leto bo zato vključilo vse pomembne zainteresirane strani, zlasti organizacije civilne družbe na ravni EU, na nacionalnih, regionalnih in lokalnih ravneh. Komisija prav tako upa na nadaljnje vključevanje Parlamenta v času priprav na evropsko leto.

Komisija bi rada spoštovani poslanki zagotovila, da je njena prednostna naloga zagotovitev, da se bo dejavnost v zvezi s tem vprašanjem prostovoljstva nadaljevala tudi dolgo po koncu evropskega leta. Njegov vpliv se mora odražati v političnih pobudah in nadaljnjem dialogu z zainteresiranimi stranmi civilne družbe, podjetji in evropskimi in mednarodnimi institucijami, pri čemer bodo vse zagotovile oprijemljive in koristne rezultate za sektor prostovoljnega dela ter širšo evropsko družbo v nadaljnjih letih. Vendar Komisij meni, da je na sedanji stopnji priprav evropskega leta prostovoljstva 2011 še preuranjeno presojati, ali bi zelena knjiga o prostovoljstvu lahko predstavljala ustrezno orodje za spodbujanje, priznavanje in dodajanje vrednosti prostovoljstvu.

Študija Komisije o prostovoljstvu v Evropski uniji, ki je bila zaključena v začetku leta 2010⁽¹²⁾ prvič zagotavlja raziskave in vpogled v trenutne razmere prostovoljstva v Evropski uniji. Medtem ko je ta študija združila in uporabila široko paleto virov za zbiranje čim več informacij o ravni prostovoljstva v EU, še ni uspela zagotoviti statistično točne primerjave po Evropi in še vedno obstaja pomanjkanje primerljivih podatkov med državami članicami. Komisija zato pozdravlja pobude, katerih cilj je izboljšati njeno razumevanje sektorja prostovoljnega dela in namerava v celoti raziskati morebitne sinergije z Eurostatom in drugimi mednarodnimi institucijami, kot denimo Mednarodno organizacijo dela in Združenimi narodi, kot to predlaga poslanka.

*
* *

(12) http://ec.europa.eu/public_opinion/index_en.htm.

Vprašanje št. 40 predložil Marc Tarabella(H-0095/10)**Zadeva: Ukrepi, ki naj bi jih sprejela Komisija za učinkovit boj na evropski ravni proti nasilju nad ženskami**

Evropski parlament je nedavno s precejšnjo večino sprejel resolucijo o enakosti žensk in moških za leto 2009 (P7_TA(2010)0021). Kot poročevalec odbora za pravice žensk sem v resoluciji predlagal razglasitev evropskega leta boja proti nasilju nad ženskami. Predlog je prejel 591 glasov za, 30 proti in 15 vzdržanih glasov. Že lani aprila je Eva-Britt Svensson v pisni izjavi z zahtevo po razglasitvi takšnega leta zbrala 408 podpisov.

Ali Komisija lahko predstavi, kako se namerava odzvati na znatno in stalno prizadevanje Evropskega parlamenta na to temo?

Predlog, v katerem sem Komisijo pozval, "naj začne s pripravo predloga splošne direktive o preprečevanju in boju proti vsem oblikam nasilja nad ženskami, še zlasti proti trgovini z njimi", je bil sprejet s 558 glasovi za, 85 proti in 22 vzdržanimi glasovi.

Ali Komisija lahko predstavi ukrepe, ki jih namerava sprejeti na osnovi tega poziva?

Odgovor

(EN) Boj proti nasilju nad ženskami predstavlja politično prednostno nalogo Komisije. Komisija pozdravlja sprejetje resolucije o enakosti moških in žensk v Evropski uniji (P7_TA(2010)0021) s strani Evropskega parlamenta, pa tudi sprejetje predloga o razglasitvi evropskega leta boja proti nasilju nad otroki, mladimi in ženskami.

Komisija je odločena, da bo uporabila svojo politične, zakonodajno in finančno moč in sredstva, da bo pomagala izkoreniniti nasilje nad ženskami v Evropi in drugod. Težavo obravnavamo na ravni Komisije preko zakonodajnih in političnih pobud in dejavnosti na področju varstva temeljnih pravic, enakosti spolov in drugih politik zaposlovanja in socialnih politik, politik trgovine z ljudmi in spolnega izkoriščanja, sodelovanja pri kazenskem pregonu in v kazenskem pravosodju, politik azila in priseljevanja, javnega zdravja, razvojev, raziskav in izobraževanja.

Komisija je nedavno sprejela številne pobude na področju boja proti nasilju.

Trenutno je v pripravi srednjeročna strategija za enakost žensk in moških, ki bo sprejeta sredi leta 2010, za nadaljevanje obstoječega okvira. Predvidevamo, da bo nasilje proti ženskam ostalo posebno prednostno področje, na katerega se bo osredotočila Komisija.

Na področju kazenskega pravosodja bo Komisija v kratkem sprejela predlog o trgovini z ljudmi. Prav tako podpira projekt španskega predsedstva, da bi se ustvaril evropski nalog za zaščito, katerega cilj je prav tako boljša zaščita žensk, ki so žrtve nasilja v družini.

Program Daphne III, ki predstavlja najpogostejšo ciljno in celovito dejavnost na področju boja proti nasilju, je nedavno sprožil študijo o zdravju nevarnih običajih, ki bo zaključena v začetku aprila 2010. Poleg tega je program sprožil raziskavo Eurobarometra v zvezi s pojmovanjem državljanov glede nasilja nad ženskami, ki bo omogočala primerjavo sprememb v pojmovanju nasilja v EU v zadnjih desetih letih. Rezultati te raziskave Eurobarometra bi naj bili na voljo sredi leta 2010.

Poleg tega je program Daphne III na pobudo Evropskega parlamenta sprožil pripravljalne ukrepe o standardizaciji nacionalne zakonodaje glede seksističnega nasilja in nasilja nad otroki. Cilj je, da bo ta študija pomagala Komisiji določiti obseg njenih prihodnjih ukrepov, vključno z možnostjo, da predlaga zakonodajo na tem področju. Študija bo preučila možnost uskladitve zakonodaje na evropski ravni v zvezi s seksističnim nasiljem, ki bi lahko pomagala zmanjšati seksistično nasilje znotraj Evropske unije. Študija je trenutno v pripravi in končno poročilo se pričakuje konec septembra 2010. Rezultat študije bo predstavljen na konferenci konec leta 2010. To bo Komisiji dalo priložnost, da predstavi svoje ukrepe v smeri okrepljene politike za odziv na boj proti nasilju.

Spričo zgoraj omenjenih pobud Komisija upošteva zahtevo Parlamenta, da Komisija uveljavi strategijo o boju proti nasilju nad ženskami po vsej EU, da pripravi zavezujoč pravni instrument, katerega cilj bo odprava nasilja nad ženskami in kampanje za spodbujanje ozaveščenosti glede nasilja nad ženskami na evropski ravni. Komisija trenutno preiskuje te možnosti in razmišlja o načinu, kako se najbolje odzvati na te zahteve.

*
* *

Vprašanje št. 41 predložil Brian Crowley(H-0100/10)**Zadeva: Strategija EU na področju drog**

Nedovoljena trgovina z drogami še vedno pogubno vpliva na posameznike, družine in skupnosti v vsej Evropi. Ali ima Komisija namen izboljšati učinkovitost strategije EU na področju drog, tako da bo čezmejna trgovina in dobava prepovedanih drog deležna ustrezne obravnave?

Odgovor

(EN) Strategijo EU na področju drog 2005–2012 je Evropski svet sprejel leta 2004. Gre za strategijo in ne za uraden pravni instrument. Izvajanje je v veliki meri v rokah držav članic.

Vloga Komisije v zvezi s tem je, da predlaga štiriletni akcijski načrt za izvajanje in spremljanje strategije. Poročila o spremljanju so naslovljena na svet in Evropski parlament v obliki sporočil.

*
* *

Vprašanje št. 42 predložila Baroness Sarah Ludford(H-0058/10)**Zadeva: Trgovanje s slonovino v Tanzaniji in Zambiji**

Tanzanija in Zambija želita na zasedanju konference pogodbenic konvencije CITES marca 2010 pridobiti dovoljenje za odprodajo zaloga slonovine. Predlagata, da bi njune populacije slonov odstranili s seznama v dodatku 1, ki prepoveduje vsakršno trgovanje s slonovino, in jih uvrstili na seznam v dodatku 2, ki dovoljuje nadzorovano trgovino.

Druge afriške države, združene v koaliciji za zaščito afriškega slona, tej zahtevi ostro nasprotujejo in so za to zasedanje vložile nasprotni predlog, v katerem zahtevajo vzpostavitev pravega moratorija na vsako trgovino s slonovino.

Ali bodo Evropska unija in njene države članice zdaj popolnoma podprle zahtevo za moratorij in zavrnila dovoljenje za še en krog trgovanja s slonovino?

Odgovor

(EN) Evropska unija mora še dokončno oblikovati svoje stališče glede različnih predlogov, povezanih s sloni, o katerih bo tekla razprava na konferenci pogodbenic konvencije CITES, ki se bo začela 13. marca 2010. To stališče bo oblikovano potem, ko bodo na voljo vse pomembne informacije, zlasti poročilo skupine strokovnjakov, ki jih je imenoval Stalni odbor CITES, da bi ocenil predloge Tanzanije in Zambije.

Vendar je malo verjetno, da bo EU podprla katero koli odločitev, ki bo omogočala ponovno vzpostavitev trgovanja s slonovino. Ocena sleherne morebitne povezave med predhodnimi enkratnimi odprodajami slonovine in nezakonitimi dejavnostmi je predmet nadaljnjih študij. V pričakovanju tega je zelo težko predvideti, kako bi se lahko Evropska unija strinjala s ponovo vzpostavitvijo trgovanja s slonovino, zlasti v trenutnem okviru velikega obsega divjega lova in nezakonite trgovine s slonovino.

*
* *

Vprašanje št. 43 predložil Bendt Bendtsen(H-0059/10)**Zadeva: Kitajska zaščita lastnih podjetij glede na sporočilo št. 618**

Namen kitajskega nacionalnega programa za odobritev domačih inovativnih proizvodov (sporočilo št. 618 s 15. novembra 2009) je zaščititi kitajska podjetja pri javnih naročilih. Program očitno omejuje možnosti nekitajskih podjetij, celo tistih s hčerinskimi družbami na Kitajskem, da bi za kitajski trg proizvajala in na Kitajskem tržila proizvode, ki spadajo v ta program.

Kaj namerava storiti Komisija, potem ko je predsednik trgovinske zbornice EU v Pekingu Jörg Wuttke 14. decembra 2009 v pismu pristojnim kitajskim državnim službam jasno izrazil zaskrbljenost nad programom in zastavil vrsto vprašanj, da bi razjasnil njegovo vsebino in mogoče posledice?

Kakšen odnos ima Komisija do nove kitajske politike zaščite lastnih podjetij glede na pogajanja o pristopu Kitajske k sporazumu STO o javnih naročilih?

Kako namerava Komisija v tej situaciji nadalje ukrepati?

Odgovor

(EN) 17. novembra 2009 so kitajske oblasti izdale okrožnico, v kateri so napovedale ukrepe za vzpostavitev sistema v „inovativnih“ sektorjih, kjer poteka dostop do javnih naročil na podlagi predkvalifikacijskega sistema (akreditacije). Od takrat dalje je bila Komisija v tesnem stiku z evropskimi podjetji na Kitajskem in tudi v Evropi ter z mednarodnimi partnerji, da bi ocenili učinek te okrožnice.

Komisija je večkrat načela vprašanje v številnih dvostranskih stikih na različnih ravneh s kitajsko vlado, da bi izrazila svojo zaskrbljenost glede teh ukrepov in kitajsko vlado povabila, da ji pojasni ukrepe. Hkrati pa so številni mednarodni partnerji, pa tudi precejšnje število nacionalnih in mednarodnih poslovnih organizacij storili enako.

Po mnenju Komisije – in mnogih mednarodnih partnerjev – kitajske oblasti niso zagotovile zadovoljivih pojasnil glede teh novih ukrepov. Na pomembna vprašanja ostajajo odprta. Komisija namerava vprašanje obravnavati s kitajskimi oblastmi na pomembnih ravneh, da bi razjasnila razmere in zagotovila, da je interese evropskih podjetij na kitajskem trgu javnih naročil mogoče ubraniti.

Kitajska ni podpisnica sporazuma STO o javnih naročilih (GPA), čeprav pogajanja še potekajo. Ko se bo Kitajska pridružila sporazumu GPA, bo morala spoštovati ureditve, dogovorjene na mednarodni ravni, ki bodo ključni pri obravnavanju takšnih vprašanj. Vendar Komisija medtem spremlja razprave v STO glede načina, kako obravnavati izkrivljanje trgovine, ki izhaja iz subvencij, ki vplivajo na trgovino s storitvami, na podlagi pooblastil iz člena XV Splošnega sporazuma o trgovini s storitvami (GATS), ki je zavezujoč za Kitajsko.

*
* *

Vprašanje št. 44 predložil Santiago Fisas Aixela(H-0061/10)

Zadeva: Večstranski trgovinski sporazum Evropske unije s Kolumbijo

Po uspehu pogajalskega kroga v Limi glede večstranskega trgovinskega sporazuma Evropske unije s Kolumbijo se zdi, da je sporazum dejansko že sklenjen. Vendar pa bi nekateri poslanci radi dosegli, da se sporazum ne bi podpisal, pri čemer se sklicujejo na umore sindikalistov, kljub nespornemu napredku, ki ga je dosegla kolumbijska vlada glede spoštovanja človekovih pravic, in ki ga je Mednarodna organizacija dela priznala pred Odborom za razvoj Evropskega parlamenta. Poleg tega pa je predsednik Obama nedavno sporočil, da bodo ZDA okrepile gospodarske odnose s Kolumbijo.

V kateri fazi so pogajanja s Kolumbijo in kdaj Komisija pričakuje, da se bo podpisal ta trgovinski sporazum?

Odgovor

(EN) 1. marca 2010 je Komisija zaključila tehnična pogajanja s Perujem in Kolumbijo o večstranskem trgovinskem sporazumu med EU in andskimi državami. Besedilo mora sedaj iti skozi fazo pravnega čiščenja preden se ga lahko parafira in preden se lahko nato predlog posreduje Svetu, da bi lahko odobril uraden podpis sporazuma, po čemer bo parlament zaprosen za soglasje. Kot je obljubil član Komisije, dogovorjen za trgovino, bo pred parafiranjem tega sporazuma potekala tudi politična razprava v odboru INTA Evropskega parlamenta. Celoten postopek bo trahal več mesecev in upravičeno je pričakovati, da bi podpis lahko potekal po poletju.

*
* *

Vprašanje št. 45 predložil Alan Kelly(H-0064/10)

Zadeva: Spletni dostop do državljske pobude

Lizbonska pogodba je dala pravni status novemu modelu participativne demokracije, znanemu kot „državljska pobuda“. Ali bi bila Komisija zavoljo učinkovitega in dostopnega zbiranja podpisov pripravljena preučiti možnost zagotavljanja spletnega dostopa do državljske pobude?

Internet je danes glavno sredstvo množične komunikacije v Evropi in je zlasti učinkovit pripomoček za participativno demokracijo. Vsi poznamo kampanje za politične pobude na portalih MySpace in Facebook in se zavedamo, koliko državljanov se je vključilo v prizadevanja za demokratične spremembe.

Napredek informacijske in komunikacijske tehnologije omogoča preverjanje podpisov prek spleta, kar bi, če bi Komisija vključila spletni element v državljansko pobudo, odprlo vrata resnični participativni demokraciji, s katero bi bilo veliko lažje in ceneje zbirati podpise in s čimer bi se še bolj omogočila razprava v evropski javni sferi.

Ali lahko Komisija pove, če se ji zdi ta možnost realna, ob hkratnem upoštevanju pravic tistih, ki ne uporabljajo interneta, za sodelovanje v državljanski pobudi prek tradicionalnih podpisov?

Odgovor

(EN) Komisija je prepričana, da bi morale biti mogoče zagotoviti zbiranje izjav za podporo evropske državljanske pobude preko spleta. Trenutno to vprašanje preučuje in pripravlja svoj zakonodajni predlog v zvezi s tem.

*
* *

Vprašanje št. 46 predložila Ilda Figueiredo(H-0067/10)

Zadeva: Sredstva Skupnosti

Zaradi resnosti razmer v nekaterih državah članicah je treba sprejeti različne nujne ukrepe, zlasti na področju proračunske in denarne politike, za učinkovit boj proti brezposelnosti, ki je prizadela več kot 23 milijonov ljudi, in revščini, v kateri živi več kot 85 milijonov ljudi.

Spodbujati je treba socialni napredek z dajanjem prednosti boju proti brezposelnosti in revščini, spodbujanju proizvodnje in ustvarjanju novih delovnih mest s pravicami, jamčenju ekonomske in socialne kohezije ter finančni pomoči državam v najhujši krizi, zlasti z zagotavljanjem sredstev brez obveznosti oblikovanja nacionalnih protipostavk.

Ali lahko Komisija sporoči, ali je pripravljena nemudoma prenesti sredstva Skupnosti, do katerih so upravičene države v resnih socialnih in finančnih težavah, da bi jih lahko uporabile brez obveznosti oblikovanja nacionalne protipostavke?

Odgovor

(EN) V svojih sporočilih „Evropski načrt za oživitev gospodarstva“⁽¹³⁾ in „Skupna zaveza za zaposlovanje“⁽¹⁴⁾ je Komisija izrazila trdno zavezanost sprejemanju učinkovitih ukrepov, s katerimi bo državam članicam pomagala v boju proti učinkom krize s pomočjo pospeševanja izvajanja operativnih programov, ki se sofinancirajo iz strukturnih skladov in Kohezijskega sklada.

Prvi sklop ukrepov, ki vključuje poenostavitev pravil glede izpolnjevanja pogojev za pridobitev pomoči in dodatna predplačila iz operativnih programov, je bil sprejet v okviru Evropskega načrta za oživitev gospodarstva aprila in maja 2009. Dodatne 4,5 milijarde EUR iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) in 1,8 milijarde EUR iz Evropskega socialnega sklada (ESS) so bile plačane državam članicam v podporo nujnih opreacij, potrebnih za spopadanje s krizo (skupni znesek predplačil državam članicam je leta 2009 znašal 11,3 milijarde EUR).

Komisija je države članice spodbudila k uporabi prožnosti, vključene v operativnih programih, za usmerjanje sredstev strukturnega sklada v operacije za odziv na krizo in, kjer je to potrebno, za spreminjanje operativnih programov. Prav tako je poudarila, da bi se lahko nekatere operacije financirale zgolj iz strukturnih skladov, skladnost z načeli sofinanciranja pa se oceni v smislu povprečja za prednostno nalogo v času programskega obdobja. To je pomenilo, da so lahko bile takšne operacije v celoti financirane iz skladov, če so jih nadomestile druge, ki so bile financirane v celoti iz nacionalnih skladov pred koncem leta 2015.

Sporočilo „Skupna zaveza za zaposlovanje“ in povezani ukrepi so bili potrebni za povečanje usvarjanja delovnih mest in preprečevanje vplivov krize na delovna mesta v času, ko sta realno gospodarstvo in trg dela

⁽¹³⁾ COM(2008) 800 konč.

⁽¹⁴⁾ COM(2009) 257 konč.

začenjala čutiti njen vpliv. Spremljali so ga predlogi za spremembe Splošne uredbe o strukturnih skladih in Kohezijskem skladu.

Ključna sprememba je zagotavljala dvoletno odstopanje (za leto 2009 in 2010) od pravil za izračun povračil stroškov vmesnih plačil v zvezi z operativnimi programi ESS in bi pomenila, da bi tam, kjer bi država članica želela uporabiti to možnost, bilo 100 % javnih prispevkov za prednostno nalogo, ki jih pokrivajo z vmesnimi plačili do konca leta 2010, povrnjenih. Medtem, ko bi operativni programi morali spoštovati stopnjo sofinanciranja za celotno obdobje, pa bi zaradi tega morali odražati tisto, kar je mogoče na operativni ravni. Glede na naravo ESS, ki predstavlja glavno orodje EU za vlaganje v ljudi (podpira 9 milijonov ljudi vsaj leto), ta določba jasno išče, kako pospešiti operacije v korist ljudi, in še zlasti v korist tistih, ki ga najbolj potrebujejo, brezposleni ali tisti, ki jim grozi brezposelnost, z denrnim tokom, ocenjenim na 6,6 milijard EUR.

Svet je sklenil kompromisni sporazu, ki je vključeval plačila dodatnih predplačil v višini 775 milijonov EUR iz ESS in Kohezijskega sklada petim državam članicam, ki jih jhe kriza najhuje prizadela (Romunija, Madžarska, Litva, Latvija in Estonija). Poleg tega je bila večja prožnost predlagana v zvezi s samodejnim prenehanjem obveznosti za obveznosti 2007.

Komisija je nasprotovala temu kompromisu, saj je menila, da ne zagotavlja dovolj podpore ljudem, ki jih je prizadela kriza. Predlog je trenutno predložen Parlamentu.

Predlog Komije za novo strategijo Europe 2020 predvideva številne predloge kot del vodilnih pobud za zagotavljanje ali krepitev instrumentov EU za neposreden ali posreden boj proti naraščajoči brezposelnosti. Vodilna pobuda „Agenda za nova znanja in spretnosti za nova delovna mesta“ predlaga, da se olajša in spodbuja mobilnost delovne sile znotraj EU in omogoči boljše ustrežanje ponudbe delovne sile in povpraševanja po tej z ustrezno finančno podporo iz strukturnih skladov, zlasti iz ESS. Vodilna pobuda „Inovacijski potencial Unije“ predlaga, da se krepí vloga strukturnih skladov, skladov za razvoj podeželja, okvirnega programa raziskav in razvoja v podporo inovacijam. Vodilna pobuda „Digitalna agenda za Evropo“ predlaga, da se olajša uporaba strukturnih skladov EU za namene te agende.

*

* *

Vprašanje št. 47 predložila Catherine Bearder(H-0074/10)

Zadeva: Biotska raznovrstnost in podrejanje okoljskih prednostnih nalog komercialnim interesom

Ponovni pojav grožnje afriškemu slonu opozarja na nevarnost, ki jo predstavlja trgovanje z vrstami, ki so med najbolj redkimi in ogroženimi na svetu. Ogroženost te živali kaže na pristop, ki postavlja ekonomske zahteve nad potrebo po zaščiti našega ekosistema in živalskih vrst, ki v njem prebivajo.

Še en primer tega je dokument, ki je pred kratkim pricurljal iz Komisije in razkril njen namen, da na novo razvrsti palmove nasade, in sicer kot „gozdove“, da bi lahko dovolila uporabo palmovega olja kot biogoriva.

S prerazvrstitvijo palmovih nasadov, ki jo načrtuje Komisija, bodo industrija palmovega olja, lesarska industrija in papirna industrija dobile proste roke za izsekavanje gozdov, uničevanje in ubijanje. Organizacije iz celega sveta se borijo za preživetje vrst, ki so potisnjene na rob izumrtja zaradi nasilnega širjenja omenjenih industrijskih panog.

Katere dodatne korake namerava Komisija sprejeti v mednarodnem letu biotske raznovrstnosti, da bi zaščitila številne ranljive vrste, ki so izpostavljene izkoriščanju zaradi komercialne koristi?

Odgovor

(EN) Komisija deli zaskrbljenost, da se mnogi naravni viri izkoriščajo na netrajnosten način. Komisija deluje na številne načine, da bi obravnavala to težavo in zagotovila boljše ohranjanje biotske raznolikosti tako znotraj kot tudi zunaj EU.

Komisija skupaj z Nemčijo in drugimi državami podpira obsežno neodvisno študijo o ekonomiki ekosistemov in izgubi biotske raznovrstnosti (TEEB)⁽¹⁵⁾. TEEB je začel izvajati vrh G8 okoljskih ministrov leta 2007 in do sedaj so bila posredovana tri poročila, ki so poudarila pomembnost ocenjevanja gospodarske vrednosti biotske raznovrstnosti in gospodarske posledice nadaljnje izgube le-te. To delo je pomembno, saj dokler vrednost narave ostaja odsotna, bo gospodarski interes izkoriščanja še naprej prevladoval nad prizadevanji

⁽¹⁵⁾ <http://www.teebweb.org/>

po ohranjanju le-te. Zamisel je, da se zagotovi, da se bodo izsledki in priporočila TEEB odražali v vseh pomembnih odločitvah in politikah in da bodo izenačeni z drugimi gospodarskimi vidiki (na primer z vključevanjem tega vrednotenja v konvencionalne računovodske postopke), ne le v EU, temveč povsod po svetu. Končno poročilo TEEB bo predstavljeno na 10. konferenci pogodbenic Konvencije o biološki raznovrstnosti (COP10 KBR) oktobra 2010 v Nagoji na Japonskem.

Letos, v mednarodnem letu biotske raznovrstnosti, bomo pričali pogajanjem o novem okviru svetovne politike o biotski raznovrstnosti znotraj obsega Konvencije o biološki raznovrstnosti (KBR). 10. konferenca pogodbenic Konvencije KBR oktobra 2010 v Nagoji bo sprejela revidiran in posodobljen strateški načrt za Konvencijo, ki bo določal dolgoročno globalno vizijo za biotsko raznovrstnost, srednjeročno misijo/glavni cilj in sklop ciljev in podciljev za doseganje te misije/cilja. Komisija bo skušala zagotoviti, da se bo zaščita ranljivih vrst odražala v svetovnem okviru po letu 2010 in da se bo izboljšalo ohranitveno stanje ogroženih vrst.

EU bo prav tako igrala ključno vlogo na konferenci pogodbenic Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES) marca 2010. Predlagala bo predvsem sprejetje ukrepov za varstvo morske biotske raznovrstnosti preko predpisov o mednarodni trgovini z morskimi vrstami, ki so predmet prekomernega izkoriščanja. EU bo prav tako nasprotovala sprejetju katerega koli ukrepa, ki bi lahko privedel do ponovne vzpostavitve trgovanja s slonovino v trenutnih okoliščinah in bo prispevala k pomoči afriškim državam, da bodo razvile načrt dejavnosti za boljše ohranjanje slonov.

Komisija bo tudi nadaljevala s svojimi prizadevanji za zagotavljanje, da poraba lesa in lesenih izdelkov ne bo prispevala k nezakoniti sečnji, ki pogosto hudo negativno vpliva na biotsko raznovrstnost. To se obravnava preko izvajanja zakonodaje o gozdovih, akcijskega načrta upravljanja in trgovanja z njimi (FLEGT) in predlagane uredbe „skrbnega ravnanja“, ki določa obveznosti za upravljalce, ki dajejo les in lesene izdelke na trg, in v zvezi s katero poteka postopek soočanja.

*
* *

Vprašanje št. 48 predložil Ryszard Czarnecki(H-0076/10)

Zadeva: UniCredit krši načelo konkurenčnosti in prenosa kapitala

Pri projektu Chopin skupine UniCredit, v katerem sodeluje poljska banka Pekao, je prišlo do kršitev evropskih načel konkurence in prenosa kapitala. Gre za očiten primer tajnega dogovarjanja in zlorabe dominantnega položaja banke UniCredit. Junija 2005 sta UniCredit in podjetje Pirelli, ki sta sodelovala v okviru sklenjenega dogovora, podpisala sporazum Chopin s podjetjem Pekao (ne da bi o tem obvestila trg ali organe za finančni nadzor, čeprav bi to morala storiti). Po tem je aprila 2006 UniCredit kot večinski delničar podjetju Pekao naložil podpis neugodnega delničarskega sporazuma s podjetjem Pirelli. UniCredit in Pirelli sta kapitalsko povezana v družbi Olimpia, katere direktor je predsednik UniCredita Alessandro Profumo. Vzporedno s tem je v družbi Olimpia prišlo do asimetrične transakcije, saj je Pirelli od UniCredita kupil delnice Telecoma Italia, ki so bile dejansko brez vrednosti.

V zvezi z mojim predhodnim vprašanjem (H-0506/09) sprašujem Komisijo, ali namerava posredovati v tej zadevi, saj gre za subjekta, ki delujeta v dveh državah članicah Evropske unije?

Odgovor

(FR) Najprej velja poudariti, da razsežnost zadeve znotraj Skupnosti ni nujno ali edinstveno dokazana s preprostim dejstvom, da imata zadevna subjekta sedež v dveh državah članicah. Glede tega je Sodišče Evropskih skupnosti v skladu s stalno sodno prakso navedlo, da sta razsežnost in interes zadeve znotraj Skupnosti določena na podlagi njenih vplivov na trgovanje znotraj Skupnosti ter vprašanja, ali zadevne prakse vplivajo na trgovinske tokove med državami članicami na način, ki bi lahko ogrozil doseganje ciljev enotnega trga (glej predvsem SES, AEPI proti Komisiji, zadeva C-425/07P, zlasti člen 42). Iz informacij, ki jih je posredoval spoštovani poslanec izhaja, da predmetni primer zadeva enkraten trgovinski sporazum med dvema subjektoma in da se za ta sporazum ne zdi, da mora biti v interesu Skupnosti.

Poleg tega stalna sodna praksa prav tako določa, da se konkurenčno pravo, zlasti pravila v zvezi z zlorabo prevladujočega položaja ne uporabljajo v primeru odnosov med podružnico in matičnim podjetjem (glej predvsem SES, Viho Europe BV proti Komisiji, zadeva C-73/95). Zato se konkurenčno pravo ne more uporabljati v predmetni zadevi.

Zaradi zgoraj omenjenih točk Komisija ne namerava posegati v zadevo, na katero jo je opozoril poslanec.

*
* *

Vprašanje št. 49 predložil Georgios Papastamkos(H-0079/10)

Zadeva: Evropsko gospodarsko upravljanje

Ob globoki finančni krizi, ki je prizadela Grčijo, pa tudi finančnem neravnovesju v drugih državah članicah euroobmočja, se postavlja vprašanje statike, dinamike in izvedljivosti izgradnje EMU. Nedvomno ima konsolidacija javnih financ v državi članici euroobmočja zanjo resne posledice. Res je tudi, da je finančna kriza pokazala, da ni soodvisnosti med celovito in enotno monetarno unijo ter nepopolno ekonomsko unijo, ki v prevladuje EU.

Ali je Komisija pripravljena predlagati vzpostavitev takšnega evropskega monetarnega sklada, ki bo imel sredstva in zmogljivosti za posredovanje, s katerimi bo mogoče pokriti strukturne pomanjkljivosti EMU, kar bo odražalo bolj formalno in usklajeno evropsko gospodarsko upravljanje?

Odgovor

(EN) Cilj političnega okvira EMU, kot je določen v Pogodbi o delovanju Evropske unije in v Paktu za stabilnost in rast, je zagotavljanje razumnih gospodarskih in proračunskih pogojev. V nekaterih primerih države članice evrskega območja na žalost niso uzakonile razumnih politik v dobrih časih in so razvile neravnovesja in šibke točke, ki povzročajo visoko ceno v času krize v smislu rasti in zaposlenosti ter v smislu zelo suverenih premij za tveganje. Te države se soočajo z resnimi gospodarskimi in davčnimi izzivi, ki zahtevajo hitre in odločne korektivne ukrepe. Komisija jih podpira v njihovih prizadevanjih s svojo nadzorno in svetovalno politično dejavnostjo.

Zlasti v zvezi z Grčijo je Komisija 3. februarja sprejela celovit in velikopotezen sveženj podrobnih priporočil, ki pokrivajo davčno politiko in zbiranje statističnih podatkov (priporočilo Sveta za poziv k sprejetju ukrepov po členu 126(9) – postopek v zvezi s čezmernim primanjkljajem), predlog za mnenje Sveta o programu stabilnosti in strukturne reforme (priporočilo Sveta po členu 121(4) – neskladje v zvezi s širšimi smernicami ekonomske politike in tveganje ogrožanja pravilnega delovanja ekonomske in monetarne unije). Svet Ecofin je zadevni dokument sprejel 16. februarja in zahteval prvo poročanje o podpornih ukrepih za zaščito primanjkljaja pri prenosu za leto 2010 najkasneje do 16. marca.

Tako voditelji držav ali vlad kot tudi Komisija so grško vlado pozvali, da stori vse, kar je potrebno, vključno s sprejetjem dodatnih ukrepov, za zagotavljanje, da bodo doseženi velikopotezni cilji, določeni v posodobljenem programu stabilnosti, zlasti 4-odstotno zmanjšanje BDP proračunskega primanjkljaja za leto 2010. 3. marca je grški predsednik vlade razglasil dodatne ukrepe za davčno uravnoteženje, ki znašajo okoli 2 % BDP. Komisija je pozdravila ukrepe, kar potrjuje zavezanost grške vlade, da sprejme vse potrebne ukrepe za doseganje ciljev programa stabilnosti in, še zlasti, da zagotovi, da bo cilj zmanjšanja 4-odstotnega primanjkljaja BDP za leto 2010 dosežen. Istočasno je Komisija poudarila, da je celovito in pravočasno izvajanje davčnih ukrepov skupaj z odločnimi strukturnimi reformami v skladu s sklepom Sveta na prvem mestu. Komisija pozorno spremlja razmere in ostaja v tesnem stiku z grškimi oblastmi. Komisija bo pravočasno pripravila podrobnejšo oceno ukrepov za Svet Ecofin sredi marca, ki bo temeljila tudi na predvidenem poročanju s strani grških oblasti.

Kot so voditelji držav ali vlad poudarili, si članice evrskega območja delijo skupno odgovornost za stabilnost evra. Naše gospodarske politike so skupna skrb. Kritična lekcija iz te krize je, da nujno potrebujemo poglobljeni in širši nadzor nad gospodarskimi politikami, vključno z zgodnjim odkrivanjem in premagovanjem neravnovesij, da bi bolje zaščitili makrofinančno stabilnost v evrskem območju. Komisija namerava kmalu podati predloge za nadaljnjo krepitev usklajevanja in nadzorovanja nacionalnih gospodarskih politik znotraj evrskega območja.

*
* *

Vprašanje št. 50 predložila Laima Liucija Andrikiene(H-0081/10)

Zadeva: Odnosi med EU in Jordanijo

Že ob nastopu finančne krize na začetku leta 2008 je Rusija uvedla številne "začasne" zaščitne protikrizne carinske dajatve za mnogo uvoženih proizvodov, na primer za mesne in mlečne izdelke, pohištvo, nekatere izdelke iz jekla, kamione, televizijske sprejemnike in drugo. Poleg tega je 1. januarja 2010 začela veljati

carinska unija med Rusijo, Belorusijo in Kazahstanom. Zunanje dajatve, dogovorjene med tremi državami, temeljijo predvsem na ruskih tarifah. Posledica tega je, da so se za 30 % vseh proizvodnih linij, izvoženih iz EU v Rusijo, zvišale carinske dajatve.

Znano je, da je največja težava EU dejstvo, da Rusija ni članica Svetovne trgovinske organizacije in zanjo torej niso zavezujoča pravila te organizacije, ki omejujejo enostranske odločitve o zvišanju uvoznih dajatev, in drugi trgovinski omejevalni ukrepi.

Kako Komisija ocenjuje sedanje trgovinske težave EU z Rusijo in kako jih misli reševati? Ali ima EU izdelano posebno strategijo za rešitev vprašanja članstva Rusije v Svetovni trgovinski organizaciji?

Odgovor

(EN) Od konca leta 2008 dalje je Rusija zasledovala politiko zviševanja uvoznih dajatev za široko paleto proizvodov kot domnevni odziv na trenutno gospodarsko krizo. Dejansko je Rusija država G-20, ki je sprejele največje število protekcionističnih ukrepov v zadnjih nekaj letih. Ti ukrepi imajo neposredne posledice na gospodarske interese EU, saj je EU največji ruski trgovinski partner.

Ti protekcionistični ukrepi so bili prvotno predstavljeni kot začasni. Vendar pa so postali stalni v skladu z nedavno vzpostavljeno carinsko unijo z Belorusijo in Kazahstanom. Nova skupna carinska tarifa carinske unije, ki je v veljavi od 1. januarja 2010 dalje, je konsolidirala večino „začnih“ zvišanj ruskih uvoznih dajatev in jih razširila na drugi dve članici carinske unije.

V zadnjih nekaj mesecih je Komisija svoja prizadevanja usmerila v presojo in poskuse blaženja učinka tega novega trgovinskega režima. Komisija je Rusijo pozvala, da zniža dajatve na prejšnje nižje ravni za številne proizvode, ki so še posebno pomembni za izvoz v EU. Prav tako je Rusijo večkrat prosila, da pripravi uradna posvetovanja, kot je predvideno v Sporazumu o partnerstvu in sodelovanju.

Vse do danes Rusija še vedno nadaljuje z zviševanjem dajatev. Treba je povedati, da v skladu s trenutnimi dvostranskimi sporazumi med EU in Rusijo, le-ta ni posebno pravno zavezana spoštovanju „mirovanja“ na ravneh uvoznih dajatev. Vendar pa gre takšno mirovanje, medtem ko ni pravno izvršljivo, splošno pričakovati s strani katere koli države, ki se želi pridružiti Svetovni trgovinski organizaciji (STO).

Komisija se še naprej vključuje v pristopni proces Rusije v STO. Tako potekajo intenzivna posvetovanja z visokimi uradniki, da bi se razjasnil nov položaj. Komisija je še naprej v celoti vključena v napredek pristopnega procesa in Rusijo poziva k izboljšanju in stabilizaciji njenega trgovinskega režima z namenom spoštovanja dogovorjenih pristopnih zavez.

*
* *

Vprašanje št. 51 predložila Nadezhda Neynsky(H-0082/10)

Zadeva: Uredba 2001/18/ES o gensko spremenjenih organizmih

Uredba 2001/18/ES⁽¹⁶⁾ Evropskega parlamenta in Sveta ne zagotavlja varnosti niti glede horizontalnega prenašanja virusov genskega materiala iz gensko spremenjenih organizmov na druge pridelke niti glede oblikovanja kmetijskih površin brez gensko spremenjenih organizmov za biološko in konvencionalno pridelavo.

Katere ukrepe namerava sprejeti Komisija, da bi Uredba 2001/18/ES vsem državam članicam dovoljevala, da bi po potrebi lahko uvedle dodatne omejitve za okolje obremenjujoče sproščanje gensko spremenjenih organizmov modificiranih vrst tistih kmetijskih pridelkov, ki so bistvenega pomena za gospodarstvo zadevne države, in za opredelitev površin brez gensko spremenjenih organizmov, in tako zaščitile biološko in konvencionalno kmetijstvo ter ohranile biotsko raznovrstnost?

Odgovor

(EN) Uredba zlasti zagotavlja oceno vseh škodljivih vplivov na zdravje in okolje, ki se lahko pojavijo zaradi sproščanja gensko spremenjenih organizmov v okolje. Takšna ocena vključuje morebitno prenašanje genskega materiala iz virusov na druge organizme.

⁽¹⁶⁾ UL L 106, 17.4.2001, str. 1.

Glede oblikovanja kmetijskih površin brez gensko spremenjenih organizmov bi Komisija rada opozorila, da je septembra 2009 predsednik Komisije navedel, da bi morale biti na površini z gensko spremenjenimi organizmi omogočeno združevanje sistema odobritve, ki bo temeljil na znanosti, pri čemer se bodo države članice lahko svobodno odločale, ali želijo gojiti gensko spremenjene pridelke na svojem ozemlju ali ne.

2. marca 2010 je Komisija sprožila analizo, da bi ocenila, ali se državam članicam lahko da takšna svoboda na podlagi obstoječe zakonodaje in, če ne, da se poda pravni predlog pred poletjem.

*
* *

Vprašanje št. 52 predložila Mairead McGuinness(H-0084/10)

Zadeva: Državna pomoč malim in srednjim podjetjem, ki pridelujejo kmetijske proizvode

Odstavek 8 člena 11 Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006⁽¹⁷⁾ o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri državni pomoči za mala in srednja podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo kmetijskih proizvodov, pravi, da so od 1. januarja 2010 vsa nadomestila, izplačana kmetom za izgubo pridelka zaradi neugodnih vremenskih razmer odvisna od tega, če so kmetje sklenili zavarovanje, ki pokriva najmanj 50 % njihove letne proizvodnje ali dohodka od proizvodnje. Če kmetje pridelka nimajo zavarovanega, se vsa ponujena nadomestila zmanjšajo za 50 %. Kakšen je status odstavka 8 člena 11 v državah članicah, v katerih nobena zavarovalna družba ne nudi zavarovanja pridelkov?

Ali lahko Komisija zagotovi podatke o instrumentih za oceno tveganja, ki so trenutno na voljo v državah članicah, zlasti v tistih državah članicah, kjer so kmetom na voljo zavarovalni proizvodi, kakšno stopnjo zavarovanja nudijo ti zavarovalni proizvodi, in kako se financirajo, na primer, ali jih financira država, kmetje ali pa je financiranje skupno?

Odgovor

(EN) Če v določeni državi članici nobena zavarovalna družba ne predlaga zavarovalnih pogodb, ki bi krile škodo, nastalo zaradi statistično gledano najpogostejših vremenskih pojavov, se člen 11(8) Uredbe (ES) št. 1857/2006 ne uporablja, vendar pa shema pomoči, ki zagotavlja odškodnino za izgubo, ne bo primerna za izvzete prijave v skladu s isto Uredbo. V takšnem primeru bi lahko država članica prijavila shemo pomoči Komisiji na podlagi člena 108(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije in v prijavi prikazala, da kljub vsem razumnim prizadevanjem, cenovno dostopno zavarovanje, ki bi krilo statistično gledano najpogostejša vremenska tveganja v zadevni državi članici ali regiji, ni bilo na voljo v času povzročitve škode. Če obstaja takšen dokaz, se 50-odstotno zmanjšanje ne uporablja.

Široka paleta različnih orodij za upravljanje tveganja so trenutno na voljo v državah članicah. V zvezi z zavarovanjem so v EU na voljo večinoma klasične zavarovalne sheme (večinoma zavarovanja posameznega tveganja ter kombinirano zavarovanje, a tudi zavarovanje pridelkov) in te so večinoma zasebne. V mnogih državah članicah deluje zgolj omejeno število zavarovalnih družb. Raven razvoja kmetijskih zavarovanj v vsaki državi je večinoma povezano z dvema odločilnima dejavnikoma:

- potrebami, s katerimi se sooča vsaka država (raven tveganja);
- gospodarsko podporo zavarovalnim sistemom, ki jo daje vsaka država članica.

Nekatere vlade subvencionirajo zavarovanja, medtem ko druge zagotavljajo naknadno začasno pomoč preko odškodninskih shem ali skladov za pomoč ob nesrečah, ki jih lahko delno financirajo zainteresirane strani na področju kmetijstva na prostovoljni ali obvezni podlagi.

Poročilo kmetijskih zavarovalnih shem⁽¹⁸⁾, ki ga je financirala Komisija in ki je bilo zadnjič posodobljeno leta 2008 predstavlja različna obstoječa orodja za upravljanje tveganja, ki so na voljo kmetom v EU. To pripomore k boljšemu razumevanju razvoja zavarovalnih sistemov v Evropi, saj je razvoj zavarovalnih sistemov močno povezan s prisotnostjo drugih orodij za upravljanje tveganja in z vlogo javnega sektorja, zlasti začasnih ukrepov.

⁽¹⁷⁾ UL L 358, 16.12.2006, str. 3.

⁽¹⁸⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/analysis/external/insurance/index_en.htm

*
* *

Vprašanje št. 53 predložil Nikolaos Chountis(H-0085/10)**Zadeva: Skorajšnja združitev letalskih družb Olympic Air in Aegean Airlines**

Letalski družbi Olympic Air in Aegean Airlines sta 11. februarja 2010 v podobnih izjavah za javnost potrdili skupne dogovore o „prihodnjem sodelovanju“, čeprav je tisk poročal o skorajšnji združitvi teh dveh družb. Na tak potek dogodkov, ki bi privedel do zasebnega monopola in izgube 2.500 delovnih mest, so se ostro odzvale organizacije za varstvo potrošnikov. Ali lahko Komisija ob upoštevanju, da imata družbi pod nadzorom tako rekoč ves domači potniški promet, da ima Grčija zaradi geografskih danosti več letališč kot druge države članice in da je pričakovati zvišanje cen domačih prevoznin ter povečanje števila in obsega subvencioniranih storitev, odgovori na naslednja vprašanja:

Ali bi lahko grški odbor za konkurenco zaradi dejstva, da imata podjetji pod nadzorom 97 % domačega potniškega prometa, zavrnil odobritev take združitve? Ali bi lahko grška država zavrnila podelitev imena in logotipa Olympic Aira novi družbi, ki bi po tej združitvi nastala, ter omejila višino cen domačih letalskih prevozov, ker bi imela nova družba 97-odstoten delež pri domačem potniškem prometu?

Odgovor

(EN) Komisija je bila preko izjav podjetja obveščena o načrtovani združitvi med letalskima družbama Olympic Air in Aegean Airlines.

V tej zgodnji fazi še ni mogoče določiti, ali bi operacija zahtevala obvestilo Evropske komisije ali grških organov, pristojnih za konkurenco.

Po Uredbi Sveta (ES) št. 139/2004 („Uredba ES o združitvah“)⁽¹⁹⁾ je Komisija pristojna za ocenjevanje združljivosti s skupnim trgom koncentracij, ki imajo „razsežnost EU“, v skladu z zahtevami finančnega prometa, določenimi v Uredbi ES o združitvah.

Glavni cilj ocene koncentracije s strani Komisije je vzdrževanje učinkovite konkurence znotraj skupnega trga in preprečevanje škodljivih vplivov na konkurenco ter navsezadnje na potrošnike. V svoji analizi Komisija med drugim upošteva tržni položaj in moč zadevnih podjetij.

Ker načrtovana koncentracija še ni bila predmet uradnega obvestila Komisije po Uredbi ES o združitvah, Komisija trenutno ne more zavzeti stališča za razlago o nadaljnjih podrobnostih transakcije, ki jo omenja poslanec.

Ime in logotip Olympic Aira predstavljata sredstva, ki pripadajo Olympic Airu po zaključku privatizacije letalske družbe Olympic Airlines.

*
* *

Vprašanje št. 54 predložila Rodi Kratsa-Tsagaropoulou(H-0094/10)**Zadeva: Ukrepi proračunskega prilagajanja v spodbudo gospodarski rasti Grčije**

Na februarškem svetu Ecofin so njegovi člani Grčijo pozvali, naj pripravi posebne ukrepe proračunskega prilagajanja. Jean-Claude Juncker je opozoril, naj bi Komisija Grčiji predlagala določen sklop ukrepov za zmanjšanje izdatkov in večji priliv v davčno blagajno. Med drugim je omenil zmanjšanje stroškov dela in povišanje DDV, pa tudi davek na osebna vozila in energijo.

Glede na to, da se večina že sprejetih oziroma še načrtovanih ukrepov grške vlade nanaša na zmanjšanje stroškov dela in povečan priliv v davčno blagajno prek višjih davkov, prosim, če Komisija lahko odgovori na naslednja vprašanja: Ali po njenih ocenah ti ukrepi, ki vodijo v strogo proračunsko politiko in omejevanje plač, lahko vplivajo na še manjše povpraševanje po naložbah in potrošnje v grškem gospodarstvu, s tem pa spodbude prizadevanja Grčije za gospodarsko oživitvev in konsolidacijo proračuna? Bo grški vladi predlagala ukrepe, ki bodo ugodno vplivali na rast in bodo ustrezali grški stvarnosti, nenazadnje pa omogočili nov razmah produktivnosti tamkajšnjega gospodarstva?

⁽¹⁹⁾ UL L 24, 29.01.2004

Odgovor

(EN) Visoke stopnje primanjkljaja in dolgov imajo obsežen negativen vpliv na zmogljivost države za rast glede na posledice na finančnih trgih, obrestnih mer in kreditnih pogojev. Zato je davčna konsolidacija nujna za rast. Čeprav bodo podoji za rast leta 2010 v Grčiji neugodni, pa bi odložitev davčne konsolidacije zagotovo privedla do slabših rezultatov v smislu rasti. V skladu z določbami Pakta za stabilnost in rast je Grčija januarja 2010 predložila posodobljen program za stabilnost, po katerem potekajo obsežna prizadevanja za davčno konsolidacijo s primanjkljajem, ki upada z 12,7 % bruto domačega proizvoda (BDP) v letu 2009 pod 3 % BDP do leta 2012. Prvi del prilagoditve, ki znaša 4 % BDP, je treba doseči letos. Komisija in Svet sta potrdila grški program za stabilnost in menita, da so tako cilji kot tudi temeljni ukrepi ustrezni.

Če se bodo tveganja, povezana z zgornjimi mejami primanjkljaja in dolgov, uresničila, bodo potrebna dodatna prizadevanja za ohranjanje proračunskih ciljev na pravi poti. Komisija pozdravlja napoved grške vlade z dne 3. marca 2010, da bo uvedla sklop dodatnih ukrepov za uravnoteženje, ki znašajo 2 % BDP. Napoved potrjuje zavezanost grške vlade, da sprejme vse potrebne ukrepe za doseganje ciljev programa in, še zlasti, da zagotovi, da bo cilj zmanjšanja 4-odstotnega primanjkljaja BDP za leto 2010 dosežen. Dodatni ukrepi ustrezno vključujejo zmanjšanje stroškov in še zlasti prihranke pri stroških plač v javnem sektorju, ki so bistveni za doseganje učinkov trajne davčne konsolidacije in obnovo konkurenčnosti. Napovedani ukrepi za povečanje prihodkov prav tako prispevajo k davčni konsolidaciji. Celovito in pravočasno izvajanje davčnih ukrepov skupaj z odločilnimi strukturnimi reformami v skladu s sklepom Sveta je na prvem mestu. To je v interesu Grkov, ki bodo imeli koristi od trdnejših javnih financ, boljših možnosti za rast in zaposlitvene priložnosti. To je prav tako pomembno za celotno finančno stabilnost evrskega območja.

*
* *

Vprašanje št. 55 predložil Pat the Cope Gallagher(H-0098/10)

Zadeva: Varnost na internetu

Več kot polovica evropskih najstnikov navaja osebne podatke, ki jih lahko prek interneta vidi kdor koli. Ali ima Komisija namen predlagati nove ukrepe za boljšo varnost otrok na internetu, zlasti glede strani za socialno mreženje?

Odgovor

(EN) V odgovoru na vprašanje poslanca Komisija meni, da je izboljšanje varnosti otrok na internetu, še zlasti na strani za socialno mreženje, pomembna in skupna odgovornost javnih organov, staršev, šol in industrije.

V okviru programa Varnejši internet⁽²⁰⁾ je Komisija poenostavila podpis samoregulativnega sporazuma z naslovom „Načela varnejšega socialnega mreženja za EU“⁽²¹⁾ leta 2009 s strani 20 družb Arto, Bebo, Dailymotion, Facebook, Giovani.it, Google, Hyves, Microsoft Europe, MySpace, Nasza-klaza.pl, Netlog, One.lt, Piczo, Rate.ee, Skyrock, Tuenti, Sulake, VZnet Netzwerk Ltd., Yahoo!Europe in Zap.lu. Te družbe so priznale svojo odgovornost in opredelile morebitna tveganja na njihovih straneh za mladoletnike, vključno s spletnim ustrahovanjem, navezovanjem stikov in tveganim vedenjem, kot je denimo razkrivanje osebnih podatkov. Njihov cilj je, ta tveganja omejiti s številnimi posebnimi ukrepi.

Komisija zelo pozorno spremlja izvajanje tega sporazuma. 9. februarja 2010 je Komisija objavila ocenjevalno poročilo o izvajanju načel varnejšega socialnega mreženja, ki temeljijo na analizi varnostnih politik družb, zadevne strani pa preskušajo neodvisni strokovnjaki. Poročilo kaže, da je večina teh družb sprejela ukrepe in mladoletnikom olajšala spreminjanje nastavitve zasebnosti, blokiranje uporabnikov ali brisanje neželenih komentarjev in vsebine. Vendar pa je treba storiti več, saj le 40 % družb omogočilo, da so profili mladoletnikov samodejno vidni samo za njihove prijatelje in le tretjina jih je odgovorila na poročila uporabnikov, ki so prosili za pomoč.

Komisija bo podrobno preučila posamezne rezultate vsake podpisnice in bo posamično z vsako družbo spremljala, kje so potrebna večja prizadevanja, da bi v celoti izvajali posebne dele načel socialnega mreženja. Kot je predvideno v „Načelih varnejšega socialnega mreženja za EU“, ki so jih podpisale družbe, se bo projektna

⁽²⁰⁾ http://ec.europa.eu/information_society/activities/sip/index_en.htm

⁽²¹⁾ http://ec.europa.eu/information_society/activities/social_networking/docs/sn_principles.pdf

skupina za evropsko socialno mreženje⁽²²⁾ letos ponovno sestala, da bi razpravljala o možnostih izboljšanja spletne varnosti mladoletnikov, ki uporabljajo strani socialnega mreženja.

Poleg tega Komisija pregleduje trenutna evropska pravila o varstvu podatkov in zasebnosti. V ta namen je Komisija priredila javno posvetovanje glede revizije Direktive o varstvu podatkov⁽²³⁾, ki se je končala decembra 2009. Njeni izsledki kažejo, da si mnogo državljanov želi strožjih zahtev glede soglasja v zvezi z mladoletniki v spletnem svetu.

Poleg tega pa je bila tema Dneva varnejšega interneta 9. februarja letos „Premisli preden objaviš“, da bi zlasti mladostnike spodbudili, da so pozorni na osebne podatke, ki jih objavljajo na internetu.

*

* *

Vprašanje št. 56 predložil Konrad Szymański(H-0101/10)

Zadeva: Enak dostop do spletnih storitev na skupnem trgu

Spletna trgovina družbe Apple, iTunes, ponuja avdio in video proizvode le državljanom nekaterih držav članic (poljski uporabniki nimajo dostopa do te ponudbe). Ta praksa je diskriminatorna in zato neskladna z evropskim pravom, poleg tega pa spodbuja pojav digitalnega piratstva.

Zlasti zaskrbljujoče je, da poljski državljani zaradi namenoma postavljenih tehničnih ovir pri uporabi kreditnih kartic na spletu, recimo, ne morejo kupiti proizvoda, ki je na voljo v drugi državi.

Ali je nova Komisija, razen tega, da je že lansko leto izrazila zaskrbljenost glede tega vprašanja, sprejela konkretne ukrepe, da bi se ta diskriminatorna praksa končala?

Ali bo Komisija ukrepala proti diskriminaciji potrošnikov iz nekaterih držav članic pri spletni prodaji, da bi se vzpostavila enakopravnost med potrošniki na evropskem trgu?

Odgovor

(EN) Kot je Komisija navedla v svojem odgovoru na vprašanje E-5058/09, razlike v obravnavanju s strani ponudnikov storitev glede na narodnost ali kraj prebivanja njihovih strank (kot denimo omejitve uporabe kreditnih kartic, ki strankam iz države članice preprečujejo dostop do storitev, ki jih nudi spletna trgovina druge države članice) obravnava zlasti določba o nediskriminaciji člena 20, odstavka 2 Direktive 123/2006/ES o storitvah na notranjem trgu („Direktiva o storitvah“). Medtem ko prepoveduje diskriminacijo, pa ta določba opredeljuje, da niso prepovedane vse razlike v obravnavanju, saj bodo razlike v pogojih dostopa dovoljene, „kjer so te razlike upravičene na osnovi objektivnih meril.“

Uveljavljanje nacionalne zakonodaje, ki jo izvaja ta določba, je predvsem odgovornost nacionalnih organov in sodišč. Komisija nima pooblastil, da bi začela s postopki za ugotavljanje kršitev proti zasebni stranki na podlagi člena 20(2) Direktive o storitvah. Vendar zagotavlja pomoč državam članicam, da bi poskrbele, da se nacionalne določbe pri prenosu člena 20(2) Direktive o storitvah izvajajo in uveljavljajo na pravilen način na nacionalni ravni s strani nacionalnih organov in sodišč. Zlasti v tem okviru je Komisija nedavno objavila študijo o poslovnih praksah, ki bi jih lahko zajel člen 20(2) in o morebitnih razlogih teh praks. Potrošniki, ki so utrpeli posledice v primerih morebitne diskriminacije, lahko tudi poiščejo pravno varstvo tako, da se obrnejo na organe pomoči v svojih državah, kot denimo na člane organa mreže evropskih potrošniških centrov.

Ob uporabi teh določb bodo morali nacionalni organi in sodišča upoštevati objektivna merila, ki lahko upravičijo različno obravnavanje.

Poleg tega, kot je spoštovanemu poslancu znano, je treba prav tako poudariti, da so avtorske pravice in sorodne pravice kot denimo pravice izvajalcev in proizvajalcev nosilcev zvoka pri glasbenih posnetkih v spletnih trgovinah ponavadi dodeljene na nacionalni ravni. Vendar Komisija ne razpolaga z informacijami,

(22) Projektno skupino za socialno mreženje je prvič sklicala Evropska komisija aprila 2008 in jo sestavljajo socialne mreže, pa tudi raziskovalci in organizacije za blaginjo otrok.

(23) Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov, UL L 281, 23.11.1995.

ki bi namigovale, da potreba po pridobivanju potrdil o avtorskih pravicah za ponujanje storitev na Poljskem pojasnjuje, zakaj spletna trgovina iTunes ni na voljo v teh državah članici.

Poleg uporabe zgoraj omenjene določbe o nediskriminaciji člena 20(2) Direktive o storitvah je treba avtonomne odločitve družb, ki imajo prevladujoč položaj na trgu, presojati po členu 102 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki zaradi neskladnosti s skupnim trgom prepoveduje kakršen koli prevladujoč položaj enega ali več podjetij, če bi lahko vplival na trgovino med državami članicami.

Komisija nadaljuje s prizadevanji, da bi dosegla odpravljanje ovir, ki še vedno otežujejo razvoj zakonitih vseevropskih glasbenih storitev in potrošnikom omogočila nakup v kateri koli spletni trgovini v EU, ne glede na kraj njihovega prebivanja. Odpravljanje opredeljenih ovir skupaj z učinkovitim izvrševanjem člena 20(2) Direktive o storitvah v državah članicah bo temeljnega pomena za doseganje teh ciljev.

*
* *

Vprašanje št. 57 predložil Morten Messerschmidt(H-0107/10)

Zadeva: Nadzor na mejah

Po podatkih danske policije so bila v preteklem letu zabeležena 203 pridržanja oseb, ki so kršile prepoved vstopa v državo. Po navedbah policije naj bi šlo zgolj za vrh ledene gore. Po mnenju danske univerzitetne profesorice Marlene Wind, vključene v program Jeana Monneta, odprte meje izgnanim zločincem omogočajo lahek povratak v državo in storitev novih kaznivih dejanj.

Po kakšnem premisleku se Komisija odziva na obsežno čezmejno kriminaliteto v EU? Kaj poreče na nezadosten boj proti kriminalu v Bolgariji in Romuniji glede na načrte, da se do konca tega leta odpravi nadzor notranjih mej tudi v teh dveh državah?

Odgovor

(EN) Vzpostavitev območja brez nadzora na notranjih mejah podpirajo spremljevalni ukrepi, med drugim učinkovito policijsko in sodno sodelovanje. V zvezi s tem so bile ustanovljene agencije kazenskega pregona EU kot Europol in Eurojust in sprejeti številni pravni instrumenti, ki državam članicam omogočajo učinkovit boj proti čezmejnemu kriminalu, kot je na primer sklep iz leta 2008 o pospeševanju čezmejnega sodelovanja, zlasti v boju proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu. Določbe se zlasti nanašajo na samodejno izmenjavo informacij glede glavnih dogodkov in za namene boja proti terorizmu, zadevajo pa tudi druge oblike čezmejnega policijskega sodelovanja.

Kar zadeva učinkovitost prepovedi vstopa, bi pozornost spoštovanega poslanca usmerili na Direktivo 2008/115/ES o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (ki jo bodo države članice prenesle do decembra 2010), ki zagotavlja usklajeno prepoved vstopa po vsej EU. Ta prepoved vstopa ima preventiven učinek in spodbuja verodostojnost evropske politike vračanja z jasnim sporočilom, da tisti, ki nimajo pravice, da bi ostali in niso upoštevali pravil priseljevanja v države članice EU, v določenem obdobju ne bodo smeli ponovno vstopiti v katero koli državo članico EU.

Kar zadeva Bolgarijo in Romunijo, se v skladu z Aktom o pristopu odprava nadzora na notranjih mejah izvaja s posebnim postopkom ocenjevanja za preverjanje, ali so izpolnjeni vsi predpogoji za izvajanja schengenskega pravnega reda.

To ocenjevanje pokriva področja zunanjih meja, vizumov, policijskega sodelovanja, schengenskega informacijskega sistema in varstva podatkov. Bolgarija in Romunija sta za ciljni datum za odpravo nadzora na notranjih mejah določili marec 2011. Ocenjevanje se je začelo leta 2009 in bo potekalo še celo leto 2010.

Sklep o tem, ali so (niso) izpolnjeni vsi predpogoji ter odločitev o odpravi nadzora na notranjih mejah je v celoti odgovornost držav članic.

Uspeh schengenskega območja je odvisen od vzajemnega zaupanja med državami članicami in njihove zmogljivosti, da v celoti izvajajo tiste spremljevalne ukrepe, ki omogočajo odpravo nadzora na notranjih mejah. Učinkovit boj proti korupciji in krepitev policijskega in pravosodnega sodelovanja predstavljajo pomembne dejavnike, ki so ključni za ustvarjanje zaupanja. Komisija spodbuja prizadevanja in pozorno spremlja razvoje na tem območju v Bolgariji in Romuniji. V okviru mehanizma sodelovanja in preverjanja Komisija ocenjuje reformo sodstva, boj proti korupciji in organiziranemu kriminalu. Obravnavanje čezmejnih

kaznivih dejanj predstavlja pomemben dejavnik pri ocenjevanju. Ocena Komisije temelji na različnih virih, vključno z informacijami, ki jih posredujejo države članice in bo dala priporočila o načinih izboljšanja teh razmer v svojih poročilih to poletje.

*
* *

Vprašanje št. 58 predložil Charalampos Angourakis(H-0110/10)

Zadeva: Privatizacija ladjedelnice v Skaramangi

Privatizacija ladjedelnice v Skaramangi, ki jo je zahtevalo zadnjih nekaj vlad Grčije, je imela nesrečne posledice za delavce, saj je bilo ukinjenih na stotine delovnih mest. Družba Thyssen Krupp, ki je lastnica ladjedelnice, jo danes prodaja, potem ko je prejela tri milijarde EUR za izgradnjo podmornic in odpovedala pogodbe, sklenjene z državo Grčijo. Omenjenih podmornic ni dobavila. Ladjedelnica se je razdelila in ustanovljena je bila ločena družba, specializirana za železniški vozni park. 160 delavcev v tej ladjedelnici že skoraj deset mesecev ni prejelo plače. V člankih se omenja na stotine novih odpuščanj in barantanje za lastništvo ladjedelnice, ne zgolj med multinacionalkami, temveč tudi z vlado, da bi ta novim lastnikom odobrila več milijard EUR iz programa oborožitve za obdobje 2010–2011.

Ali Komisija meni, da sta liberalizacija trga in upoštevanje konkurenčnih pravil v ladjedelništvu, ki so ju sprejele Evropska unija in nacionalne vlade, privedla do podcenjenosti tega sektorja v Grčiji, pomorski državi par excellence, do zmanjšanja števila delovnih mest ter kršitev pravic delavcev, in to zato da bi monopolnim skupinam omogočili ustvarjanje dobička?

Odgovor

(EN) Cilj upoštevanja konkurenčnih pravil je zagotavljanje poštene in učinkovite konkurence v korist Evrope in njenih državljanov, saj konkurenca niža cene, zvišuje kakovost, širi izbiro potrošnika, spodbuja tehnološke inovacije in nenazadnje spodbuja evropsko gospodarstvo. Pravila o konkurenci Pogodbe o delovanju Evropske unije vključujejo splošno prepoved državne pomoči, z izjemo izrednih, upravičenih okoliščin, da bi zagotovili, da posredovanja vlade ne izkrivljajo konkurence in trgovine znotraj EU. Komisija lahko v določenih okoliščinah odobri pomoč za prestrukturiranje podjetja, ki se je znašlo v težavah, vključno z ladjedelniškim sektorjem. Vendar pa je so javni organi odgovorni za zagotavljanje pravičnega izvajanja pomoči.

Leta 1997 je Komisija Grčiji dala priložnost za financiranje prestrukturiranja civilnih komercialnih dejavnosti v podjetju Hellenic Shipyards z odobritvijo 160 milijonov EUR pomoči⁽²⁴⁾. Na žalost nekateri ključni pogoji, določeni za odobritev, niso bili upoštevani. Poleg tega je Grčija do leta 2002 večkrat zagotovila nezakonito in nezdružljivo financiranje izgub, ki so jih povzročile civilne dejavnosti ladjedelnice.

Komisija igra nadzorno vlogo, da bi zagotovila, da pravila o državni pomoči države članice pravilno uporabljajo. Zaradi kršenja pogojev in kasnejšega zagotavljanja nezakonite pomoči ladjedelnici, je Komisija julija 2008 po temeljiti preiskavi v skladu s pravili o državni pomoči iz Pogodbe ES od Grčije zahtevala, da vrne več kot 230 milijonov EUR nezakonite pomoči⁽²⁵⁾.

Komisija bi rada opozorila, da je v zvezi s prodajo ladjedelnic ali katero koli drugo odločitvijo glede reorganizacije le-te, le lastnik ladjedelnic odgovoren za takšne odločitve. Pristojnosti Komisije so omejene na nadzor poseganja države v gospodarstvo, ne morejo pa posegati v industrijske izbire družbe.

Z namenom zaščite delavcev zagotavlja pravni okvir EU več direktiv, ki bi lahko imele poseben pomen v okviru prestrukturiranja ladjedelniške industrije v EU, zlasti Direktiva Sveta 98/59/ES z dne 20. julija 1998 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kolektivnimi odpusti⁽²⁶⁾, Direktiva Sveta 94/45/ES o ustanovitvi Evropskega sveta delavcev⁽²⁷⁾, Direktiva 2002/14/ES o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti⁽²⁸⁾, Direktiva Sveta 2001/23/ES o približevanju zakonodaje

⁽²⁴⁾ Glej zadevo N 401/1997

⁽²⁵⁾ UL L 225 z dne 27.8.2009

⁽²⁶⁾ UL L 225 z dne 12.8.1998

⁽²⁷⁾ UL L 254 z dne 30.9.1994

⁽²⁸⁾ UL L 80 z dne 23.3.2002

držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov⁽²⁹⁾ in Direktiva 2008/94/ES o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca⁽³⁰⁾.

Glede na to, da so direktive bile prenesene v zakonodajo Grčije, je od pristojnih nacionalnih organov, zlasti sodišč, odvisno, da bodo zagotovili ustrezno in učinkovito uporabo prenesenih nacionalnih določb ob upoštevanju določenih okoliščin vsake posamezne zadeve glede izpolnjevanja obveznosti katerega koli delodajalca v zvezi s tem.

*
* *

⁽²⁹⁾ UL L 82 z dne 22.3.2001

⁽³⁰⁾ UL L 283 z dne 28.10.2008